

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
August 2021

“ મીઠા બાળકો - જેમ બાપ અપકારીઓ પર પણ ઉપકાર કરે છે એમ તમે પણ ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુસરણ) કરો , સુખદાયી બનો , આ દેહ ને ભુલતાં જાઓ ”

પ્રશ્ન :- દેહી અભિમાની રહેવા વાળા બાળકો ની મુખ્ય નિશાનીઓ કઈ હશે?

ઉત્તર :- ૧. એમનો આપસ માં ખુબ-ખુબ રુહાની પ્રેમ હશે. ૨. તેઓ ક્યારેય પણ એકબીજાની ખામીઓનું વર્ણન નહીં કરશે. ૩. તે બહુજ-બહુજ સુખદાયી હશે. ૪. એમની ખુશી ક્યારેય ગાયબ નહીં થશે. સદા અપાર ખુશી માં રહેશે. ૫. ક્યારેય મતભેદ માં નહીં આવશે. ૬. અમે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ, આ સ્મૃતિ થી ગુણગ્રાહી હશે, એમને બધાનાં ગુણો જ દેખાશે. તે પોતે પણ ગુણવાન હશે અને બીજાને પણ ગુણવાન બનાવશે. ૭. એમને એક બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ નહીં આવશે.

ઓમ શાંતિ ! ઊંચે થી ઊંચા બેહદનાં બાપ ની સન્મુખ તમે બધાં બાળકો બેઠા છો. તમે કેટલાં ભાગ્યશાળી છો જે આવાં બાપ મળ્યાં છે. તમે જ્ઞાનસાગર બાપ ની પાસે આવ્યાં છો જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરવાં, કમાઈ કરવાં. બાપ આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને કેટલાં ઊંચા લઈ જાય છે. બાપ તો ફક્ત આપ બાળકો ને જ જુએ છે, એમને તો કોઈને યાદ નથી કરવાનાં. આમની આત્મા ને તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ કહે છે અમે બંનેવ આપ બાળકો ને જ જોઈએ છીએ. મુજ આત્માએ તો સાક્ષી થઈ નથી જોવાનું પરંતુ બાપની સાથે હું પણ એવી રીતે જોવું છું. બાપ ની સાથે રહું તો છું ને. એમનો બાળક છું તો સાથે જોવું છું. હું વિશ્વનો માલિક બની ફરું છું. જેમ કે હું જ આ કરું છું. હું દૃષ્ટિ આપું છું. દેહ સહિત સર્વસ્વ ભૂલવાનું હોય છે. બાકી બાપ અને બાળક જેમ એક થઈ જાય છે. બાપ સમજાવે છે મીઠા બાળકો ખૂબ પુરુષાર્થ કરો. જેમ બાપ આપકારીઓ પર પણ ઉપકાર કરે છે એમ તમે પણ ફોલો ફાધર કરો, સુખદાયી બનો. આપસ માં ક્યારેય લડો-ઝઘડો નહીં. સ્વયંને આત્મા સમજી આ દેહને ભૂલતા જાઓ. આ સિવાય એક બાપનાં બીજું કોઈ યાદ ન આવે. આ પણ જેમ જીવતે જીવ મોત ની અવસ્થા છે. આ દુનિયાથી જેમ મરી ગયાં. કહે પણ છે આપ મર્યા મરી ગઈ દુનિયા. અહીંયા તમારે જીવતે જીવ મરવાનું છે, શરીરનું ભાન ઉડાવતાં રહો. એકાંતમાં બેસી અભ્યાસ કરતાં રહો. સવાર નાં એકાંત માં બેસી પોતાની સાથે વાતો કરો. બહુજ ઉકીર (ઉમંગ) થી બાપ ને યાદ કરો. બાબા બસ હવે અમે તમારા ખોળામાં આવ્યાં કે આવ્યાં. બસ એક ની યાદ માં જ શરીરનો અંત થાય....આને કહેવાય છે એકાન્ત. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં આ શરીર રૂપી ચામડી છૂટી જશે.

તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા, જૂનો દેહ ખલાસ થઈ જવાનો છે. બાકી પુરુષાર્થ માટે થોડો જ સંગમ નો સમય છે. બાળકો પૂછે છે બાબા આ ભણતર ક્યાં સુધી ચાલશે? બાબા કહે જ્યાં સુધી દૈવી રાજધાની સ્થાપન થઈ જાય ત્યાં સુધી સંભળાવતાં રહેશે, પછી ટ્રાન્સફર થશે નવી દુનિયામાં. આ જૂનું શરીર છે, કંઈ ને કંઈ કર્મ ભોગ પણ ચાલતો રહે છે, આમાં બાબા મદદ કરે-આ ઉમ્મીદ ન રાખવી જોઈએ. દેવાળું નીકળે, બીમાર થયાં - બાપ કહશે આ તમારો હિસાબ-કિતાબ છે. હાં તો પણ યોગ થી આયુ વધશે. પોતાની મહેનત કરો, કૃપા માંગો નહીં. બાપને જેટલું યાદ કરશો એમાં જ કલ્યાણ છે, જેટલું થઈ શકે યોગબળ થી કામ લો. ભક્તિમાર્ગ માં ગાઓ છો મને પલકો માં છુપાવી લો...પ્રિય વસ્તુ ને નુરે રત્ન, પ્રાણ પ્યારી કહે છે. આ બાપ તો બહુજ પ્રિય છે, પરંતુ છે ગુપ્ત. એમનાં માટે પ્રેમ એવો હોવો જોઈએ જે વાત ન પૂછો. બાળકોને તો બાપ પોતાની પલકો માં છુપાવે જ છે. પલકો કોઈ આ આંખો નથી, આ તો બુદ્ધિની વાત છે. મોસ્ટ બિલ્વેડ (સૌથી પ્રિય) નિરાકાર બાપ આપણ ને ભણાવી રહ્યાં છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર, પ્રેમ નાં સાગર છે. આવાં મોસ્ટ બિલ્વેડ બાપની સાથે કેટલો પ્રેમ હોવો જોઈએ. બાળકો ની કેટલી નિષ્કામ સેવા કરે છે. આપ બાળકોને હીરા જેવા બનાવે છે. કેટલાં મીઠા બાબા છે. કેટલાં નિરહંકારી બની આપ બાળકોની સેવા કરે છે, તો આપ બાળકો એ પણ એટલાં પ્રેમ થી સેવા કરવી જોઈએ. શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. ક્યાંક પોતાની મત દેખાડી તો તકદીર ને લકીર લાગી જશે.

આપ બાળકોનો આપસ માં ખુબ-ખુબ રુહાની પ્રેમ હોવો જોઈએ, પરંતુ દેહ અભિમાન માં આવવાનાં કારણે તે

પ્રેમ એક-બીજામાં નથી રહેતો. એક-બીજાની ખામીઓ જ કાઢતા રહે છે, ફલાણા આવાં છે, તે આ કરે છે... તમે જ્યારે દેહી અભિમાની હતાં તો કોઈ ની ખામીઓ નહોતાં કાઢતાં. આપસ માં બહુજ પ્રેમ હતો, હવે ફરી તે જ અવસ્થા ધારણ કરવાની છે. તમે કેટલાં મીઠા હતાં ફરી એવાં મીઠા, સદા સુખદાયી બનો. દેહ અભિમાન માં આવવાથી દુઃખદાયી બન્યાં તો તમારી રુહાની ખુશી ગાયબ (લોપ) થઈ ગઈ. જીવન પણ ટૂંકું થઈ ગયું. હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે તમને સતોપ્રધાન બનાવીને સદા સુખદાયી બનાવવાં. તમે જેટલું બાપ ને યાદ કરતાં રહેશો એટલી ખામીઓ નીકળતી જશે. મતભેદ નીકળતાં જશે. આ પાકું યાદ રહે આપણે ભાઈ-ભાઈ છીએ. આત્મા ભાઈ-ભાઈ ને જોવાથી જ સદૈવ ગુણ જ દેખાશે. બધાને ગુણવાન બનાવવાની કોશિશ કરો. અવગુણો ને છોડી ગુણો ને ધારણ કરો. ક્યારેય કોઈની ઝલાનિ નહીં કરો. કોઈ-કોઈ માં એવી ખામીઓ છે જે પોતે પણ સમજી નથી શકતાં, તો પોતાને બહુજ સારા સમજે છે પરંતુ ખામી હોવાનાં કારણે ક્યાંક ને ક્યાંક ઉલ્ટા બોલ નીકળી જાય છે. સતોપ્રધાન અવસ્થામાં આ વાતો નથી હોતી. સ્વયં પોતાને જુઓ અમે કેટલાં મીઠા બન્યાં છીએ? અમારો બાપની સાથે કેટલો લવ (પ્રેમ) છે? બાપ થી લવ એવો હોય જે એકદમ યાદ માં રહે. બાબા તમે અમને કેટલાં ઊંચા સમજદાર બનાવો છો, સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવો છો. એમ અંદર માં બાપની મહિમા કરી ગદગદ થવું જોઈએ. રુહાની ખુશીમાં રહેવું જોઈએ. ગાઓ પણ છો ખુશી જેવો ખોરાક નહીં. બાપનાં મળવાની પણ કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. સંગમ પર જ આપ બાળકોને ૨૧ જન્મોનાં માટે ખુશી માં રહેવાનો ખોરાક મળી જાય છે પછી કોઈ ને કોઈ વાતની ચિંતા નથી રહેતી. હમણાં કેટલી ચિંતાઓ છે એટલે એની અસર શરીર પર પણ આવે છે. તમને તો કોઈ વાત ની ચિંતા નથી. આ ખુશી નો ખોરાક તમે એક-બીજા ને ખવડાવતા રહો. એક-બીજાની આ જબરજસ્ત ખાતરી કરવાની છે. આવી ખાતરી મનુષ્ય, મનુષ્ય ની કરી ન શકે. તમે બાપ ની શ્રીમત પર આ ખાતરી કરો છો. ખુશ ખેરાફત પણ આ છે - કોઈને બાપ નો પરિચય આપવો. આ જ્ઞાન અને યોગ નો ફર્સ્ટ ક્લાસ વન્ડરફુલ ખોરાક છે. આ ખોરાક એક જ રુહાની સર્જન દ્વારા મળે છે. મનમનાભવ, મધ્યાજી ભવ - બસ બે વાક્યો નો આ ખોરાક છે. મોસ્ટ બિલ્વેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ થી વિશ્વ ની બાદશાહી મળે છે, આ કોઈ ઓછી વાત થોડી છે. આ બે વચન જ નામીગ્રામી છે. આ બે વચનો થી તમે સદાસ્વસ્થ, સદા સંપત્તિવાન બની જાઓ છો. તો આપ બાળકોએ આ વાતો નું સિમરણ કરી હર્ષિત રહેવું જોઈએ. ગોડલી સ્ટુડન્ટ લાઈફ ઈઝ ધ બેસ્ટ (વિદ્યાર્થી જીવન જ શ્રેષ્ઠ છે) - આ ગાયન પણ હમણાંનું છે. જેટલું થઈ શકે એક-બે ને આ રુહાની ખોરાક પહોંચાડો, એક-બે ની ઉન્નતી કરો, સમય વેસ્ટ ન કરો. બહુ ધીરજ થી, ગંભીરતા થી, સમજ થી બાપ ને યાદ કરો, પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવો.

મીઠા બાળકો, બાપની જે શ્રીમત મળે છે એમાં ગફલત ન કરવી જોઈએ. બાપ નો સંદેશ બધાને પહોંચાડવાનો છે. બાપ નો મેસેજ (સંદેશ) બધાને મળવાનો તો છે ને. મેસેજ બહુજ સહજ છે - ફક્ત બોલો સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો અને કર્મેન્દ્રિયો થી મન્સા-વાચા-કર્મણા કોઈ પણ ખરાબ કર્મ નહીં કરો. એક દિવસ તમારા આ શાંતિ નાં બળ નો અવાજ નીકળશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમારી ઉન્નતિ થતી જશે. તમારું નામ પ્રખ્યાત થતું જશે. બધાં સમજશે આ સારી સંસ્થા છે, સારું કામ કરી રહ્યાં છે, રસ્તો પણ બહુજ સહજ બતાવે છે. આ બ્રાહ્મણો નું ઝાડ બહુજ વધતું જશે, પ્રજા બનતી રહેશે. સેવાકેન્દ્રો બહુજ વૃદ્ધિ ને પામશે. તમારી પ્રદર્શની પણ ગામ-ગામ માં થશે. આપ બાળકોએ બહુ ભારે સેવા કરવાની છે. તમારા નવાં-નવાં સેવાકેન્દ્ર ખૂલતાં જશે, જેમાં અનેક મનુષ્ય આવીને પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવતાં રહેશે. તમારે ખુબ પ્રેમ થી એક-એક ની સંભાળ કરવાની છે. ક્યાંય કોઈ બિચારા નાં પગ લપસી ન જાય. જેટલાં વધારે સેવાકેન્દ્રો હશે તેટલાં વધારે આવીને જીવદાન પામશે. જ્યારે આપ બાળકો નો પ્રભાવ નીકળશે તો બહુજ બોલાવશે - કે અહીંયા આવીને અમને મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો રાજયોગ શીખવાડો. આગળ ચાલીને ખુબ ધૂમધામ થશે કે તે જ ભગવાન આવીને આબુ માં પધાર્યા છે.

આપ બાળકો જોઈ રહ્યાં છો કે આ સમયે જૂની દુનિયામાં અનેક ઇન્ટરનેશનલ રોલા છે. હમણાં આ બધા રોલા ખલાસ થવાનાં છે, આની તમારે કોઈ પણ ફિકર નથી કરવાની. તમે બધાને સંભળાવો કે આની પરવાહ નહીં કરો, હવે આ જૂની દુનિયા ગઈ કે ગઈ, એમાં મોહ નથી રાખવાનો, જો મોહ હશે, હૃદય શુદ્ધ નહીં હશે તો અપાર ખુશી પણ નહીં રહેશે. બાળકો ને અથાહ જ્ઞાન ધનનો ખજાનો મળતો રહે છે તો અપાર ખુશી થવી જોઈએ. જેટલું હૃદય શુદ્ધ હશે એટલું બીજાઓને પણ શુદ્ધ બનાવશે. યોગની સ્થિતિ થી જ હૃદય શુદ્ધ બને છે. આપ બાળકો ને યોગી બનવાં, બનાવવાનો પણ શોખ હોવો જોઈએ. જો દેહ માં મોહ છે, દેહ-અભિમાન રહે છે તો સમજો તમારી

અવસ્થા ખુબ કાચ્ચી છે. દેહી-અભિમાની બાળકો જ સાચાં ડાયમંડ (હીરા) બને છે એટલે જેટલું થઈ શકે દેહી અભિમાની બનવાનો અભ્યાસ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન નિરહંકારી બની ખુબ પ્રેમ થી સૌની સેવા કરવાની છે. શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. પોતાની મત પર ચાલીને તકદીર ને લકીર નથી લગાવવાની.
2. સંગમ પર બાપ દ્વારા જે ખુશી નો ખોરાક મળે છે, તેજ ખોરાક ખાતાં અને ખવડાવતા રહેવાનું છે. પોતાનો સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) નથી કરવાનો. બહુ ધીરજ થી, ગંભીરતા થી, સમજ થી બાપ ને યાદ કરી પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવવાનું છે.

વરદાન :- “હું - પણ” નો ત્યાગ કરી સેવામાં સદા ખોવાયેલા રહેવા વાળા ત્યાગ મૂર્ત, સેવાધારી ભવ સેવાધારી સેવામાં સફળતા ની અનુભૂતિ ત્યારે કરી શકે છે જ્યારે “હું-પણ” નો ત્યાગ હોય. હું સેવા કરી રહી છું, મેં સેવા કરી-આ સેવા ભાવ નો ત્યાગ. મેં નથી કરી પરંતુ હું કરનહાર છું, કરાવનહાર બાપ છે. “હું-પણ” બાબાનાં પ્રેમ માં લીન થઈ જાય-આને કહેવાય છે સેવામાં સદા ખોવાયેલાં રહેવા વાળા ત્યાગમૂર્ત સાચાં સેવાધારી. કરાવવા વાળા કરાવી રહ્યાં છે, અમે નિમિત્ત છીએ. સેવામાં “હું-પણ” મિક્સ થવું અર્થાત્ મોહતાજ બનવું. સાચાં સેવાધારી માં આ સંસ્કાર હોઈ ન શકે.

સ્લોગન :- વ્યર્થ ને સમાપ્ત કરી દો તો સેવાની ઓફર સામે આવશે.

માતેશ્વરી જી નાં અણમોલ મહાવાક્ય - “ જીવનની આશા પૂર્ણ થવાનો સુખદ સમય ”

આપણી સર્વ આત્માઓની બહુજ સમય થી આ આશા હતી કે જીવન માં સદા સુખ-શાંતિ મળે, હવે ઘણાં જન્મની આશા ક્યારેક તો પૂર્ણ થશે. હવે આ છે આપણો અંતિમ જન્મ, એ અંત નાં જન્મ નો પણ અંત છે. એવું કોઈ ન સમજે હું તો હમણાં નાનો છું, નાનાં મોટા ને સુખ તો જોઈએ ને, પરંતુ દુઃખ કંઈ વસ્તુ થી મળે છે, એનું પણ પહેલાં જ્ઞાન જોઈએ. હમણાં તમને નોલેજ મળ્યું છે કે આ પાંચ વિકારો માં ફસાવાનાં કારણે આ જે કર્મબંધન બનેલું છે, એને પરમાત્મા ની યાદ અગ્નિ થી ભસ્મ કરવાનું છે, આ છે કર્મબંધન થી છૂટવાનો સહજ ઉપાય. આ સર્વશક્તિવાન બાબાને ચાલતાં-ફરતાં શ્વાસો-શ્વાસ યાદ કરો. હવે આ ઉપાય બતાવવાની સહાયતા પોતે પરમાત્મા આવીને કરે છે, પરંતુ આમાં પુરુષાર્થ તો દરેક આત્માએ કરવાનો છે. પરમાત્મા તો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ રૂપ માં આવી આપણને વારસો આપે છે. તો પહેલા એ બાપનાં થઈ જવાનું છે, પછી શિક્ષક થી ભણવાનું છે જે ભણતર થી ભવિષ્ય જન્મ-જન્માંતર સુખ ની પ્રાલબ્ધ બનશે જીવનમુક્તિ પદ માં પુરુષાર્થ અનુસાર પદ મળે છે. અને ગુરુ રૂપ થી પવિત્ર બનાવી મુક્તિ આપે છે. તો આ રહસ્ય ને સમજી એવો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ જ સમય છે જૂનું ખાતું ખલાસ કરી નવું જીવન બનાવવાનો. આ જ સમયે જેટલો પુરુષાર્થ કરી પોતાની આત્મા ને પવિત્ર બનાવશો એટલો જ શુદ્ધ રેકૉર્ડ ભરાશે પછી આખું કલ્પ ચાલશે. તો આખાં કલ્પનો આધાર આ સમયની કમાણી પર છે. જુઓ, આ જ સમયે તમને આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન મળે છે, આપણે જ દેવતા બનવાનું છે અને આપણી ચઢતી કળા છે પછી ત્યાં જઈને પ્રાલબ્ધ ભોગવશું. ત્યાં દેવતાઓને પછી ની ખબર નથી પડતી કે અમે પડીશું, જો આ ખબર હોત કે સુખ ભોગવવાનું પછી પડવાનું છે તો પડવાની ચિંતા માં સુખ પણ ભોગવી નહીં શકશે. તો ઈશ્વરીય કાયદો રચાયેલો છે કે મનુષ્ય સદા ચઢવાનો પુરુષાર્થ કરે છે અર્થાત્ સુખ માટે કમાણી કરે છે. પરંતુ ડ્રામા માં અડધો-અડધો પાર્ટ બનેલો છે, જે રહસ્ય ને આપણે જાણીએ છીએ, જે સમયે સુખ નો વારો છે તો પુરુષાર્થ કરી સુખ લેવાનું છે, આ છે પુરુષાર્થ ની ખૂબી. એક્ટર નું કામ છે એક્ટ કરતાં સમયે સંપૂર્ણ ખૂબી થી પાર્ટ ભજવવો, જોવા વાળા હેયર-હેયર (વાહ-વાહ) કરે, એટલે હીરો હિરોઈન નો પાર્ટ દેવતાઓને મળ્યો છે જેમનું આ યાદગાર ચિત્ર ગવાય અને પૂજાય છે. નિર્વિકારી પ્રવૃત્તિ માં રહી કમળ ફૂલ સમાન અવસ્થા બનાવવી, આ જ દેવતાઓની ખૂબી છે. આ ખૂબી ને ભૂલવાથી જ ભારતની આવી દુર્દશા થઈ છે, હવે ફરીથી એવું જીવન બનાવવા વાળા સ્વયં પરમાત્મા આવેલાં છે, હમણાં એમનો હાથ પકડવાથી જ જીવન નૈયા પાર થશે. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - બાપદાદા નાં યાદ - પ્યાર લેવા છે તો સર્વિસેબલ બનો , બુદ્ધિ માં જ્ઞાન ભરપૂર છે તો વર્ષા કરો ”

પ્રશ્ન :- કયો નશો ભરેલાં વાદળો ને પણ ઉડાવીને લઈ જાય, વરસવા નથી દેતો?

ઉત્તર :- જો ફાલતું દેહ-અભિમાન નો નશો આવ્યો તો ભરેલાં વાદળ પણ ઉડી જશે. વરસશે તો પણ સર્વિસ નાં બદલે ડિસ-સર્વિસ કરશે. જો બાબા થી પ્રેમ નથી, એમનાથી યોગ નથી તો જ્ઞાન હોવા છતાં પણ જેમકે ખાલી છે. એવાં ખાલી વાદળો અનેકોનું કલ્યાણ કેવી રીતે કરશે.

ઓમ શાંતિ ! બાકી થોડાં વાદળ બચ્યાં છે. જેવી રીતે વરસાદ જ્યારે ઓછો થઈ જાય છે તો સાગર ની ઉપર વાદળ નથી હોતાં, ઠંડા થઈ જાય છે. તેમ અહીંયા પણ ઠંડા થઈ જાય છે. વાદળ તેમને કહેવાશે જે રિફ્રેશ થઈ જઈને વરસાદ વરસાવે છે. જો કોઈ વરસાદ નથી કરતાં તો તેમને વાદળ થોડી કહેવાશે. આ છે જ્ઞાન વાદળ. તે છે પાણી નાં વાદળ. જ્ઞાન નાં વાદળો આવે છે, જ્યારે ઋતુ હોય છે. રિફ્રેશ થઈ બીજાઓને રિફ્રેશ કરે છે. વાદળ પણ નંબરવાર હોય છે. કોઈ તો ખૂબ જોર થી વરસે છે. વાદળો નું કામ જ છે વરસવાનું અને મૂરઝાવેલાં છોડ ને રિફ્રેશ કરવાં. જેમાં પૂરું જ્ઞાન છે તે છૂપાઈને નથી બેસતાં. તેમને બાબાનું ડાયરેક્શન પણ નથી જોઈતું. છે જ વાદળ. આવે જ છે ભરીને વરસવા માટે. જ્યાં જુઓ કલરાઈ જમીન છે, તો જઈને ફળદ્રુપ કરવું જોઈએ. મહારથી બાળકો તો બધાં સેવાકેન્દ્રો ને સારી રીતે જાણે છે. કયું સેવાકેન્દ્ર ઠંડુ છે? કયાં સેવાકેન્દ્રો નાં બાળકોને વધારે તોફાન આવે છે? મહારથી સર્વિસેબલ (સેવાધારી) સારી રીતે જાણે છે. બાબા પણ હંમેશા કહે છે સર્વિસેબલ બાળકો ને યાદપ્યાર આપજો. સારા-સારા વાદળો સર્વિસ પર જશે. પ્રદર્શની માં પણ કોઈ બધાં એકરસ નથી સમજાવતાં. મુખ્ય વાત જ છે ગીતાનાં ભગવાન નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે, ન કે સાકારી શ્રીકૃષ્ણ. સમજાવવાનો ખૂબ સારો ઢંગ જોઈએ. આખો દિવસ આ જ વિચાર રહેવો જોઈએ કે બધાને જઈને જગાડીએ. બધાં ઘોર અંધકાર માં પડેલાં છે. બધાને પ્રેમ થી સમજાવતાં રહો કે બે બાપ છે. એક હદ નાં અને બીજા બેહદ નાં. બેહદ નાં બાપ ને જ પતિત-પાવન કહે છે. હવે આપ બાળકોને બુદ્ધિ મળી છે. દુનિયાનાં મનુષ્ય જોવામાં ભલે ભપકા વાળા છે પરંતુ છે પથ્થરબુદ્ધિ. બાપ સ્વયં કહે છે આ સાધૂ નામ વાળાઓનો પણ મારે જ ઉદ્ધાર કરવાનો છે. તે પણ રચતા અને રચના ને નથી જાણતાં. સતયુગ થી લઈને પછી આ જ્ઞાન પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. પરંતુ આ કોઈને પણ ખબર નથી. શાસ્ત્રોમાં આ જ્ઞાન છે નહીં. તેનાથી કોઈની સદ્ગતિ થઈ નથી શકતી, ગીતાનું માન કેટલું છે, પરંતુ તે તો છે ભક્તિમાર્ગ. બાપ તો પતિત-પાવન છે, એ બેસી રાજયોગ શીખવાડે છે. તો જરૂર રાજાઈ નાં માટે નવી દુનિયા જોઈએ. બાપ જ આવીને રાજયોગ શીખવાડશે. આ પણ હમણાં તમને ખબર પડી છે, જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજાવ્યું હશે, તેમને જ હમણાં સમજાવશે પછી સમજશે. આ લડાઈ કોઈ તે નથી. જેવી રીતે હંમેશા ચાલતી આવી છે. ૮-૧૦ વર્ષ ચાલી ને પછી બંધ થઈ જશે. ડ્રામા અનુસાર બોમ્બ્સ જે બન્યાં છે તે કોઈ રાખવા માટે નથી. પતિત મનુષ્યો નાં મોત થયાં વગર સતયુગ આવશે નહીં. શાંતિ કેવી રીતે સ્થાપન થાય - આ પણ સમજાવવું પડે. શાંતિ સ્થાપન કરવી કે શ્રેષ્ઠચારી દુનિયા બનાવવી, આ તો એક બાપ નું જ કામ છે. બાપ કહે છે બીજા સંગ બુદ્ધિનો યોગ તોડી એક સંગ જોડવાનો છે. દેહ સહિત જે પણ કંઈ જોવામાં આવે છે, આ બધાથી તોડવાનું છે. હવે આપણે પાછા જવાનું છે તો ઘરને જ યાદ કરવાનું છે. હવે તમે સમજો છો આ છે મૃત્યુલોક. આપણે અમરલોક માં જવાનાં માટે અમરકથા સાંભળી રહ્યાં છીએ. દેવતાઓને કહેવાય છે દૈવીગુણો વાળા મનુષ્ય. અહીંયા તો એક પણ હોઈ ન શકે. કૃષ્ણ માટે પણ કેટલી ઝ્લાનિ લખી દીધી છે. કંઈ પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું.

હવે આપ બાળકોએ સારી રીતે પુરુષાર્થ કરવાનો છે, દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. દૈવીગુણ કોને કહેવાય છે - તે પણ સમજાવાય છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી જરૂર બનવાનું છે. આ છે મુખ્ય પહેલો ગુણ. જ્યાં-ત્યાં તમે જોશો પવિત્રતા ની આગળ અપવિત્રતા માથું ટેકવે છે. સતયુગ માં છે જ પવિત્ર તો ત્યાં મંદિર હોતાં નથી. પછી જ્યારે પુજારી બને છે તો મંદિર બનાવે છે, જે પાવન હતાં તે જ પતિત બને છે. આ છે અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ. બાપ કહે છે-આ જૂની દુનિયાને, જૂના શરીરને પણ ભૂલવાનું છે. આ જૂની દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે. આને ખલાસ

થવામાં વાર નહીં લાગશે. આ જૂની દુનિયા, ધન, દોલત, માલ-મિલકત બધું ગયું કે ગયું. થોડા દિવસ બાકી છે. દુનિયામાં થોડી કોઈને ખબર છે કે આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે. તમે સંભળાવો છો પરંતુ જ્યારે વિશ્વાસ પણ બેસે ને. ભગવાનુવાચ, જ્યારે સમજે ત્યારે બુદ્ધિ માં બેસે.

બાપ આપ બાળકોને કહે છે - પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો. બાળકો જાણે છે બેહદ નાં બાપ આપણને રાજયોગ શીખવાડે છે. એ છે બધી આત્માઓનાં બાપ. બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છે. સ્વર્ગમાં પણ બધાં બ્રધર્સ સુખી હતાં, કળયુગ માં બધાં બ્રધર્સ દુઃખી છે. બધી આત્માઓ નર્કવાસી છે. ફક્ત આત્માઓ તો નહીં હશે ને. શરીર પણ તો જોઈએ ને. હવે આપ બાળકોએ આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે, આમાં જ મહેનત છે. માસી નું ઘર નથી. આ અવસ્થા પાક્કી ત્યારે થાય જ્યારે પહેલાં આ નિશ્ચય થાય કે પરમપિતા પરમાત્મા આપણને ભણાવે છે. શિવબાબા આવે જ છે આ શરીર દ્વારા ભણાવવાં. આપણે પણ શરીર દ્વારા સાંભળીએ છીએ, ધારણ કરીએ છીએ. સંસ્કારો અનુસાર જ એક શરીર છોડી બીજું ધારણ કરીએ છીએ. જેવી રીતે બાબા લડાઈ વાળાઓનું ઉદાહરણ આપે છે. લડાઈ નાં સંસ્કાર લઈ જાય છે તો પછી તેમાં જ આવી જાય છે. હવે બાપનાં સંસ્કારો ની પણ તમને ખબર છે કે નિરાકાર બેહદનાં બાપ માં કયાં સંસ્કાર છે! એ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ છે, પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર છે. એ જ આવીને પાવન બનાવશે. બાપ કહે છે - મામેકમ યાદ કરો તો તમારા જન્મ-જન્માંતર નાં વિકર્મ વિનાશ થશે. નહીં તો ખૂબ સજાઓ ખાવી પડશે. પદ કંઈ પણ નહીં મળશે.

હવે બાળકો જાણે છે બાબા આપણને સહજ રસ્તો બતાવી દે છે. કહે છે મનમનાભવ. આ અક્ષર પણ ગીતા માં છે, પરંતુ આનો અર્થ નથી સમજતાં. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. દેહ સહિત દેહ નાં બધાં ધર્મો ને છોડી પોતાને આત્મા સમજી મુજ પરમપિતા પરમાત્મા ને યાદ કરો. યાદ ને જ યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. યોગ અક્ષર કોમન (સાધારણ) અક્ષર છે. ગીતામાં પણ છે પરંતુ ફક્ત કૃષ્ણ નું નામ નાખી દેવાથી ધોર અંધારું કરી દીધું છે. હવે તમે સમજાવો છો તો કહી દે છે આ તમારી કલ્પના છે. કંઈ પણ ખબર નથી પડતી. તેમને વારસો તો લેવાનો જ નથી. પહેલાં તો જ્યારે આ સમજે કે આ બેહદ નાં બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે, તે આપણને ભણાવે છે. આ પાક્કો નિશ્ચય જોઈએ. નવાં વ્યક્તિ ને નિશ્ચય બેસી જાય, અસંભવ છે. કોઈ-કોઈ નવાં-નવાં પણ સેન્સિબલ (સમજદાર) હોય છે તો સમજી જાય છે. કોઈ તો અહીંયા આવવાં પણ નથી ઇચ્છતાં, કંઈ પણ સમજતાં નથી. જરા પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું. આટલાં અસંખ્ય બી.કે. છે જરૂર તેમને બાપ થી વારસો મળ્યો હશે. આ ફેમિલી (પરિવાર) થઈ ગઈ. નામ જ લખેલું છે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ, તો ફેમિલી થઈ ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની ફેમિલી કેટલી મોટી છે પરંતુ આ વાત કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવી શકતી. કોઈ પૂછે તમારું લક્ષ-હેતુ શું છે? બોલો બહાર બોર્ડ પર લખેલું છે - પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ તો ફેમિલી થઈ ગઈ. દાદા થી વારસો મળે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા મુખ દ્વારા શિવબાબા રચના રચે છે. તો એ ક્રિયેટર થયાં, સ્વર્ગ રચે છે તો જરૂર બાળકો ને સ્વર્ગ નો વારસો આપશે. તો આ ફેમિલી થઈ ને. બાપ બાળકો, બાળકીઓ અને દાદા છે. બ્રહ્મા પણ છે, શિવ પણ છે. એ છે રચયિતા. નિરાકાર છે તો બાળકોને વારસો કેવી રીતે આપશે. બ્રહ્મા દ્વારા વારસો આપે છે. આ સારી રીતે સમજવું જોઈએ. બોલો, આ તમારા બાપ નું ઘર છે. આને કહેવાય છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. આપણે બ્રાહ્મણ છીએ, બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. ગીતામાં પણ છે ને - મનમનાભવ અર્થાત્ મામેકમ યાદ કરો. તો આપણે એ એક બાપ ને જ યાદ કરીએ છીએ. ભક્તિમાર્ગ માં ગવાય છે કે બાબા તમે આવશો તો અમે વારી જઈશું, અમે તમારા બનશું. અમે આત્મા આ દેહને છોડી તમારી સાથે ચાલ્યાં જઈશું. તમારા બનશું તો જરૂર તમારી સાથે પણ જઈશું. સગાઈ કરે છે તો સાજન સાથે લઈ જાય છે ને. આ શિવ સાજન પણ કહે છે, હું તમને આ દુઃખ થી છોડાવી સુખધામ માં લઈ જઈશ. પછી પોત-પોતાનાં પુરુષાર્થ અનુસાર જઈને રાજાઈ કરશો, જે જેટલું જ્ઞાન ધારણ કરશે એટલું ઉંચ પદ પામશે. નાની-નાની કુમારીઓ પણ સર્વિસ કરી રહી છે. તેમને જ મોટા-મોટા વિદ્વાન, પંડિતો વગેરે ને સમજાવવાનું છે, શોખ હોવો જોઈએ. કુશ્તી હોય છે તો મોટી-મોટી ચેલેન્જ (પડકાર) આપે છે તો આમની સાથે અમે લડીશું. સર્વિસેબલ બાળકોએ આરામ થી સુવું ન જોઈએ. આરામ હરામ છે. જે પણ પોતાને મહારથી સમજે છે, તેમને સુખ થી સૂવાનું નથી. સર્વિસ પર ચક્ર લગાવવું જોઈએ. આજકાલ બાબા પ્રદર્શનીઓ ખૂબ બનાવતાં રહે છે. મોટા-મોટા ને નિમંત્રણ મોકલી દો. હમણાં નહીં તો પાછળ આવી જશે. સાધુ-સંત મહાત્મા કોઈ પણ હોય, જગાડતાં રહે, પરંતુ વાત કરવા વાળા જોઈએ મહારથી. જેમનો બાપ થી યોગ નથી, પ્રેમ નથી તે તો જેવી રીતે ખાલી વાદળ છે! તે શું કરશે! આ તો જાણો છો ભણેલા ની આગળ અભણ ભરી ઢોશે. દરેક સ્વયં ને સમજી શકે છે - હું ક્યાં સુધી ભણેલો છું. સર્વિસ કરીને દેખાડું

છું. જો વાદળ ભરેલું છે અને વરસે નહીં તો તે વાદળ જ શું કામનું. દરેક ને પોતાની સમજ જોઈએ. ફાલતૂ દેહ-અભિમાન નાં નશા માં રહેશે તો ઉંચ પદ હંમેશાં માટે ગુમાવી દેશે. બાબાને સર્વિસ નો કેટલો શોખ છે. ગવર્મેન્ટ ને સમજાવવું જોઈએ કે અમને હોલ આપો. જ્યાં અમે આ રુહાની સેવા કરી મનુષ્ય ને દેવતા બનાવી દઈએ. બાપ આવ્યાં જ છે રાજયોગ શીખવાડવા પરંતુ યુક્તિયુક્ત સમજાવવું જોઈએ. જો ભાષણ જ નથી જાણતાં એ થોડી સમજાવી શકશે. ઉંચ પદ પામી ન શકે. પદ તે પામી શકશે જે સર્વિસ કરશે. મોટા-મોટા ને લખો તો આ નોલેજ નાં વગર ભારત નું કે દુનિયા નું કલ્યાણ નથી થઈ શકતું. એજ્યુકેશન (ભણતર) છે મુખ્ય. આ લક્ષ્મી-નારાયણએ પણ એજ્યુકેશન થી જ પદ પામ્યું ને. પહેલાં જન્મ માં રાજયોગ શીખ્યાં છે. આપણે પણ હમણાં અહીંયા ભણી રહ્યાં છીએ. સ્કૂલમાં સ્ટુડન્ટ સમજે છે અમે આ પરીક્ષા આપીને પછી જઈને આ બનીશું. આ તમને નોલેજ મળ્યું છે, તે આ દુનિયાનાં માટે નથી. તમે પણ ભણો છો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે, પ્રાલબ્ધ બનાવવા માટે. તેઓ ભણે છે આ જન્મ નાં સુખ માટે. તો તે પણ ભણવાનું છે અને સાથે-સાથે આ પણ શિક્ષા શીખવાની છે, આમાં ડરવાની વાત નથી. આધ્યાત્મિક નોલેજ કેમ ન લેવું જોઈએ. ચિત્ર લઈને જઈ સમજાવવું જોઈએ. બોલો - નોલેજ બધાનાં માટે ખૂબ જરૂરી છે, પરંતુ બાળકો હજું ઉભાં નથી થતાં. નોકરી-ટોકરી માં ફસાયેલાં રહે છે. બંધનમુક્ત છે તો પછી સર્વિસમાં લાગી જવું જોઈએ. શ્રીમત પર બધાં ચાલવાવાળા તો છે નહીં. વય માં માયા ગોટાળો કરી દે છે. કોઈ-કોઈ બાળકોને શોખ ખૂબ છે, પરંતુ નશો નથી ચઢતો કે અમે જઈએ અનેકોનું કલ્યાણ કરીએ. તો બાબા પણ સમજે જ્યારે કે યુવાન થઈ ગયાં તો ઘુટકા કેમ ખાવાં જોઈએ! કહી શકો છો કે અમારે તો ભારત નો ઉદ્ધાર કરવાનો છે. સાચી સેવા કરી મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાનાં છે. બાબા ને તો વન્ડર લાગે છે, નશો નથી ચઢતો એટલે બાબા કહે છે રજો બુદ્ધિ છે. ચાન્સ (તક) ખૂબ સારો છે. એવાં પણ ઘણાં છે જેમને નોલેજ નો ધમંડ ખૂબ છે પરંતુ ડિસસર્વિસ ખૂબ કરે છે. આ તો ગુડ જાને ગુડ કી ગોથરી જાને. રાહુ નું ગ્રહણ બેસી જાય છે. બૃહસ્પતિ ની દશા ઉતરી રાહુ ની બેસી જાય છે. હમણાં-હમણાં જુઓ સારું ચાલી રહ્યાં છે. હમણાં-હમણાં જુઓ પછી ગ્રહચારી બેસી જાય છે, પડી જાય છે. બાળકોએ તો ખૂબ બહાદુર થવાનું છે. પાન નું બીડું ઉઠાવવાનું છે. અમે આ ભારત ને સ્વર્ગવાસી બનાવીને છોડીશું. તમારો ધર્મ છે નર્કવાસી ને સ્વર્ગવાસી બનાવવાં, ભ્રષ્ટાચારી ને શ્રેષ્ઠાચારી બનાવવાં. બાબા નશો તો ખૂબ સારો ચઢાવે છે પરંતુ બાળકો માં નંબરવાર ચઢે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બંધનમુક્ત બની ભારતની સાચી સેવા કરવાની છે. રુહાની સેવા કરી મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાનાં છે. જ્ઞાન નાં ધમંડ માં નથી આવવાનું. રુહાની નશામાં રહેવાનું છે.
2. નિશ્ચયબુદ્ધિ બની પહેલાં પોતાની અવસ્થા પાક્કી કરવાની છે. દેહ સહિત જે કંઈ જોવામાં આવે છે, તેને તોડવાનું છે અને એક બાપ ની સાથે જોડવાનું છે.

વરદાન :- બાપ નાં સંસ્કારો ને પોતાનાં નિજ સંસ્કાર બનાવવા વાળા વ્યર્થ કે જૂનાં સંસ્કારો થી મુક્ત ભવ કોઈ પણ વ્યર્થ સંકલ્પ કે જૂનાં સંસ્કાર દેહ-અભિમાન નાં સંબંધ થી છે, આત્મિક સ્વરૂપ નાં સંસ્કાર બાપ સમાન હશે. જેમ બાપ વિશ્વ કલ્યાણકારી, પરોપકારી, રહેમદિલ, વરદાતા... છે, એવાં સ્વયં નાં સંસ્કાર નેચરલ (સ્વભાવિક) બની જાય. સંસ્કાર બનાવવાં અર્થાત્ સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ સ્વતઃ તે જ પ્રમાણે ચાલવાં. જીવનમાં સંસ્કાર એક ચાવી છે જેનાથી સ્વતઃ ચાલતાં રહીએ છીએ. પછી મહેનત કરવાની જરૂર નથી રહેતી.

સ્લોગન :- આત્મિક સ્થિતિ માં સ્થિત રહી પોતાનાં રથ (શરીર) દ્વારા કાર્ય કરાવવા વાળા જ સાચા પુરુષાર્થી છે.

“ મીઠા બાળકો - યાદ માં રહેવાથી સારી દશા બેસે છે , હમણાં તમારા પર બૃહસ્પતિ ની દશા છે એટલે તમારી ચઢતી કળા છે ”

પ્રશ્ન :- જો યોગ પર પૂરું અટેન્શન નથી તો એનું રીઝલ્ટ શું હશે? નિરંતર યાદ માં રહેવાની યુક્તિઓ શું છે?

ઉત્તર :- જો યોગ પર પૂરું અટેન્શન નથી તો ચાલતાં-ચાલતાં માયા ની પ્રવેશતા થઈ જાય છે, નીચે પડી જાય છે. ૨. દેહ-અભિમાની બની અનેક ભૂલો કરતાં રહે છે. માયા ઉલ્ટા કર્મ કરાવતી રહે છે. પતિત બનાવી દે છે. નિરંતર યાદ માં રહેવા માટે મુખ માં મુલહરો નાખી દો, ક્રોધ નહિં કરો, દેહ સહિત બધુંજ ભૂલી, હું આત્મા, પરમાત્મા નો બાળક છું - આ અભ્યાસ કરો. યોગ બળ થી શું-શું પ્રાપ્તિઓ થાય છે એને સ્મૃતિ માં રાખો.

ગીત :- ઓમ્ નમઃ શિવાય....

ઓમ્ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ પોતાનાં રુહાની બાપ શિવબાબા ની મહિમા સાંભળી. જ્યારે પાપ વધે છે અર્થાત્ મનુષ્ય પાપ આત્મા બની જાય છે ત્યારે જ પતિત-પાવન બાપ આવે છે, આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે છે. એ બેહદ નાં બાપ ની જ મહિમા છે, એમને વૃક્ષપતિ પણ કહેવાય છે. આ સમયે બેહદ નાં બાપ દ્વારા બેહદની દશા, બૃહસ્પતિ ની તમારા પર બેઠેલી છે. ખાસ અને આમ બે અક્ષર હોય છે ને. આનો પણ અર્થ અહિયાં જ સિદ્ધ થાય છે. બૃહસ્પતિ ની દશા થી ખાસ ભારત જીવનમુક્ત બની જાય છે અર્થાત્ પોતાનું સ્વરાજ્ય પદ પામે છે કારણ કે સાચાં બાપ જે છે, જેમને સત્ય કહે છે, તે આવીને આપણને નર થી નારાયણ બનાવે છે. બાકી જે છે તે નંબરવાર પોત-પોતાનાં ધર્મ નાં વિભાગ માં જઈને બેસશે અને આવશે પણ નંબરવાર. કળયુગ અંત સુધી આવતાં રહે છે. દરેક આત્માને પોત-પોતાનાં ધર્મમાં પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. રાજાઈ માં રાજા થી લઈને પ્રજા સુધી બધાને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. નાટક છે પણ રાજા થી લઈને પ્રજા સુધી. બધાને પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવવાનો હોય છે. હવે બાળકો જાણે છે અમારા ઉપર હમણાં બૃહસ્પતિ ની દશા બેઠી છે. એવું નથી એક જ દિવસ બેસે છે. ના, તમારી બૃહસ્પતિની દશા ચાલી રહી છે. હમણાં તમારી ચઢતી કળા છે. જેટલું યાદ કરશો એટલી ચઢતી કળા થશે. યાદ ભૂલવાથી જ માયાનાં વિઘ્ન આવે છે. યાદ થી દશા સારી બેસે છે. સારી રીતે યાદ નહીં કરશો તો જરૂર પડશે જ. પછી એમનાથી કંઈ ને કંઈ ભૂલો થશે. બાબાએ સમજાવ્યું છે ડ્રામા અનુસાર બધાં ધર્મ વાળા જે પણ છે એક-બીજા ની પાછળ પાર્ટ ભજવવા માટે આવે છે. બાળકો જાણે છે સ્વર્ગની દશા અર્થાત્ જીવન-મુક્તિની દશા હમણાં તમારા ઉપર બેઠી છે. આ ડ્રામા નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે તેને પણ વિસ્તાર માં સમજવાનું છે. આ સૃષ્ટિ ડ્રામા નું ચક્ર ખાસ ભારત પર બનેલું છે. બાપ પણ ભારતમાં જ આવે છે. ગવાયેલું છે આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી....ચાલતાં-ચાલતાં માયાની પ્રવેશતા થવાનાં કારણે નીચે પડી જાય છે. પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) નથી આપતા યોગ પર, પછી બાપ આવીને સંજીવની બુટી આપે છે અર્થાત્ સુરજીત કરવા વાળી બુટી આપે છે. હનુમાન પણ તમે છો. બાપે સમજાવ્યું છે આ સમયે રાવણને ભગાવવા માટે બુટી સુંઘાડું છું. બાપ તમને બધી સત્ય વાતો બતાવે છે. સત્ય છે જ એક બાપ જે આવીને તમને સત્ય-નારાયણ ની કથા સંભળાવી સતયુગ ની સ્થાપના કરે છે. એમને કહેવાય છે દ્રુથ, સત્ય બતાવવા વાળા. તમને કહે છે તમે શાસ્ત્રો ને માનો છો? બોલો-હાં, અમે શાસ્ત્રો ને કેમ નહીં માનીએ. જાણીએ છીએ આ બધાં ભક્તિ માર્ગ નાં શાસ્ત્ર છે. આ તો અમે માનીએ છીએ. જ્ઞાન અને ભક્તિ બે વસ્તુ છે. જ્યારે જ્ઞાન મળે છે પછી ભક્તિ ની શું દરકાર છે. ભક્તિ એટલે ઉતરતી કળા. જ્ઞાન એટલે ચઢતી કળા. આ સમયે ભક્તિ ચાલી રહી છે. હમણાં આપણને જ્ઞાન મળ્યું છે જેનાથી સદ્ગતિ થાય છે. ભક્તોની રક્ષા કરવા વાળા એક જ ભગવાન છે. રક્ષા દુશ્મન થી કરાય છે. બાપ કહે છે-હું આવીને તમારી રાવણ થી રક્ષા કરું છું. જુઓ છો ને-રાવણ થી કેવી રીતે રક્ષા થાય છે. આ રાવણ પર જીત મેળવવાની છે. બાપ સમજાવે છે-મીઠા બાળકો આ રાવણે તમને તમોપદ્રાન બનાવ્યાં છે. સતયુગ ને કહેવાય છે સતોપ્રધાન, સ્વર્ગ. પછી કળા ઓછી થતી જાય છે. અંત માં જ્યારે બિલકુલ જ દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે તો પતિત બની જાય છે. નવું મકાન બને છે. મહિના પછી અથવા છ મહિના પછી કંઈ ને કંઈ કળા ઓછી થતી જાય છે. દર વર્ષ મકાન ને રંગકામ કરાવે છે. કળા તો ઓછી થતી જાય છે ને.

નવાં થી જૂની, જૂનાં થી પછી નવી આ શરૂ થી લઈને દરેક વસ્તુ નું થતું જાય છે. સમજાય છે આ મકાન ૧૦૦, ૧૫૦ વર્ષ સુધી ચાલશે. બાપ સમજાવે છે સતયુગ કહેવાય છે નવી દુનિયા થી. પછી ત્રેતા ૨૫ ટકા ઓછું કહેશું કારણ કે થોડું જૂનું થઈ જાય છે. તે છે ચંદ્રવંશી. એમની નિશાની આપે છે ક્ષત્રિય કારણ કે નવી દુનિયાનાં લાયક નથી બન્યાં એટલે ઓછી પોઝિશન (પદ) થઈ ગઈ. બધાં ઈચ્છે છે કૃષ્ણપુરી માં જઈએ. એવું થોડી ક્યારે કહેશે-રામપુરી માં જઈએ. બધાં કૃષ્ણપુરી માટે કહે છે. ગાયે પણ છે ને-ચલો વૃંદાવન ભજો રાધે-ગોવિંદ... વૃંદાવન ની વાત છે. અયોધ્યા માટે નહીં કહેશે. શ્રીકૃષ્ણ ઉપર બધાનો ખુબ પ્રેમ રહે છે. કૃષ્ણ ને ખુબ પ્રેમ થી યાદ કરે છે. કૃષ્ણને જુએ છે તો કહે છે આમનાં જેવો પતિ મળે, આમનાં જેવો બાળક મળે, આમનાં જેવો ભાઈ મળે. સમજદાર બાળક અથવા બાળકીઓ જે હોય છે તે કૃષ્ણની મૂર્તિ સામે રાખે છે કે આમનાં જેવો બાળક મળે. કૃષ્ણ નાં પ્રેમ માં બહુજ રહે છે ને. બધાં ઈચ્છે છે કૃષ્ણપુરી. હમણાં તો છે કંસપુરી, રાવણ ની પુરી. કૃષ્ણપુરી નું ખુબ મહત્વ છે. કૃષ્ણ ને બધાં યાદ કરે છે. ત્યારે બાપ કહે છે તમે આટલો સમય યાદ કરતાં આવ્યાં છો. હવે કૃષ્ણપુરી માં જવાનો પુરુષાર્થ કરો, એમના વંશજ માં તો આવો. સૂર્યવંશી ૮ વંશજ છે તો એટલો પુરુષાર્થ કરો જે રાજાઈ માં આવીને રાજકુમાર થી ઝૂલો. આ સમજ ની વાત છે ને. બાપ કહે છે-બાળકો જેટલું થઈ શકે મનમનાભવ રહો. યાદ માં ન રહેવાથી નીચે પડે છે. જ્ઞાન ક્યારેય પાડતું નથી. યાદ માં નથી રહેતા તો નીચે પડે છે. આનાં પર જ અલ્લાહ અવલદીન, હાતમતાઈ નાં નાટક પણ બનેલાં છે. યાદ માં રહેવા માટે જ મોઢા માં મુલહરો નાખી દેતા હતાં. કોઈ ને ક્રોધ આવે છે તો બોલી દે છે એટલે કહે છે મોઢામાં કંઈક નાખી દો. વાત નહીં કરે તો ક્રોધ આવશે નહીં. બાપ કહે છે-ક્યારેય પણ કોઈ પર ક્રોધ નહીં કરો. પરંતુ આ વાતો ને પૂરું ન સમજીને શાસ્ત્રો માં કંઈ ને કંઈ નાખી દીધું છે. બાપ યથાર્થ બેસી સમજાવે છે. બાપ જ્યારે આવે ત્યારે તો આવી ને સમજાવે. જે થઈને જાય છે એમની જ મહિમા ગવાય છે. ટાગોર, ઝાંસી ની રાણી થઈને ગયાં, એમનાં પછી નાટક બનાવે છે. સારું શિવ પણ થઈને ગયાં છે ત્યારે તો શિવજયંતી મનાવે છે ને. પરંતુ શિવ ક્યારે આવ્યાં, શું આવીને કર્યું આ ખબર નથી. એ તો આખી સૃષ્ટિનાં બાપ છે. જરૂર આવીને બધાને સદ્ગતિ આપી હશે. ઈસ્લામી, વગેરે જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરીને ગયાં છે એમની જયંતી મનાવે છે. તિથી તારીખ બધાની છે, આમની કોઈને ખબર નથી. કહે પણ છે કાઇસ્ટ થી આટલાં વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું. સ્વસ્તિકા જ્યારે બનાવે છે તો એમાં પૂરા ૪ ભાગ કરે છે. ૪ યુગ છે. આયુ (સમય) ઓછી વધારે હોઈ ન શકે. જગન્નાથપુરી માં ચોખાનો હંડો બનાવે છે. પૂરા ૪ ભારત થઈ જાય છે. બાપ કહે છે-આ ભક્તિમાર્ગ માં અગડમ-બગડમ કરી દીધું છે. હવે બાપ કહે છે દેહ સહિત આ બધું ભૂલી જાઓ. હું આત્મા છું, પરમપિતા પરમાત્મા નો બાળક છું. આ અભ્યાસ રાખો. બાબા સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે તો જરૂર આપણને સ્વર્ગ માં મોકલ્યા હશે. નર્ક માં તો નહીં મોકલશે. બાપ કોઈને પણ નર્કમાં નથી મોકલતાં. પહેલાં-પહેલાં બધાં સુખ ભોગવે છે. પહેલાં સુખ પછી દુઃખ. બાપ તો સર્વ નાં દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે ને. આત્મા પહેલાં સુખ પછી દુઃખ જુએ છે. વિવેક પણ કહે છે-અમે પહેલા સતોપ્રધાન પછી સતો રજો તમો માં આવીએ છીએ. મનુષ્ય પણ સમજે છે-વિલાયત વાળા સમજદાર છે. ત્યાં તો બોમ્બસ એવાં બનાવે છે જે ફટ થી ખલાસ થઈ જશે. જેમ આજકાલ મડદા ને વીજળી પર ફટ થી ખલાશ કરી દે છે, એમ બોમ્બ ફેંકવા થી આગ લાગી જાય છે તો મનુષ્ય પણ ઝટ ખલાશ થઈ જશે. ભંભોર ને આગ લાગવાની છે. તોફાન એવાં આવે જે ગામ નાં ગામ ખલાશ થઈ જાય છે. પછી એ સમયે એવાં કોઈ પ્રબંધ નથી રહેતાં જે બચાવ કરી શકે. વિનાશ તો થવાનો જ છે. જૂની દુનિયા ખલાશ થવાની છે. ગીતામાં પણ વર્ણન છે. બાપે સમજાવ્યું - યુરોપવાસી બોમ્બસ એવાં છોડશે જે ખબર જ નહીં પડશે. આપ બાળકો જાણો છો કલ્પ પહેલાં પણ વિનાશ થયો હતો, હવે પણ થવાનો છે. તમે પણ કલ્પ પહેલાં માફક ભણી રહ્યાં છો. ધીરે-ધીરે ઝાડ વૃદ્ધિને પામતું રહેશે. વૃદ્ધિ થતાં-થતાં પછી સ્થાપના થઈ જાય છે. માયાનાં તોફાન ખુબ સારા-સારા ફૂલો ને પણ પાડી દે છે. યોગ માં પૂરું નથી રહેતાં તો પછી માયા વિઘ્ન નાખે છે. બાપ નાં બાળકો બની પવિત્રતા ની પ્રતિજ્ઞા કરી પછી જો વિકાર માં પડે છે તો નામ બદનામ કરી દેશે. પછી ધક્કો ખુબ જોર થી આવી જાય છે. બાપ કહે છે-આ કામ નો માર ક્યારેય નહીં ખાતાં. બાળકો જાણે છે અહીંયા લોહી ની નદીઓ વહેવાની છે. સતયુગ માં દૂધની નદીઓ વહે છે. તે છે નવી દુનિયા, આ છે જૂની દુનિયા. કળયુગ માં જુઓ શું છે, નવી દુનિયાનાં વૈભવ તો જુઓ. અહીંયા તો કંઈ પણ નથી. બાળકીઓ સાક્ષાત્કાર માં જઈને જોઈને આવે છે. સૂક્ષ્મવતન થી શુબીરસ પીધો, આ કર્યું તે બધાં સાક્ષાત્કાર થાય છે. બતાવે છે અમે મૂળવતન માં જઈએ છીએ. બાબા વૈકુંઠ માં મોકલી દે છે. આ બધાં સાક્ષાત્કાર વગેરેની ડ્રામામાં નોંધ છે. આનાથી કંઈ મળતું નથી. બહુજ બાળકી ઓ સૂક્ષ્મવતન માં જતી હતી શુબીરસ વગેરે પીતી હતી. આજે નથી. સારા-સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકો ગુમ થઈ ગયાં. બહુજ ધ્યાન દીદાર માં જવા વાળાઓએ જઈને લગ્ન કર્યાં. અદ્ભુત લાગે છે-માયા કેવી છે. તકદીર કેવી ઉલટી પલટાઈ જાય છે. અનેકોએ સારા-સારા પાઠ

ભજવ્યાં. બહુજ મદદ પણ કરી આયવેલ માં. તો પણ આજે નથી. ત્યારે બાપ કહે છે-માયા તું બહુ જ જબરજસ્ત છે. માયા થી તમારું યુદ્ધ ચાલે છે. આને કહેવાય છે યોગબળ ની લડાઈ. યોગબળ થી શું પ્રાપ્તિ થાય છે-આ કોઈને ખબર નથી. ફક્ત ભારત નો પ્રાચીન યોગ કહે છે. મીઠા-મીઠા બાળકોને યોગ માટે સમજાવાય છે-પ્રાચીન રાજ્યોગ ગવાયેલ છે. જે પણ ફિલોસોફર (તત્ત્વજ્ઞાની) વગેરે છે આ આધ્યાત્મિક નોલેજ તો કોઈમાં છે નહીં. રુહાની બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે. એમને જ શિવાય નમઃ ગાયે છે. એમની જ મહિમા ગવાય છે. બાપ આવીને તમને કેટલું જ્ઞાન સમજાવે છે. આને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર કહેવાય છે બીજા કોઈની તાકાત નથી જે પોતાને ત્રિકાળદર્શી કહી શકે. ત્રિકાળદર્શી ફક્ત બ્રાહ્મણ જ હોય છે, જે બ્રાહ્મણો દ્વારા યજ્ઞ રચાયો છે. રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ છે ને. રુદ્ર શિવ ને પણ કહે છે. અનેક નામ રાખી દીધાં છે. દરેક દેશ માં નામ અલગ-અલગ ઘણાં છે. સિવાય એક બાપ નાં બીજા કોઈનાં આટલાં નામ નથી. બબુલનાથ પણ આમને કહે છે. બબુલ એને કહેવાય-જેમાં કાંટા હોય છે. બાબા કાંટાઓ ને ફૂલ બનાવવા વાળા છે, એટલે એમનું નામ બબુલનાથ રાખ્યું છે. બોમ્બે માં ત્યાં બહુજ મેળા લાગે છે. અર્થ કંઈ નથી સમજતાં. બાપ બેસી સમજાવે છે એમનું સાચું નામ છે શિવ. વ્યાપારી લોકો પણ બિંદુ ને શિવ કહી દે છે. એક બે ની ગણતરી જ્યારે કરે છે, ૧૦ પર આવશે તો કહેશે શિવ. કહે છે-હું બિંદુ છું સ્ટાર. ઘણાં લોકો એમ ડબલ તિલક પણ કરે છે. માતા અને પિતા. જ્ઞાન સૂર્ય જ્ઞાન ચંદ્રમા ની નિશાની છે. તે અર્થ નથી જાણતાં. તો બાબા યોગ પર સમજાવી રહ્યાં હતાં. યોગ કેટલો પ્રખ્યાત છે. હવે તમે બાળકો યોગ અક્ષર છોડી દો, યાદ કરો. બાપ કહે છે-યોગ અક્ષર થી સમજશે નહીં, યાદ થી સમજશે. બાપ ને બહુજ યાદ કરવાનાં છે. એમને સાજન પણ કહેવાય છે. પટરાણી બનાવે છે ને. વિશ્વની રાજધાની નો વારસો બાપ આપે છે. સતયુગ માં એક બાપ હોય છે. ભક્તિ માં બે બાપ અને જ્ઞાનમાર્ગ માં હમણાં તમને ત્રણ બાપ છે. કેટલું વન્ડર (અદ્ભુત) છે. તમે અર્થ સહિત જાણો છો-સતયુગ માં છે જ બધાં સુખી એટલે પારલૌકિક બાપ ને જાણતાં જ નથી. હમણાં તમે ત્રણેય બાપને જાણો છો. કેટલી સહજ સમજવાની વાતો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદ માં રહેવા માટે મુખ થી કંઈ પણ બોલો નહીં. મુખ માં મુહલરો નાખી દો તો ક્રોધ ખલાસ થઈ જશે. કોઈ પર પણ ક્રોધ નથી કરવાનો.
2. આ દુઃખધામ ને હવે આગ લાગવાની છે એટલે આને ભૂલી નવી દુનિયાને યાદ કરવાની છે. બાપ થી જે પવિત્ર રહેવાની પ્રતિજ્ઞા કરી છે એમાં પાકા રહેવાનું છે.

વરદાન :- પવિત્રતા નાં આધાર પર સુખ - શાંતિ નો અનુભવ કરવા વાળા નંબરવન અધિકારી ભવ જે બાળકો “પવિત્રતા” ની પ્રતિજ્ઞા ને સદા સ્મૃતિ માં રાખે છે, તેમને સુખ-શાંતિ ની અનુભૂતિ સ્વતઃ થાય છે. પવિત્રતા નો અધિકાર લેવામાં નંબરવન રહેવું અર્થાત્ સર્વ પ્રાપ્તિઓમાં નંબરવન બનવું એટલે પવિત્રતા નાં ફાઉન્ડેશન ને ક્યારેય કમજોર નહીં કરતાં ત્યારે જ લાસ્ટ સો ફાસ્ટ (છેલ્લાં તે પહેલાં) જશો. આ જ ધર્મ માં સદા સ્થિત રહેવું-કંઈ પણ થઈ જાય-ભલે વ્યક્તિ, ભલે પ્રકૃતિ, ભલે પરિસ્થિતિ કેટલી પણ હલાવે, પરતું ધરત પરીએ ધર્મ ન છોડીએ.

સ્લોગન :- વ્યર્થ થી ઇનોસન્ટ (અજાણ) બનો તો સાચાં-સાચાં સેન્ટ (સંત) બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યાં છે તમારી તકદીર જગાડવાં , પાવન બનવાથી જ તકદીર જાગશે ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોની તકદીર જાગેલી છે તેમની નિશાની કઈ હશે?

ઉત્તર :- તે સુખ નાં દેવતા હશે. બેહદ નાં બાપ થી સુખ નો વારસો લઈને બધાને સુખ આપશે. ક્યારેય પણ કોઈને દુઃખ ન આપી શકે. તે છે વ્યાસ નાં બાળકો સાચાં-સાચાં સુખદેવ. ૨. તે પ વિકારો નો સન્યાસ કરી સાચાં-સાચાં રાજયોગી, રાજઋષિ કહેવાય છે. ૩. તેમની અવસ્થા એકરસ રહે છે, તેમને કોઈ પણ વાતમાં રડવાનું ન આવી શકે. તેમનાં માટે જ કહે છે મોહજીત.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં...

ઓમ શાંતિ ! ગીતની એક લાઈન સાંભળી ને પણ મીઠા-મીઠા બાળકોનાં ડુંવાટા ઉભાં થઈ જવાં જોઈએ. છે તો કોમન (સામાન્ય) ગીત પરંતુ એનો સાર બીજા કોઈ નથી જાણતાં. બાપ જ આવીને દરેક ગીત, શાસ્ત્ર નો અર્થ સમજાવે છે. મીઠા-મીઠા બાળકો આ પણ જાણે છે કે કળયુગ માં બધાની તકદીર સૂતેલી છે. સતયુગ માં તકદીર જાગેલી રહે છે. સૂતેલી તકદીરને જગાડવા વાળા અને મત આપવા વાળા અથવા તકદીર બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. એ જ બેસી બાળકોની તકદીર જગાડે છે. જેમ બાળક જન્મે છે અને તકદીર જાગી જાય છે. બાળક જન્મ્યો અને તેને આ ખબર પડી જાય છે કે હું વારિસ છું. હૂબહૂ આ બેહદ ની વાત છે. બાળકો જાણે છે કલ્પ-કલ્પ અમારી તકદીર જાગે છે અને સુઈ જાય છે. પાવન બને છે તો તકદીર જાગે છે. પાવન ગૃહસ્થ આશ્રમ કહેવાય છે. આશ્રમ અક્ષર પવિત્ર હોય છે. પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ, તેની વિરુદ્ધ પછી છે અપવિત્ર પતિત ધર્મ, આશ્રમ નહીં કહેશે. ગૃહસ્થ ધર્મ તો બધાનો છે જ. જાનવરો નો પણ છે. બાળકો તો બધાં પેદા કરે છે. જાનવરો ને પણ કહેવાશે ગૃહસ્થ ધર્મ માં છે. હવે બાળકો જાણે છે અમે સ્વર્ગમાં પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ માં હતાં, દેવી-દેવતા હતાં. તેમની મહિમા પણ ગાય છે સર્વગુણ સંપન્ન.... તમે પોતે પણ ગાતાં હતાં. હવે સમજો છો અમે મનુષ્ય થી દેવતા ફરીથી બની રહ્યાં છીએ. દેવી-દેવતાઓનો ધર્મ છે. પછી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને પણ દેવતા કહે છે. બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ.... શિવ માટે કહે શિવ પરમાત્માય નમઃ તો ફક્ત થયો ને. શિવ અને શંકર ને એક કહી ન શકાય. પથ્થરબુદ્ધિ હતાં, હવે પારસબુદ્ધિ બની રહ્યાં છીએ. દેવતાઓને તો પથ્થરબુદ્ધિ નહીં કહેશું. પછી ડ્રામા પ્લાન અનુસાર રાવણ રાજ્ય થવાથી તેમને પણ સીડી ઉતરવાની છે. પારસબુદ્ધિ થી પથ્થરબુદ્ધિ બનવાનું છે. સૌથી બુદ્ધિવાન બનાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. તમને પારસબુદ્ધિ બનાવે છે. તમે અહીંયા આવો છો પારસબુદ્ધિ બનવાં. પારસનાથ નાં પણ મંદિર છે. ત્યાં મેળો લાગે છે. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી - પારસનાથ કોણ છે. હકીકત માં પારસ બનાવવા વાળા તો બાપ જ છે. એ છે બુદ્ધિવાનો ની બુદ્ધિ. આ છે આપ બાળકોની બુદ્ધિનાં માટે ખોરાક. બુદ્ધિ કેટલી પલટાય છે. જેવી રીતે ગવાયેલું છે સી નો ઈવિલ (ખરાબ નહીં જુઓ)... હવે વાંદરાઓની તો વાત નથી. મનુષ્ય જ જેવી રીતે વાંદરા માફક બની જાય છે. એપ્સ (વનમાનુષ) ની મનુષ્ય થી ભેંટ કરાય છે. આને કહેવાય જ છે કાંટાઓ નું જંગલ. કેટલાં એક-બીજા ને દુઃખ આપતા રહે છે. હવે આપ બાળકોને બુદ્ધિ નો ખોરાક મળી રહ્યો છે. બેહદનાં બાપ ખોરાક આપી રહ્યાં છે. આ ભણતર છે, આને જ્ઞાન અમૃત પણ કહે છે. કોઈ જળ (પાણી) વગેરે નથી. આજકાલ બધી વસ્તુઓને અમૃત કહી દે છે. ગંગાજળ ને પણ અમૃત કહે છે. દેવતાઓનાં, પગ ધોઈને પીવે છે પાણી રાખે છે તેને પણ અમૃત ની અંજલી સમજે છે. અંજલી જે લે છે તેમને એવી રીતે નહીં કહેશે કે આ પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે. ગંગાજળ માટે કહે છે પતિત-પાવની છે. કહે પણ છે મનુષ્ય મરે તો ગંગાજળ મુખ માં હોય. દેખાડે છે અર્જુને બાણ માર્યું પછી અમૃત જળ પીવડાવ્યું. આપ બાળકોએ કોઈ બાણ વગેરે નથી ચલાવ્યાં. એક ગામડું છે જ્યાં બાણો થી લડાઈ કરે છે. ત્યાંના રાજાને ઈશ્વર નો અવતાર કહે છે. બાપ કહે છે - આ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં ગુરુ છે. સાચાં-સાચાં સતગુરુ એક જ છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક છે, જે બધાને સાથે લઈ જાય છે. બાપ નાં સિવાય પાછું કોઈ લઈ જઈ નથી શકતું. બ્રહ્મમાં લીન થઈ જવાની પણ વાત નથી. આ નાટક બનેલું છે, જે ચક્ર અનાદિ ફરતું જ રહે છે. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે રિપીટ થાય છે. આ હમણાં તમે જાણો છો. મનુષ્ય અર્થાત્ આત્માઓ પોતાનાં બાપ રચતા ને પણ નથી જાણતી, જેમને યાદ પણ કરે છે - ઓ ગોડફાધર. હદનાં બાપને ક્યારેય ગોડફાધર નહીં કહેશે. ગોડફાધર અક્ષર

ખૂબ અદબ (ઈજ્જત) થી કહે છે. એમનાં માટે જે કહે છે એ પતિત-પાવન, દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. એક તરફ કહે છે એ દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે, અને પછી કોઈ દુઃખ થાય છે કે બાળક વગેરે મરી જાય છે તો કહી દે ઈશ્વર જ સુખ-દુઃખ આપે છે. ઈશ્વરે અમારું બાળક લઈ લીધું, આ શું કર્યું! ઈશ્વરને પછી ગાળો દે છે. કહે પણ છે ઈશ્વરે બાળક આપ્યું છે પછી જો એમણે પાછું લઈ લીધું તો તમે રડો કેમ છો. ઈશ્વરની પાસે ગયું ને. સતયુગ માં ક્યારેય કોઈ રડતું નથી. બાપ સમજાવે છે રડવાની તો કોઈ દરકાર નથી. આત્માને પોતાનાં હિસાબ-કિતાબ અનુસાર જઈને પાર્ટ ભજવવાનો છે. જ્ઞાન ન હોવાનાં કારણે મનુષ્ય કેટલું રડે છે. જેમ કે પાગલ થઈ જાય છે, અહીંયા તો બાપ સમજાવે છે - અમ્મા મરે તો ભી હલુઆ ખાના... બાપ મરે તો ભી હલુઆ ખાના... નષ્ટોમોહા થવાનું છે. અમારા તો એક જ બેહદ નાં બાપ છે, બીજું ન કોઈ. એવી અવસ્થા બાળકોની થવી જોઈએ. મોહજીત રાજા ની કથા પણ સાંભળી છે ને. સતયુગ માં ક્યારેય દુઃખની વાત નથી હોતી. ન ક્યારે અકાળે મૃત્યુ થાય છે. બાળકો જાણે છે અમે કાળ પર જીત પામીએ છીએ. બાપ ને મહાકાળ પણ કહે છે, કાળો નાં કાળ. તમારે કાળ પર જીત પામવાની છે અર્થાત કાળ ક્યારેય ખાતો નથી. કાળ ન આત્મા ને, ન શરીર ને ખાઈ શકે. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. તેને કહે છે કાળ ખાઈ ગયો, બાકી કોઈ વસ્તુ નથી. મનુષ્ય મહિમા ગાતા રહે છે, સમજતાં કંઈ નથી. અચતમ કેશવમ્... બાપ સમજાવે છે આ પ વિકાર તમારી બુદ્ધિને કેટલી ખરાબ કરી દે છે. આ સમયે કોઈ પણ બાપ ને નથી જાણતાં એટલે આને ઓરફન (અનાથ) ની દુનિયા કહેવાય છે. કેટલાં પરસ્પર લડતા-ઝઘડતા રહે છે. આ આખી દુનિયા બાબા નું ઘર છે ને. બાપ આખી દુનિયાનાં બાળકોને પતિત થી પાવન બનાવવા આવ્યાં છે. અડધોકલ્પ બરાબર પાવન દુનિયા હતી ને. ગાયન પણ છે રામ રાજા, રામ પ્રજા... ત્યાં પછી અધર્મ ની વાત હોઈ કેવી રીતે શકે. કહે પણ છે ત્યાં સિંહ બકરી સાથે જળ પીવે છે, પછી ત્યાં રાવણ વગેરે ક્યાંથી આવે. સમજતાં નથી, બહારવાળા તો એવી વાતો સાંભળી હસે છે. બાપ આવીને જ્ઞાન આપે છે, આ પતિત દુનિયા છે ને. હવે પ્રેરણા થી પતિતો ને પાવન બનાવશે શું! બોલાવે છે પતિત-પાવન આવો તો જરૂર ભારત માં જ આવ્યાં હતાં. હમણાં પણ કહે છે હું જ્ઞાન નો સાગર આવ્યો છું-તમને આપ સમાન માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનાવવાં. બાપ ને જ સાચાં-સાચાં વ્યાસ કહેશું. તો આ વ્યાસ દેવ અને તમે એમનાં બાળકો સુખદેવ, તમે હમણાં સુખ નાં દેવતા બનો છો. સુખ નો વારસો લઈ રહ્યાં છો વ્યાસ, શિવાચાર્ય થી. વ્યાસ નાં બાળકો તમે છો. પરંતુ મનુષ્ય મુંઝાઈ ન જાય એટલે કહેવાય છે શિવ નાં બાળકો. તેમનું અસલ નામ છે શિવ. આત્માને જાણી શકાય છે, પરમાત્માને પણ જાણી શકાય છે. એ જ આવીને પતિત થી પાવન બનાવવાનો રસ્તો બતાવે છે. કહે છે હું આપ આત્માઓ નો બાપ છું. કહે છે અંગુષ્ઠ (અંગુઠા) માફક છે. એટલાં મોટા તો અહીંયા રહી પણ ન શકે. એ તો ખૂબ જ સૂક્ષ્મ છે. ડોક્ટર લોકો પણ માથું મારે છે - આત્મા ને જોવા માટે. પરંતુ જોઈ નથી શકતાં. આત્મા ને રિયલાઈઝ (અનુભવ) કરાય છે. બાપ પૂછે છે હવે તમે આત્મા ને રિયલાઈઝ કરી? આટલી નાની આત્મા માં અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે. જેવી રીતે એક રેકોર્ડ છે. પહેલાં તમે દેહ-અભિમાની હતાં, હવે દેહી-અભિમાની બનો છો. તમે જાણો છો આપણી આત્મા ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લેતી રહે છે. તેનો એન્ડ (અંત) નથી થતો. કોઈ-કોઈ પૂછે છે - આ ડ્રામા ક્યાર થી શરૂ થયો. પરંતુ આ તો અનાદિ છે, આ ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. આને કહેવાય છે બન્યો-બનેલ અવિનાશી વર્લ્ડ ડ્રામા. વર્લ્ડ ને પણ તમે જાણો છો. જેવી રીતે અભણ બાળકોને ભણતર અપાય છે, એવી રીતે બાપ આપ બાળકો ને ભણાવી રહ્યાં છે. આત્મા જ શરીર દ્વારા ભણે છે. આ છે પથ્થરબુદ્ધિ નાં માટે ખોરાક. બુદ્ધિ ને સમજ મળે છે. આપ બાળકો માટે જ બાબાએ ચિત્ર બનાવેલાં છે. ખૂબ સહજ છે. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર, હવે બ્રહ્મા ને ત્રિમૂર્તિ કેમ કહે છે! દેવ દેવ મહાદેવ... એક-બીજા ની ઉપર રાખે છે. અર્થ કોઈ પણ નથી જાણતાં. હવે બ્રહ્મા કેવી રીતે થઈ શકે, જ્યારે કે બ્રહ્મા ને પ્રજાપિતા કહેવાય છે. તો સૂક્ષ્મવતન માં તે દેવતા કેવી રીતે હોઈ શકે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો અહીંયા હોવાં જોઈએ. આ વાતો કોઈ પણ શાસ્ત્ર માં છે નહીં. બાપ કહે છે - હું આ શરીર માં પ્રવેશ કરી આમનાં દ્વારા તમને સમજાવું છું, આમને પોતાનો રથ બનાવું છું. આમનાં અનેક જન્મો નાં અંતમાં હું આવું છું. આ પણ પ વિકારો નો સંન્યાસ કરે છે. સંન્યાસ કરવા વાળાને યોગી, ઋષિ કહેવાય છે. હવે તમે રાજઋષિ છો. તમે પ્રતિજ્ઞા કરો છો. તે સંન્યાસી લોકો તો ઘરબાર છોડી ચાલ્યાં જાય છે. અહીંયા તો સ્ત્રી-પુરુષ સાથે રહે છે. કહે છે અમે વિકાર માં ક્યારેય નહીં જઈશું. મૂળ વાત છે જ વિકારની.

તમે જાણો છો શિવબાબા રચયિતા છે. એ નવી રચના રચે છે. એ બીજરૂપ સત્ ચિત, આનંદ નાં સાગર, જ્ઞાન નાં સાગર છે. સ્થાપના, પાલના, વિનાશ કેવી રીતે કરે છે - આ બાપ જ જાણે છે. આ વાતો ને મનુષ્ય તો જાણતાં નથી. આપ બાળકો હવે આ બધી વાતો ને જાણો છો, એટલે બધાં ને સમજાવી શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દરેક આત્મા નો હિસાબ-કિતાબ પોત-પોતાનો છે, એટલે કોઈ શરીર છોડે છે તો રડવાનું નથી. પૂરું નષ્ટોમોહા બનવાનું છે. બુદ્ધિમાં રહે અમારા તો એક બેહદ નાં બાપ, બીજું ન કોઈ.
2. ૫ વિકાર જે બુદ્ધિ ને ખરાબ કરે છે તેનો ત્યાગ કરવાનો છે. સુખ નાં દેવતા બની બધાને સુખ આપવાનું છે. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું.

વરદાન :- રહેમ ની દૃષ્ટિ દ્વારા ધૃણા દૃષ્ટિ ને સમાપ્ત કરવા વાળા નોલેજકુલ ભવ જે બાળકો એકબીજા નાં સંસ્કારો ને જાણી સંસ્કાર પરિવર્તન ની લગન માં રહે છે, ક્યારેય આ નથી વિચારતા કે આ તો છે જ એવાં, તેમને કહેવાશે નોલેજકુલ. તે સ્વયં ને જુએ અને નિર્વિઘ્ન રહે છે. તેમનાં સંસ્કાર બાપ નાં સમાન રહેમદિલ નાં હોય છે. રહેમ ની દૃષ્ટિ, ધૃણા દૃષ્ટિ ને સમાપ્ત કરી દે છે. એવાં રહેમદિલ બાળકો ક્યારેય પરસ્પર માં ખિટ-પિટ નથી કરતાં. તે સપૂત બનીને સબૂત આપે છે.

સ્લોગન :- સદા પરમાત્મ ચિંતન કરવા વાળા જ બેફિકર બાદશાહ છે, તેમને કોઈ પણ પ્રકાર ની ચિંતા નથી થઈ શકતી.

માતેશ્વરીજીનાં અણમોલ મહાવાક્ય -“ અખંડ જ્યોતિતત્ત્વ સાઈલેન્સ લોજ અને સાકારી દુનિયા પ્લેગ્રાઉન્ડ ”

આત્માઓનું નિવાસ સ્થાન છે અખંડ જ્યોતિ મહત્ત્વ, જ્યાં આ શરીરનાં પાર્ટ થી મુક્ત છીએ અર્થાત્ દુઃખ સુખ થી ન્યારી અવસ્થા માં છીએ જેને સાઈલેન્સ લોજ પણ કહે છે અને આત્માઓનું શરીર સહિત પાર્ટ ભજવવાનું સ્થાન પ્લેગ્રાઉન્ડ આ સાકારી દુનિયા છે. તો મુખ્ય બે દુનિયા છે એક છે નિરાકારી દુનિયા, બીજી છે સાકારી દુનિયા. દુનિયા વાળા તો ફક્ત કહેવા માત્ર કહે છે, કે પરમાત્મા રચતા, પાલન કરે છે, સંહાર કરે છે, ખવડાવે છે, મારે, બાળે પણ એ જ છે. તો દુઃખ સુખ આપવા વાળા પણ એ જ છે, જ્યારે કોઈને દુઃખ આવે છે તો કહે છે પ્રભુ તેરા ભાના મીઠા લાગે, હવે આ છે આ યથાર્થ જ્ઞાન કારણ કે આ કોઈ પરમાત્મા નું કામ નથી, પરમાત્મા દુઃખહર્તા છે, દુઃખકર્તા નથી. જન્મ લેવો જન્મ છોડવો, દુઃખ સુખ ભોગવવું દરેક મનુષ્ય આત્મા નાં સંસ્કાર છે. શારીરિક જન્મ આપવા વાળા માતા-પિતા છે તે પણ કર્મબંધન અનુસાર બાપ પુત્ર નાં સંબંધ માં આવે છે, એવી રીતે આત્માઓનાં પિતા પછી પરમાત્મા બાપ છે એ કેવી રીતે બેહદ રચના ની સ્થાપના, પાલના કરે છે! કેવી રીતે એ પોતાનાં ત્રણ રૂપ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નાં રચયિતા છે પછી આ આકારી રૂપો દ્વારા દૈવી સૃષ્ટિ ની સ્થાપના, આસુરી દુનિયાનો વિનાશ અને પછી દૈવી દુનિયાની પાલના કરાવે છે. પરમાત્મા નાં આ ત્રણ કામ બેહદ નાં છે. બાકી આ દુઃખ-સુખ, જન્મ-મરણ કર્મો અનુસાર થાય છે. પરમાત્મા તો છે જ સુખદાતા એ કોઈ પોતાનાં બાળકોને દુઃખ નથી આપતાં. અચ્છા - ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - રોજ સ્વયં સ્વયં થી પૂછો કે હું આત્મા કેટલી શુદ્ધ બની છું , જેટલાં શુદ્ધ બનશો એટલી ખુશી રહેશે , સેવા કરવાનો ઉમંગ આવશે ”

પ્રશ્ન :- હીરા જેવાં શ્રેષ્ઠ બનવાનો પુરુષાર્થ શું છે?

ઉત્તર :- દેહી-અભિમાની બનો, શરીર માં જરા પણ મોહ ન રહે. ફિકર થી ફારિગ (દુર) થઈ એક બાબાની યાદ માં રહો - આ જ શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ હીરા જેવાં બનાવી દેશે. જો દેહ-અભિમાન છે તો સમજો અવસ્થા કારણી છે. બાબા થી દુર છો. તમારે આ શરીર ની સંભાળ પણ કરવાની છે કારણ કે આ શરીર માં રહેતાં કર્માતીત અવસ્થા ને પામવાની છે.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી....

ઓમ શાંતિ ! બાપ બાળકો ને સમજાવે છે કે જેમનાં યોગબળ થી પાપ કપાય છે, એમનો ખુશી નો પારો ચઢી જાય છે. પોતાની અવસ્થા ને પોતે જ બાળકો જાણી શકે છે. જ્યારે અવસ્થા સારી હોય છે તો સેવા નો શોખ બહુજ સારો હોય છે. જેટલાં-જેટલાં શુદ્ધ થતાં જશો એટલો બીજાઓ ને પણ શુદ્ધ અથવા યોગી બનાવવાનો ઉમંગ આવશે કારણ કે તમે રાજયોગી કે રાજઋષિ છો. હઠયોગ ઋષિ તત્વ ને ભગવાન માને છે. રાજયોગ ઋષિ ભગવાન ને બાપ માને છે. તત્વ ને યાદ કરવાથી તેઓનાં કોઈ પાપ નથી કપાતાં. તત્વ નાં સાથે યોગ લગાવવાથી કોઈ બળ નથી મળતું. કોઈ પણ ધર્મ વાળા યોગ ને જાણતાં નથી એટલે કોઈ પણ સાચાં યોગી બની પાછાં નથી જઈ શકતાં. હમણાં આપ બાળકો પોતાની અવસ્થા પોતે પણ જાણી શકો છો. આત્મા જેટલું બાપ ને યાદ કરશે એટલી ખુશી થશે. પોતાની તપાસ રાખવાની છે. બાળકો પણ એક-બીજા ની અવસ્થા ને, પોતાની અવસ્થા ને જાણી શકે છે. જોવાનું છે અમારું કોઈ શરીર માં ભાન તો નથી. દેહ-અભિમાન છે તો સમજો અમે ઘણાં કાયાં છીએ. બાબા થી ઘણાં દૂર છીએ. બાપ આજ્ઞા કરે છે બાળકો તમારે હવે હીરા જેવું બનવાનું છે. બાપ દેહી-અભિમાની બનાવે છે. બાપ ને દેહ-અભિમાન હોતું નથી. દેહ-અભિમાન હોય છે બાળકો ને. બાપની યાદ થી તમે દેહી-અભિમાની બનશો. પોતાની તપાસ કરતા રહો, અમે કેટલો સમય યાદ કરીએ છીએ. જેટલું યાદ કરશો એટલો ખુશી નો પારો ચઢશે અને પોતાને લાયક બનાવશો. એવું પણ નહીં સમજતાં કે કોઈ બાળકો કર્માતીત અવસ્થા ને પહોંચી ગયાં છે. ના, રેસ ચાલી રહી છે. રેસ જ્યારે પૂરી થશે ત્યારે ફાઈનલ રિઝલ્ટ હશે. પછી વિનાશ પણ શરૂ થઈ જશે. ત્યાં સુધી આ રીહર્સલ (પૂર્વ તૈયારી) થતું રહેશે જ્યાં સુધી કર્માતીત અવસ્થા આવી જાય. આપણે કોઈ ની નિંદા નથી કરી શકતાં. અંત માં જ બધાની ખબર પડશે. હમણાં તો થોડો સમય રહ્યો છે. આ દાદા પણ કહે છે મીઠા બાળકો, હમણાં થોડો સમય રહ્યો છે. આ સમયે એક પણ કર્માતીત અવસ્થા ને પામી ન શકે. બીમારી વગેરે થાય છે-એને કર્મભોગ કહેવાય છે. ભોગના ની બીજા કોઈને ખબર નથી પડતી. તે અંદર ની પીડા હોય છે. હમણાં એકરસ અવસ્થા કોઈની બની નથી. જેટલાં પ્રયત્ન કરે છે એટલાં વિકલ્પ, તોફાન વધારે આવે છે. તો બાળકોને કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. વિશ્વ નાં માલિક બનવું કંઈ ઓછી વાત છે શું? મનુષ્ય સાહુકાર છે મોટા-મોટા બંગલા છે, તો ખુશી રહે છે કારણ કે સુખ ખુબ જ છે. હમણાં પણ તમે બાપ થી અગણિત સુખ લો છો. જાણો છો બાબા થી અમે રાજાઈ લઈશું. શાંતિમાં એટલી ખુશી નથી હોતી, જેટલી ધનમાં ખુશી થાય છે. સંન્યાસી ઘરબાર છોડી જઈ જંગલ માં રહેતાં હતાં. ક્યારેય પૈસા હાથમાં નહોતાં રાખતાં, ફક્ત રોટલી લેતા હતાં. હવે તો કેટલાં ધનવાન થઈ ગયા છે. સૌને પૈસા ની ચિંતા બહુજ છે. હકીકત માં રાજા ને પ્રજા ની ફિકર રહે છે એટલે લડાઈ નો સામાન રાખે છે. સતયુગ માં તો લડાઈ વગેરેની વાત હોતી નથી. હમણાં આપ બાળકોને ખુશી થાય છે-અમે પોતાની રાજાઈ માં જઈએ છીએ. ત્યાં ડરની કોઈ વાત જ નથી હોતી. ટેક્સ (કર) વગેરે ની વાત નથી. આ શરીર ની ફિકર અહીંયા હોય છે. ગવાય છે ફિકર થી ફારિગ સ્વામી.... તમે જાણો છો ફિકર થી ફારિગ થવા માટે હમણાં આપણે આટલો પુરુષાર્થ કરીએ છીએ. પછી ૨૧ જન્મ માટે કોઈ ચિંતા નહીં રહેશે. બાબા ને યાદ કરવાથી તમે બહુજ અડોલ રહેશો. રામાયણ ની કથા પણ તમારા પર છે. તમે જ મહાવીર બનો છો. આત્મા કહે છે અમને રાવણ હલાવી નથી શકતો. તે અવસ્થા પાછળ થી આવશે. હમણાં તો કોઈ પણ હલી જશે. ચિંતા રહેશે. જ્યારે વિશ્વમાં લડાઈ લાગશે ત્યારે સમજશે હવે સમય આવી ગયો છે. જેટલો બાપ ને

યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરશો એટલો ફાયદો થશે. પુરુષાર્થ કરવાનો હમણાં જ સમય છે. પછી તો વિનાશની ધૂમધામ હશે. હમણાં તો શરીર માં પણ મોહ રહે છે ને. બાબા પોતે કહે છે શરીર ની સંભાળ રાખો. અંતિમ શરીર છે, એમાં જ પુરુષાર્થ કરી કર્માતીત અવસ્થાને પામવાની છે. જીવતા રહેશો, બાપ ને યાદ કરતા રહેશો. બાપ સમજાવે છે બાળકો જીવતાં રહો. જેટલું જીવશો એટલું બાપ ને યાદ કરી ઉંચ વારસો લેશો. હમણાં તમારી કમાણી થતી રહે છે. શરીરને નીરોગી તંદુરસ્ત રાખો, ગફલત નથી કરવાની. ખાવા-પીવાની સંભાળ રાખશો તો કંઈ નહીં થશે. એકરસ ચલન થી શરીર પણ તંદુરસ્ત રહેશે. આ અમૂલ્ય તન છે. આમાં પુરુષાર્થ કરી દેવી-દેવતા બનો છો તો બલિહારી આ સમય ની છે. ખુશી રહેવી જોઈએ. જેટલું બાપ અને વારસા ને યાદ કરશો એટલો નારાયણી નશો ચઢતો રહેશે. બાપની યાદ થી જ તમે ઊંચે થી ઊંચું પદ પામશો. જોવાનું છે અમે કેટલાં ખુશી માં, કેટલાં ફમુર (નશા) માં રહીએ છે. ગરીબો ને તો વધારે જ ખુશી રહેવી જોઈએ. સાહુકારો ને તો ધન ની ફિકર રહે છે. તમારામાં કુમારીઓ ને તો કોઈ ફિકર નથી. હાં કોઈના મિત્ર-સંબંધી ગરીબ છે, તો સંભાળ રાખવી પડે છે. જગાડતાં પણ રહેવાનું છે. જો નથી જાગતાં તો પછી ક્યાં સુધી મદદ કરતાં રહેશો. બાબા કહે છે ને - તમે સેવાધારી પોતે બનો અથવા સ્ત્રી ને રુહાની સર્વિસ (સેવા) માં આપો. તમે છો બાબા નાં મદદગાર. મદદ તો બધાને જોઈએ ને. એકલા બાપ પણ શું કરશે, કેટલાને મંત્ર આપે! હું તમને આપું છું-તમારે પછી બીજાઓ ને આપવાનો છે, કલમ લગાવવાની છે. બાળકો ને કહેતાં રહે છે જેટલું થઈ શકે મદદગાર બનો, મંત્ર આપતા જાઓ. તમારા શાસ્ત્રો માં પણ છે કે બધાને પેગામ (સંદેશ) આપ્યો હતો કે બાપ આવ્યાં છે વારસો લેવો છે તો બાપ ને યાદ કરો. દેહધારીઓ ને યાદ નહીં કરો. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરશો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને વારસો મળી જશે. ગીતા તો બહુજ સાંભળે અને સંભળાવે છે. એમાં પ્રસિદ્ધ અક્ષર છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો તો મુક્તિ ને પામશો. સંન્યાસી પણ આ પસંદ કરશે. મધ્યાજીભવ અર્થાત્ જીવનમુક્તિ. બાળકો બાપ નાં બને છે તો બાપ કહે છે-બાળકો તમારી આત્મા પતિત છે, પતિત ચાલી નહીં શકે. આ સમજવાની વાતો છે. તમે ભારતવાસી સતોપ્રધાન હતાં, તમોપ્રધાન બની હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે તો બાપ કહે છે પુરુષાર્થ કરો તો ઊંચું પદ મળશે. ભક્તિ તો જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં છો. તમે જાણો છો - પહેલાં-પહેલાં અવ્યભિચારી ભક્તિ શરૂ થઈ. હમણાં કેટલી વ્યભિચારી ભક્તિ છે. શરીરો ની પણ પૂજા થાય છે, તે છે ભૂત પૂજા. દેવતાઓ તો પણ પવિત્ર છે. પરંતુ આ સમયે તો બધાં તમોપ્રધાન છે. તો પૂજા પણ તમોપ્રધાન થતી જાય છે. હવે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ભક્તિનાં અક્ષર કોઈ નથી બોલવાનાં. હાય રામ - આ પણ ભક્તિનો અક્ષર છે. એવી કોઈ પોકાર નથી કરવાની. આમાં કંઈ પણ ઉચ્ચારણ કરવાની વાત નથી. ઓમ શાંતિ પણ ઘડી-ઘડી નથી કહેવાનું. શાંતિ એટલે અહમ્ આત્મા શાંત સ્વરૂપ છે. એ તો છે જ. એમાં બોલવાની વાત નથી રહેતી. બીજા કોઈ મનુષ્ય ને કહેશો ઓમ્ શાંતિ, તે તો અર્થ જરા પણ નહીં સમજશે. તે લોકો તો ઓમ્ ની મોટી-મોટી મહિમા કરે છે. તમે તો અર્થ સમજો છો પછી ઓમ્ શાંતિ કહેવું પણ ફાલતુ છે. હાં એક-બીજા થી એવું પૂછી શકો છો-શિવબાબા ની યાદ માં છો? જેમ હું પણ બાળકી થી પૂછું છું આ કોનો શુંગાર કરો છો? બોલે છે શિવબાબા નાં રથ નો. આ શિવબાબા નો રથ છે ને. જેમ હુસેન નો રથ હોય છે ને. ઘોડા નો શુંગાર કરે છે. ઘોડા નો અર્થ નથી સમજતાં. ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળા જે આવે છે એમની આત્માઓ પવિત્ર હોય છે. જૂની પતિત આત્મા ધર્મ સ્થાપન કરી ન શકે. તમે ધર્મ સ્થાપન નથી કરતાં, શિવબાબા તમારા દ્વારા કરે છે. તમને પવિત્ર બનાવે છે. તે લોકો ભક્તિમાર્ગ માં ખુબ શુંગાર વગેરે કરે છે. અહીંયા શુંગાર પસંદ નથી કરતાં. બાપ કેટલા નિરહંકારી છે. પોતે કહે છે હું અનેક જન્મો નાં અંત નાં પણ અંતમાં આવું છું. પહેલાં સતયુગ માં હશે શ્રી નારાયણ. શ્રી લક્ષ્મી થી પણ પહેલાં શ્રી નારાયણ આવશે. તે મોટા હશે ને એટલે કૃષ્ણનું નામ ગવાયેલું છે. નારાયણ થી પણ કૃષ્ણની મહિમા વધારે કરે છે. કૃષ્ણ ની જ જન્માષ્ટમી મનાવે છે. નારાયણ નો જન્મ દિવસ નથી મનાવતાં. આ કોઈ નથી જાણતું કે કૃષ્ણ જ નારાયણ છે. નામ તો બાળપણ નું જ ચાલશે ને. ફલાણાએ જન્મ લીધો, એનો જન્મ દિવસ મનાવે છે એટલે કૃષ્ણ નો જ મનાવે છે. નારાયણ ની કોઈને ખબર નથી. પહેલાં-પહેલાં શિવજયંતી પછી છે કૃષ્ણ જયંતી પછી રામ ની....શિવ ની સાથે ગીતા નો પણ જન્મ થાય છે. શિવબાબા આવે જ છે અનેક જન્મો નાં અંત નાં જન્મ માં. બુઝુર્ગ (વૃદ્ધ) અનુભવી રથ માં જ આવે છે. કેટલું સારું સમજાવેલું છે, તો પણ કોઈની બુદ્ધિ માં નથી આવતું.

બાપ કહે છે આ જ્ઞાન પ્રાય:લોપ થઈ જાય છે. જ્યારે હું આવીને સંભળાવું ત્યારે તમે પણ સંભળાવી શકો છો. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે ભવિષ્ય માં એક્યુરેટ આ (દેવી-દેવતા) બનીશું. બાબાએ ૨-૩ પ્રકાર નાં સાક્ષાત્કાર કર્યાં હતાં. આ બનીશ, તાજ વાળો બનીશ, પાઘડી વાળો બનીશ. ૨-૪ રાજાઈ નાં જન્મો નાં

સાક્ષાત્કાર કર્યા હતાં. હવે તમે સમજી શકો છો-આ વાતો ને દુનિયામાં બીજું કોઈ સમજી નથી શકતું. હાં, એટલું સમજે છે સારા કર્મ કરીશું તો સારો જન્મ મળશે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ જ ભવિષ્ય માટે કરી રહ્યાં છો. નર થી નારાયણ બનવાનો. તમે જાણો છો-અમે આ પદ પામીશું. આ ખુશી વધારે એમને રહેશે જે કર્માતીત અવસ્થા ને પામવાનો પુરુષાર્થ કરતાં રહેતાં હશે. કહે છે બાબા અમે તો મમ્મા-બાબા ને ફોલો (અનુસરણ) કરીશું ત્યારે તો તખ્ત પર બેસી શકીશું. આ પણ સમજ જોઈએ, કેટલી અમે સેવા કરીએ છીએ અને કેટલી ખુશીમાં રહીએ છીએ. પોતે ખુશીમાં રહેશે તો બીજાને પણ ખુશી માં લાવશે. અંદર કોઈ ખરાબી હશે તો દિલ ખાતું રહેશે. કોઈ-કોઈ આવીને કહે છે-બાબા અમારામાં ક્રોધ છે. આ ભૂત છે અમારા માં. ફિકર ની વાત થઈ ને. ભૂત ને રહેવા ન દેવું જોઈએ. ક્રોધ કેમ કરાયા! પ્રેમ થી સમજાવવાનું હોય છે. બાબા કોઈ પર ક્રોધ થોડી કરશે. શિવબાબા ની મહિમા છે ને. બહુજ ફાલતુ ખોટી મહિમા પણ કરે છે. હું શું કરું છું! મને કહે છે આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. જેમ ડોક્ટર ને કહે છે અમારી બીમારી દૂર કરો. તે દવા આપી ઇન્જેક્શન લગાવે છે, એ તો એમનું કામ જ છે. મોટી વાત થોડી છે. ભણે જ છે સેવા માટે. વધારે ભણે છે તો વધારે કમાણી કરે છે. બાપે તો કોઈ કમાણી નથી કરવાની. એમને તો કમાણી કરાવવાની છે. બાબા કહે મને તમે અવિનાશી સર્જન પણ કહો છો, આ વધારે મહિમા કરી દીધી છે. પતિત-પાવન ને કોઈ સર્જન નથી કહેવાતું. આ ફક્ત મહિમા છે. બાપ તો ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. બસ. મારો પાર્ટ જ છે તમને આ સમજાવવાનો કે મામેકમ્ યાદ કરો, જેટલું યાદ કરશો એટલું ઊંચ પદ પામશો. આ છે જ રાજયોગ નું જ્ઞાન. ગીતા જેમણે વાંચી છે, એમને સમજાવવું સહજ હોય છે. તમે પૂજ્ય રાજાઓનાં રાજા બનો છો, પછી પૂજારી બનશો. તમારે મહેનત કરવાની છે. તમે વિશ્વ ને પવિત્ર બનાવો છો. કેટલું ઊંચ પદ છે. તમે બધાં આંગળી આપો છો-કળયુગી પહાડ ને ઉઠાવવા. બાકી પહાડ વગેરે કંઈ પણ છે નહીં. હમણાં તમે જાણો છો - નવી દુનિયા આવવાની છે, એટલે રાજ્યોગ જરૂર શીખવાનો છે. બાપ જ આવીને શીખવાડે છે. સતોપ્રધાન બનવાનું છે. જે કલ્પ પહેલાં બન્યાં હશે એમને સમજાવવાથી ગમશે. વાત તો ઠીક કહે છે. બરાબર બાપે કહ્યું હતું-મનમનાભવ. અક્ષર સંસ્કૃત છે. બાપ તો હિન્દીમાં કહે છે મને યાદ કરો. હમણાં તમે સમજો છો આપણે કેટલાં ઊંચ ધર્મ, ઊંચ કર્મ વાળા હતાં ત્યારે તો ગાયન છે ૧૬ કળા....હવે ફરી એવું બનવાનું છે. સ્વયં ને જોવાનું છે ક્યાં સુધી અમે સતોપ્રધાન બન્યાં છીએ, પાવન બન્યાં છીએ. ક્યાં સુધી નર્કવાસીઓ ને સ્વર્ગવાસી બનાવવાની સેવા કરીએ છીએ. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન નિરહંકારી બનવાનું છે. આ શરીરની સંભાળ કરતાં શિવાબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. રુહાની સેવા માં બાપ નાં મદદગાર બનવાનું છે.
2. અંદર માં કોઈ પણ ભૂત ને રહેવા નથી દેવાનું. ક્યારેય કોઈ પર ક્રોધ નથી કરવાનો. બધાંથી ખુબ પ્રેમ થી ચાલવાનું છે. માત-પિતા ને ફોલો (અનુસરણ) કરી તખ્તનશીન બનવાનું છે.

વરદાન :- સહનશક્તિ ની વિશેષતા દ્વારા બીજા નાં સંસ્કારો ને પરિવર્તન કરવા વાળા દૃઢ સંકલ્પધારી ભવ જેમ બ્રહ્મા બાપે જ્ઞાની અને અજ્ઞાની આત્માઓ દ્વારા અપમાન સહન કરી એમને પરિવર્તન કર્યા તો ફોલો ફાધર કરો, એનાં માટે પોતાનાં સંકલ્પો માં ફક્ત દૃઢતા ને ધારણ કરો. એવું નહીં વિચારો કે ક્યાં સુધી થશે. ફક્ત પહેલાં થોડું લાગે છે કેવી રીતે થશે, ક્યાં સુધી સહન કરીશું. પરંતુ જો તમારા માટે કોઈ કંઈ બોલે પણ છે તો તમે યુપ રહો, સહન કરી લો તો તે પણ બદલાઈ જશે. ફક્ત દિલશિકસ્ત નહીં બનો.

સ્લોગન :- સંગમ પર સહન કરી લેવું, ઝૂકી (નમવું) જવું, આજ સૌથી મોટી મહાનતા છે.

“ મીઠા બાળકો - બધાને આ જ પેગામ (સંદેશ) આપો કે દેહ સહિત દેહનાં બધાં ધર્મો ને ભૂલી પોતાને આત્મા સમજો તો બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોએ કઈ વાત માં ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુસરણ) કરવાનું છે?

ઉત્તર :- જેવી રીતે આ બ્રહ્માએ પોતાનું સર્વસ્વ ઈશ્વર અર્પણ કરી દીધું. પૂરા ટ્રસ્ટી બન્યાં, એવી રીતે ટ્રસ્ટી બનીને રહો. ક્યારેય પણ ઉલ્ટા-સુલટા ખર્ચા કરી પાપ આત્માઓ ને નહીં આપતાં. પોતાનું સર્વસ્વ ઈશ્વરીય સેવામાં લગાવો, પૂરા ટ્રસ્ટી બનો. બાપની શ્રીમત પર ચાલતાં રહો. બાપ જુએ છે કયો બાળક કેટલી શ્રીમત પર ચાલે છે.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. કહે છે બાબા અમે ક્યાંથી આવ્યાં, ક્યારે આવ્યાં અને પછી પાછાં જવાની રાહ (રસ્તો) કેવી રીતે ભૂલ્યાં. આ ડ્રામા કાન માં સમજાવી દો. અમે કોણ છીએ, ક્યાંથી આવ્યાં પછી ક્યાં ચાલ્યાં ગયાં! આ જ્ઞાનનું ટીપું તો આપી દો કારણ કે જ્ઞાન સાગર છો ને. હવે બાળકો જાણે છે આપણે આત્માઓ ક્યાંની રહેવાવાળી છીએ પછી બાપ ને અને આપણા સ્વર્ગને કેવી રીતે ભૂલ્યાં અને કેવી રીતે આવી ને અહીંયા દુઃખી થયાં - આ રહસ્ય કાન માં સંભળાવો. હવે બાપ જ્ઞાન નાં સાગર પણ છે, પવિત્રતા નાં સાગર પણ છે. પ્રેમ નાં સાગર પણ છે. શાંતિ નાં, સુખ અને સંપત્તિ નાં સાગર પણ છે. હવે બેહદનાં બાપ દ્વારા આ બધી વાતો સમજીએ છીએ. આદિ માં ક્યાંથી આવ્યાં પછી મધ્ય માં શું થયું, જે આપણે રસ્તો ભૂલી દુઃખી થયાં. પછી હવે બાપ ને કહીએ છીએ બાબા અમને રસ્તો બતાવો. અમે પોતાનાં સુખધામ શાંતિધામ માં જઈએ. બાપ જ બેસી બતાવે છે - તમે આદિ માં કોણ હતાં પછી મધ્ય માં શું થયું. ભક્તિમાર્ગ કેવી રીતે શરૂ થયો, અંત માં શું થયું, આ આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય હવે બુદ્ધિમાં બેસેલું છે. આ ડ્રામા છે ને. આ મનુષ્યોએ જરૂર જાણવાનું છે - કારણ કે એક્ટર્સ છે. જાણે છે અમે આત્માઓ નિરાકારી શાંતિધામ થી આવીએ છીએ, અહીંયા ટોકી ધામ માં. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન પછી આ છે સ્થૂળવતન. પછી મૂળવતન થી આત્માઓ આવે છે તો ટોકીધામ માં, શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવવાં. આત્માનું નિવાસ સ્થાન શાંતિધામ છે. આ વાતો દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતું. આ જ્ઞાન સાગર બાપે જ આવીને સમજાવ્યું છે. હવે સમજાવી રહ્યાં છે - જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે પારલૌકિક પરમપિતા પરમાત્મા ને. મનુષ્ય ને નથી કહી શકાતું. આ મહિમા ફક્ત એક બાપ ની ગવાયેલી છે, જેમને બીજું કોઈ નથી જાણતું. હમણાં વિનાશ નો સમય છે. ગવાયેલું છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ યુરોપવાસી.... હવે બાપે તમારો બુદ્ધિયોગ પોતાની સાથે લગાવ્યો છે કે મામેકમ્ યાદ કરો. હું મુસલમાન છું, હિન્દુ છું, બૌદ્ધી છું... આ બધાં દેહનાં ધર્મ છે. આત્મા તો આત્મા જ છે. બાપ સમજાવે છે - દેહ નાં બધાં ધર્મ છોડી પોતાને આત્મા સમજો મુજ બાપ ને યાદ કરશો તો પતિત થી પાવન બની જશો. બાપ કહે છે - આ દેહને પણ ભૂલો. આ બધાનાં માટે બાપ નો પેગામ છે. દેહ સહિત દેહનાં જે સંબંધ છે, બધાને ભૂલો. હું આત્મા છું, આપણે બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) નાં બાપ એક છે. આ બ્રહ્મા પણ કહેશે હું આત્મા છું તો બધાં ભાઈ-ભાઈ થઈ ગયાં. આ સમયે બધાં ભાઈ-ભાઈ પતિત દુઃખી છે. બધાં કામ ચિતા પર ચઢી ભસ્મ થઈ ગયાં છે. જ્યારે દ્રાપર નાં આદિ માં રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે તો પછી તમે વામમાર્ગ માં જાઓ છો. ત્યાર થી જ પછી બીજા ધર્મ શરૂ થાય છે. અડધો સમય તમે પવિત્ર રહો છો. પછી અડધા માં તમે પતિત બનો છો. ૨૧ જન્મ ભારત માં જ ગવાય છે. કુમારી તે જે ૨૧ કુળનો ઉદ્ધાર કરે. કુમારી નું માન છે. તમે ભારત નો તો શું આખી દુનિયાનો ઉદ્ધાર કરી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો આપણે બધી આત્માઓ શિવબાબા નાં બાળકો છીએ. તો કુમાર જ થયાં. ભાઈ-બહેન ત્યારે થાય છે જ્યારે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળક બને છે. આ આપ બાળકો ને જ્ઞાન છે. અમે આત્માઓ બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ, બધાં બાપ ને પોકારે છે - હૈં પતિત-પાવન આવો. અહીંયા રાવણ રાજ્ય થી, દુઃખ થી અમને લિબરેટ (મુક્ત) કરો. પછી અમારા ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની અમને પાછાં લઈ ચલો. અમારા દુઃખ હરો અને સુખ આપો. હવે તમે સમજો છો બરાબર બાબા આવેલાં છે. આપણ ને આ કળયુગી રાવણ રાજ્ય થી છોડાવી સાથે લઈ ચાલશે. બાપ જાણે છે બધી આત્માઓ પતિત છે, એટલે શરીર પણ પતિત છે. આત્માને જ પાવન બનાવી લઈ જાય છે નિર્વાણધામ માં.

પાસ્ટ થી પ્રેઝન્ટ પછી ફ્યુચર થશે (ભૂતકાળ થી વર્તમાન પછી ભવિષ્ય થશે). આદિ-મધ્ય-અંત પછી આદિ. સતયુગ આદિ કળયુગ અંત પછી ફ્યુચર થશે સતયુગ. આ તો સહજ છે ને. સારું વચમાં શું થયું? આપણે કેવી રીતે પડ્યાં? આપણે પાવન દેવતા હતાં પછી પાવન થી પતિત કેવી રીતે બન્યાં! હમણાં તમે સમજો છો, બાપ સમજાવે છે - જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે ત્યારે તમે પતિત બનો છો. હવે ફરી તમને ભવિષ્ય દેવતા બનાવવા આવ્યો છું. આમાં મુશ્કેલી ની કોઈ વાત નથી. બાપ કહે છે-તમને આ વિષય સાગર થી પાર લઈ જાઉં છું. ગાયે પણ છે નૈયા મેરી.... બધાં પોકારે છે એક બાપ ને. અમારી નાવ જે ડૂબેલી છે, તેને ક્ષીરસાગર માં લઈ ચાલો. એમને ખેવૈયા, બાગવાન પણ કહે છે. હમણાં તો કાંટાઓ નાં જંગલ માં પડ્યાં છીએ. અમને પછી ફૂલોનાં બગીચા માં લઈ ચલો. દેવતાઓ ફૂલ છે ને. હમણાં બધાં છે કાંટા. એક-બીજા ને દુઃખ જ આપતાં રહે છે. દેવતાઓ ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. તેઓ તો ફક્ત ગાયે છે તમે અહીંયા પ્રેક્ટિકલ સાંભળી રહ્યાં છો. કહો છો ને - બાબા અમે ક્યાંથી ભૂલ્યાં! આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને અમે કેવી રીતે ભૂલ્યાં! સતયુગ-ત્રેતા માં આ નથી જાણતાં કારણ કે ત્યાં તો આપણે સુખી છીએ પછી દુઃખી ક્યારે થયાં? જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું. ભારતવાસી રાવણ ને બાળતાં જ રહે છે. જ્યાં સુધી તેનો વિનાશ નથી થયો. પછી સતયુગ માં થોડી જ દર વર્ષે બાળશે. આ છે ભક્તિમાર્ગ. હવે રાવણનું રાજ્ય ખલાસ થવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ માં રાવણ ને દર વર્ષે બાળે છે પરંતુ મરતો જ નથી. હમણાં રાવણ તમારી આગળ જેવી રીતે મરી ગયો છે. તમે જાણો છો રાવણ રાજ્ય હવે ખતમ થવાનું છે. ૫ ભૂતો નું માથું કપાય છે. પહેલાં-પહેલાં કામ નાં માથા ને કાપો છો. કામ જ મહાશત્રુ છે. બાપ કહે છે - આ ૫ ભૂતો પર વિજય પામવાથી જ તમે વિશ્વ પર જીત પામશો. મનુષ્ય સ્વયં પણ કહે છે અમે પતિત છીએ એટલે બોલાવે છે - પતિતો ને પાવન બનાવવા આવો. આત્મા બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન, હેં બાબા....ખેવૈયા, રહેમદિલ બાબા આવો. બાપ કહે છે-હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું. કેવી રીતે આવું છું, આ કોઈ નથી જાણતું. ગીતા માં પણ છે - ભગવાને આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો. પરંતુ ભગવાન કોણ છે, ક્યારે આવ્યાં આ કોઈ ને ખબર નથી. ગીતા ને તો ખંડન કરી દીધી છે. કૃષ્ણ ને દ્વાપર માં લઈ ગયાં છે. દ્વાપર નાં પછી તો દુનિયા વધારે જ પતિત થાય છે. તો દ્વાપર માં કૃષ્ણએ આવીને શું કર્યું. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ સમજતાં નથી. બિલકુલ જ અનરાઈટીયસ છે. સતયુગ માં હોય છે રાઈટીયસ. તમે હમણાં અનરાઈટીયસ થી રાઈટીયસ બનો છો. બાપ સમજાવે છે તમે જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી પૂજ્ય હતાં, તમે જ હવે વિકારી પુજારી બન્યાં છો. આપેહી પૂજ્ય.... પહેલાં તમે પૂજ્ય હતાં, ૨૧ જન્મ સુધી, પછી પુજારી બનો છો. સતયુગ માં ૮ જન્મ પછી ત્રેતા માં ૧૨ જન્મ લો છો. બાપ જ બતાવે છે - તમે પતિત કેવી રીતે બન્યાં છો, ક્યાર થી પડ્યાં છો, આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું રહે છે. આખાં વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય બાળકો ને બાપ બેસી સમજાવે છે. બધાં એકરસ તો નહીં સમજશે. નંબરવાર જ સમજે છે.

બાબા કહે છે-હું આવીને કિંગડમ (રાજધાની) સ્થાપન કરું છું. હવે તમારે સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું છે, ત્યાં સુધી સતયુગ માં જઈ નહીં શકો. બનવાનું અહીંયા છે પછી ભવિષ્ય માં જઈને તમે રાજ્ય કરશો. તેની વચ માં બધું વિનાશ થઈ જશે. વિનાશ પણ જોશો જરૂર. તમે પ્રેક્ટિકલ માં પોતાનો પાર્ટ ભજવશો. તમને થોડી ખબર પડે છે - આગળ શું થશે. જે કલ્પ પહેલાં થયું હશે તે જ થશે.

તમને ટોટલ બતાવાય છે - સ્થાપના અને વિનાશ થવાનો છે. વિનાશ કેવી રીતે થશે? તે તો જ્યારે થશે ત્યારે જોશો. દિવ્ય દૃષ્ટી થી વિનાશ તો જોયો છે. આગળ ચાલી પ્રેક્ટિકલ પણ જોશો. સ્થાપના નો પણ સાક્ષાત્કાર દિવ્ય દૃષ્ટી થી કર્યો છે અને પ્રેક્ટિકલ માં પણ જોશો. બાકી વધારે ધ્યાન માં જવું પણ ઠીક નથી. પછી વૈકુંઠ માં જઈ ને ડાન્સ કરવા લાગી જાય છે. ન જ્ઞાન, ન યોગ, બંને થી વંચિત થઈ જાય છે. ધ્યાન માં જવાની કોઈ દરકાર નથી. આ તો ભોગ ફક્ત લગાવાય છે. તમે બ્રાહ્મણ ત્યાં જાઓ છો. દેવતાઓ અને બ્રાહ્મણો ની મહેફિલ લાગે છે. અહીંયા તમે પિયરધર માં બેઠાં છો પછી તમને લાયક બનાવાય છે, વિષ્ણુપુરી જવાનાં માટે. કન્યાની જ્યારે સગાઈ કરે છે તો તેને સમજાવાય છે - સાસરે કેવી રીતે ચાલવું, સૌથી પ્રેમ થી રહેવું, ઝઘડો નહીં કરવો. આ પણ હૂબહૂ એવું છે. બાપ કહે છે - તમારે સર્વગુણ સંપન્ન.... અહીંયા બનવાનું છે. સ્વર્ગમાં આ લડાઈ-ઝઘડા વગેરે હોતાં નથી. હવે તમે વિષ્ણુપુરી સાસરે જાઓ છો. ત્યાં છે મહાન વૈષ્ણવ. તેમનાં જેવાં વૈષ્ણવ સૃષ્ટિ પર હોતાં નથી. વૈષ્ણવ દેવતાઓ વિકાર માં થોડી જાય છે. વિકાર છે હિંસા. કહેવાય છે અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ. હવે તમે જાણો છો આપણે પિયરધર માં બેઠા છીએ, હવે આપણે વિષ્ણુપુરી માં જવાનું છે. જાણો છો ત્યાં ખૂબ સુખ હોય છે. લગ્ન નાં પહેલાં કન્યા ફાટેલાં કપડા પહેરે છે, જેને વનવાહ કહે છે. તમારી પાસે પણ હમણાં શું

છે? કંઈ પણ નથી. આ તો ઠીકકર-ભિત્તર છે. અહીંયા તમારે કોઈ પણ ઘરેણા વગેરે પહેરવાની દરકાર નથી. પરંતુ કહે છે ગૃહસ્થ માં રહેવાનું છે, લગ્ન વગેરે માં જવું પડે છે તો ઘરેણા વગેરે પણ ભલે પહેરો. મનાઈ નથી. નહીં તો કહેશે વિધવા, ઘરેણાં નથી પહેરતી. નામ બદનામ થશે ત્યારે બાબા કહે છે નામ બદનામ નથી કરવાનું. કંઈ પણ પહેરો, પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. જાઓ ભલે ક્યાંય પણ, આ મંત્ર યાદ રાખો. આ પરીક્ષા લો અમે યાદ માં રહીએ છીએ. અહીંયા અમે જઈએ છીએ - બાબા નાં ડાયરેક્શન થી. તેમની સાથે પણ તોડ (સંબંધ) નિભાવવાનો છે. પરંતુ હથ કાર ડે દિલ ચાર ડે..... તો સમજશે આ મજબૂત છે. ઘરેણા વગેરે પહેરી લગ્ન માં ભલે જાઓ, સાથે રહો પરંતુ મહાવીર બનવાનું છે. સંન્યાસીઓનું પણ દેખાડે છે ને - ગુરુ એ વેશ્યા પાસે મોકલી દીધાં, સાપ ની પાસે મોકલી દીધાં. તો બહાદુરી થી પાસ થઈ દેખાડે છે તેને મહાવીર કહેવાય છે. બાપ ની યાદ માં રહેશો તો પછી કોઈ કર્મન્દ્રિયો થી ચંચળતા નહીં થશે. બાપ ને ભૂલ્યાં તો કર્મન્દ્રિયો ચંચળ થશે. વિશ્વનાં તમે માલિક બનો છો, આ ઓછી વાત છે શું! સંન્યાસી આ વાતોને બિલકુલ નથી જાણતાં. શાસ્ત્રો માં ભલે કાંઈક વાતો છે પરંતુ ખંડન કરી દીધું છે. ભગવાનુવાય - હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. જ્યાં સુધી જીવતા રહેશો - જ્ઞાન અમૃત પીતા રહેશો, સાંભળતાં રહેશો. રાજધાની સ્થાપન થઈ જશે. બાળકોને ઘડી-ઘડી શિક્ષા અપાય છે - એક બાપ ને યાદ કરો, દેવી લક્ષણ શીખો. કોઈ પણ વિકર્મ ન થાય. આ તો અસુરો નું કામ છે. તમે હવે દેવતા બનો છો તો દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. સૌથી મોટો છે કામ નો કાંટો. આદત પડેલી છે તો ઘડી-ઘડી પડી જાય છે, માયા ચમાટ મારી ફાં કરી દે છે. ત્યારે ગવાય છે - આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી..... હવે તમે એક બાપ નાં બન્યાં છો. કહો પણ છો આ બધું ઈશ્વર નું આપેલું છે. તો તમે ટ્રસ્ટી બની જાઓ છો. આ બધું એમનું છે, અમારે એમની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બાપ પણ જુએ છે મને બધું અર્પણ કરી પછી મારી શ્રીમત પર કેવી રીતે ચાલે છે. કોઈ ઉલ્ટો-સુલટો ખર્ચો કરી તો નથી દેતાં. શરૂ માં આ (બ્રહ્મા) એ પણ ટ્રસ્ટી થઈ દેખાડ્યું ને. સર્વસ્વ ઈશ્વર અર્પણ કરી સ્વયં ટ્રસ્ટી બની ગયાં. બસ કોઈને પણ કાંઈ નહીં દીધું. ઈશ્વર અર્થ કર્યું તો ઈશ્વર નાં કામમાં જ લાગવાનું છે. શરીર નિર્વાહ પણ તો થતું હતું ને. જે કંઈ હતું બધું સર્વિસ માં લગાડી દીધું. એમને જોઈ પછી બીજાઓએ પણ એવી રીતે કર્યું. ભઠ્ઠી બની ગઈ. ભઠ્ઠી ન બનત તો આટલાં બાળકો હોશિયાર કેવી રીતે થાત, સર્વિસ માટે. પાકિસ્તાન માં શીખ્યાં પછી અહીંયા આવીને શીખ્યાં. જ્યારે સમજાવવા લાયક બને ત્યારે બહાર નીકળે. હમણાં તો જુઓ કેટલી પ્રદર્શની વગેરે કરતાં રહે છે. મોટા-મોટા ને નિમંત્રણ આપે છે. આ જ્ઞાન યજ્ઞ માં વિઘ્ન પણ અનેક પ્રકારનાં પડશે. વિઘ્નો થી ડરવાનું નથી. અબળાઓ પર કેટલાં અત્યાચાર થાય છે. બાપ કહે છે - યોગબળ માં રહી તેમને સમજાવો. ભગવાન બાપ નાં પણ બાળક બની પછી બાપ ને ભૂલી જાઓ છો. માયા નાં બની જાઓ છો. આ પણ હાર-જીત ની કુશ્તી છે. પરંતુ બોક્સિંગ માફક છે. માયા ધૂસો લગાવે છે તો ફાં થઈ જાય છે. બાપ કહે છે-માયા થી ક્યારેય હારવાનું નથી. પવિત્ર રહેશો તો વિશ્વનાં માલિક બનશો. કેટલી મોટી કમાણી છે. જો પૂરો પુરુષાર્થ નહીં કરશો તો જઈને દાસ-દાસી બનશો. રાજધાની આખી અહીંયા જ સ્થાપન થઈ રહી છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્યાં સુધી જીવવાનું છે જ્ઞાન અમૃત પીતા રહેવાનું છે. મહાવીર બની માયાની બોક્સિંગ માં વિજયી બનવાનું છે. બધાની સાથે તોડ (સંબંધ) નિભાવતા દિલ એક બાપ માં રાખવાનું છે.
2. વિઘ્નો થી ડરવાનું નથી. સર્વિસ માં પોતાનું બધુંજ સફળ કરવાનું છે. ઈશ્વર અર્પણ કરી ટ્રસ્ટી બની રહેવાનું છે. કંઈ પણ ઉલ્ટા-સુલટા કાર્ય માં નથી લગાવવાનું.

વરદાન :- ડબલ લાઈટ બની કર્માતીત અવસ્થા નો અનુભવ કરવા વાળા કર્મયોગી ભવ જીવી રીતે કર્મ માં આવવું સ્વાભાવિક થઈ ગયું છે તેવી રીતે કર્માતીત થવું પણ સ્વાભાવિક થઈ જાય, એનાં માટે ડબલ લાઈટ રહો. ડબલ લાઈટ રહેવા માટે કર્મ કરતાં સ્વયં ને ટ્રસ્ટી સમજો અને આત્મિક સ્થિતિ માં રહેવાનો અભ્યાસ કરો, આ જ બે વાતોનું અટેન્શન (ધ્યાન) રાખવાથી સેકન્ડ માં કર્માતીત, સેકન્ડ માં કર્મયોગી બની જશો. નિમિત્ત માત્ર કર્મ કરવા માટે કર્મયોગી બનો પછી કર્માતીત અવસ્થા નો અનુભવ કરો.

સ્લોગન :- જેમનું દિલ મોટું છે તેમનાં માટે અસંભવ કાર્યો પણ સંભવ થઈ જાય છે.

“ ડબલ વિદેશી બ્રાહ્મણ બાળકો ની વિશેષતાઓ ”

આજે ભાગ્યવિધાતા બાપદાદા પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન બાળકો ને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. દરેક બાળકનું ભાગ્ય શ્રેષ્ઠ તો છે જ પરંતુ એમાં નંબરવાર છે. આજે બાપદાદા બધાં બાળકોનાં દિલનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ નાં દૃઢ સંકલ્પ સાંભળી રહ્યાં હતાં. સંકલ્પ દ્વારા જે બધાએ રુહરુહાન કરી, તે બાપદાદા ની પાસે સંકલ્પ કરતાં જ પહોંચી ગયાં. ‘સંકલ્પ ની શક્તિ’ વાણીની શક્તિ થી અતિ સૂક્ષ્મ હોવાનાં કારણે અતિ તીવ્રગતિ થી ચાલે પણ છે, અને પહોંચે પણ છે. રુહરિહાન ની ભાષા છે જ સંકલ્પ ની ભાષા. સાયન્સ વાળા અવાજ ને કેય કરે છે પરંતુ સંકલ્પ ને કેય કરવા માટે સૂક્ષ્મ સાધન જોઈએ. બાપદાદા દરેક બાળક નાં સંકલ્પ ની ભાષા સદાય સાંભળે છે અર્થાત્ સંકલ્પ કેય કરે છે. આનાં માટે બુદ્ધિ અતિ સૂક્ષ્મ, સ્વચ્છ અને સ્પષ્ટ આવશ્યક છે, ત્યારે જ બાપની રુહરિહાન નાં રિસ્પોન્ડ (પ્રતિસાદ) ને સમજી શકશે.

બાપદાદા ની પાસે બધાની સંતુષ્ટતા કે સદા ખુશ રહેવાનાં, નિર્વિઘ્ન રહેવાનાં, સદા બાપ સમાન બનવાનાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ પહોંચી ગયાં અને બાપદાદા બાળકો નાં દૃઢ સંકલ્પ દ્વારા સદા સફળતા ની મુબારક આપી રહ્યાં છે કારણ કે જ્યાં દૃઢતા છે ત્યાં સફળતા છે જ છે. આ છે શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન બનવાની નિશાની. સદા દૃઢતા, શ્રેષ્ઠતા હોય; સંકલ્પ માં પણ કમજોરી ન હોય - આને કહેવાય છે શ્રેષ્ઠતા. બાળકો નું વિશાળ દિલ જોઈ બાળકો ને સદા વિશાળ દિલ, વિશાળ બુદ્ધિ, વિશાળ સેવા અને વિશાળ સંસ્કાર - એવી રીતે ‘સદા વિશાળ ભવ’ નું વરદાન પણ વરદાતા બાપ આપી રહ્યાં છે. વિશાળ દિલ અર્થાત્ બેહદ નું સ્મૃતિ સ્વરૂપ. દરેક વાતમાં બેહદ અર્થાત્ વિશાળ. જ્યાં બેહદ છે તો કોઈ પણ પ્રકારની હદ પોતાની તરફ આકર્ષિત નથી કરતી. આને જ બાપ સમાન કર્માતીત ફરિશ્તા જીવન કહેવાય છે. કર્માતીત નો અર્થ જ છે-સર્વ પ્રકારનાં હદ નાં સ્વભાવ સંસ્કાર થી અતીત અર્થાત્ ન્યારા. હદ છે બંધન, બેહદ છે નિર્બંધન. તો સદા એ જ વિધિ થી સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરતાં રહેશે. બધાએ સ્વયં થી જે સંકલ્પ કર્યા: તે સદા અમર છે, અટલ છે, અખંડ છે અર્થાત્ ખંડિત થવા વાળા નથી. એવો સંકલ્પ કર્યો છે ને? મધુબન ની લકીર સુધી સંકલ્પ તો નથી ને? સદા સાથે રહેશે ને?

મુરલીઓ તો ઘણી સાંભળી છે. હમણાં જે સાંભળ્યું છે તે કરવાનું છે કારણ કે આ સાકાર સૃષ્ટિ માં સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ - ત્રણેય નું મહત્વ છે અને ત્રણેય માં જ મહાનતા - આને જ સંપન્ન સ્ટેજ કહેવાય છે. આ સાકાર સૃષ્ટિમાં જ કુલ માર્કસ લેવા અતિ આવશ્યક છે. જો કોઈ સમજે કે સંકલ્પ તો મારા ઘણાં શ્રેષ્ઠ છે પરંતુ કર્મ કે બોલ માં અંતર દેખાય છે; તો કોઈ માનશે? કારણ કે સંકલ્પ નું સ્થૂળ દર્પણ બોલ અને કર્મ છે. શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ વાળા નાં બોલ સ્વતઃ જ શ્રેષ્ઠ હશે. એટલે ત્રણેય ની વિશેષતા માં જ ‘નંબરવન’ બનવાનું છે.

બાપદાદા ડબલ વિદેશી બાળકો ને જોઈ સદા બાળકો ની વિશેષતા પર હર્ષિત થાય છે. તે વિશેષતા શું છે? જેમ બ્રહ્મા બાપ નાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ દ્વારા કે શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ નાં આહવાન દ્વારા દિવ્ય જન્મ પ્રાપ્ત કર્યો છે, એવી રીતે જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ ની વિશેષ રચના હોવાનાં કારણે પોતાનાં સંકલ્પો ને શ્રેષ્ઠ બનાવવાનાં વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) માં રહે છે. સંકલ્પ નાં ઉપર અટેન્શન હોવાનાં કારણે કોઈ પણ પ્રકારની સૂક્ષ્મ માયા નાં વાર ને જલ્દી જાણી પણ જાય છે અને પરિવર્તન કરવા માટે કે વિજયી બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી જલ્દી થી ખલાસ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. સંકલ્પ-શક્તિ ને સદા શુદ્ધ બનાવવાનું અટેન્શન સારું રહે છે. સ્વયં ને ચેક કરવાનો અભ્યાસ સારો રહે છે. સૂક્ષ્મ ચેકિંગ નાં કારણે નાની ભૂલો પણ મહેસૂસ કરી બાપ ની આગળ, નિમિત્ત બનેલાં બાળકોને આગળ રાખવામાં સાફ-દિલ છે, એટલે આ વિધિ થી બુદ્ધિ માં કચરો ભેગો નથી થતો. મેજોરીટી (અધિકાંશ) સાફ-દિલ થી બોલવામાં સંકોચ નથી કરતાં, એટલે જ્યાં સ્વચ્છતા છે ત્યાં દેવતાઈ ગુણ સહજ ધારણ થઈ જાય છે. દિવ્ય ગુણો ની ધારણા અર્થાત્ આહવાન કરવાની વિધિ છે જ ‘સ્વચ્છતા’. જેમ ભક્તિ માં પણ જ્યારે લક્ષ્મીનું કે કોઈ દેવી નું આહવાન કરે છે તો આહવાન ની વિધિ સ્વચ્છતા જ અપનાવે છે. તો આ સ્વચ્છતા નો શ્રેષ્ઠ સ્વભાવ, દેવી સ્વભાવ ને સ્વતઃ જ આહવાન કરે છે. તો આ વિશેષતા મેજોરીટી ડબલ વિદેશી બાળકોમાં છે એટલે તીવ્રગતિ

થી આગળ વધવાનો ગોલ્ડન ચાન્સ (સ્વર્ણિમ તક) ડ્રામા અનુસાર મળેલો છે, આને જ કહે છે ‘લાસ્ટ સો ફાસ્ટ’. તો વિશેષ ફાસ્ટ જવાની આ વિશેષતા ડ્રામા અનુસાર મળેલી છે. આ વિશેષતા ને સદા સ્મૃતિ માં રાખી લાભ ઉઠાવતાં ચાલો. આવ્યું, સ્પષ્ટ કર્યું અને ગયું. આને જ કહેવાય છે પહાડ ને રૂ સમાન બનાવવું. રૂ સેકન્ડ માં ઉડે છે ને. અને પહાડ ને કેટલો સમય લાગશે? તો સ્પષ્ટ કર્યું, બાપ નાં આગળ રાખ્યું અને સ્વચ્છતા ની વિધિ થી ફરિશ્તા બન્યાં, ઉડ્યાં, આને કહેવાય છે લાસ્ટ સો ફાસ્ટ ગતિ થી ઉડવું. ડ્રામા અનુસાર આ વિશેષતા મળેલી છે. બાપદાદા જુએ પણ છે કે ઘણાં બાળકો ચેક પણ કરે છે અને પોતાને ચેન્જ (પરિવર્તન) પણ કરે છે કારણ કે લક્ષ્ય છે કે અમારે વિજયી બનવું જ છે. મેજોરીટી નું આ નંબરવન લક્ષ્ય છે.

બીજી વિશેષતા - જન્મ લેતાં, વારસો પ્રાપ્ત કરતાં સેવા નો ઉમંગ-ઉત્સાહ સ્વતઃ જ રહે છે. સેવા માં લાગી જવાથી એક તો સેવાનું પ્રત્યક્ષ ફળ ‘ખુશી’ પણ મળે છે અને સેવા માં વિશેષ બળ પણ મળે છે અને સેવામાં બીઝી રહેવાનાં કારણે નિર્વિઘ્ન બનવામાં પણ સહયોગ મળે છે. તો સેવા નો ઉમંગ-ઉત્સાહ સ્વતઃ જ આવવો, સમય નીકાળવો કે પોતાનું તન-મન-ધન સફળ કરવું-આ પણ ડ્રામા અનુસાર વિશેષતા ની લિફ્ટ મળેલી છે. પોતાની વિશેષતાઓ ને જાણો છો ને. આ વિશેષતાઓ થી પોતાને જેટલાં આગળ વધારવા ઈચ્છો તેટલાં વધારી શકો છો. ડ્રામા અનુસાર કોઈ પણ આત્માની આ ફરિયાદ ન રહી શકે કે અમે પાછળ થી આવ્યાં છીએ, એટલે આગળ નથી વધી શકતાં. ડબલ વિદેશી બાળકોને પોતાની વિશેષતાઓ નો ગોલ્ડન ચાન્સ છે. ભારતવાસીઓ ને પછી પોતાનો ગોલ્ડન ચાન્સ છે. પરંતુ આજે તો ડબલ વિદેશી બાળકો ને મળી રહ્યાં છે. ડ્રામા માં વિશેષ નોંધ હોવાનાં કારણે કોઈ પણ લાસ્ટ વાળી આત્મા ની ફરિયાદ ચાલી ન શકે કારણ કે ડ્રામા એક્યુરેટ બનેલો છે. આ વિશેષતાઓ થી સદા તીવ્રગતિ થી ઉડતાં ચાલો. સમજ્યાં? સ્પષ્ટ થયું કે હમણાં પણ કોઈ ફરિયાદ છે? દિલખુશ મીઠાઈ તો બાપે ખવડાવી દીધી છે. ‘દૃઢ સંકલ્પ’ કર્યો અર્થાત્ દિલખુશ મીઠાઈ બાપ ને ખવડાવી. આ અવિનાશી મીઠાઈ છે. સદાય બાળકોનું પણ મુખ મીઠું અને બાપ નું પણ મુખ મીઠું છે જ. પરંતુ પછી બીજો ભોગ નહીં લગાવો, દિલખુશ મીઠાઈ નો જ ભોગ લગાવો. સ્થૂળ ભોગ તો જે ઈચ્છો તે લગાવો પરંતુ મન નાં સંકલ્પ નો ભોગ સદા દિલખુશ મીઠાઈ નો જ લગાવતાં રહેવું.

બાપદાદા સદા કહે છે કે પત્ર પણ જ્યારે લખો છો તો ફક્ત બે અક્ષર નાં પત્ર સદા બાપ ને લખો. તે બે શબ્દ કયાં છે? ઓ.કે. (O.K.). ન એટલાં કાગળ જશે, ન સાહી જશે અને ન સમય જશે. બચત થઈ જશે. ઓ.કે. અર્થાત્ બાપ પણ યાદ છે અને રાજ્ય પણ યાદ છે. ઓ (O) જ્યારે લખો છો તો બાપ નું ચિત્ર બની જાય છે ને. અને કે. અર્થાત્ કિંગડમ. (રાજ્ય). તો ઓ.કે. લખ્યું તો બાપ અને વારસો બંને યાદ આવી જાય છે. તો પત્ર લખો જરૂર પરંતુ બે શબ્દો માં. તો પત્ર પહોંચી જશે. બાકી દિલ નાં ઉમંગો ને તો બાપદાદા જાણે છે. પ્રેમનાં દિલ ની વાતો તો દિલારામ બાપ ની પાસે પહોંચી જ જાય છે. આ પત્ર લખતાં તો બધાને આવડે છે ને? ભાષા ન જાણવા વાળા પણ લખી શકે છે. આમાં ભાષા પણ બધાની એક જ થઈ જશે. આ પત્ર પસંદ છે ને. અચ્છા!

આજે પહેલાં ગ્રુપ નો લાસ્ટ દિવસ છે. પ્રોબ્લેમ તો બધાં ખતમ થઈ ગયાં, બાકી ટોલી ખાવી અને ખવડાવવાની છે. બાકી શું રહ્યું? હવે બીજાને આવાં બનાવવાનાં છે. સેવા તો કરવાની છે ને. નિર્વિઘ્ન સેવાધારી બનો. અચ્છા.

સદા બાપ સમાન બનવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી ઉડવા વાળી, સદા સ્વ ને ચેક કરી ચેન્જ કરી સંપૂર્ણ બનવા વાળા, સદા સંકલ્પ બોલ અને કર્મ-ત્રણેય માં શ્રેષ્ઠ બનવા વાળા, સદા સ્વચ્છતા દ્વારા શ્રેષ્ઠતા ને ધારણ કરવા વાળા, એવી તીવ્ર ગતિ થી ઉડવા વાળી વિશેષ આત્માઓને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

ઓસ્ટ્રેલિયા ગ્રુપ નાં નાના બાળકો થી બાપદાદા ની મુલાકાત: બધાં ગોડલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છો ને. રોજ સ્ટડી (અભ્યાસ) કરો છો જેમ તે સ્ટડી રોજ કરો છો, એમ આ પણ કરો છો? મુરલી સાંભળવી સારી લાગે છે? સમજ માં આવે છે, મુરલી શું હોય છે? બાપ ને રોજ યાદ કરો છો? સવારે ઉઠતાં ગુડ મોર્નિંગ કરો છો? ક્યારેય પણ આ ગુડ મોર્નિંગ મિસ ન કરવું. ગુડ મોર્નિંગ પણ કરવું, ગુડ નાઈટ પણ કરવું અને જ્યારે ખાવાનું ખાઓ છો ત્યારે પણ યાદ કરજો. એવું નહીં ભૂખ લાગે છે તો બાપ ને ભૂલી જાઓ. ખાવા નાં પહેલાં જરૂર યાદ કરવાં. યાદ કરશો તો પણ અભ્યાસ માં બહુ જ સારા નંબર લઈ લેશો કારણ કે જે બાપ ને યાદ કરે છે તે સદા પાસ થશે, ક્યારેય ફેલ નહીં થઈ શકે. તો સદૈવ પાસ થાઓ છો? જો પાસ ન થયાં તો બધાં કહેશે - આ શિવ બાપ નાં બાળકો પણ ફેલ થાય છે. રોજ મુરલી ની એક પોઈન્ટ પોતાની મા થી જરૂર સાંભળો. અચ્છા! ઘણાં જ

ભાગ્યવાન છે જે ભાગ્યવિધાતા ની ધરતી પર પહોંચ્યા છે. બાપ થી મળવાનું ભાગ્ય મળ્યું છે. આ ઓછું ભાગ્ય નથી.

અવ્યક્ત બાપદાદા થી પર્સનલ મુલાકાત

૧. બાપ દ્વારા મળેલાં સર્વ ખજાનાઓ ને સર્વ આત્માઓ પ્રતિ લગાવવા વાળી ભરપૂર બની બીજાને ભરપૂર બનાવવા વાળી આત્મા છે? કેટલાં ખજાના ભરપૂર છે? જે ભરપૂર હોય છે તે સદા વહેંચે છે. અવિનાશી ભંડારો લાગેલો છે. જે આવે ભરપૂર થઈને જાય, કોઈ ખાલી જઈ નથી શકતું. આને કહેવાય છે અખંડ ભંડારો. ક્યારેક મહાદાની બની દાન કરે, ક્યારેક જ્ઞાની બની જ્ઞાન-અમૃત પીવડાવે, ક્યારેક દાતા બને, ધન-દેવી બની ધન આપે-એવી સર્વ ની શુભ આશાઓ બાપ દ્વારા પૂર્ણ કરવા વાળા છે. જેટલાં ખજાના વહેંચશો, એટલાં વધારે વધતાં જાય છે. આને કહેવાય છે સદા માલામાલ. કોઈ પણ ખાલી હાથ ન જાય. સર્વ નાં મુખ થી આ જ દુવાઓ નીકળે કે ‘વાહ, અમારું ભાગ્ય!’ એવા મહાદાની, વરદાની બની સાચાં સેવાધારી બનો.

૨. ડ્રામા અનુસાર સેવાનું વરદાન પણ સદા આગળ વધારે છે. એક હોય છે યોગ્યતા દ્વારા સેવા પ્રાપ્ત થવી અને બીજું છે વરદાન દ્વારા સેવા પ્રાપ્ત થવી. સ્નેહ પણ સેવાનું સાધન બને છે. ભાષા ભલે ન પણ જાણતાં હોય પરંતુ સ્નેહની ભાષા બધી ભાષાઓ થી શ્રેષ્ઠ છે એટલે સ્નેહી આત્મા ને સદા સફળતા મળે છે. જે સ્નેહ ની ભાષા જાણે છે, તે ક્યાંય પણ સફળ થઈ જાય છે. સેવા સદા નિર્વિઘ્ન થઈ ચાલે-આને કહેવાય છે સેવા માં સફળતા. તો સ્નેહ ની વિશેષતા થી આત્માઓ તૃપ્ત થઈ જાય છે. સ્નેહ નાં ભંડારો ભરપૂર છે, તેને વહેંચતા ચાલો. જે બાપ થી ભર્યું છે, તે વહેંચો. આ બાપ થી લીધેલો સ્નેહ જ આગળ વધારતો રહેશે.

૩. સ્નેહ નું વરદાન પણ સેવા નાં નિમિત્ત બનાવી દે છે. બાપ થી સ્નેહ છે તો બીજા ને પણ બાપ નાં સ્નેહી બનાવી નજીક લઈ આવો છો. જેમ બાપ નાં સ્નેહ તમને પોતાનાં બનાવી લીધાં તો બધું ભૂલી ગયાં. એમ અનુભવી બની બીજાને પણ અનુભવી બનાવતાં રહો. સદા બાપ નાં સ્નેહ નાં પાછળ કુરબાન થવા વાળી આત્મા છું-આ નશામાં રહો. બાપ અને સેવા - આ જ લગન આગળ વધારવા નું સાધન છે. ભલે કેટલી પણ કોઈ વાત આવે પરંતુ બાપ નો સ્નેહ, સહયોગ આપી આગળ વધારે છે કારણ કે સ્નેહી ને સ્નેહ નું રિટર્ન (વળતર) પદમગણુ મળે છે. સ્નેહ એવી શક્તિ છે જે કોઈપણ વાત મુશ્કેલ નથી લાગતી કારણ કે સ્નેહ માં ખોવાઈ જાય છે. આને કહેવાય છે પરવાના શમા પર ફીદા થયાં. ચક્ર લગાવવા વાળા નહીં, ફીદા થવા વાળા, પ્રીત ની રીત નિભાવવા વાળા. તો સ્નેહ અને શક્તિ - બંને નાં બેલેન્સ (સંતુલન) થી સદા આગળ વધો અને વધારતાં ચાલો. બેલેન્સ જ બાપની બ્લેસિંગ (દુવા) અપાવે છે અને અપાવતું રહેશે. મોટાની છત્રછાયા પણ સદા આગળ વધારતી રહેશે. બાપ ની છત્રછાયા તો છે જ પરંતુ મોટાની છત્રછાયા પણ સોનેરી તક છે. તો સદા આજ્ઞા માનતાં આગળ ચાલો તો ભવિષ્ય સ્પષ્ટ થતું જશે.

૪. દરેક કદમ માં બાપ નો સાથ અનુભવ કરવા વાળા છે ને. જે બાળકો ને બાપે વિશેષ સેવાનાં અર્થ નિમિત્ત બનાવ્યાં છે, તો નિમિત્ત બનાવવાની સાથે-સાથે દરેક કદમ માં સહયોગી પણ બને છે. ભાગ્યવિધાતા એ દરેક બાળકને ભાગ્ય ની વિશેષતા આપેલી છે. એ જ વિશેષતા ને કાર્યમાં લગાવતાં સદા આગળ વધો અને વધારતાં ચાલો. સેવા તો શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ આત્માઓ ની પાછળ-પાછળ આવવાની છે. સેવા ની પાછળ તમે નથી જતાં, જ્યાં જાઓ ત્યાં સેવા પાછળ આવે છે. જેમ જ્યાં લાઈટ હોય છે, ત્યાં પડછાયો જડુર આવે છે. એવી રીતે આપ ડબલ લાઈટ છો તો તમારી પાછળ સેવા પણ પડછાયા ની સમાન આવશે એટલે સદા નિશ્ચિત બની બાપ ની છત્રછાયા માં ચાલતા રહો.

૫. સદા દિલ માં બાપ સમાન બનવાનો ઉમંગ રહે છે ને? જ્યારે સમાન બનશો ત્યારે જ નજીક રહેશો. નજીક તો રહેવું છે ને. નજીક રહેવા વાળા ની પાસે સમાન બનવાનો ઉમંગ રહે જ છે અને સમાન બનવું મુશ્કેલ પણ નથી. ફક્ત જે પણ કર્મ કરો, તો કર્મ કરવાનાં પહેલાં આ સ્મૃતિ માં લાઓ કે આ કર્મ બાપ કેવી રીતે કરે છે. તો આ સ્મૃતિ સ્વતઃ બાપ નાં કર્મ ની જેમ ફોલો કરાવશે. એમાં બેસીને વિચારવાની વાત નથી, સીડી ઉતરતાં-ચઢતાં પણ વિચારી શકો છો. બહુજ સહજ વિધિ છે. તો ફક્ત બાપ થી મિલન કરતાં ચાલો અને આ જ યાદ રાખો કે બાપ સમાન અવશ્ય બનવાનું જ છે, તો દરેક કર્મ માં સહજ જ સફળતાનો અનુભવ કરતાં રહેશો. અચ્છા !

વરદાન :- મનન શક્તિ દ્વારા દરેક પોઈન્ટ નાં અનુભવી બનવા વાળા સદા શક્તિ શાળી માયા પુફ , વિઘ્ન પુફ ભવ
જેમ શરીર ની શક્તિ માટે પાચન શક્તિ કે હજમ કરવાની શક્તિ આવશ્યક છે એવી રીતે આત્મા ને શક્તિશાળી બનાવવા માટે મનન શક્તિ જોઈએ. મનન શક્તિ દ્વારા અનુભવ સ્વરુપ થઈ જવું-આ જ સૌથી મોટા માં મોટી શક્તિ છે. એવા અનુભવી ક્યારેય દગો નથી ખાઈ શકતાં, સાંભળેલી વાતો માં વિચલિત નથી થઈ શકતાં. અનુભવી સદા સંપન્ન રહે છે. તે સદા શક્તિશાળી, માયાપુફ, વિઘ્ન પુફ બની જાય છે.

સ્લોગન :- ખુશી નો ખજાનો સદા સાથે રહે તો બાકી બધાં ખજાનાઓ સ્વતઃ આવી જશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ અને દાદા ની પણ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) કહાની છે , બાપ જ્યારે દાદા માં પ્રવેશ કરે ત્યારે તમે બ્રહ્માકુમાર - કુમારી વારસા નાં અધિકારી બનો ”

પ્રશ્ન :- નિશ્ચિત ડ્રામા ને જાણતાં હોવા છતાં પણ આપ બાળકોએ કયું લક્ષ અવશ્ય રાખવાનું છે?

ઉત્તર :- પુરુષાર્થ કરી ગેલપ કરવાનું અર્થાત્ વિનાશ નાં પહેલાં બાપ ની યાદ માં રહી કર્માતીત બનવાનું લક્ષ રાખવાનું છે. કર્માતીત અર્થાત્ આઈરન એજડ (તમોપ્રધાન) થી ગોલ્ડન એજડ (સતોપ્રધાન) બનવું. પુરુષાર્થ નો આ જ થોડોક સમય છે એટલે વિનાશ નાં પહેલાં પોતાની અવસ્થા ને અચળ-અડીલ બનાવવાની છે.

ઓમ્ શાંતિ ! ઓમ્ શાંતિ. આ બંને કોણ કહે છે? એક હતાં બાબા, એક હતાં દાદા. વાર્તા સંભળાવે છે ને - એક હતો રાજા, એક હતી રાણી. હવે આ પછી છે નવી વાતો. એક બાબા એક દાદા તમે કહેશો ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ એક હતાં શિવબાબા, બીજા હતાં દાદા. હવે શિવનાં બાળકો તો બધાં છે. બધી આત્માઓ એક બાપ ની સંતાન છે. એ તો છે જ છે. બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રહ્મણ પણ હતાં, પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન બ્રહ્મા કુમાર-કુમારીઓ હતાં. તેમને કોણ ભણાવતાં હતાં? શિવબાબા. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં આ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ અસંખ્ય બાળકો છે ને. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ માને છે બરાબર અમે શિવબાબા નાં બાળકો પણ છીએ, પૌત્ર પણ છીએ. બાળકો તો છે જ, હવે પૌત્ર બન્યાં છે. બ્રહ્મા દ્વારા દાદા થી વારસો લેવાં. હવે તમને દાદા થી વારસો મળે છે, જેને શિવબાબા કહેવાય છે. પરંતુ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ હોવાનાં કારણે એમને આપણે દાદા કહીએ છીએ. વારસો દાદા નો છે. બ્રહ્મા દાદા નો નથી. વૈકુંઠવાસી બનવાનો વારસો એ બાપ થી મળે છે. અડધોકલ્પ વારસો પામો છો પછી તમને શ્રાપ મળે છે - રાવણ થી. નીચે ઉતરતાં આવો છો. જેમ કે ગ્રહચારી બેસે છે, નીચે ઉતરવાની. હવે આપ બાળકો સમજો છો - અમારી ગ્રહચારી રાહુ ની દશા પૂરી થઈ. રાહુની દશા છે સૌથી ખરાબ. ઊંચે થી ઊંચ બૃહસ્પતિ ની દશા પછી રાહુની દશા બેસી તો ૫ વિકારો નાં કારણે આપણે કાળા થઈ ગયાં. હવે ફરી બાપ કહે છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. છે તમારી વાત. તેમણે પછી સૂર્ય-ચંદ્ર નું ગ્રહણ સમજી લીધું છે. જ્યારે ગ્રહણ લાગે છે તો દાન માંગે છે. અહીંયા બાપ તમને કહે છે ૫ વિકારો નું દાન આપો તો ગ્રહચારી ઉતરી જશે. આ વિકારો થી જ તમે પાપાત્મા બન્યાં છો. મુખ્ય છે દેહ-અભિમાન. પહેલાં એવાં સતોપ્રધાન હતાં, પછી સતો રજો તમો બન્યાં છો. ૮૪ જન્મ લીધાં છે. આ તો પાકો નિશ્ચય છે બરાબર દેવતાઓ જ ૮૪ જન્મ લે છે. પહેલાં તેમને જ મળવું જોઈએ બાપ થી. ગવાયેલું છે આત્માઓ પરમાત્મા અલગ રહ્યાં... બાપ કહે છે - પહેલાં-પહેલાં તમને સતયુગ માં મોકલ્યાં હતાં. ફરી હવે તમે જ આવીને મળ્યાં છો. પહેલાં તો ફક્ત ગાતાં હતાં તેનો યથાર્થ અર્થ હવે બાપ બેસી સમજાવે છે. બધાં વેદ શાસ્ત્ર, જપ, તપ, સુવિચાર વગેરે જે પણ છે બધાં નો સાર બાપ બેસી સમજાવે છે. ચક્ર તો બિલકુલ સહજ છે. હમણાં કળયુગ અને સતયુગ નો સંગમ છે. લડાઈ પણ સામે ઉભી છે. આ પણ તમને નિશ્ચય છે - સતયુગ ની સ્થાપના થાય છે. કળયુગ માં જેટલાં પણ છે, તે બધાનાં શરીર ખલાસ થઈ જશે, બાકી આત્માઓ પવિત્ર બની હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી જશે. આ બધાનો કયામત નો સમય છે. આત્માઓ શરીર છોડી ચાલી જશે. આ તમારી બુદ્ધિ માં હમણાં છે. જ્યાં સુધી આપણે કર્માતીત અવસ્થાને પામીએ ત્યાં સુધી સંગમ પર ઉભાં છીએ. એક તરફ છે કરોડો મનુષ્ય, બીજી તરફ છો ફક્ત તમે થોડાંક. તમારામાં પણ કેટલાં છે જે નિશ્ચયબુદ્ધિ થતાં જાય છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયંતી પછી જઈને વિષ્ણુ નાં ગળા ની માળા બનશે. એક છે રુદ્રાક્ષની માળા, બીજી છે રૂંડ માળા. તે રૂંડ માળામાં નાની-નાની શકલ હોય છે. આ નિશાની છે. આપણે આત્માઓ જ આવીને પછી બાપ નાં ગળા ની માળા નાં દાણા બનીશું પછી અહીંયા આવશું નંબરવાર. માળા ૮ ની પણ છે, ૧૦૮ ની પણ છે, ૧૬, ૧૦૮ ની પણ છે. હવે ૧૬ હજાર છે કે ૫-૧૦ હજાર છે, તેનો કોઈ હિસાબ નથી નીકાળાતો. આ માળાઓ ગવાય છે. બાબા કહે છે આ બધો તમે કેમ વિચાર કરો છો. જેટલાં પણ રાજાઓ કલ્પ પહેલાં સતયુગ ત્રેતા માં બન્યાં હતાં, એટલાં જ બનશે. ૧૦૦ બને કે ૨૦૦-૩૦૦ બને - આ પૂછવાનું નથી.

બાપ કહે છે - તમે જેટલાં નજીક આવતા જશો તો આ બધું સમજી જશો. આજે આપણે અહીંયા છીએ કાલે વિનાશ

થશે પછી સતયુગ માં થોડા એવાં દેવી-દેવતા હશે. પછી વૃદ્ધિને પામે છે. સતયુગ નાં આસાર પણ જોવા મળે છે. બાકી લાખો જઈને રહેશે પછી લાખ રહે કે ૯-૧૦ લાખ રહે, એક્યુરેટ ન કહી શકાય. હાં તમે જ્યારે એક્યુરેટ સંપૂર્ણ બનવાનાં લાયક બનશો ત્યારે તમને વધારે સાક્ષાત્કાર થઈ જશે. હમણાં તો ઘણું બધું સમજવાનો સમય બાકી છે. ખુબ સાક્ષાત્કાર કરતા રહેશો. લડાઈ ની તૈયારીઓ પણ ખૂબ થતી રહે છે. બધી વસ્તુઓ મોંઘી થતી જશે. વિલાયત માં પણ હવે ખૂબ ટેક્સ વગેરે લાગતાં રહેશે. ખૂબ-ખૂબ મોંઘવારી થઈને પછી એકદમ સસ્તાઈ થઈ જશે. સતયુગ માં કોઈ વસ્તુ પર ખર્ચો નહીં થશે. બધી ખાણો વગેરે ભરપૂર થઈ જશે. નવી દુનિયામાં વૈભવ ખૂબ હોય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ની પાસે ખૂબ વૈભવ હતાં ને. શ્રીનાથ દ્વારા માં મૂર્તિઓની આગળ પણ કેટલાં વૈભવો નો ભોગ લગાવે છે. ત્યાં ખૂબ માલ બનાવે છે અને ખાતાં રહે છે. કહેશે અમે દેવતાઓને ભોગ ચઢાવીએ છીએ. કહેશે દેવતાઓ ને ભોગ નહીં લગાવશું તો તે નારાજ થઈ જશે. હવે આમાં નારાજ થવાની તો વાત જ નથી. તમે કોઈ પર નારાજ નથી થતાં. જાણો છો ડ્રામા અનુસાર આ વિનાશ થવાનો જ છે. કળયુગ થી બદલાઈ સતયુગ થશે. આપણે ડ્રામા ને સમજીએ છીએ કે ડ્રામા અનુસાર હવે નવું ચક્ર શરૂ થવાનું છે. તમે પણ ડ્રામા નાં વશ છો. ડ્રામા અનુસાર બાપ પણ આવેલાં છે. ડ્રામા માં એક મિનિટ પણ નીચે ઉપર નથી થઈ શકતી. જેવી રીતે બાબા આવ્યાં તમે જોયું કલ્પ બાદ પણ હૂબહૂ એવું થશે. શાસ્ત્રો માં તો કલ્પની આયુ લાંબી લખી દીધી છે. હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે બરાબર વિનાશ સામે ઉભો છે. હમણાં તમે ગેલપ કરી રહ્યાં છો. જાણો છો બાપ ને યાદ કરી આપણે કર્માતીત અવસ્થા ને જરૂર પામવાની છે અર્થાત્ આઈરન એજ (તમોપ્રધાન) થી ગોલ્ડન એજ (સતોપ્રધાન) બનવાનું છે. હમણાં જો પુરુષાર્થ નહીં કરશો તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. હેં આત્માઓ હમણાં તમે પતિત બની ગઈ છો. આ પણ જાણો છો ઘણાં પ્રકાર નાં આવશે જે બીજા ધર્મ માં બદલી થઈ ગયાં છે તે નીકળી આવતાં રહેશે. આવીને પોતાનો પુરુષાર્થ કરતાં રહેશે - બાપ થી વારસા પામવાનો. બ્રાહ્મણ ધર્મ માં આવીને પછી દેવતા ધર્મ માં આવશે. બ્રાહ્મણ ધર્મ માં નહીં આવશે તો દેવતા ધર્મ માં કેવી રીતે આવશે. બ્રાહ્મણ દિવસ-પ્રતિદિવસ વૃદ્ધિ ને પામતાં રહેશે. જોશે વિનાશ સામે આવી ગયો છે, આ તો ઠીક કહે છે પછી વૃદ્ધિ થતી જશે. બ્રાહ્મણોનું ઝાડ વૃદ્ધિને પામીને ફુલ (સંપૂર્ણ) થઈ જશે પછી પાછાં જશે. દેવતાઓનું ઝાડ વધશે.

હમણાં તમે સંગમ પર રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. આ સંગમ ને કલ્યાણકારી યુગ કહેવાય છે. સંગમ નું જ ગાયન છે - ગંગા સાગર નો મેળો દેખાડે છે. તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ નું. આ છે જ્ઞાન સાગર અને જ્ઞાન સાગર થી નીકળેલ જ્ઞાન ગંગાઓ. જ્ઞાન સાગર થી પતિત-પાવન અક્ષર લાગે છે. તેઓ સમજે છે - પતિત પાવની ગંગા છે અને પછી ગંગામાં સ્નાન કરતાં જ આવે છે. આ નદીઓ તો સતયુગ થી લઈને ચાલતી આવે છે, આજકાલ તો નદીઓ પણ ક્યાંક-ક્યાંક ડુબાડી દે છે. પ્રકૃતિ પણ તમોપ્રધાન, સાગર પણ તમોપ્રધાન થઈ ગયો છે. સાગર થોડો ઉછળશે તો બધું ખલાસ કરી દેશે. સતયુગ માં ફક્ત આપણે થોડાક જ ભારતમાં રહીએ છીએ - યમુના નાં કાંઠા પર. દિલ્લી પરીસ્થાન હતું ફરી બનવાનું છે. સતયુગ માં થોડીક જીવ આત્માઓ રહે છે પછી ધીરે-ધીરે આવતા જાય છે. હમણાં છે કળયુગ નો અંત. કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય થઈ ગયાં છે, બેહદ નું નાટક છે, જેને સારી રીતે સમજવાનું છે. ભલે કોઈ પોતાને એક્ટર સમજે પણ છે પરંતુ કલ્પ ૫ હજાર વર્ષ નું છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. ક્યાં ૮૪ જન્મ, ક્યાં ૮૪ લાખ. હમણાં તમે રોશની માં છો. તમને બાપ થી વારસો મળે છે. બાપ કહે છે - મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. શિવ ભગવાનુવાચ, કૃષ્ણ થોડી જ્ઞાન નાં સાગર છે. ભગવાન ની મહિમા માં અને દેવતાઓની મહિમા માં ખૂબ ફરક છે. બાપ જે નવી રચના રચે છે, એમની મહિમા છે સર્વગુણ સમ્પન્ન.... હવે તમે એવાં બની રહ્યાં છો. બાપની મહિમા અને આમની મહિમા માં રાત-દિવસ નો ફરક છે. આ રાજયોગ છે ને. ગવાયેલું પણ છે - ભગવાન રાજયોગ શીખવાડે છે. એ છે નિરાકાર, તો જરૂર નિરાકાર થી સાકાર માં આવવું પડે. ભગવાનની આટલી મહિમા છે તો જરૂર આવવું પડે. એમનો જન્મ દિવ્ય અલૌકિક છે બીજા કોઈનો દિવ્ય જન્મ નથી ગવાતો. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે એક હોય છે લૌકિક બાપ, બીજા છે પારલૌકિક બાપ, જેમને જ ભગવાન કહી યાદ કરે છે અને ત્રીજા છે અલૌકિક બાપ, આ પછી વન્ડરફુલ બાપ છે. જ્યારે પારલૌકિક બાળકો ને એડોપ્ટ કરે છે તો વચમાં આ અલૌકિક આવી જાય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે. શિવબાબા આવીને બ્રહ્મા દ્વારા તમને પોતાનાં બનાવે છે. કેટલાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બને છે. લૌકિક બાપને તો કરીને ૮-૧૦ બાળકો હશે. સારું શિવબાબા પણ છે પારલૌકિક બાપ. એમના તો અનેક બાળકો છે. બધી આત્માઓ કહે છે - અમે બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ. હવે આ સંગમ પર ફરી અલૌકિક બાપ મળે છે. આ જ્ઞાન તમને ત્યાં નહીં રહેશે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા બાપ મળે જ ત્યારે છે જ્યારે કે બાપ આવીને નવી સૃષ્ટિ રચે છે. તો આ અલૌકિક જન્મ થયો ને, આમને કોઈ સમજી નથી શકતાં. તે લૌકિક આ પારલૌકિક અને આ છે

સંગમયુગી અલૌકિક બાપ. લૌકિક બાપ તો સતયુગ થી લઈને હોય છે. પારલૌકિક બાપને ત્યાં કોઈ યાદ નથી કરતું, ત્યાં હોય જ છે એક બાપ. હેં ભગવાન, હેં પરમાત્મા કહીને યાદ નથી કરતાં પછી દ્રાપર માં જ્યારે ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે તો બાપ બે હોય છે. સંગમ પર છે ૩ બાપ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ હમણાં મળે છે, હમણાં તમે એમનાં બનો છો. જાણો છો આ અલૌકિક બાપ છે. હવે તમે આ બધી વાતો ને સારી રીતે જાણો છો અને યાદ કરો છો. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. સતયુગ માં યાદ કરવાની દરકાર જ નથી. દુઃખ માં પારલૌકિક બાપ નું બધાં સિમરણ કરે છે. આ તો બિલકુલ સહજ વાત છે. સતયુગ ત્રેતા માં એક બાપ હોય છે, દ્રાપર માં બે બાપ હોય છે. આ સમય તમે અલૌકિક બાપ નાં બાળકો બન્યાં છો જેમનાં દ્વારા તમે વારસો લો છો. આપ બાળકો જ બ્રાહ્મણ બનો છો જે પછી દેવતા બનશો. વિનાશ પણ તમારે જ જોવાનો છે, જે તમે આ આંખો થી જોશો, બોમ્બસ છોડશે. મનુષ્ય તો મરશે ને. જાપાન માં પણ બોમ્બ છોડ્યો, જોયું ને કેવી રીતે મનુષ્ય મર્યા. હવે અહીંયા લડાઈઓ લાગતી રહે છે. સ્વયં પણ કહે છે અમે હેરાન થઈ જઈએ છીએ. ૧૦-૧૦ વર્ષ સુધી પણ લડાઈ ચાલતી રહે છે. બોમ્બસ માં તો ચપટી માં (સેકન્ડમાં) બધું ખલાસ થઈ જશે. ચિંગારી લાગે છે તો શહેર નષ્ટ થઈ જાય છે. આ તો બોમ્બસ છે. આગ પણ લાગવાની છે.

આપ બાળકો જાણો છો બાપ આવ્યાં છે સ્થાપના અને વિનાશ કરવાં. તો જરૂર આ બધું થશે. પુરુષાર્થ કરવાનો હમણાં સમય છે. માયા ઘડી-ઘડી તમારો બુદ્ધિયોગ તોડી દે છે. હજું તમે અડોળ સ્થિર ક્યાં બન્યાં છો. કહે છે બાબા માયાનાં તોફાન ખૂબ આવે છે. કોઈ તો આખાં દિવસ માં કલાક અડધો કલાક પણ યાદ નથી કરતાં. બાપ કહે છે - તમે કર્મયોગી છો. ૮ કલાક તો આ સેવા કરશો. ૮ કલાક યાદ કરી શકો એટલો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. યાદ કરતાં રહેવાથી વિકર્મ વિનાશ થતાં જશે, આને જ યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. આ છે મહેનત. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં યાદ કરવાનાં છે. આ પણ બાબા બતાવે છે કે જેમણે ગૃહસ્થ છોડ્યું છે, બાળકો બન્યાં છે, તે પણ આટલું યાદ નથી કરતાં. ઘરમાં રહેવા વાળા વધારે જ યાદ કરે છે. અર્જુન અને ભીલ નું પણ ઉદાહરણ આપે છે. મહેનત છે બાપ ને યાદ કરવાની અને ચક્ર ને સમજવાનું છે. મહાભારત લડાઈ પણ જરૂર લાગશે. સતયુગ માં થોડી લાગશે. તો આપ બાળકોએ આંધળાઓની લાકડી પણ બનવાનું છે. બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે કે બાપ ને યાદ કરો, ચક્ર ને યાદ કરો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. ઓછામાં ઓછું ૮ કલાક યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પોતાની અવસ્થા અચળ-અડોલ રાખવા માટે યાદ નો અભ્યાસ વધારવાનો છે. ગફલત નથી કરવાની.
૨. આ ડ્રામા બિલકુલ એક્ચુરેટ બનેલો છે એટલે કોઈ પર પણ નારાજ નથી થવાનું. નિશ્ચયબુદ્ધિ બનવાનું છે.

વરદાન :- દિલ માં સદા એક રામ ને વસાવી સાચી સેવા કરવા વાળા માયાજીત, વિજયી ભવ હનુમાન ની વિશેષતા દેખાડે છે કે એ સદા સેવાધારી, મહાવીર હતાં, એટલે સ્વયં નહીં બળ્યાં પરંતુ પૂંછડી દ્વારા લંકા બાળી દીધી. તો અહીંયા પણ જે સદા સેવાધારી છે તે જ માયા નાં અધિકાર ને ખતમ કરી શકે છે, જે સેવાધારી નથી તે માયા નાં રાજ્યને બાળી નથી શકતાં. હનુમાન નાં દિલમાં સદા એક રામ વસતા હતાં, તો બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ દિલમાં ન હોય, પોતાનાં દેહની સ્મૃતિ પણ ન હોય ત્યારે માયાજીત, વિજયી બનશો.

સ્લોગન :- જેવી રીતે આત્મા અને શરીર કમ્બાઈન્ડ (સંયુક્ત) છે, એવી રીતે તમે બાપ ની સાથે કમ્બાઈન્ડ રહો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને આ પાપ ની દુનિયાથી નીકાળી ચેન ની દુનિયામાં લઈ જવાં , બાપ દ્વારા તમને સુખ - શાંતિ ની બે સૌગાતો (ભેટ) મળે છે ”

પ્રશ્ન :- આખી દુનિયામાં સાચી-સાચી નન્સ તમે છો, સાચી નન્સ કોને કહેશો?

ઉત્તર :- સાચી નન્સ તે જેમની બુદ્ધિ માં એક ની યાદ હોય અર્થાત્ નન બટ વન. તે પોતાને ભલે નન્સ કહેવડાવે છે પરંતુ એમની બુદ્ધિ માં ફક્ત એક કાઈસ્ટ ની યાદ નથી, કાઈસ્ટ ને પણ ભગવાન નો બાળક કહેશે. તો એમની બુદ્ધિ માં બે છે અને તમારી બુદ્ધિ માં એક બાપ છે એટલે તમે સાચી-સાચી નન્સ છો. તમને બાપ નું ફરમાન (આજ્ઞા) છે પવિત્ર રહેવાનું છે.

ગીત :- ઇસ પાપ કી દુનિયા....

ઓમ શાંતિ . મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું? કોણે સાંભળ્યું? આત્માઓ એ. આત્મા ને પરમાત્મા નથી કહી શકાતું. મનુષ્ય ને ભગવાન નથી કહી શકાતું. અચ્છા હમણાં તમે છો બ્રાહ્મણ. તમને હમણાં દેવતા નથી કહેવામાં આવતું. બ્રહ્મા ને પણ દેવતા નથી કહી શકાતું. ભલે કહે છે બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ...પરંતુ બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ માં તો બહુ ફરક છે. વિષ્ણુ ને દેવતા કહેવામાં આવે છે, બ્રહ્મા ને દેવતા ન કહી શકાય કારણ કે તે છે બ્રાહ્મણો નાં બાપ. બ્રાહ્મણો ને દેવતા નથી કહી શકાતું. હવે આ વાતો કોઈ મનુષ્ય, મનુષ્ય ને નથી સમજાવી શકતાં, ભગવાન જ સમજાવે છે. મનુષ્ય તો અંધશ્રદ્ધા માં જે આવે છે તે બોલી દે છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો-રુહાની બાપ અમને બાળકોને ભણાવી રહ્યાં છે. સ્વયં ને આત્મા સમજવું જોઈએ. અહમ્ (હું) આત્મા આ શરીર લે છે. અહમ્ (મેં) આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. જેવાં-જેવાં કર્મ કરે છે તેવું શરીર મળે છે. શરીર થી આત્મા અલગ થઈ જાય છે તો પછી શરીર થી પ્રેમ નથી રહેતો. આત્મા થી પ્રેમ રહે છે. આત્મા માં પણ પ્રેમ ત્યારે છે જ્યારે કે આત્મા શરીર માં છે. પિત્રુ ને મનુષ્ય બોલાવે છે, શરીર તો એમનું ખલાસ થઈ ગયું તો પણ એમની આત્મા ને યાદ કરે છે એટલે બ્રાહ્મણ માં બોલાવે છે. કહે છે ફલાણા ની આત્મા આવો, આ ભોજન આવીને ખાઓ. એટલે આત્મા માં મોહ રહે છે. પરંતુ પહેલાં શરીર માં મોહ હતો, તે શરીર યાદ આવતું હતું. એવું નથી સમજતાં કે અમે આત્મા ને બોલાવીએ છીએ. આત્મા જ બધું કરે છે. આત્મા માં સારા અથવા ખરાબ સંસ્કાર રહે છે. પહેલાં-પહેલાં છે દેહ-અભિમાન પછી ત્યાર બાદ બીજા વિકાર આવે છે. બધાને મળાવીને કહેવાય છે વિકારી. જેમનામાં આ વિકાર નથી એમને કહેવાય છે નિર્વિકારી. આ તો સમજો છો બરાબર ભારત માં જ્યારે દેવી-દેવતા હતાં તો એમનામાં દૈવીગુણ હતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નો છે જ દેવી-દેવતા ધર્મ. જેમ ક્રિશ્ન ધર્મ માં પુરુષ અથવા સ્ત્રી બધાં ક્રિશ્ન છે. આ પણ કહેવાય છે દેવી-દેવતા. રાજા-રાણી, પ્રજા બધાં દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છે. આ બહુજ ઊંચું સુખ આપવા વાળો ધર્મ છે. બાળકોએ ગીત પણ સાંભળ્યું, આ આત્માએ કહ્યું કે બાબા એવી જગ્યાએ લઈ જાઓ જ્યાં મને ચેન-શાંતિ હોય. તે તો છે સુખધામ અને શાંતિધામ. અહીંયા બહુજ બેચેન છે. સતયુગ માં બેચેની હોતી નથી. આત્મા જાણે છે બાબા વગર કોઈ ચેન ની દુનિયામાં લઈ જઈ નથી શકતું. બાપ કહે છે - મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ આ બે સૌગાત હું કલ્પ-કલ્પ લાઉં છું. પરંતુ તમે ભૂલી જાઓ છો, ડ્રામા માં ભૂલવાનું જ છે. બધું ભૂલી જાઓ ત્યારે તો હું આવું. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો, તમને નિશ્ચય છે અમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. જે પૂરું જ્ઞાન નહીં ઉઠાવશે તે પહેલાં નવી દુનિયા માં પણ નહીં આવશે. ત્રેતા કે ત્રેતા નાં અંત માં આવી જાય. બધો આધાર છે પુરુષાર્થ પર. સતયુગ માં સુખ હતું, આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. અચ્છા એનાં પહેલાનાં જન્મ માં આ કોણ હતાં, કોઈને ખબર નથી. પહેલાનાં જન્મ માં આ બ્રાહ્મણ હતાં. એનાં પહેલાં શૂદ્ર હતાં. વર્ણો પર તમે સારી રીતે સમજાવી શકો છો.

હમણાં તમે સમજો છો આપણે ૨૧ જન્મ માટે ચેન મેળવશું. બાબા આપણને એ રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે. આપણે હમણાં પતિત છીએ એટલે બેચેન છીએ, દુઃખી છીએ. જ્યાં ચેન હોય એને સુખ-શાંતિ કહીશું. તો હમણાં આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. સમજો છો બરાબર સતયુગ માં ભારત કેટલો સુખી હતો. દુઃખ અથવા બેચેની નું નામ નહોતું. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો સ્વર્ગ માં જવા માટે. હમણાં તમે બન્યાં છો

ઈશ્વરીય સંપ્રદાય નાં અને તેઓ છે આસુરી સંપ્રદાય નાં. કહે છે ને - પાપ આત્મા. આત્માઓ અનેક છે, પરમાત્મા એક છે. બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છે, બધાં પરમાત્મા હોઈ ન શકે. આટલી થોડીક વાત પણ મનુષ્યો ની બુદ્ધિ માં નથી. બાબાએ સમજાવ્યું છે આ આખી દુનિયા મોટો બેહદ નો ટાપુ છે, તે નાનાં-નાનાં ટાપુ હોય છે. આ બેહદ ટાપુ પર રાવણ નું રાજ્ય છે. આ વાતો ને મનુષ્ય નથી સમજતાં. તે તો ફક્ત કથાઓ સંભળાવતાં રહે છે. કથાઓને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. એનાથી મનુષ્ય સદ્ગતિ ને પામી નથી શકતાં. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ મળે છે. જ્ઞાન આપવા વાળા છે એક બાપ, બીજું ન કોઈ. ભક્તો ની ભગવાન જ આવીને રક્ષા કરે છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ની રક્ષા નથી કરી શકતાં. શિવબાબા બધાં બાળકોને વારસો આપે છે. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. વકીલ, બેરિસ્ટર પણ છે કારણકે જમઘટો (યમદુતો) ની સજા થી છોડાવવા વાળા છે. સતયુગમાં કોઈપણ જેલ માં નહીં જશે. બાપ બધાને જેલ થી છોડાવે છે. બાળકોની સર્વશ્રેષ્ઠ બધી મનોકામનાઓ પૂરી થાય છે. રાવણ દ્વારા અશુદ્ધ કામનાઓ પૂરી થાય છે. બાપ દ્વારા શુદ્ધ કામનાઓ પૂરી થાય છે. શુદ્ધ કામનાઓ પૂરી થવાથી તમે સદા સુખી બની જાઓ છો. અશુદ્ધ કામના છે-પતિત વિકારી બનવું. પાવન રહેવા વાળા ને બ્રહ્મચારી કહેવાય છે. તમારે પણ પવિત્ર રહેવાનું છે. પવિત્ર બની અને પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે. પતિત થી પાવન એક બાપ જ બનાવે છે. સાધુ-સંત વગેરે તો વિકાર થી પેદા થાય છે, દેવતાઓ માટે એવું થોડી કહેશે. ત્યાં વિકાર હોતાં જ નથી. તે છે જ પાવન દુનિયા. લક્ષ્મી-નારાયણ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં, ભારત પવિત્ર હતો. આ હમણાં તમે સમજો છો. સતયુગ માં પવિત્રતા હતી તો સુખ શાંતિ હતી, બધાં સુખી હતાં, રાવણ રાજ્ય જ્યાર થી થયું છે તો ઉતરતાં આવ્યાં છે. હમણાં તો કોઈ કામનાં નથી રહ્યાં. એકદમ કોડી જેવાં બની ગયાં છે. હવે ફરી હીરા જેવાં બાપ દ્વારા બનો છો. ભારત જ્યારે સતયુગ હતું તો હીરા જેવાં હતાં. હમણાં તો કોડી જેવાં પણ નથી. પોતાનાં ધર્મ ની જ કોઈને ખબર નથી પડતી. પાપ કરતાં રહે છે. ત્યાં તો પાપ નું નામ નથી. તમે દેવી-દેવતા ધર્મ નાં નામીગ્રામી છો, દેવતાઓનાં તો અનેક ચિત્ર છે. બીજા ધર્મો માં જોશો એક જ ચિત્ર હોય છે, ક્રિશ્ન પાસે એક જ કાઈસ્ટ નું ચિત્ર હશે. બૌદ્ધીઓ ની પાસે એક જ બુદ્ધ નું. ક્રિશ્ન, કાઈસ્ટ ને જ યાદ કરે છે, એમને નન્સ કહેવાય છે. નન્સ એટલે સિવાય એક કાઈસ્ટ નાં બીજા કોઈ નહીં એટલે કહે છે નન બટ કાઈસ્ટ, બ્રહ્મચારી રહે છે. તમે પણ નન્સ છો. તમે તમારા ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં નન્સ બનો છો. એક જ બાપ ને યાદ કરો છો. નન બટ વન, એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ. એમની બુદ્ધિ માં તો પણ બે આવી જાય છે. કાઈસ્ટ નાં માટે પણ સમજશે તે ભગવાન નાં બાળક હતાં. પરંતુ એમને ભગવાન નું જ્ઞાન નથી. આપ બાળકોને જ્ઞાન છે, આખી દુનિયામાં એવું કોઈ નથી જેમને પરમાત્મા નું જ્ઞાન હોય. પરમાત્મા ક્યાં રહે છે, ક્યારે આવે છે, એમનો શું પાર્ટ ચાલે છે, આ કોઈ નથી જાણતું. ભગવાન ને જાની જાનનહાર કહે છે. સમજે છે એ અમારા દિલની વાતને જાણે છે. બાપ કહે છે-હું નથી જાણતો, મને શું પડી છે - જે દરેકનાં દિલ ને બેસીને વાંચીશ, હું આવ્યો જ છું પતિતો ને પાવન બનાવવા. જો કોઈ પવિત્ર નથી રહેતાં, ખોટું બોલે છે તો નુકસાન પોતાને જ પહોંચાડશે. ગવાયેલું છે - દેવતાઓની સભામાં અસુર જઈને બેસતાં હતાં. ત્યાં અમૃત વહેવાતું હતું, કોઈ વિકાર માં જઈને પછી છુપાઈને આવી બેસે તો તે અસુર થયાં ને. પોતેજ પોતાનું પદ ભ્રષ્ટ કરી દેશે. દરેકે પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. નહીં તો પોતાનું જ સત્યાનાશ કરે છે. બહુજ એવાં છે જે છુપાઈને બેસી જાય છે. કહે છે અમે વિકારમાં થોડી જઈએ છે, પરંતુ વિકાર માં જાય છે. આ એટલે પોતાને ઠગે છે. પોતાનું સત્યાનાશ કરે છે. પરમપિતા પરમાત્મા, જેમનો રાઈટ હેન્ડ ધરમરાજ છે એમનાં આગળ જૂઠું બોલે છે તો પોતે જ દંડ નાં ભાગી બની જાય છે. ઘણાં સેવાકેન્દ્રો માં પણ એવાં હોય છે. બાબા જ્યારે પહેલીવાર દિલ્હી માં ગયાં હતાં તો રોજ એક આવતો હતો અને વિકાર માં જતો હતો. પૂછવામાં આવતું હતું જ્યારે કે પવિત્ર નથી રહેતાં તો આવો છો શા માટે? કહેતાં હતાં-આવીશ નહીં તો નિર્વિકારી કેવી રીતે બનીશ. પવિત્રતા સારી લાગે છે પરંતુ રહી પણ નથી શકતો. અંત માં તો સુધરી જઈશ. નહીં આવીશ તો બેડો ગર્ક (ખુબ જ નુકસાન) થઈ જશે. બીજો કોઈ રસ્તો જ નથી એટલે મારે અહીં આવવું પડે છે.

બાપ સમજાવે છે તમે વાયુમંડળ ખરાબ કરો છો, ક્યાં સુધી આવી રીતે આવતાં રહેશો. પાવન જે બને છે એમને પતિત થી જેમકે ઘૃણા આવે છે. કહે છે બાબા આમનાં હાથનું ખાવાનું પણ સારું નથી લાગતું. બાપે યુક્તિ પણ બતાવી છે, ખાન-પાન ની ખિટપીટ થાય છે, એવું તો નહીં નોકરી છોડી દેશો, પછી યુક્તિ થી ચલાવવાનું હોય છે. કોઈ ને સમજાવો તો બગડી જાય છે, પવિત્ર કેવી રીતે રહેશું. આ તો ક્યારેય સાંભળ્યું નથી. સંન્યાસી પણ રહી નથી શકતાં. જ્યારે ધરબાર છોડીને જાય છે ત્યારે પવિત્ર રહી શકે છે. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે અહીંયા પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા ભણાવે છે. નથી માનતાં એટલે વિરોધ કરે છે. શિવબાબા બ્રહ્મા તન માં આવે છે, કોઈ શાસ્ત્ર દેખાડો. આ તો ગીતા માં લખાયેલું છે હું સાધારણ વૃદ્ધ તન માં આવું છું. તે પોતાનાં

જન્મો ને નથી જાણતાં. આ તો લખાયેલું છે પછી તમે કેવી રીતે કહો છો કે પરમાત્મા કેવી રીતે મનુષ્ય તન માં આવશે. પતિત તન માં જ આવીને રસ્તો બતાવશે ને. પહેલાં પણ આવ્યાં હતાં અને કહ્યું હતું - મામેકમ્ યાદ કરો. એ જ પરમધામ માં રહે છે અને કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. કૃષ્ણ નું શરીર તો મૂળવતન માં નહીં હશે - જે કહે મામેકમ્ યાદ કરો. એક પરમપિતા પરમાત્મા જ સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરી આપ બાળકોને કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો આ યોગઅગ્નિ થી તમારા પાપ કપાઈ જશે એટલે જ મને પતિત-પાવન કહે છે. પતિત-પાવન જરૂર આત્માઓનાં હશે ને. પતિત પણ આત્મા જ બને છે.

બાપ કહે છે-તમે પવિત્ર આત્મા ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતી. હમણાં નો કળા (કળાહીન), બિલકુલ જ પતિત બની ગયાં છો. હું કલ્પ-કલ્પ આવીને તમને સમજાવું છું. તમે જે કામ ચિતા પર બેસી પતિત બની જાઓ છો પછી જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડીને તમને પાવન બનાવું છું. ભારત માં પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ હતો, હમણાં અપવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. કોઈને પણ ચેન નથી. હવે બાપ કહે છે બંને જ્ઞાન ચિતા પર બેસો. દરેક આત્માને પોત-પોતાનાં કર્મો અનુસાર શરીર મળે છે. એવું નથી કે બીજા જન્મ માં તે જ પતિ-પત્ની એકબીજા ને મળશે. ના, એટલી રેસ કરી ન શકે. આ તો ભણતરની વાત છે ને. અજ્ઞાનકાળ માં થઈ શકે છે, એકબીજા માં બહુ જ પ્રેમ છે-તો એમની મનોકામનાઓ પૂરી થઈ શકે છે, તે તો છે પતિત વિકારી માર્ગ. પતિ નાં પાછળ પત્ની ચિતા પર બેસે છે. બીજા જન્મ માં પણ જઈને એમને મળે છે. પરંતુ બીજા જન્મ માં એમને થોડી ખબર પડશે. તમે પણ બાબા ની સાથે જ્ઞાન ચિતા પર ચઢો છો. આ છી-છી શરીર છોડી ચાલ્યાં જશો. તમને આ હમણાં ખબર છે, એમને તો નથી રહેતું કે અમે આગળ જન્મ માં એવાં સાથી હતાં. તમને પણ પછી થી ત્યાં આ વાતો યાદ નહીં રહેશે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં મુખ્ય લક્ષ છે. મમ્મા-બાબા, લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. વિષ્ણુ છે દેવતા. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને દેવતા નથી કહી શકાતું. બ્રહ્મા થી દેવતા બને છે. બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ, વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા કેવી રીતે બને છે-આ હમણાં તમે સમજી લીધું છે. હવે તમે જાણો છો-ચેન ફક્ત સ્વર્ગ માં જ હોય છે. કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગ ગયાં અર્થાત્ ચેન માં ગયાં. બેચેની માં પતિત રહે છે. બાપ છતાં પણ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બાકી છે વિસ્તાર માં સમજવાની વાતો. બાપ નોલેજકુલ છે તો તમને પણ પોતાનાં જેવાં નોલેજકુલ બનાવશે. બાપ ની યાદ થી તમે સતોપ્રધાન બનશો, આ આત્માઓ ની રેસ છે. જે વધારે યાદ કરશે તે જલ્દી બનશે. આ છે યોગ અને ભણતર ની રેસ. સ્કૂલ (શાળા) માં પણ રેસ હોય છે ને. અનેક વિદ્યાર્થીઓ હોય છે, એમાંથી જે નંબરવન નીકળે છે એમને સ્કોલરશિપ મળે છે. એક જ ભણતર લાખો-કરોડો આત્માઓનાં માટે હોય છે, તો એટલી સ્કૂલ પણ હશે ને. હવે તમારે આ ભણતર ભણવાનું છે. બધાને રસ્તો બતાવો, આંધળાઓની લાઠી બનો. ઘર-ઘર માં પેગામ (સંદેશ) પહોંચાડવાનો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ધ્યાન અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ ની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હવે અશુદ્ધ કામનાઓ નો ત્યાગ કરી શુદ્ધ કામનાઓ રાખવાની છે. સૌથી શુદ્ધ કામના છે પવિત્ર બનીને પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનીએ.... કોઈ પણ ભુલો ને છુપાવીને સ્વયં પોતાને ઠગવાનું નથી. ધર્મરાજ બાપ થી સદા સાચાં રહેવાનું છે.
2. જ્ઞાન ચિતા પર બેસી આ ભણતર માં રેસ કરી ભવિષ્ય નવી દુનિયામાં ઊંચ પદ પામવાનું છે. યોગ અગ્નિ થી વિકર્મ નાં ખાતા ને દગ્ધ (ભસ્મ) કરવાનાં છે.

વરદાન :- સત્યતા ની મહાનતા દ્વારા સદા ખુશી નાં ઝુલા માં ઝુલવા વાળા ઓથોરિટી સ્વરૂપ ભવ સત્યતા ની ઓથોરિટી (સત્તા) સ્વરૂપ બાળકો નું ગાયન છે-સચ તો બિહો નચ. સત્ય ની નાવ હલશે પરંતુ ડૂબી નથી શકતી. તમને પણ કોઈ કેટલું પણ હલાવવાની કોશિશ કરે પરંતુ તમે સત્યતા ની મહાનતા થી વધારે જ ખુશી નાં ઝુલા માં ઝુલો છો. તે તમને નથી હલાવતાં પરંતુ ઝુલાને હલાવે છે. આ હલાવવું નથી પરંતુ ઝુલાવવું છે એટલે તમે એમને ધન્યવાદ આપો કે તમે ઝુલાવો અને અમે બાપ નાં સાથે ઝુલીએ.

સ્લોગન :- સર્વ શક્તિઓ ની લાઈટ સદા સાથે રહે તો માયા સમીપ નથી આવી શકતી.

“ મીઠા બાળકો - બાપ મીઠા માં મીઠી સેકીન (મીઠાશ) છે એટલે બીજી બધી વાતો છોડી એ બાપ ને યાદ કરો તો મીઠી સેકીન બની જશો ”

પ્રશ્ન :- તમે બાપ દ્વારા શ્રીમત લઈને પોતાની અંદર કયાં સંસ્કાર ભરી રહ્યાં છો?

ઉત્તર :- ભવિષ્ય માં વજીર વગર આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરવાનાં. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો ભવિષ્ય રાજધાની ચલાવવાની શ્રીમત લેવાં. બાપ તમને એવી શ્રીમત આપી દે છે જે અડધાકલ્પ સુધી કોઈની સલાહ લેવાની દરકાર નથી. સલાહ એમને લેવી પડે જેમની બુદ્ધિ કમજોર હોય.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આ કોણે કહ્યું કે મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો? જરૂર રુહાની બાપ જ કહી શકે છે. મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો હમણાં સમ્મુખ બેઠાં છે અને ખૂબ જ પ્રેમ થી બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. હમણાં તમે જાણો છો સિવાય રુહાની બાપનાં સર્વ ને સુખ શાંતિ આપવા વાળા અથવા સર્વ ને દુઃખો થી લિબરેટ (મુક્ત) કરવાવાળું દુનિયાભર માં બીજું કોઈ નથી એટલે દુઃખ માં બાપ ને યાદ કરતાં રહે છે. આપ બાળકો સમ્મુખ બેઠાં છો. જાણો છો બાબા આપણને સુખધામ નાં લાયક બનાવી રહ્યાં છે. સદા સુખધામ નાં માલિક બનાવવા વાળા બાપ નાં સમ્મુખ આવ્યાં છીએ. હવે સમજો છો સમ્મુખ સાંભળવું અને દૂર રહીને સાંભળવામાં ખૂબ ફરક છે. મધુબન માં સમ્મુખ આવો છો, મધુબન પ્રસિદ્ધ છે. મધુબન, વૃંદાવન માં તેમણે કૃષ્ણ નું ચિત્ર દેખાડ્યું છે. પરંતુ કૃષ્ણ તો છે નહીં. અહીંયા તો નિરાકર બાપ આપ બાળકો થી મળે છે. તમારે સ્વયં ને ઘડી-ઘડી આત્મા નિશ્ચય કરવાનું છે. હું આત્મા બાપ થી વારસો લઈ રહી છું. આખાં કલ્પ માં આ એક જ સમય આવે છે. આ કલ્પ નો સુખદ સંગમયુગ છે. આનું નામ રાખ્યું છે - પુરુષોત્તમ. આ જ સંગમયુગ છે, જેમાં બધાં મનુષ્ય માત્ર ઉત્તમ બને છે. હમણાં તો બધાં મનુષ્ય માત્ર ની આત્મા તમોપ્રધાન છે જે પછી સતોપ્રધાન બને છે. સતોપ્રધાન છે તો મનુષ્ય ઉત્તમ હોય છે. તમોપ્રધાન હોવાથી મનુષ્ય પણ કનિષ્ઠ બને છે. તો આત્માઓ ને બાપ બેસી સમ્મુખ સમજાવે છે. આખો પાર્ટ આત્મા જ ભજવે છે, ન કે શરીર. આત્મા અને શરીર જ્યારે બંનેનો મેળ થાય છે તો પાર્ટ ભજવાય છે. તમારી બુદ્ધિ માં આ આવી ગયું છે કે અમે આત્મા અસલ માં નિરાકારી દુનિયા કે શાંતિધામ માં રહેવા વાળી છીએ, આ કોઈને પણ ખબર નથી. ન સ્વયં સમજે, ન સમજાવી શકે છે. તમારી બુદ્ધિ નું તાળું હવે ખુલ્યું છે, તમે સમજો છો બરાબર આત્માઓ પરમધામ માં રહે છે. એ છે ઈનકોરપોરિયલ વર્લ્ડ (નિરાકારી દુનિયા). આ છે કોરપોરિયલ (સાકારી દુનિયા). અહીંયા આપણે બધી આત્માઓ એક્ટર્સ (હીરો) પાર્ટધારી છીએ. પહેલાં-પહેલાં આપણે પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ. પછી નંબરવાર આવતા જાય છે. બધાં એક્ટર્સ એક સાથે નથી આવી જતાં. ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં એક્ટર્સ આવતાં જાય છે. બધાં એક સાથે ત્યારે થાય છે જ્યારે નાટક પૂરું થાય છે. હવે તમને ઓળખાણ મળી છે, આત્મા અસલ શાંતિધામ ની રહેવાસી છે - અહીંયા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. બાપ આખો સમય પાર્ટ ભજવવા નથી આવતાં. આપણે જ પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા તમોપ્રધાન બની જઈએ છીએ. હવે આપ બાળકોને સમ્મુખ સાંભળવાથી ખૂબ મજા આવે છે. આટલી મજા મુરલી વાંચવાથી નથી આવતી. અહીંયા સમ્મુખ છો ને. તો પહેલાં સતયુગી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જ આવે છે. તમે જાણો છો કે ભારત ગોડ-ગોડેઝ (દેવી દેવતાઓ) નું સ્થાન હતું, હમણાં નથી. ચિત્ર જુઓ છો તો હતાં જરૂર. પહેલાં-પહેલાં આપણે દેવી-દેવતા હતાં, પોતાનાં પાર્ટ ને તો યાદ કરશો કે ભુલી જશો? બાપ કહે છે - તમે આ પાર્ટ ભજવ્યો છે, આ ડ્રામા છે. નવી દુનિયાથી ફરી જૂની થાય છે. પહેલાં-પહેલાં ઉપર થી જે આત્માઓ આવે છે તે ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) માં આવે છે. આ બધી વાતો હવે તમારી બુદ્ધિ માં છે. સતયુગ આદિ માં તમે જ આવ્યાં હતાં પાર્ટ ભજવવા. તમે વિશ્વ નાં માલિક મહારાજા-મહારાણી હતાં. તમારી રાજધાની હતી. હમણાં તો રાજધાની છે નહીં. હવે તમે શીખી રહ્યાં છો અમે રાજાઈ કેવી રીતે ચલાવીશું, ત્યાં વજીર હોતાં નથી. સલાહ લેવા વાળા ની દરકાર નથી. તે તો શ્રીમત દ્વારા શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બની જાય છે પછી તેમને બીજા કોઈ થી સલાહ લેવાની દરકાર નથી રહેતી. જો કોઈ થી સલાહ લે તો સમજવામાં આવશે આમની બુદ્ધિ કમજોર છે. હમણાં જે શ્રીમત મળે છે તે સતયુગ માં પણ કાયમ રહે છે. હમણાં તમારી આત્મા ફેશ થઈ રહી છે. હવે આપ

બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. શાંતિધામ થી આવીને અહીંયા તમે ટોકી બન્યાં છો. ટોકી થયાં વગર કર્મ થઈ ન શકે. આ ખૂબ જ સમજવાની વાતો છે. જેવી રીતે બાપ માં પૂરું જ્ઞાન છે, તેવી રીતે તમારી આત્મા માં પણ હવે જ્ઞાન છે. આત્મા કહે છે હું એક શરીર છોડી, સંસ્કાર અનુસાર પછી બીજું લઉં છું. પુનર્જન્મ પણ જરૂર થાય છે. આત્માને જે પણ પાર્ટ મળ્યો છે, તે ભજવતી રહે છે અને સંસ્કારો અનુસાર બીજો જન્મ લેતી રહે છે. આત્માની દિવસ-પ્રતિદિવસ પ્યોરિટી (પવિત્રતા) ની ડીગ્રી (માત્રા) ઓછી થતી જાય છે. પતિત અક્ષર દ્વાપર નાં બાદ કામ માં લાવે છે છતાં પણ થોડોક ફરક જરૂર પડી જાય છે. તમે નવું મકાન બનાવો, એક મહિના પછી કંઈક ફરક જરૂર પડશે.

હવે તમે સમજો છો બાબા અમને વારસો આપે છે. બાપ કહે છે-હું આવ્યો છું આપ બાળકોને વારસો આપવાં. જેટલો જે પુરુષાર્થ કરશે એટલું પદ પામશે. બાપ ની પાસે કોઈ ફરક નથી. બાપ જાણે છે હું આત્માઓ ને ભણાવું છું. આત્મા દરેક પોતાનાં માટે પુરુષાર્થ કરે છે. મેલ (પુરુષ) ફિમેલ (સ્ત્રી) ની દૃષ્ટિ અહીંયા નથી રહેતી. તમે બધાં બાળકો બેહદ બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. બધી આત્માઓ બ્રધર્સ છે જેમને બાપ ભણાવે છે, વારસો આપે છે. બાપ જ રુહાની બાળકો થી વાત કરે છે કે હું લાડલા મીઠા સિકીલધા બાળકો તમે બહુજ સમય પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા હવે ફરી આવી ને મળ્યાં છો - પોતાનો વારસો લેવાં. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. શરૂથી લઈને પાર્ટ નોંધાયેલો છે. તમે એક્ટર્સ પાર્ટ ભજવતાં એક્ટ કરતાં રહો છો. આત્મા અવિનાશી છે, આમાં અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. શરીર તો બદલાતું રહે છે. બાકી આત્મા ફક્ત પ્યોર (પવિત્ર) થી ઈમપ્યોર (અપવિત્ર) બને છે. સતયુગ માં છે પાવન. આને કહેવાય છે પતિત દુનિયા. હમણાં સુખધામ સ્થાપન થાય છે. બાકી બધી આત્માઓ મુક્તિધામ માં રહેશે. હવે આ બેહદ નું નાટક આવીને પૂરું થયું છે. બધી આત્માઓ મચ્છરો માફક જશે. આ સમયે કોઈ પણ આત્મા આવે તો પતિત દુનિયામાં તેની શું વેલ્યુ (મૂલ્ય) હશે. હકીકત માં વેલ્યુ એમની છે જે પહેલાં-પહેલાં નવી દુનિયામાં આવે છે. નવી દુનિયા હતી તે ફરી જૂની બની છે. નવી દુનિયામાં દેવતાઓ હતાં, ત્યાં દુઃખ નું નામ નહોતું. અહીંયા તો અથાહ દુઃખ છે. બાપ આવીને દુઃખ ની જૂની દુનિયાથી લિબરેટ કરે છે. આ જૂની દુનિયા બદલાવાની જરૂર છે. જેવી રીતે દિવસ પછી રાત, રાત પછી દિવસ થાય છે. તમે સમજો છો બરાબર અમે સતયુગ નાં માલિક બનીશું, તો આપણે કેમ નહીં આત્મા નિશ્ચય કરી અને બાપ ને યાદ કરીએ. કાંઈક તો મહેનત કરવી પડશે. રાજાઈ પામવી કાંઈ સહજ થોડું છે, બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ માયા નું વન્ડર (કમાલ) છે જે ઘડી-ઘડી તમને ભુલાવી દે છે. એનાં માટે ઉપાય રચવો જોઈએ. એવું નહીં મારા બનવાથી યાદ જામી જશે. બાકી પુરુષાર્થ શું કરશો. ના, જ્યાં સુધી જીવવાનું છે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જ્ઞાન અમૃત પીતાં રહેવાનું છે. આ પણ સમજો છો આપણો આ અંતિમ જન્મ છે. આ શરીર નું ભાન છોડી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહેવાનું છે, પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે. ફક્ત પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરો. ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા.... આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની મહિમા. તમારે ફક્ત એક અલ્ફ ને યાદ કરવાનાં છે. એક જ હું સૈકીન છું, તમે પણ બીજી બધી વાતો છોડી ખૂબ મીઠી સૈકીન થઈ જાઓ. હવે તમારી આત્મા તમોપ્રધાન બની છે, તેને સતોપ્રધાન બનાવવા માટે યાદ ની યાત્રા માં રહો. બધાને આ જ કહો બાપ થી સુખ નો વારસો લો. સુખ હોય જ છે સતયુગ માં. સુખધામ સ્થાપન કરવા વાળા બાપ છે, બાપને યાદ કરવાં છે ખૂબ સહજ, પરંતુ માયા નું ઓપોઝિશન (વિરોધ) બહુજ છે એટલે કોશિશ કરી મને યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જશે. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ ગવાય છે.

આ ડ્રામા માં દરેકે પોતાનો પાર્ટ રિપીટ (ફરીવાર) કરવાનો છે. આ ડ્રામા ની અંદર સૌથી વધારે આપણો પાર્ટ છે. સુખ પણ સૌથી વધારે આપણને મળશે. બાપ કહે છે - તમારો દેવી-દેવતા ધર્મ ખૂબ સુખ આપવા વાળો છે. બાકી બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશે - હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી. વધારે વિસ્તાર માં આપણે કેમ જઈએ. બાપ આવે જ છે બધાને પાછાં લઈ જવાં. મચ્છરો સદૃશ્ય બધાને લઈ જાય છે. શરીર ખતમ થઈ જશે. બાકી આત્મા જ અવિનાશી છે તે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી ચાલી જશે. એવું નહીં કે આત્મા આગ માં પડવાથી પવિત્ર થશે. આત્માએ યાદ રૂપી યોગ થી જ પવિત્ર થવાનું છે. યોગ ની અગ્નિ છે આ. તેમણે પછી નાટક બેસી બનાવ્યાં છે - સીતા આગ થી પાર થઈ. આગ થી કોઈ એકને જ થોડી પાર થવાનું છે. બાપ સમજાવે છે - તમે બધી સીતાઓ આ સમયે પતિત છો, રાવણ નાં રાજ્ય માં છો. હવે એક બાપ ની યાદ થી તમારે પાવન બનવાનું છે. રામ એક જ છે. અગ્નિ અક્ષર સાંભળવાથી સમજે છે, આગ થી પાર થઈ. ક્યાં યોગ અગ્નિ, ક્યાં તે. આત્મા પરમાત્મા થી યોગ રાખવાથી પતિત થી પાવન થશે. રાત-દિવસ નો ફરક છે. આત્માઓ બધી સીતાઓ છે. રાવણ ની જેલ માં

શોક વાટિકા માં છે. અહીંયા નું સુખ તો કાગ વિષ્ટા સમાન છે. સ્વર્ગ નું સુખ તો અથાહ છે. તો બાળકોએ જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરવી જોઈએ. કોઈપણ પ્રકારનો સંશય ન આવવો જોઈએ. દેહ-અભિમાન આવવાથી પછી અનેક પ્રકારનાં પ્રશ્ન વગેરે ઉઠે છે. પછી બાપ જે ધંધો આપે છે તે કરતાં નથી. મૂળ વાત છે આપણે પતિત થી પાવન બનવાનું છે. બીજા કોઈ પણ સંકલ્પ ઉઠાવવાની દરકાર નથી. આ છે પતિત દુનિયા, તે છે પાવન દુનિયા. મુખ્ય વાત છે જ પાવન બનવાની. પાવન કોણ બનાવશે, આ કાંઈ પણ ખબર નથી. બોલો તમે પતિત છો તો બગડી પડશે. પોતાને વિકારી કોઈ પણ સમજતું નથી, કહે છે ગૃહસ્થી તો બધાં હતાં - રામ-સીતા, લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ તો બાળકો હતાં ને. ત્યાં પણ તો બાળકો જન્મે છે, આ ભૂલી ગયાં છે કે તેને વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) કહેવાય છે. એ છે શિવાલય.

બાપ આપ બાળકોને કેટલી યુક્તિઓ બતાવતાં રહે છે. આ તો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છે, જે બધાને સદ્ગતિ આપે છે. તે તો એક ગુરુ મરી ગયાં તો પછી બાળક ને ગાદી આપશે. હવે તે કેવી રીતે સદ્ગતિ માં લઈ જશે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે જ એક. રાવણ રાજ્ય માં છે દુર્ગતિ, રામ રાજ્ય માં છે સદ્ગતિ. બાપ બધાને પાવન બનાવીને લઈ જાય છે પછી કોઈ ફટ થી પતિત નથી બનતાં, નંબરવાર ઉતરે છે. સતોપ્રધાન થી સતો રજો તમો... તમારી બુદ્ધિ માં ૮૪ નું ચક્ર બેસેલું છે. તમે જેમકે હવે લાઈટ હાઉસ છો. જ્ઞાન થી આ ચક્રને જાણી ગયાં છો કે આ કેવી રીતે ફરે છે. હવે આપ બાળકોએ બીજા બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે. તમે બધાં સેના છો. તમે પાયલોટ છો, રસ્તો બતાવવા વાળા. બધાને કહો - હવે શાંતિધામ, સુખધામ ને યાદ કરો. કળયુગ દુઃખધામ ને ભૂલી જાઓ. અમે તમને ખૂબ સારો રસ્તો બતાવીએ છીએ, પતિત-પાવન એક જ નિરાકાર બાપ છે. એમને યાદ કરવાથી તમે પાવન બની જશો. તમારી આત્મા પર જે કાંટ ચઢેલો છે તે ઉતરતો જશે. ભગવાનુવાચ મનમનાભવ. શિવ ભગવાનુવાચ - વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ વિનશન્તી અને વિનાશકાળે પરમપિતા-પરમાત્મા ની સાથે પ્રીત બુદ્ધિ વિજયંતી. તમારી જેટલી પ્રીત બુદ્ધિ હશે એટલું ઊંચ પદ પામશો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી એટલું ઊંચ પદ નહીં પામી શકશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ ની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન રત્નો થી પોતાની ઝોલી ભરવાની છે. કોઈ પણ પ્રકારનો સંશય નથી ઉઠાવવાનો. જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરી પાવન બનવાનું છે. બાકી પ્રશ્નો માં નથી જવાનું.
2. એક બાપ થી સાચી પ્રિત રાખી બાપ સમાન મીઠી સૈફીન બનવાનું છે.

વરદાન :- દરેક ની રાય ને રીગાર્ડ (આદર) આપી વિશ્વ દ્વારા રીગાર્ડ પ્રાપ્ત કરવા વાળા બાળક સો માલિક ભવ ભલે કોઈ નાનાં હોય કે મોટા-તમે દરેકની રાય ને રીગાર્ડ જરુર આપો કારણ કે કોઈની પણ રાય ને નકારવી એટલે પોતે પોતાને નકારવું છે એટલે જો કોઈનાં વ્યર્થ ને કટ (કાપવું) પણ કરવું છે તો પહેલાં તેને રીગાર્ડ આપો, સ્વમાન આપી પછી શિક્ષા આપો. આ પણ પદ્ધતિ છે. જ્યારે એવી રીતે રીગાર્ડ આપવાનાં સંસ્કાર ભરાઈ જશે તો વિશ્વ થી તમને રીગાર્ડ મળશે, એનાં માટે બાળક સો માલિક, માલિક સો બાળક બનો. બુદ્ધિ બેહદ માં શુભ કલ્યાણ ની ભાવના થી સંપન્ન હોય.

સ્લોગન :- મસ્તક પર સદા સાથ ની સ્મૃતિ નું તિલક લગાવવું - આ જ સુહાગ (સૌભાગ્ય) ની નિશાની છે.

“ મીઠા બાળકો - સુખ આપવા વાળા બાપ ને બહુજ - બહુજ પ્રેમ થી યાદ કરો , યાદ વગર પ્રેમ નથી થઈ શકતો ”

પ્રશ્ન :- બાપ બાળકોને રોજ-રોજ યાદ નો અભ્યાસ કરવાનો ઈશારો શા માટે આપે છે?

ઉત્તર :- કારણ કે યાદ થી જ આત્મા પાવન બનશે. યાદ થી જ પૂરો વારસો લઈ શકશે. આત્મા નાં બધાં બંધન ખલાસ થઈ જશે. વિકર્મો થી મુક્ત થઈ જશે. સજાઓ થી છૂટી જશે. જેટલું યાદ કરશો એટલી ખુશી રહેશે. મંઝિલ સમીપ અનુભવ થશે. ક્યારેય પણ થાકશો નહીં. બેહદ નું સુખ પામશો એટલે યાદ નો અભ્યાસ જરૂર કરવો જોઈએ.

ગીત :- બચપન કે દિન ભૂલા ન દેના.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત ની લાઈન નો અર્થ સમજ્યો. હવે જીવતે જીવ તમે બેહદનાં બાપ નાં બન્યાં છો. આખો કલ્પ તો હદનાં બાપનાં બન્યા છો. સતયુગ માં પણ હદનાં બાપ નાં બનો છો. હમણાં ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ બાળકો બેહદનાં બાપનાં બનો છો. તમે જાણો છો બેહદનાં બાપ થી આપણે બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. જો બાપને છોડ્યાં તો બેહદ નો વારસો મળી નહીં શકે. ભલે તમે સમજાવો છો પરંતુ થોડા માં તો કોઈ રાજી નથી થતું. મનુષ્ય ધન બહુજ ઈચ્છે છે. ધન નાં સિવાય સુખ નથી હોઈ શકતું. ધન પણ જોઈએ, શાંતિ પણ જોઈએ, નિરોગી કાયા પણ જોઈએ. આપ બાળકો જ જાણો છો દુનિયામાં આજે શું છે, કાલે શું થવાનું છે. વિનાશ તો સામે ઉભો છે બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં આ વાતો નથી. જો સમજે પણ વિનાશ સામે ઉભો છે તો શું કરવાનું છે, એ નથી જાણતાં. આપ બાળકો સમજો છો, એવી પ્રતિત થાય છે-ક્યારેય પણ લડાઈ લાગી જાય, ચિનગારી લાગે તો ભંભટ મચી જાય. વાર નહીં લાગશે. પહેલાં પણ થોડી વાત થી કેટલી મોટી લડાઈ લાગી ગઈ. બાળકો જાણે છે કે જૂની દુનિયા ખલાસ થઈ કે થઈ એટલે હવે જલ્દી જ બાપ થી વારસો લેવાનો છે. બાપને સદૈવ યાદ કરતાં રહેશો તો બહુજ હર્ષિત રહેશો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ તે ખુશી ગાયબ થઈ જાય છે. દેહી-અભિમાની બનો છો તો બાપ ને યાદ કરો છો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી બાપ ને ભૂલી દુઃખ ઉઠાવો છો. જેટલું બાપને યાદ કરશો, એટલું બેહદનાં બાપ થી સુખ ઉઠાવશો. અહીંયા તમે આવ્યાં જ છો આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાં. રાજા-રાણી અને પ્રજા નાં નોકર-ચાકર, ખુબ ફરક છે ને. હમણાં નો પુરુષાર્થ પછી કલ્પ-કલ્પાંતર માટે કાયમ થઈ જાય છે. પાછળ થી બધાને સાક્ષાત્કાર થશે-અમે કેટલો પુરુષાર્થ કર્યો છે. હમણાં પણ બાપ કહે છે પોતાની અવસ્થા ને જોતાં રહો. મીઠા થી મીઠા બાબા, જેનાથી સ્વર્ગ નો વારસો મળે છે, એમને અમે કેટલાં યાદ કરીએ છીએ. તમારો બધો આધાર છે જ યાદ પર. જેટલું યાદ કરશો એટલી ખુશી પણ રહેશે. સમજશો બસ હવે નજીક આવીને પહોંચ્યાં છીએ. કોઈ થાકી પણ જાય છે, ખબર નહીં મંઝિલ કેટલી દૂર છે, પહોંચે તો મહેનત પણ સફળ થાય. દુનિયાને આ પણ ખબર નથી કે ભગવાન કોને કહેવાય છે. કહે પણ છે હે ભગવાન પછી કહી દે છે ઠિક્કર-ભિત્તર માં છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો આપણે બાપ નાં બની ચૂક્યાં છીએ. હવે બાપની જ મત પર ચાલવાનું છે. ભલે વિદેશ માં છો ત્યાં રહેતાં પણ ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તમને શ્રીમત તો મળી છે. આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બાપ ની યાદ સિવાય થઈ નથી શકતી. તમે કહો છો-બાબા અમે તમારા થી પૂરો વારસો લઈશું. જેમ અમારા બાબા વારસો લે છે, અમે પણ પુરુષાર્થ કરી એમની ગાદી પર જરૂર બેસશું. મમ્મા-બાબા રાજ-રાજેશ્વર, રાજ-રાજેશ્વરી બને છે, તો અમે પણ બનીશું. પરીક્ષા તો બધાં માટે એક જ છે. તમને બહુજ થોડું શીખવાડાય છે, ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. આને કહેવાય છે સહજ રાજયોગ બળ. તમે સમજો છો યોગ થી બહુજ બળ મળે છે. આપણે કોઈ વિકર્મ કરીશું તો સજા બહુજ ખાઈશું, પદ ભ્રષ્ટ થઈ પડશે. યાદ માં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે.

તમે જાણો છો આપણે પાવન દુનિયામાં જઈ રહ્યાં છીએ. જે બ્રાહ્મણ બનશે તે જ નિમિત્ત બનશે. બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ બન્યાં વગર તમે બાપ થી વારસો લઈ નથી શકતાં. બાપ બાળકોને રચે જ છે વારસો આપવા માટે. શિવબાબા નાં તો આપણે છીએ જ. એ નવી સૃષ્ટિ રચે છે બાળકોને વારસો આપવા માટે. શરીરધારી ને જ વારસો આપશે. આત્માઓ તો ઉપર રહે છે. ત્યાં તો વારસો કે પ્રાલબ્ધ ની વાત નથી. તમે હમણાં પુરુષાર્થ કરી

પ્રાલબ્ધ લઈ રહ્યાં છો, જે દુનિયાને ખબર નથી. હમણાં સમય નજીક આવતો જાય છે. ધમકીઓ આપતાં રહે છે ફલાણાં જો આવું કરશે તો અમે એકદમ એમને ઉડાવી દઈશું. ઉડાવવાની તૈયારી થઈ રહી છે. બોમ્બસ વગેરે કોઈ રાખવાનાં નથી. તૈયારી ખુબજ થઈ રહી છે. બ્રિટિશ ગવર્મેન્ટ નાં સમયે પાકિસ્તાન, હિન્દુસ્તાન હતું શું? લખેલું છે ચૌવનો નું ચુક્ર. પાંડવ અને કૌરવો ની લડાઈ છે નહીં. ચૌવન બરાબર લડી રહ્યાં છે. બોમ્બસ પણ તૈયાર થઈ ગયાં છે. હમણાં બાપ આપણને ફરમાન કરે છે કે મને યાદ કરો, નહીં તો પાછળ માં બહુજ રડવું પડશે. પરીક્ષા માં નપાસ થાય છે તો જઈને ડૂબી મરે છે ગુસ્સા માં. અહીંયા ગુસ્સા ની તો વાત નથી. પાછળ માં તમને બહુજ સાક્ષાત્કાર થશે. શું-શું આપણે બનીશું - તે પણ ખબર પડી જશે. બાપ નું કામ છે પુરુષાર્થ કરાવવો. કહે છે બાળકો કર્મ કરતાં યાદ કરવાનું ભૂલી જાઓ છો કે કુરસત નથી મળતી તો સારું બેસો. યાદ માં બેસીને બાપ ને યાદ કરો. એકબીજા ને તમે મળો છો તો પણ કોશિશ કરો કે અમે બાબા ને યાદ કરીએ. મળીને બેસવાથી તમે યાદ સારું કરશો, મદદ મળશે. મૂળ વાત છે બાપ ને યાદ કરવાં. અહીંયા આવો કે ન આવો. કોઈ વિદેશ જાય છે પછી આવી તો શકશે નહીં. ત્યાં પણ ફક્ત એક વાત યાદ રાખો. બાપની યાદ થી જ તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશો. બાપ કહે છે ફક્ત એક વાત યાદ રાખો-બાપ ને યાદ કરો. બાપ કહે છે - મનમનાભવ. મને યાદ કરો તો વિશ્વ નાં માલિક બનશો. મૂળ વાત થઈ જાય છે યાદ ની. ક્યાંય પણ જવા વગેરે ની વાત નથી. ઘર માં રહો ફક્ત બાપ ને યાદ કરતાં રહો. પવિત્ર નહીં બનશો તો યાદ કરી નહીં શકશો. એવું થોડી છે કે બધાં આવીને ક્લાસ માં ભણશે. મંત્ર લીધો પછી ભલે ક્યાંય પણ ચાલ્યાં જાઓ. સતોપ્રધાન બનવાનો રસ્તો બાપે બતાવ્યો છે. આમ તો સેવાકેન્દ્ર પર આવવાથી નવી-નવી પોઇન્ટ સાંભળતાં રહેશો. જો કોઈ કારણ થી નથી આવી શકતાં, વરસાદ પડે છે અથવા કફ્યુ લાગે છે, કોઈ બહાર નીકળી નથી શકતાં પછી શું કરશો. બાપ કહે છે વાંધો નહીં. ક્યાંય પણ રહેતાં તમે યાદ માં રહો. ચાલતાં-ફરતાં યાદ કરો. બીજાઓને આ જ કહો કે બાપ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે અને દેવતા બની જશો. અક્ષર જ બે છે.

બાપ કહે છે - આ બાળપણ ભૂલી નહીં જતાં. આજે હસો છો કાલે રડવું પડશે - જો બાપ ને ભૂલ્યાં તો. બાપ થી વારસો પૂરો લેવો જોઈએ. એવાં ઘણાં છે કહે છે સ્વર્ગમાં તો જઈશું ને પછી જે તકદીર માં હશે. એને કોઈ પુરુષાર્થ કરવો નહીં કહેશું. મનુષ્ય પુરુષાર્થ કરે જ છે ઊંચું પદ પામવા માટે. હવે જ્યારે કે બાપ ની પાસે ઊંચું પદ મળે છે તો ગફલત કેમ કરવી જોઈએ. સ્ફૂલમાં જો નહીં ભણશે તો ભણેલાં-ગણેલાં ની આગળ ભરી ઢોશે. બાપ ને પૂરા યાદ નહીં કરશો તો પ્રજા નાં પણ નોકર-ચાકર જઈ બનશો. એમાં ખુશ થોડી જ થવું જોઈએ. તો બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો સમ્મુખ રિફ્રેશ થઈ જાઓ છો. ઘણી બાંધેલીઓ છે, વાંધો નહીં, ઘરે બેઠાં બાપ ને યાદ કરતી રહો. તમને કેટલું સહજ સમજાવે છે, મોત સામે ઉભું છે, અચાનક જ લડાઈ શરૂ થઈ જશે. એક-બીજા ને કહે છે થોડી પણ ગડબડ કરી તો અમે આમ કરીશું. પહેલાથી જ કહી દે છે, બોમ્બસ ની મગરૂરી ખુબ છે. બાપ કહે છે-બાળકો હજું યોગબળ માં હોશિયાર થયાં નથી, એવું ન થાય લડાઈ લાગી જાય. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર એવું થશે જ નહીં. બાળકોએ પૂરો વારસો લીધો નથી એટલે નિશ્ચય થાય છે, આ લડાઈ કરીને લાગશે પણ, તો પણ બંધ થઈ જશે કારણ કે રાજધાની સ્થાપન નથી થઈ. સમય જોઈએ. પુરુષાર્થ કરાવતાં રહે છે, ખબર નહીં કોઈ પણ સમયે કંઈ પણ થઈ શકે છે. બસ પડી જાય છે, એરોપ્લેન, ટ્રેન પડી જાય, મોત કેટલું સહેજ ઉભું છે. ધરતી પણ હલતી રહે છે. સૌથી વધારે કામ ધરતીકંપ ને કરવાનું છે. પરંતુ વિનાશ થવાનાં પહેલાં બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે એટલે બહુજ પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાબા તમારા વગર અમારું બીજું કોઈ નથી. ફક્ત બાપને જ યાદ કરતાં રહો. કેટલું સહજ રીતે જેમ નાનાં-નાનાં બાળકો ને સમજાવે છે બીજો કોઈ તકલીફ નથી આપતો હું, ફક્ત યાદ કરો. વધારે જ કામ ચિતા પર બેસી જે તમે બળી મર્યા છો, તો હવે જ્ઞાન ચિતા પર બેસી પવિત્ર બનો. તમને પૂછે છે તમારો ઉદ્દેશ શું છે? બોલો, જે સર્વ નાં બાપ છે તે કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક બાપ છે. હવે બાપ કહે છે - ફક્ત મને યાદ કરો તો કટ ઉતરી જશે. આ આટલો સંદેશ તો આપી શકો છો ને. સ્વયં પોતે યાદ કરશો ત્યારે બીજા ને યાદ કરાવી શકશો. બીજા ને રુચિ થી કહેશો. નહીં તો દિલ થી નહીં નીકળશે. બાપ કહે છે-ક્યાંય પણ છો જેટલું થઈ શકે ફક્ત યાદ કરો. ભલે થોડી ખાન-પાન ની તકલીફ વગેરે થાય છે. રહેવાનું તો ઘર માં જ છે. ઘર માં રહેતાં બાપ ને યાદ કરો, જે મળે એમને આ જ શિક્ષા આપો - મોત સામે ઉભું છે.

બાપ કહે છે - તમે બધાં તમોપ્રધાન પતિત બની ગયાં છો, હવે મને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. આત્મા જ પતિત બની છે, સતયુગ માં હોય છે પાવન આત્મા. બાપ ની યાદ થી જ આત્મા પાવન બનશે બીજો કોઈ ઉપાય

નથી. આ સંદેશ બધાને આપતાં જાઓ તો પણ અનેકોનું કલ્યાણ કરશો બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. પુરુષોત્તમ મહિના માં પણ જઈને સમજાવો કે સૌથી પુરુષોત્તમ કોણ? સતયુગ આદિ માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ પુરુષોત્તમ હતાં. તેમને એવાં પુરુષોત્તમ બનાવવા વાળા અર્થાત્ સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા વાળા બાપ છે. બધી આત્માઓને પાવન બનાવવા વાળા પતિત-પાવન બાપ જ છે. સૌથી ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ બનાવવા વાળા છે બાપ. જે પૂજ્ય હતાં તે જ પછી પૂજારી બને છે. રાવણ રાજ્ય માં આપણે પૂજારી બન્યાં છીએ, રામ રાજ્ય માં પૂજ્ય હતાં. હમણાં રાવણ રાજ્ય નો અંત છે. આપણે પૂજારી થી પછી પૂજ્ય બનીએ છીએ. બાપ ને યાદ કરવાનો બીજાઓ ને પણ રસ્તો બતાવવાનો છે. બુદ્ધી માતાઓએ પણ આ સેવા કરવી જોઈએ. મિત્ર-સંબંધીઓ ને પણ બાપ નો પરિચય આપો. બોલો, શિવબાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમે સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. નિરાકાર શિવબાબા સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાબા, સર્વ આત્માઓને કહે છે મને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. આ સમજાવવું તો સહજ છે ને. બુદ્ધી માતાઓ પણ આ સેવા કરી શકે છે. મૂળ વાત છે જ આ. લગ્ન-મરણ ક્યાંય પણ જાઓ, કાન માં આ વાત સંભળાવો. ગીતા નાં ભગવાન કહે છે મને યાદ કરો, આ વાતને બધાં પસંદ કરશે. વધારે બોલવાની આવશ્યકતા નથી. ફક્ત બાપ નો સંદેશ આપવાનો છે કે બાપ કહે છે મને યાદ કરો.

અચ્છા - એમ સમજો, ભગવાન પ્રેરણા કરે છે. સ્વપ્ન માં સાક્ષાત્કાર થાય છે, અવાજ સાંભળવામાં આવે છે - બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. તમે પોતે પણ ફક્ત આ જ ચિંતન કરતાં રહો તો બેડો પાર થઈ જશે. આપણે પ્રેક્ટિકલ માં બેહદનાં બાપ નાં બન્યાં છીએ અને બાપ થી ૨૧ જન્મો નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ, તો ખુશી રહેવી જોઈએ ને. બાપ ને ભૂલવાથી જ તકલીફ થાય છે. બાબા કેટલું સહજ બતાવે છે-યાદ કરો તો બધાં સમજશે આમને રસ્તો તો બરાબર સાચો મળ્યો છે. આ રસ્તો ક્યારેય કોઈ બતાવી ન શકે. સમય એવો હશે જે તમે ઘરે થી બહાર નહીં નીકળી શકશો. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં શરીર છોડી દેશો. અંતકાળે જે શિવબાબા સિમરે....પછી નારાયણ યોની બળ-બળ ઉતરે. લક્ષ્મી-નારાયણ રાજધાની માં આવશે. ઘડી-ઘડી રાજાઈ પદ પામશે. બસ ફક્ત બાપ ને યાદ કરો પ્રેમ થી. યાદ વગર પ્રેમ કેવી રીતે કરશો. સુખ મળે છે ત્યારે યાદ કરાય છે. દુઃખ આપવા વાળા ને પ્રેમ નથી કરાતો. બાપ કહે છે-હું તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવું છું એટલે મને પ્રેમ કરો. બાપ ની મત પર ચાલવું જોઈએ ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભણતર માં ક્યારેય ગફલત નથી કરવાની, લડાઈ નાં પહેલાં બાપ થી પૂરે-પૂરો વારસો લેવાનો છે.
2. શ્રીમત પર બાપને ખુબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- આપસ માં એકબીજા ની વિશેષતા જોઈ અને વર્ણન કરવા વાળા શ્રેષ્ઠતા સંપન્ન હોલીહંસ ભવ સંગમયુગ પર દરેક બાળકોને જ્ઞાન દ્વારા કોઈને કોઈ વિશેષ ગુણ અવશ્ય પ્રાપ્ત છે, એટલે હોલીહંસ બની દરેકની વિશેષતાને જુઓ અને વર્ણન કરો. જે સમયે કોઈ ની કમજોરી જુઓ કે સાંભળો છો તો સમજવું જોઈએ કે આ કમજોરી એમની નથી, મારી છે કારણ કે આપણે બધાં એક જ બાપ નાં, એક જ પરિવાર નાં, એક જ માળા નાં મણકા છીએ. જેમ પોતાની કમજોરીને પ્રસિદ્ધ નથી કરવાં ઇચ્છતાં એમ બીજા ની કમજોરી નું પણ વર્ણન નહીં કરો. હોલીહંસ એટલે વિશેષતાઓ નું ગ્રહણ કરવું અને કમજોરીઓ ને મિટાવવી.

સ્લોગન :- સમયને બચાવવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી જ સદા વિજયી છે.

“ મીઠા બાળકો - મનમનાભવ ની ફિલ સદા કરતાં રહો તો ૨૧ જન્મો નાં માટે રુષ્ટ - પુષ્ટ (નિરોગી) બની જશો ”

પ્રશ્ન :- સતગુરુ ની કઈ શ્રીમત પાલન કરવામાં જ ગુપ્ત મહેનત છે?

ઉત્તર :- સતગુરુ ની શ્રીમત છે - મીઠા બાળકો, આ દેહ ને પણ ભૂલીને મને યાદ કરો. પોતાને એકલી આત્મા સમજો. દેહી-અભિમાની રહેવાનો પુરુષાર્થ કરો. બધાને આ જ પેગામ (સંદેશ) આપો કે અશરીરી બનો. દેહ સહિત દેહ નાં બધાં ધર્મો ને ભૂલો તો તમે પાવન બની જશો. આ શ્રીમત ને પાલન કરવામાં બાળકોને ગુપ્ત મહેનત કરવી પડે છે. તકદીરવાન બાળકો જ આ ગુપ્ત મહેનત કરી શકે છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો બેઠાં છે-પોતાનાં ભાઈ અને બહેનોને ફિલ શીખવાડવાં. આ કઈ ફિલ છે? આમાં બાળકો ને કંઈ કહેવાનું નથી હોતું. તે તો શારીરિક ફિલ વગેરે કરે છે તેમાં તો કહેવું પડે છે. આતો સુપ્રીમ શિક્ષક છે જે ગીતાનાં ભગવાન પણ છે, જે બાળકોને બેસી યોગ ની ફિલ પણ શીખવાડે છે. આ ફિલ પણ ગુપ્ત છે. ફિલ શીખવાડાય એટલે છે કે સ્ટુડન્ટ રુષ્ટ-પુષ્ટ (નિરોગી) થાય. આપ બાળકો જાણો છો કે આ મનમનાભવ ની ફિલ થી ૨૧ જન્મોનાં માટે ખૂબ રુષ્ટ-પુષ્ટ રહેશું. ક્યારેય બીમાર નહીં થઈશું. તો આ કેટલી સારી રુહાની ફિલ છે. બાપ સમજાવે છે મનમનાભવ, આમાં કહેવાની પણ દરકાર નથી. ફક્ત સમજાવાય છે કે પોતાને આત્મા સમજો. દેહી-અભિમાની ભવ. ભવ નો અર્થ જ છે કે તમે બાપ ને યાદ કરો તો એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) બની જશો. કલ્પ પહેલાં પણ આપણે આ રુહાની ફિલ થી એવરહેલ્દી બન્યાં હતાં. રુહાની ફિલ, રુહાની બાપ પરમપિતા પરમાત્મા શિવ જ શીખવાડે છે. ભગવાન તો એમને જે કહેવાય છે, જેમની પૂજા પણ થાય છે. શિવાય નમઃ પણ કહેવાય છે ને. બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, શિવ પરમાત્માય નમઃ કહેશે. આ ફિલ કોઈ શરીરધારી મનુષ્ય નથી શીખવાડતાં. એવું નથી કે તમને આ ફિલ બ્રહ્માએ શીખવાડી છે. ના, ભલે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ કહેવાઓ છો... પરંતુ ચિઠ્ઠી પર પણ લખો છો શિવબાબા કેર ઓફ બ્રહ્મા. એ તો ગુપ્ત થઈ ગયાં. પરંતુ મનુષ્યો ને કેવી રીતે ખબર પડે, બ્રહ્મા તો પ્રજાપિતા છે. તો આખી દુનિયા તેમનાં બાળકો છે. પ્રજાપિતા છે ને. ફિલ શીખવાડવા વાળા તો નિરાકાર બાપ છે. એ ગુપ્ત છે. ગુપ્ત હોવાનાં કારણે મનુષ્ય ને સમજવામાં પણ ડિક્કિકલ્ટી (મુશ્કેલી) થાય છે. બ્રહ્મા ને તો ભગવાન નથી કહેવાતું. અહીંયા નામ જ દેખાડે છે - બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ અર્થાત્ બ્રહ્માની સંતાન. જ્યારે કોઈ આવે છે તો એમને સમજાવવાનું છે કે આ નવી દુનિયા રચવા વાળા બ્રહ્મા નથી પરંતુ નિરાકાર બાપ છે. જે બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચે છે. પારલૌકિક પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા રચે છે એટલે સુપ્રીમ સોલ ની રચના થઈ. તમે પત્રની ઉપર લખો છો શિવબાબા કેર ઓફ બ્રહ્મા. તો આ પણ યાદ કરવાની યુક્તિ છે. શિવબાબા શીખવાડે છે બ્રહ્મા દ્વારા. બસ ફક્ત કહે છે મનમનાભવ બીજી કોઈ તકલીફ નથી અપાતી ફક્ત કહેવાય છે કે તમે પોતાની ઉન્નતિ ઈચ્છો છો અને સચખંડ નાં માલિક બનવા ઈચ્છો છો તો સચખંડ સ્થાપન કરવા વાળા તો એક જ સત્ય બાપ છે, એમને યાદ કરો. બેહદનાં બાપ જ આવીને બાળકોને કહે છે કે મને યાદ કરો તો પાપો થી મુક્ત થશો. કૃષ્ણ ને પતિત-પાવન નથી કહેવાતું સિવાય પરમપિતા પરમાત્મા નાં. બીજું કોઈ નામ નહીં લેશે. ગોડફાધર જ કહેશે. બધાં એમને ફાધર કહે છે પછી એમને સર્વવ્યાપી કેવી રીતે કહી શકાય. કહે છે એ આવે છે લિબરેટ (મુક્ત) કરવાનાં માટે. આ મનુષ્ય નથી જાણતાં. તો કલ્પની આયુ જ ઉલટી લખી દીધી છે. હવે બાળકોએ આ ફિલ કરવાની છે. જ્ઞાન તો મળેલું છે. જ્યારે બેસો છો તો પોતાને દેહી સમજીને બાપ ને યાદ કરો તો વિનાશ થશે. શિક્ષક સામે બેસે છે ગાદી પર, તો શોભે છે. કાયદો છે કે ફિલ કરવા માટે શિક્ષક જરૂર જોઈએ. કોઈ મોટા શિક્ષક તો કોઈ નાનાં શિક્ષક હોય છે. હવે તમારી પરીક્ષા લેવાની કોઈ દરકાર નથી કારણ કે તમે સ્વયં જાણો છો કે અમે કેટલો સમય મોસ્ટ બીલ્વેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. બ્રહ્મા કોઈ મોસ્ટ બીલ્વેડ નથી. બીલ્વેડ મોસ્ટ એ છે જે સદા પાવન છે. આપ બાળકો જાણો છો કે સૌથી પ્રિય કોણ છે. મનુષ્ય પરમાત્મા ને જ યાદ કરે છે હેં દુઃખહર્તા સુખકર્તા. એમને લિબરેટર પણ કહે છે અર્થાત્ દુઃખો થી મુક્ત કરવા વાળા. તો બાળકોએ પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આ દુનિયા પાવન થવાની જરૂર છે અને પાવન દુનિયા બનાવવા માટે આગ લાગવાની છે. આ પણ જાણો છો આગ કેવી રીતે લાગશે.

વિનાશ થયાં વગર દુનિયા પાવન બની નહીં શકશે. આ છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ.... રુદ્ર અને શિવ કોઈ ફરક નથી. પરંતુ શિવ નામ છે મુખ્ય. બાકી તો પોત-પોતાની ભાષામાં અનેક નામ રાખી દીધાં છે. અસલ નામ છે શિવ. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે. ભારતમાં જ શિવ જયંતી પ્રસિદ્ધ છે. બેહદનાં બાપ ની શિવ જયંતી છે તો આવતાં પણ જરૂર હશે. શિવબાબા નું નામ પ્રસિદ્ધ છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગની સ્થાપના કરાવવા વાળા છે. તો એ ઊંચે થી ઊંચ બાપ ને યાદ કરવા પડે. બ્રહ્મા ઊંચે થી ઊંચા નથી. હકીકત માં બ્રહ્મા ઊંચે થી ઊંચા બને છે. પછી નીચે પણ ઉતરે છે. તમે બી.કે. પણ નીચે હતાં હવે ઊંચા બની રહ્યાં છો. એકદમ ઊંચ બાપ નાં ઘરે ચાલ્યાં જશો. તમે આ સમયે ત્રિકાળદર્શી બની રહ્યાં છો. તમે સ્વયં જાણો છો કે આપણે જ સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ. આપણે બ્રહ્માંડ અને સૃષ્ટિનું આદિ-મધ્ય-અંત જાણવા વાળા છીએ. બ્રહ્માંડ અર્થાત્ ઊંચ, જ્યાં બધી આત્માઓ નિવાસ કરે છે. દુનિયામાં કોઈ બીજું નથી જે સમજાવે કે મૂળવતન માં આત્માઓ રહે છે. વિશ્વ અને બ્રહ્માંડ અલગ-અલગ છે. આત્માઓ રહે છે નિર્વાણધામ માં, જેને શાંતિધામ કહેવાય છે. તે બધાને પ્રિય લાગે છે. તેનું અસલી નામ નિર્વાણધામ કે શાંતિધામ છે. આત્માનું સ્વરૂપ છે શાંત. એક શાંતિધામ પછી છે મુવીધામ અને આ છે ટોકીધામ. મુવીધામ માં વધારે રહેવાનું નથી. શાંતિધામ માં તો અનેકોને રહેવાનું હોય છે, બીજું કોઈ સ્થાન નથી. આત્મા જ્યારે બાપ ને અને ઘર ને યાદ કરે છે તો ઉપર માં યાદ કરે છે. વચ્ચે નાં ધામ ને તો તમારા સિવાય બીજું કોઈ નથી જાણતું. મનુષ્યો ને તો આટલું જ્ઞાન છે નહીં. ફક્ત કહે છે બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર સૂક્ષ્મવતન માં રહે છે. બાકી તેમનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ની ખબર નથી. ૮૪ જન્મ લે છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા છે. આ છે લીપ યુગ. આ થોડા સમયનો છે. જેવી રીતે પુરુષોત્તમ મહિનો કહેવાય છે. આ તમારો હીરા જેવો ઉત્તમ બનવાનો ઉંચ જન્મ છે. શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનવું સૌથી ઉત્તમ છે. બ્રાહ્મણ બનો છો તો દાદા નો વારસો લેવાનાં હકદાર બનો છો.

બાપ બાળકોને કહે છે બાળકો સદૈવ મનમનાભવ. બાપ નો સંદેશ બધાને આપતાં રહો. બાપ ને કહેવાય જ છે - મેસેન્જર બીજું કોઈપણ મેસેન્જર અથવા પેગંબર નથી. તેઓ તો આવીને પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. પેગંબર ફક્ત એક છે એ જ આવીને તમને પવિત્ર બનવાનો પેગામ (સંદેશ) આપે છે. તે આવે છે - ધર્મ સ્થાપન કરવાં. તેઓ કોઈ પાછા લઈ જવાવાળા ગાઈડ (માર્ગદર્શક) નથી. એ તો એક જ સતગુરુ સદ્ગતિ આપવા વાળા છે. સાચું બોલવા વાળા, સાચો રસ્તો બતાવવા વાળા તો એક જ પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે. તો ખૂબ ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે બાળકોએ. હવે તમે જાણો છો કે આપણે આ દેહ ભૂલી ને એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. શરીર છૂટ્યું તો આખી દુનિયા છૂટી જાય છે. આત્મા એકલી બની જાય છે. બાકી બાપ કહે છે - દેહી-અભિમાની બનો તો પછી કોઈ પણ મિત્ર-સંબંધી યાદ નહીં આવશે. આપણે આત્મા છીએ, આપણે આત્મા ચાલ્યાં જઈશું બાપ ની પાસે. બાપ સલાહ આપે છે કે તમે મારી પાસે કેવી રીતે આવી શકો છો. આ બાબા પણ નામીગ્રામી છે. એમનાં દ્વારા બાપ બધી આત્માઓનાં ગાઈડ બની મચ્છરો સદૃશ્ય પાછાં લઈ જાય છે. આ યથાર્થ જ્ઞાન ફક્ત આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. તમને પાંડવસેના પણ કહે છે. પાંડવપતિ સ્વયં સાક્ષાત્ પરમપિતા પરમાત્મા છે, જે આપ બાળકોને ડ્રિલ શીખવાડી રહ્યાં છે. હબહૂ કલ્પ પહેલાં માફક. જ્યારે વિનાશ થશે તો બધી આત્માઓ શરીર છોડી ચાલી જશે. સતયુગ માં જ્યારે થોડી આત્માઓ છે તો એક રાજ્ય છે. હમણાં અનેક છે પછી જરૂર એક હશે. આ બધું જ્ઞાન આખો દિવસ બુદ્ધિમાં સિમરણ કરવાનું છે. બાળકોએ પ્રદર્શની પર પણ સમજાવવાનું છે. જ્યારે નવી દિલ્લી હતી તો નવું ભારત હતું. એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. આદિ સનાતન કોઈ હિંદુ ધર્મ નહોતો. આપણે બ્રાહ્મણ સો દેવતા બનીએ છીએ. આ બીજા ધર્મ વાળા માનશે નહીં. જે પહેલાં આવે છે એ જ ૮૪ જન્મ લે છે. આ છે બિલકુલ સહજ સમજાવાની વાતો. હવે આપ બાળકોને બુદ્ધિમાં છે કે હવે નાટક પૂરું થાય છે. બધાં એક્ટર્સ આવી ગયાં છે. ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા, હવે ફરી ઘરે જવાનું છે કારણ કે ખૂબ થાકી ગયાં છો ને. ભક્તિ માર્ગ છે જ થાકવાનો માર્ગ. બાપ કહે છે - હવે મને યાદ કરો બીજાઓને પણ પેગામ આપો કે દેહ સહિત દેહ નાં બધાં ધર્મ છોડી પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. અશરીરી બનો તો પાવન બની જશો કારણ કે હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે. મોત સામે ઉભું છે.

અહીંયા પણ બાળકો બાપ ની પાસે સમ્મુખ રીફેશ થવા આવે છે. બાપ સમ્મુખ બાળકો ને સમજાવે છે કે બાળકો દેહ-અભિમાન છોડી મામેકમ યાદ કરો. આ જૂની દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે. તમે એક બાપ ને યાદ કરી પવિત્ર બનશો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. જો મહેનત નહીં કરશો તો ફળ પણ નહીં મળશે. પછી સજા ખાવી પડશે. બાપ કહે છે કે પોતાની કમાણી જમા કરતાં રહો અને બીજાઓને પણ નિમંત્રણ આપો. બાપ નો રસ્તો પણ બતાવો. આપ બાળકોને પણ કલ્યાણકારી બનવાનું છે. પોતાનાં મિત્ર-સંબંધીઓનું પણ કલ્યાણ

કરવાનું છે. અહીંયા તમને દેહ-અભિમાની બનાવાય છે. મહામંત્ર અપાય છે. પ્રાચીન યોગ બાપે જ આવીને શીખવાડ્યો છે, જેમના માટે જ ગવાયેલું છે - યોગ અગ્નિ થી પાપ દગ્ધ થઈ જશે, કલ્પ પહેલાં પણ આ જ ઈશારો મળ્યો હતો. બાપ ઈશારો આપે છે કે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. રહો ભલે પોતાનાં ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં. ગવાયેલું છે કે શરણ પડી મૈ તેરે. આ પણ થાય છે - જ્યારે કોઈ દુઃખી થાય છે તો ઉંચ તાકાત વાળાની જઈને શરણ લે છે. અહીંયા તો પ્રેક્ટિકલ માં છે. જ્યારે ખૂબ દુઃખ જુએ છે, સહન નથી કરી શકતાં, લાચાર થાય છે તો પછી ભાગીને આવી બાપની શરણ લે છે. સદ્ગતિ તો સિવાય બાપનાં કોઈ આપી ન શકે. બાળકો જાણે છે કે જૂની દુનિયા વિનાશ થવાની છે. તૈયારી થઈ રહી છે આ તરફ તમારા સ્થાપના ની તૈયારી, તે તરફ વિનાશ ની તૈયારી છે. સ્થાપના થઈ ગઈ તો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. તમે જાણો છો કે બાબા આવેલાં છે સ્થાપના કરવાં, આમનાં દ્વારા વારસો પણ જરૂર મળશે. બાકી પ્રેરણા થી થોડી કામ ચાલે છે. શિક્ષક ને કહેશું કે શું અમે તમારી પ્રેરણા થી ભણી લઈશું. પ્રેરણા થી જો બધું થતું હોત તો શિવ જયંતી કેમ મનાવાય છે? પ્રેરણા થી કરવા વાળાને તો શિવ જયંતી મનાવવાની દરકાર નથી. જયંતી તો બધી આત્માઓની હોય છે. આત્માઓ બધી જીવ માં આવે છે. આત્મા અને શરીર જ્યારે મળે છે તો પાર્ટ ભજવે છે. આત્માનો તો સ્વધર્મ છે શાંત, એમાં જ નોલેજ ધારણ થાય છે. આત્મા જ સારા-ખરાબ સંસ્કાર લઈ જાય છે. બાપ તો સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે. ત્યાં તો પવિત્રતા જ છે. અપવિત્રતા નું નામ-નિશાન નથી. આ છે વિષય સાગર. કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજાવાય છે તો પણ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું પરંતુ તમે કોઈને પણ દોષ નથી આપતાં. ડ્રામા નાં બંધન માં બધાં બંધાયેલાં છે.

તમે સમજો છો - સીડી થી ઉપર થી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છીએ. ડ્રામા અનુસાર આપણે ઉતરવાનું જ છે પછી બાપ કહે છે - હવે ચઢવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પરંતુ જેમની તકદીર માં નથી તે એવું કહે છે. જે એવું કહે છે તેમને સમજાવાય છે કે આની તકદીરમાં નથી. ૨-૪ વર્ષ ચાલતાં-ચાલતાં પણ પડી જાય છે. મહેસૂસ પણ કરે છે કે અમે મોટી ભૂલ કરી છે. ખુબ માર ખાધો. આ પણ અડધાકલ્પ ની બીમારી છે, ઓછી નથી. અડધાકલ્પ નાં રોગી છીએ. ભોગી બનવાથી રોગી બની જઈએ છીએ. તો બાપ આવીને પુરુષાર્થ કરાવે છે. કૃષ્ણ ને યોગેશ્વર કહેવાય છે. આ સમયે તમે સાચાં-સાચાં યોગી છો, યોગેશ્વર તમને યોગ શીખવાડે છે. તમે જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વર પણ છો પછી બનશો રાજ-રાજેશ્વર. જ્ઞાન થી તમે ધનવાન બનો છો. યોગ થી નિરોગી એવરહેલ્દી બનો છો. અડધાકલ્પ માટે તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જાય છે તો એનાં માટે કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પાવન બનવાનાં માટે અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. બધાને પેગામ (સંદેશ) આપવાનો છે કે એક બાપ ને યાદ કરો. દેહ સહિત બધુંજ ભૂલી જાઓ.
2. યોગેશ્વર બાપ થી યોગ શીખી ને સાચાં-સાચાં યોગી બનવાનું છે. જ્ઞાન થી ધનવાન અને યોગ થી નિરોગી, એવરહેલ્દી બનવાનું છે.

વરદાન :- કલ્યાણ ની વૃત્તિ અને શુભચિંતક ભાવ દ્વારા વિશ્વ કલ્યાણ નાં નિમિત્ત બનવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ તીવ્ર પુરુષાર્થી તે છે જે બધાનાં પ્રતિ કલ્યાણ ની વૃત્તિ અને શુભચિંતક ભાવ રાખે. ભલે કોઈ વારંવાર પાડવાની કોશિશ કરે, મન ને ડગમગ કરે, વિઘ્ન રુપ બને છતાં પણ તમારો તેમનાં પ્રતિ સદા શુભચિંતક નો અડોલ ભાવ હોય, વાત નાં કારણે ભાવ ન બદલાય. દરેક પરિસ્થિતિ માં વૃત્તિ અને ભાવ યથાર્થ હોય તો તમારી ઉપર તેમનો પ્રભાવ નહીં પડશે. પછી કોઈ પણ વ્યર્થ વાતો જોવામાં જ નહીં આવશે, સમય બચી જશે. આ જ છે વિશ્વ કલ્યાણકારી સ્ટેજ (અવસ્થા).

સ્તોગન :- સંતુષ્ટતા જીવનનો શૃંગાર છે એટલે સંતુષ્ટમણી બની સંતુષ્ટ રહો અને સર્વ ને સંતુષ્ટ કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમે ડ્રામા નાં ગુપ્ત રહસ્ય ને જાણો છો કે આ સંગમયુગ જ ચઢતી કળા નો યુગ છે , સતયુગ થી લઈને કળાઓ ઓછી થતી જાય છે ”

પ્રશ્ન :- સૌથી ઉત્તમ સેવા કઈ છે અને તે સેવા કોણ કરે છે?

ઉત્તર :- ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવું, રંક ને રાવ (રાજા) બનાવવાં, પતિત ને પાવન બનાવવાં - આ છે સૌથી ઉત્તમ સેવા. આવી સેવા એક બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ પણ નથી કરી શકતું. બાપે એવી મહાન સેવા કરી છે ત્યારે તો બાળકો એમની ઈજ્જત કરે છે, સૌથી પહેલાં સોમનાથ નું મંદિર બનાવીને એમની પૂજા કરે છે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. જેમ આત્મા ગુપ્ત છે અને શરીર પ્રત્યક્ષ છે, આત્મા આ આંખો થી જોવાતી નથી, ઇનકોગનીટો (ગુપ્ત) છે. છે જરૂર પરંતુ આ શરીર થી ઢંકાયેલી છે, એટલે કહેવાય છે આત્મા ગુપ્ત છે. આત્મા પોતે કહે છે હું નિરાકાર છું, અહીંયા સાકાર માં આવીને ગુપ્ત બની છું. આત્માઓની નિરાકારી દુનિયા છે. ત્યાં તો ગુપ્ત ની વાત નથી. પરમપિતા પરમાત્મા પણ ત્યાં રહે છે, એમને કહેવાય છે - સુપ્રીમ. ઊંચા માં ઊંચી આત્મા. પરે થી પરે રહેવા વાળા છે પરમપિતા પરમાત્મા. બાપ કહે છે - જેમ તમે ગુપ્ત છો, મારે પણ ગુપ્ત આવવું પડે. હું ગર્ભ જેલ માં નથી આવતો. મારું નામ એક જ શિવ ચાલતું આવે છે. હું આમાં આવું છું તો મારું નામ નથી બદલાતું. આમની આત્મા નું જે શરીર છે, એમનું નામ બદલાય છે. મને તો શિવ જ કહે છે, બધી આત્માઓનાં બાપ. તો આપ આત્માઓ આ શરીર માં ગુપ્ત છો. આ શરીર દ્વારા કર્મ કરો છો. હું પણ ગુપ્ત છું. આપ બાળકોને આ જ્ઞાન હમણાં મળી રહ્યું છે કે હું આત્મા આ શરીર થી ઢંકાયેલી છું. આત્મા છે-ઇનકોગનીટો. શરીર છે કોગનીટો (પ્રત્યક્ષ). હું પણ અશરીરી છું. બાપ ઇનકોગનીટો આ શરીર દ્વારા સંભળાવે છે. તમે પણ ઇનકોગનીટો છો, શરીર દ્વારા સાંભળો છો. તમે જાણો છો બાબા આવેલાં છે. બાપ આવે છે ભારત ને ફરીથી ગરીબ થી સાફકાર બનાવવાં. તમે કહેશો અમારો ભારત ગરીબ છે. બધાં જાણે છે પરંતુ એમને કંઈ ખબર જ નથી કે આપણો ભારત સાફકાર ક્યારે હતો, કેવો હતો. આપ બાળકોને ખૂબ જ નશો છે-અમારો ભારત તો ખૂબ જ સાફકાર હતો. દુઃખ ની વાત નહોતી. સતયુગ માં બીજો કોઈ ધર્મ ન હતો. એક જ દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, આ કોઈને ખબર નથી. આ જે દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી છે, આ કોઈ નથી જાણતું. હમણાં તમે સારી રીતે સમજો છો આપણો ભારત બહુજ સાફકાર હતો. હમણાં બહુજ ગરીબ છે. હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે સાફકાર બનાવવાં. ભારત સતયુગ માં બહુજ સાફકાર હતો, જ્યારે કે દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું પછી રાજ્ય ક્યાં ચાલ્યું ગયું. આ કોઈ નથી જાણતું. ઋષિ-મુનિ વગેરે પણ કહે અમે રચતા અને રચના ને નથી જાણતાં. બાપ કહે છે - સતયુગ માં આ દેવી-દેવતાઓ ને રચતા-રચના નું જ્ઞાન નહોતું. આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. જો એમને આ જ્ઞાન હોય કે અમે સીડી ઉતરતાં રસાતળ માં જઈશું તો બાદશાહી નું સુખ પણ ન રહે. ચિંતા લાગી જાય.

હમણાં તમને ચિંતા લાગેલી છે કે અમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ. આપણે આત્માઓ જે નિરાકારી દુનિયામાં રહેતી હતી ત્યાંથી પછી કેવી રીતે સુખધામ માં આવી - આ પણ જ્ઞાન છે. આપણે હમણાં ચઢતી કળા માં છીએ. આ ૮૪ જન્મો ની સીડી છે, આનાં વચ માં શું થાય છે, આ પણ તમે જાણો છો. સતયુગ માં બધાં તો નહીં આવશે. ડ્રામા અનુસાર દરેક એક્ટર નંબરવાર પોત-પોતાનાં સમય પર આવીને પાર્ટ ભજવશે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો ગરીબ નિવાઝ કોને કહેવાય છે, દુનિયા નથી જાણતી. ગીત માં પણ સાંભળ્યું - આખિર વહ દિન આયા આજ....આ બધું છે ભક્તિ. ભગવાન ક્યારે આવીને આપણને ભક્તોને આ ભક્તિમાર્ગ થી છોડાવી સદ્ગતિ માં લઈ જાય છે, આ પણ સમજ્યું છે. રામરાજ્ય, રાવણરાજ્ય કઈ વસ્તુ નું નામ છે, આ પણ કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતાં. હવે આપ બાળકો સમજો છો - બાબા ફરીથી આવી ગયાં છે આ શરીર માં. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે તો શિવ જરૂર આવે છે. એવું પણ નથી કહેતાં હું કૃષ્ણ નાં તન માં આવું છું, ના. બાપ કહે છે

- કૃષ્ણની આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. જે પહેલાં નંબર માં હતાં તે હમણાં અંત માં છે, તતત્ત્વમ્. હું તો આવું જ છું સાધારણ તન માં. તમને આવીને બતાવું છું, તમે કેવી રીતે ૮૪ જન્મ ભોગવો છો. આ સમયે દેવતા ધર્મ નાં તો એક પણ પોતાને સમજતાં નથી કારણ કે સતયુગ ને ખુબ દૂર લઈ ગયાં છે. કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. હકીકત માં ડ્રામા ની હિસ્ટ્રી તો બહુ નાની છે. એમાં કોઈ ધર્મની ૫૦૦ વર્ષ ની, કોઈની ૨૫૦૦ વર્ષ ની હિસ્ટ્રી છે. તમારી હિસ્ટ્રી છે - ૫૦૦૦ વર્ષ ની. દેવતા ધર્મ વાળા જ સ્વર્ગ માં આવશે બીજા ધર્મ તો આવે જ પછી છે. દેવતા ધર્મ વાળા જ બીજા ધર્મો માં કન્વર્ટ (પરિવર્તન) થઈ ગયાં છે. ડ્રામા અનુસાર ફરી પણ એમ જ કન્વર્ટ થઈ જશે. પછી પોત-પોતાનાં ધર્મ માં પાછાં આવશે. બાપ સમજાવે છે બાળકો, તમે તો વિશ્વ નાં માલિક હતાં. તમે હમણાં સમજો છો બાબા સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરવા વાળા છે તો અમે કેમ નહીં સ્વર્ગ માં હોઈશું. બાપ થી અમે વારસો જરૂર લઈશું. તો એનાથી સિદ્ધ થાય છે કે આ આપણા ધર્મ નાં છે, જે નહીં હશે તે આવશે જ નહીં. કહેશે પારકા ધર્મ માં કેમ જઈએ. આપ બાળકો જાણો છો સતયુગ નવી દુનિયા માં દેવતાઓ ને બહુજ સુખ હતું. સોના નાં મહેલ હતાં. સોમનાથ નાં મંદિર માં કેટલું સોનું હતું. એવું કોઈ બીજું મંદિર હોતું જ નથી. એમાં ખુબ હીરા-ઝવેરાત હતાં. બૌદ્ધ વગેરે નાં કોઈ હીરા ઝવેરાતો નાં મહેલ નહીં હશે. આપ બાળકોને જે બાપે આટલાં ઊંચા બનાવ્યાં છે એમની તમે કેટલી ઈજ્જત રાખી છે. જે સારા કર્મ કરીને જાય છે એમની ઈજ્જત રખાય છે. હવે તમે જાણો છો સૌથી સારા કર્મ પતિત-પાવન બાપ જ કરીને જાય છે. તમારી આત્મા કહે છે સૌથી ઉત્તમ થી ઉત્તમ સેવા બેહદ નાં બાપ આવીને કરે છે. આપણને રંક થી રાવ (રાજા), બેગર થી પ્રિન્સ (કંગાળ થી ભરપુર) બનાવી દે છે. જે ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે એમની પણ ઈજ્જત કોઈ નથી રાખતું. તમે જાણો છો ઊંચા માં ઊંચું મંદિર ગવાયેલું છે સોમનાથ નું, જેને લૂંટી લઈ ગયાં. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરને ને ક્યારેય કોઈએ લૂંટ્યું નથી. સોમનાથ નાં મંદિર ને લૂંટ્યું છે. ભક્તિમાર્ગ માં આ બહુજ ધનવાન હોય છે. રાજાઓ માં પણ નંબરવાર હોય છે ને. જે ઊંચ પદ વાળા હોય છે એમની નાનાં પદ વાળા ઈજ્જત કરે છે. દરબાર માં પણ નંબરવાર બેસે છે. બાબા તો અનુભવી છે ને. અહીંયા નો દરબાર છે, પતિત રાજાઓ ની. પાવન રાજાઓ નો દરબાર કેવો હશે. જ્યારે કે એમની પાસે એટલું ધન હશે તો એમનું ઘર પણ એટલું જ સારું હશે. હમણાં તમે જાણો છો બાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે, સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છે. આપણે મહારાજા-મહારાણી સ્વર્ગ નાં બનીએ છીએ પછી આપણે પડીએ છીએ, પછી આપણે પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા નાં પૂજારી બનીશું. જેમણે સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવ્યાં, એમની આપણે પૂજા કરીશું. એ આપણને બહુજ સાહુકાર બનાવે છે. હમણાં ભારત કેટલો ગરીબ છે. આગળ આટલો ગરીબ નહોતો. બહુજ ખુશી માં રહેતાં હતાં. જે જમીન ૫૦૦ રૂપિયા માં લીધી હતી, તે આજે ૫૦૦૦ માં પણ નથી મળતી. ત્યાં તો ધરતી ની કિંમત હોતી જ નથી, જેમને જેટલી જોઈએ લઈ લે. અઢળક જમીન પડી હશે. મીઠી નદીઓ પર તમારા મહેલ હશે ને. મનુષ્ય બહુજ થોડાં હશે, પ્રકૃતિ દાસી હશે, ફળ ફૂલ બહુજ સારા મળતાં રહે છે. હમણાં તમે કેટલી મહેનત કરો છો. પરંતુ સુકાઈ જાય છે તો અનાજ નથી મળતું. તો ગીત સાંભળવાથી તમારા રોમાંચ ઉભાં થઈ જવા જોઈએ. બાપને ગરીબ-નિવાઝ કહો છો. હવે અર્થ સમજ્યા ને. કોને સાહુકાર બનાવે છે? જરૂર અહીંયા જે આવશે એમને સાહુકાર બનાવશે ને. આપ બાળકો જાણો છો આપણને પાવન થી પતિત બનવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે. હમણાં પાછાં ફટ થી બાબા પતિત થી પાવન બનાવે છે. ઊંચા માં ઊંચા બનાવે છે. એક સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ મળી જાય છે. કહે છે બાબા અમે તમારા છીએ. બાપ કહે છે-બાળકો તમે વિશ્વ નાં માલિક છો. બાળક જનમ્યો અને વારીસ બન્યો. કેટલી ખુશી થાય છે. પરંતુ બાળકી ને જોઈ ચહેરો જ ઉતરી જાય છે. અહીંયા તો બધી આત્માઓ બાળકો છે. આપણે સ્વર્ગ નાં માલિક બની ગયાં, હમણાં ખબર પડે છે કે આપણે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં. બાબાએ એવાં બનાવ્યાં હતાં. શિવ જયન્તી પણ મનાવે છે-પરંતુ એ નથી જાણતાં કે તે ક્યારે આવ્યાં હતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે હતું, કાંઈ નથી જાણતાં. વાસ્તવ માં ભારત ની જનસંખ્યા સૌથી વધારે હોવી જોઈએ. ભારત ની જમીન પણ સૌથી મોટી હોવી જોઈએ. લાખો વર્ષ હોય તો પછી બહુજ જમીન જોઈએ. આખી દુનિયા ની પણ જમીન પૂરી ન થાય. લાખો વર્ષ માં કેટલાં મનુષ્ય પેદા થઈ જાય. અગણિત મનુષ્ય થઈ જાય. એટલાં તો છે નહીં. આ બધી વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. મનુષ્ય સાંભળે છે તો કહે છે આ વાતો તો ક્યારેય નથી સાંભળી, ન કોઈ શાસ્ત્રો માં વાંચી, આ તો અદ્ભુત વાતો છે.

હમણાં આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં આખાં ચક્ર નું જ્ઞાન છે. આ અનેક જન્મો નાં અંત માં હમણાં પતિત આત્મા છે, જે સતોપ્રધાન હતાં તે હમણાં તમોપ્રધાન છે, પાછાં સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આપ આત્માઓને હમણાં શિક્ષા મળી રહી છે - આત્મા શરીર દ્વારા સાંભળે છે તો શરીર જૂલે છે કારણ કે આત્મા સાંભળે છે ને. બરાબર મેં આત્માએ ૮૪

જન્મ લીધાં છે, ૮૪ મા-બાપ જરૂર મળ્યાં હશે. આ પણ હિસાબ છે ને. બુદ્ધિ માં આવે છે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ પછી બીજા ઓછાં જન્મ વાળા પણ હશે. મીનીમમ (ઓછાં માં ઓછાં), મેક્સિમમ (વધારે માં વધારે) નો હિસાબ હશે ને. બાપ બેસી સમજાવે છે શાસ્ત્રો માં શું-શું લખી દીધું છે. તમારા માટે તો છતાં પણ ૮૪ જન્મ કહે છે, મારા માટે તો અગણિત, બેશુમાર જન્મ કહી દીધાં છે. કણ-કણ માં બસ જ્યાં જોઉં છું, ત્યાં તું જ તું.... કૃષ્ણ જ કૃષ્ણ છે. મથુરા વૃંદાવન માં કહે છે-કૃષ્ણ સર્વવ્યાપી છે. રાધા પંથ વાળા પછી કહેશે રાધા જ રાધા. કહેશે અમે રાધા-સ્વામી છીએ. કૃષ્ણ સ્વામી બીજા છે. તેઓ રાધા ને માને છે, જ્યાં જોઉં છું રાધા જ રાધા. તમે પણ રાધા અમે પણ રાધા.

હવે બાપ બેસી સમજાવે છે બરાબર હું ગરીબ નિવાઝ છું ને. ભારત જ સૌથી સાફકાર હતો. હમણાં સૌથી ગરીબ બન્યો છે એટલે મારે ભારત માં જ આવવું પડે. આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે, એમાં જરા પણ ફર્ક નથી થઈ શકતો. આ હ્યુજ (વિશાળ) ડ્રામા છે. ડ્રામા જે શૂટ થયો તે હૂબહૂ રિપીટ થશે. ડ્રામા ની પણ ખબર હોવી જોઈએ. ડ્રામા એટલે ડ્રામા. તે હોય છે હદ નો ડ્રામા, આ છે બેહદ નો ડ્રામા. આનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કોઈ નથી જાણતું. તો ગરીબ નિવાઝ નિરાકાર ભગવાન ને જ માનશે, કૃષ્ણ ને નહીં માનશે. કૃષ્ણ તો ધનવાન સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બને છે. ભગવાન ને તો પોતાનું શરીર છે નહીં, તે આવીને આપ બાળકો ને ધનવાન બનાવે છે. તમને રાજયોગ ની શિક્ષા આપે છે. તેઓ પણ ભણતર થી બેરીસ્ટર (વકીલ) વગેરે બને છે પછી કમાણી કરે છે. બાપ પણ તમને હમણાં ભણાવે છે. તમે ભવિષ્ય માં નર થી નારાયણ બનો છો. તમારો જન્મ તો થશે ને. એવું તો નથી સ્વર્ગ કોઈ સમુદ્ર થી નીકળી આવશે. કૃષ્ણએ પણ જન્મ લીધો ને. કંસપુરી વગેરે તો એ સમયે હતી નહીં. કૃષ્ણ નું કેટલું નામ ગાવામાં આવે છે. એમનાં બાપ નું નામ જ નથી, એમનાં બાપ ક્યાં છે. જરૂર રાજા નાં બાળક હશે ને. ત્યાં મોટાં રાજા નાં ઘર માં જન્મ થાય છે. પરંતુ તે પતિત રાજા હોવાનાં કારણે એમનું નામ થોડી હશે. કૃષ્ણ જ્યારે છે ત્યારે થોડાં પતિત પણ રહે છે. જ્યારે તે બિલકુલ ખલાસ થઈ જાય છે ત્યારે તે ગાદી પર બેસે છે, પોતાનું રાજ્ય લઈ લે છે ત્યારે જ એમનું સવંત શરૂ થાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ થી સવંત શરૂ થાય છે. તમે પૂરો હિસાબ લખો છો. એમનું રાજ્ય આટલો સમય પછી એમનો આટલો સમય તો મનુષ્ય સમજશે આ તો કલ્પ ની આયુ મોટી હોઈ જ ન શકે. ૫ હજાર વર્ષ નો પૂરો હિસાબ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રચયિતા અને રચના નું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રાખી સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બસ એક જ ચિંતા રાખવાની છે કે અમારે સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે.
2. આ બેહદ નાં ડ્રામા ને બુદ્ધિ માં રાખી અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે, બાપ સમાન ઈજ્જત પામવા માટે પતિતો ને પાવન બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- એવરેડી (સદા તૈયાર) બની દર પરિસ્થિતિ રુપી પેપર માં ફૂલ પાસ થવા વાળા એવરહેબ્બી (સદા ખુશ) ભવ જે એવરેડી છે એમનું પ્રેક્ટિકલ (વ્યાવહારિક) સ્વરૂપ એવરહેબ્બી હશે. કોઈ પણ પરિસ્થિતિ રુપી પેપર કે પ્રાકૃતિક આપદા દ્વારા આવેલું પેપર કે કોઈ પણ શારીરિક કર્મભોગ રુપી પેપર આવી જાય - આ બધાં પ્રકારનાં પેપર્સ માં ફૂલ પાસ થવા વાળા ને જ એવરેડી કહેશે. જેમ સમય કોઈ નાં માટે રોકાતો નથી, એમ ક્યારેય કોઈ પણ રુકાવટ (વિઘ્ન) રોકી ન શકે, માયા નાં સૂક્ષ્મ અથવા સ્થૂળ વિઘ્ન એક સેકન્ડ માં સમાપ્ત થઈ જાય ત્યારે એવર હેબ્બી રહી શકશો.

સ્લોગન :- સમય પર સર્વ શક્તિઓ ને કાર્ય માં લગાવવી અર્થાત્ માસ્ટર સર્વ શક્તિમાન બનવું.

“ હોળી કેવી રીતે મનાવવી તથા સદાકાળ નું પરિવર્તન કેવી રીતે થાય ?”

આજે સર્વ નાં ભાગ્યવિધાતા બાપ પોતાનાં હોલીહંસો થી જ્ઞાન રત્નો ની હોળી મનાવવા આવ્યાં છે. મનાવવી અર્થાત્ મિલન મનાવવું. બાપદાદા દરેક અતિ સ્નેહી, સહજયોગી, સદા બાપ નાં કાર્ય માં સહયોગી, સદા પાવન વૃત્તિ થી, પાવન દૃષ્ટિ થી સૃષ્ટિ ને પરિવર્તન કરવા વાળા સર્વ હોલી (પવિત્ર) બાળકોને જોઈ સદા હર્ષિત થાય છે. પાવન તો આજકાલ નાં ગવાયેલા મહાત્માઓ પણ બને છે પરંતુ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ હાઈએસ્ટ હોલી (સૌથી પવિત્ર) બનો છો અર્થાત્ સંકલ્પ માત્ર, સ્વપ્ન માત્ર પણ અપવિત્રતા વૃત્તિ ને, દૃષ્ટિ ને પાવન સ્થિતિ થી નીચે નથી લાવી શકતી. દર સંકલ્પ અર્થાત્ સ્મૃતિ પાવન હોવાનાં કારણે વૃત્તિ, દૃષ્ટિ સ્વતઃ જ પાવન થઈ જાય છે. ન ફક્ત તમે પાવન બનો છો પરંતુ પ્રકૃતિ ને પણ પાવન બનાવી દો છો એટલે પાવન પ્રકૃતિ નાં કારણે ભવિષ્ય નાં અનેક જન્મ શરીર પણ પાવન મળે છે. એવી હોલીહંસ અથવા સદા પાવન સંકલ્પધારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ બની જાયો છો. ઊંચા માં ઊંચા બાપ દરેક વાત માં શ્રેષ્ઠ જીવન વાળા બનાવે છે. પવિત્રતા પણ ઊંચા માં ઊંચી પવિત્રતા, સાધારણ નહીં. સાધારણ પવિત્ર આત્માઓ આપ મહાન પવિત્ર આત્માઓ ની આગળ મન થી માનવાનાં નમસ્કાર કરશે કે તમારી પવિત્રતા અતિ શ્રેષ્ઠ છે. આજકાલ નાં ગૃહસ્થી પોતાને અપવિત્ર સમજવાનાં કારણે જે પવિત્ર આત્માઓ ને મહાન સમજીને માથું નમાવે છે, તે મહાન આત્માઓ કહેવડાવવા વાળી આપ શ્રેષ્ઠ પાવન આત્માઓની આગળ માનશે કે તમારી પવિત્રતા અને અમારી પવિત્રતા માં મહાન અંતર છે.

આ હોળી નો ઉત્સવ આપ પાવન આત્માઓનાં પાવન બનવાની વિધિ નું યાદગાર છે કારણ કે તમે બધાં નંબરવાર પાવન આત્માઓ બાપ નાં યાદ ની લગન ની અગ્નિ દ્વારા સદા નાં માટે અપવિત્રતા ને બાળી દો છો એટલે પહેલાં પ્રગટાવવાની હોળી મનાવે છે, પછી રંગની હોળી કે મંગલ-મિલન મનાવે છે. બાળવું અર્થાત્ નામ-નિશાન સમાપ્ત કરવું. આમ પણ કોઈને નામ-નિશાન થી ખતમ કરવું હોય છે તો શું કરશે? બાળી દે છે, એટલે રાવણને પણ માર્યા પછી બાળી દે છે. આ આપ આત્માઓ નું યાદગાર છે. અપવિત્રતા ને બાળી દીધી અર્થાત્ પાવન ‘હોલી’ બની ગયાં. બાપદાદા સદૈવ સંભળાવે જ છે કે બ્રાહ્મણો ની હોળી મનાવવી અર્થાત્ હોલી (પવિત્ર) બનવું. તો આ ચેક કરો કે અપવિત્રતા ને ફક્ત મારી છે કે બાળી છે? મારવાવાળા છતાં પણ જીવીત થઈ જાય છે, ક્યાંય ને ક્યાંય શ્વાસ છુપાયેલો રહી જાય છે. પરંતુ બાળવું અર્થાત્ નામ-નિશાન સમાપ્ત કરવું. ક્યાં સુધી પહોંચ્યાં છો, પોતે-પોતાને ચેક કરવું પડે. સ્વપ્ન માં પણ અપવિત્રતા નો છુપાયેલો શ્વાસ ફરીથી જીવીત ન થવો જોઈએ. આને કહે છે શ્રેષ્ઠ પાવન આત્મા. સંકલ્પ થી સ્વપ્ન પણ પરિવર્તન થઈ જાય છે.

આજે વતન માં બાપદાદા બાળકોનાં સમય-પ્રતિ-સમય સંકલ્પ દ્વારા અથવા લખાણ દ્વારા બાપ થી કરેલાં વાયદા જોઈ રહ્યાં હતાં. ભલે સ્થિતિ માં મહારથી, ભલે સેવા માં મહારથી - બંનેનાં સમય-પ્રતિ-સમય નાં વાયદા ખૂબ સારા-સારા કરેલાં છે. મહારથી પણ બે પ્રકારનાં છે. એક છે પોતાનાં વરદાન કે વારસા ની પ્રાપ્તિ નાં પુરુષાર્થ નાં આધાર થી મહારથી અને બીજા છે કોઈ ને કોઈ સેવાની વિશેષતા નાં આધાર થી મહારથી. કહેવાય બંને જ મહારથી છે પરંતુ જે પહેલો નંબર સંભળાવ્યું - સ્થિતિ નાં આધારવાળા, તે સદા મન થી અતીન્દ્રિય સુખ નાં, સંતુષ્ટતા નાં, સર્વનાં દિલ નાં સ્નેહ પ્રાપ્તિ-સ્વરૂપ નાં ઝુલા માં ઝુલતાં રહે છે. અને બીજો નંબર સેવાની વિશેષતા નાં આધાર વાળા તન થી અર્થાત્ બહાર થી સેવા ની વિશેષતા નાં ફળસ્વરૂપ સંતુષ્ટ દેખાશે. સેવાની વિશેષતા નાં કારણે સેવા નાં આધાર પર મન ની સંતુષ્ટતા છે. સેવાની વિશેષતા નાં કારણે સર્વ નો સ્નેહ પણ હશે પરંતુ મન થી કે દિલ થી સદા નહીં હશે. ક્યારેક બહાર થી, ક્યારેક દિલ થી. પરંતુ સેવા ની વિશેષતા મહારથી બનાવી દે છે. ગણતરી માં મહારથી ની લાઈન માં આવે છે.

તો આજે બાપદાદા મહારથી અથવા પુરુષાર્થી બંને નાં વાયદા જોઈ રહ્યાં હતાં. હમણાં-હમણાં નજીક માં વાયદા બહુ કર્યા છે. તો શું જોયું? વાયદા થી ફાયદો તો થાય છે કારણ કે દૃઢતા નું ફુલ ‘અટેન્શન’ (ધ્યાન) રહે છે.

વારંવાર વાચદા ની સ્મૃતિ સમર્થી અપાવે છે. આ કારણે થોડું-ઘણું પરિવર્તન પણ થાય છે. પરંતુ બીજ દબાયેલું રહે છે એટલે જ્યારે એવો સમય કે સમસ્યા આવે છે તો ‘સમસ્યા’ કે ‘કારણ’ નું પાણી મળવાથી દબાયેલું બીજ ફરીથી પત્તા નીકાળવાનું શરૂ કરી દે છે. સદા નાં માટે સમાપ્ત નથી થતું. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં - બાળવાની હોળી કોણે મનાવી. જ્યારે બીજ ને બાળવામાં આવે છે તો બળેલું બીજ ક્યારેય ફળ નથી આપતું. વાચદા તો બધાએ કર્યા કે વિતેલાં ને વિતેલું કરી જે હમણાં સુધી થયું, ભલે પોતાનાં પ્રતિ, ભલે બીજાઓનાં પ્રતિ-સર્વ ને સમાપ્ત કરી પરિવર્તન કરીશું. બધાએ હમણાં-હમણાં વાચદો કર્યો છે ને. રુહ-રુહાન માં બધાં વાચદા કરે છે ને. દરેક નો રેકોર્ડ બાપદાદાની પાસે છે. ખૂબ સારા રૂપ થી વાચદા કરે છે. કોઈ ગીત-કવિતા દ્વારા, કોઈ ચિત્રો દ્વારા.

બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં જેટલું ઈચ્છે છે, એટલું પરિવર્તન કેમ નથી થતું? કારણ શું છે, કેમ સદા માટે સમાપ્ત નથી થઈ જતું, તો શું જોયું? પોતાનાં પ્રતિ કે બીજાઓનાં પ્રતિ સંકલ્પ કરો છો કે આ કમજોરી ફરી આવવા નહીં દઈશું કે બીજાઓનાં પ્રતિ વિચારો છો કે જે કોઈ આત્મા થી હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થવાનાં કારણે સંકલ્પ, બોલ કે કર્મ માં સંસ્કાર ટકરાય છે, તેનું પરિવર્તન કરીશું. પરંતુ સમય પર ફરીથી કેમ રિપીટ થાય છે? તેનું કારણ? વિચારો છો કે હવે થી આ આત્માનાં આ સંસ્કાર ને જાણતાં સ્વયં ને સેફ (સુરક્ષિત) રાખી તે આત્મા ને પણ શુભભાવના-શુભકામના આપશું પરંતુ જેવી રીતે બીજાઓની કમજોરી જોવાં, સાંભળવાં કે ગ્રહણ કરવાની આદત નેચરલ (સ્વાભાવિક) અને લાંબાકાળ ની થઈ ગઈ છે, આ આદત નહીં રાખીશું - આ તો ખૂબ સાડું, પરંતુ તેનાં સ્થાન પર શું જોશો! શું તે આત્મા થી ગ્રહણ કરશો! તે વારંવાર અટેન્શન (ધ્યાન) માં નથી રાખતાં. આ નથી કરવાનું, આ તો યાદ રહે છે પરંતુ એવી આત્માઓનાં પ્રતિ શું કરવાનું છે, શું વિચારવાનું છે, શું જોવાનું છે! તે વાતો નેચરલ અટેન્શન માં નથી રહેતી. જેવી રીતે કોઈ સ્થાન ખાલી હોય, તેનો સારી રીતે જો યુઝ (ઉપયોગ) નથી કરતાં તો ખાલી સ્થાન માં કયરો કે મચ્છર વગેરે સ્વતઃ જ પેદા થઈ જાય છે કારણ કે વાયુમંડળ માં માટી-ધૂળ, મચ્છર વગેરે છે જ; તો તે ફરીથી થોડું-થોડું કરીને વધી જાય છે કારણ કે જગ્યા ભરેલી નથી. તો જ્યારે પણ આત્માઓ નાં સંપર્ક માં આવો છો, પહેલાં નેચરલ પરિવર્તન કરેલાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પો નું સ્વરૂપ સ્મૃતિ માં આવવું જોઈએ કારણ કે નોલેજકુલ (જ્ઞાની) તો થઈ જ જાય છે. સર્વ નાં ગુણ, કર્તવ્ય, સંસ્કાર, સેવા, સ્વભાવ પરિવર્તન નાં શુભ સંસ્કાર કે સ્થાન સદા ભરપૂર હશે તો અશુદ્ધ ને સ્વતઃ જ સમાપ્ત કરી દેશે.

જેવી રીતે સંભળાવ્યું હતું - ઘણાં બાળકો જ્યારે યાદ માં બેસે છે કે બ્રાહ્મણ જીવન માં ચાલતાં-ફરતાં યાદ નો અભ્યાસ કરે છે તો યાદ માં શાંતિ નો અનુભવ કરે છે પરંતુ ખુશી નો અનુભવ નથી કરતાં. ફક્ત શાંતિ ની અનુભૂતિ ક્યારેક માથું ભારે કરી દે છે અને ક્યારેક નિંદ્રા ની તરફ લઈ જાય છે. શાંતિ ની સ્થિતિ ની સાથે ખુશી નથી રહેતી. તો જ્યાં ખુશી નથી, ત્યાં ઉમંગ-ઉત્સાહ નથી હોતો અને યોગ લગાવતાં પણ પોતાનાથી સંતુષ્ટ નથી હોતાં, થાકેલાં રહે છે. સદા વિચારવાનાં મૂડમાં રહે, વિચારતાં જ રહે. ખુશી કેમ નથી આવતી, આનું પણ કારણ છે કારણ કે ફક્ત આ વિચારો છો કે હું આત્મા છું, બિંદુ છું, જ્યોતિ-સ્વરૂપ છું, બાપ પણ એવાં જ છે. પરંતુ હું કેવી આત્મા છું! મુજ આત્મા ની વિશેષતા શું છે? જેવી રીતે હું પદમાપદમ ભાગ્યવાન આત્મા છું, હું આદિ રચના વાળી આત્મા છું, હું બાપ નાં દિલ તખ્તનશીન થવા વાળી આત્મા છું. આ વિશેષતાઓ જે ખુશી અપાવે છે, તે નથી વિચારતાં. ફક્ત બિંદુ છું, જ્યોતિ છું, શાંત-સ્વરૂપ છું.... તો નીંદર માં ચાલ્યાં જાય છે એટલે માથું ભારે થઈ જાય છે. એવી જ રીતે જ્યારે સ્વયં નાં પ્રતિ કે અન્ય આત્માઓ નાં પ્રતિ પરિવર્તન નો દૃઢ સંકલ્પ કરો છો તો સ્વયં પ્રતિ કે અન્ય આત્માઓનાં પ્રતિ શુભ, શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ કે વિશેષતા નું સ્વરૂપ સદા ઈમર્જ (જાગૃત) રૂપ માં રાખો તો પરિવર્તન થઈ જશે.

જેમ આ સંકલ્પ આવે છે કે આ છે જ એવાં, આ થશે જ આવાં, આ કરે જ એવું છે. એનાં બદલે આ વિચારો કે આ વિશેષતા પ્રમાણે વિશેષ આવાં છે. જેવી રીતે કમજોરી નું ‘એવું’ અને ‘તેવું’ આવે છે, તેવી રીતે શ્રેષ્ઠતા અથવા વિશેષતા નું ‘એવું’ ‘તેવું’ છે - આ સામે લાવો. સ્મૃતિ ને, સ્વરૂપ ને, વૃત્તિ ને, દૃષ્ટિ ને પરિવર્તન માં લાવો. આ રૂપ થી સ્વયં ને પણ જુઓ અને બીજાઓને પણ જુઓ. આને કહેવાય છે સ્થાન ભરી દીધું, ખાલી નથી છોડ્યું. આ વિધિ થી પ્રગટાવવા ની હોળી મનાવો. પોતાનાં પ્રતિ કે બીજાનાં પ્રતિ એવું ક્યારેય નહીં વિચારો કે જોયું અમે કહ્યું હતું ને કે આ બદલાવાના છે જ નહીં. પરંતુ તે સમયે પોતાનાથી પૂછો કે શું ‘હું બદલાયો છું?’ સ્વ પરિવર્તન જ બીજાઓનું પણ પરિવર્તન સામે લાવશે. દરેક આ વિચારે કે ‘પહેલાં હું બદલાવાનું ઉદાહરણ બનું.’ આને કહેવાય છે હોળી પ્રગટાવવી. પ્રગટાવ્યાં વગર મનાવવાનું નથી હોતું, પહેલાં પ્રગટાવવા નું જ હોય છે કારણ કે

જ્યારે બાળી દીધું અર્થાત્ સ્વચ્છ થઈ ગયાં, શ્રેષ્ઠ પવિત્ર બની ગયાં. તો એવી આત્મા ને સ્વતઃ બાપ નાં સંગ નો રંગ સદા લાગેલો જ રહે છે. સદા એવી આત્મા બાપ થી કે સર્વ આત્માઓ થી મંગલ-મિલન અર્થાત્ કલ્યાણકારી શ્રેષ્ઠ શુભ મિલન મનાવતી જ રહે છે. સમજ્યાં?

એવી હોળી મનાવવી છે ને. જ્યાં ઉમંગ-ઉત્સાહ હોય છે, ત્યાં દરેક ઘડી ઉત્સવ છે જ છે. તો ખુશી થી ખૂબ મનાવો, રમો, ખાઓ, મોજ કરો પરંતુ સદા હોલી બની મિલન મનાવતાં રહો. અચ્છા!

સદા દરેક સેકન્ડ બાપ દ્વારા વરદાન ની મુબારક લેવાવાળા, સદા દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા દ્વારા શુભ ભાવના ની મુબારક લેવાવાળા, સદા અતિ શ્રેષ્ઠ પાવન આત્માઓ ને, સદા સંગ નાં રંગ માં રંગાયેલી આત્માઓ ને, સદા બાપ થી મિલન મનાવવા વાળી આત્માઓને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પર્સનલ મુલાકાત નાં સમયે વરદાન નાં રૂપ માં ઉચ્ચારેલા મહાવાક્ય

૧. સદા પોતાને બાપ ની યાદ ની છત્રછાયા માં રહેવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા અનુભવ કરો છો? છત્રછાયા જ સેફ્ટી (સુરક્ષા) નું સાધન છે. આ છત્રછાયા થી સંકલ્પ માં પણ જો પગ બહાર નીકળો છો તો શું થશે? રાવણ ઉઠાવીને લઈ જશે અને શોક વાટિકા માં બેસાડી દેશે. તો ત્યાં તો જવાનું નથી. સદા બાપ ની છત્રછાયા માં રહેવા વાળી, બાપ ની સ્નેહી આત્મા છું - આ જ અનુભવ માં રહો. આ જ અનુભવ થી સદા શક્તિશાળી બની આગળ વધતાં રહેશો.

૨. સદા પોતાને બાપદાદા ની નજરો માં સમાયેલી આત્મા અનુભવ કરો છો? નયનો માં સમાયેલી આત્મા નું સ્વરૂપ શું હશે? આંખો માં શું હોય છે? બિંદુ. જોવાની બધી શક્તિ બિંદુ માં છે ને. તો નયનો માં સમાયેલી અર્થાત્ સદા બિંદુ સ્વરૂપ માં સ્થિત રહેવા વાળી - એવો અનુભવ થાય છે ને! આને જ કહેવાય છે નૂરે રતન. તો સદા પોતાને આ જ સ્મૃતિ થી આગળ વધારતાં રહો. સદા આ જ નશા માં રહો કે હું નૂરે રતન આત્મા છું.

વરદાન :- પોતાની અલૌકિક ડુહાની વૃત્તિ દ્વારા સર્વ આત્માઓ પર પોતાનો પ્રભાવ પાડવા વાળા માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય ભવ જેમ કોઈ આકર્ષણ કરવાવાળી વસ્તુ આસપાસ વાળાઓને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે, બધાનું અટેન્શન જાય છે. તેવી રીતે જ્યારે તમારી વૃત્તિ અલૌકિક, ડુહાનિયત વાળી હશે તો તમારો પ્રભાવ અનેક આત્માઓ પર સ્વતઃ પડશે. અલૌકિક વૃત્તિ અર્થાત્ ન્યારા અને પ્યારા પણ ની સ્થિતિ સ્વતઃ અનેક આત્માઓ ને આકર્ષિત કરે છે. એવી અલૌકિક શક્તિશાળી આત્માઓ માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય બની પોતાનો પ્રકાશ ચારેય તરફ ફેલાવે છે.

સ્લોગન :- સદા સ્વમાન ની સીટ પર સ્થિત રહો તો સર્વ શક્તિઓ તમારો ઓર્ડર માનતી રહેશે.

સુચના :- આજે મહિના નો ત્રીજો રવિવાર આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, બાબા નાં બધાં બાળકો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી વિશેષ માસ્ટર મુક્તિદાતા બની, જૂનાં દેહ અને દુનિયાનાં બંધનો થી, જૂનાં સંસ્કાર સ્વભાવ થી મુક્ત બની મુક્તિ જીવનમુક્તિ નું વરદાન આપવાની સેવા કરે.

“ મીઠા બાળકો - બધી વાતો માં સહનશીલ બનો , નિંદા - સ્તુતિ , જય - પરાજય બધામાં સમાન રહો , સાંભળેલી - સંભળાવેલી વાતોમાં વિશ્વાસ નહીં કરો ”

પ્રશ્ન :- આત્મા સદા ચઢતી કળા માં આગળ વધતી રહે તેની સહજ યુક્તિ સંભળાવો?

ઉત્તર :- એક બાપ થી જ સાંભળો, બીજાથી નહીં. ફાલતું પરચિંતન માં, વ્યર્થ વાતોમાં પોતાનો સમય બરબાદ નહીં કરો, તો આત્મા સદા ચઢતી કળા માં રહેશે. ઉલ્ટી-સુલટી વાતો સાંભળવાથી, તેનાં પર વિશ્વાસ કરવાથી સારા બાળકો પણ નીચે પડે છે, એટલે ખૂબ સંભાળ કરવાની છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોને હવે સ્મૃતિ આવી છે કે બરાબર અડધોકલ્પ અમે બાપ ને યાદ કર્યા છે, જ્યાર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું છે. એવું પણ નથી કોઈ પૂરો અડધોકલ્પ યાદ કર્યા છે, ના. જ્યારે-જ્યારે દુઃખ વધારે આવ્યું છે, ત્યારે-ત્યારે યાદ કર્યા છે. હમણાં તમને ખબર પડી છે કે ભક્તિમાર્ગ થી આપણે ઉતરતા આવ્યાં છીએ. ડ્રામા નું રહસ્ય બુદ્ધિ માં છે. મુખ થી કંઈ કહેવાનું પણ નથી, આપણે એમનાં થઈ ગયાં એટલે વધારે જ્ઞાન ની દરકાર નથી. બાપનાં બન્યાં તો બાપ ની મિલકત નાં માલિક થઈ ગયાં. કર્મેન્દ્રિયો થી કાંઈ કરવાનું નથી રહેતું. ભક્તિમાર્ગ માં ભગવાન થી મળવા માટે કેટલાં યજ્ઞ-તપ દાન-પુણ્ય કરે છે. જ્યાં પણ જાઓ બધી જગ્યાએ તીર્થ, મંદિર અથાહ છે. એવું કોઈ મનુષ્ય નથી જે આખાં ભારતનાં તીર્થ અને અથાહ મંદિર વગેરે ફરી શકે. જો ફરે તો પણ કાંઈ મળતું નથી. ત્યાં ઘંટા ઘડિયાળ વગેરે કેટલાં ધમસાણ છે. અહીંયા તો ધમસાણ ની વાત નથી. ન ગીત ગાવાની, ન તાળીઓ વગાડવાની વાત છે. મનુષ્ય તો શું-શું નથી કરતાં, અથાહ કર્મકાંડ છે. અહીંયા તો આપ બાળકોએ ફક્ત યાદ કરવાનાં છે બીજું કાંઈ પણ નહીં. ઘરમાં રહેતાં બધું કરતાં ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે દેવતા બનીએ છીએ. અહીંયા જ દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. ખાન-પાન પણ શુદ્ધ હોવું જોઈએ. ૩૬ પ્રકાર નાં ભોજન તો ત્યાં મળશે. અહીંયા સાધારણ રહેવાનું છે. ન ખૂબ ઊંચું, ન ખૂબ નીચું. બધી વાતોમાં સહનશીલતા જોઈએ. નિંદા-સ્તુતિ, જય-પરાજય, સર્દી-ગર્મી આ બધું સહન કરવું પડે છે. સમય જ એવો છે. પાણી નહીં મળશે, આ નહીં મળશે, સૂર્ય પણ પોતાનો તાપ દેખાડશે. દરેક વસ્તુ તમોપ્રધાન બને છે. આ સૃષ્ટિ જ તમોપ્રધાન છે. તત્વ પણ તમોપ્રધાન છે. તો આ દુઃખ આપે છે. નિંદા-સ્તુતિ માં પણ નથી જવાનું. ઘણાં છે જે ઝટ બગડી પડે છે. કોઈએ ઉલ્ટું-સુલટું કાંઈ કોઈને સંભળાવ્યું કારણ કે આજકાલ વાતો ની બનાવટ તો બહુજ છે ને. કોઈએ કાંઈ કહ્યું - તમારા માટે બાબા આ કહે છે કે આને દેહ-અભિમાન છે, બહાર નો શો (દેખાડો) ખૂબ છે, આ કોઈએ સંભળાવ્યું, બસ તાવ ચઢી જશે. નીંદર પણ ઉડી જશે. અડધાકલ્પ નાં મનુષ્ય એવાં છે, કોઈને પણ ઝટ તાવ ચઢાવી દે, ઝટ પીળા થઈ જશે. તો બાપ કહે છે કોઈ પણ એવી વ્યર્થ વાતો નહીં સાંભળો. બાપ ક્યારેય પણ કોઈની નિંદા નથી કરતાં. બાપ તો સમજાવવા માટે જ કહે છે. ઉલ્ટી-સુલટી વાતો એક-બીજા ને સંભળાવવા થી સારા-સારા બાળકો પણ બગડી પડે છે. તો ટ્રેટર (દગાબાજ) બની વ્યર્થ વાતો જઈને એકબીજા ને સંભળાવશે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ કેવી-કેવી કહાનીઓ (વાર્તાઓ) બનાવી છે. હવે તમને જ્ઞાન મળ્યું છે તો તમે ક્યારેય પણ હેં રામ અથવા હાય ભગવાન પણ ન કહી શકો, આ અક્ષર પણ ભક્તિમાર્ગ નાં છે. તમારા મુખ થી આવાં અક્ષર ન નીકળવાં જોઈએ.

બાપ ફક્ત કહે છે મીઠા લાડલા બાળકો આત્મ-અભિમાની બનો. કેટલું પ્રેમ થી સમજાવે છે. કોઈની પણ વાત નહીં સાંભળો, ફાલતું પરચિંતન નહીં કરો. એક વાત પાકી કરી લો - અમે આત્મા છીએ. આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. આત્મા જ સંસ્કાર ધારણ કરે છે. હવે આપ બાળકોએ આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. દ્વાપર થી તમે રાવણ રાજ્ય માં દેહ-અભિમાની બનો છો એટલે હવે દેહી-અભિમાની બનવામાં મહેનત લાગે છે. ઘડી-ઘડી બુદ્ધિ માં આ આવવું જોઈએ કે આપણને બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે. કલ્પ-કલ્પ બાપ વારસો આપે છે. હવે તેમની મત પર ચાલવાનું છે. તેમના માટે જ ગાયે છે - તમે માત-પિતા.... એ બધાં સંબંધો નું સુખ આપવા વાળા છે, એમનામાં બધી મીઠાશ છે. બાકી બીજા મિત્ર-સંબંધી વગેરે દુઃખ આપવા વાળા જ છે. એક જ બાપ છે જે બધાને સુખ આપવા વાળા છે. રસ્તો પણ બિલકુલ સહજ બતાવે છે કે પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો.

બાપ સમજાવે છે આ કોઈ નવી વાત નથી. તમે જાણો છો દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આપણે આવાં બાપ ની પાસે આવીએ છીએ, આ કોઈ સાધુ-સંત નથી. તમે કોઈ સાધુ-સંત વગેરે ની પાસે નથી રહેતાં, બાકી હાં બાપ કહે છે - પ્રવૃત્તિ માર્ગ નાં સંબંધ થી તોડ નિભાવવાનો છે. નહીં તો વધારે જ ખિટ-ખિટ થઈ જાય છે, યુક્તિ થી ચાલો. પ્રેમ થી દરેકને સમજાવવાનું છે કે જુઓ હવે વિનાશ નો સમય નજીક છે, આ આસુરી દુનિયા ખતમ થવાની છે. હવે દેવતા બનવાનું છે, દૈવીગુણ અહીંયા ધારણ કરવાનાં છે. પ્રેમ થી સમજાવવું જોઈએ. દેવતાઓ પણ ડુંગળી-લસણ વગેરે તો ખાતા નથી. આપણે પણ મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ તો આપણે આ કેવી રીતે ખાઈ શકીએ. તમને પણ સલાહ આપીએ છીએ - આ છોડી દો. આવી વસ્તુઓ આપણે ખાતા નથી. હવે તમને બેહદનાં બાપ દૈવીગુણ શિખવાડવા વાળા મળ્યાં છે તો સર્વગુણ સમ્પન્ન.... અહીંયા જ બનવાનું છે. અહીંયા બનશો ત્યારે પછી ભવિષ્ય નવી દુનિયા આવશે. આ એમ જ થાય છે જેમ રાત પછી ફરી દિવસ થાય છે. હવે રાત નાં અંત માં જ દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે તો પછી સવાર થઈ જશે. પોતાની પરીક્ષા દરેકે પોતે જ લેવાની છે. એવું નથી કે બાપ તો બધું જાણે છે. તમે પોતાને જુઓ ને. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે શિક્ષક તો બધું જાણે છે. પરીક્ષાનાં દિવસો નજીક આવે છે તો બાળકો સ્વયં પણ સમજે છે અમે કેટલાં પાસ થઈશું, કયા સબજેક્ટ (વિષય) માં અમે ઢીલાં છીએ. થોડામાં માર્ક્સ ઓછા લેશે પરંતુ બધાં મળીને પાસ થઈ જશે. આ સમજે છે તો આમાં પણ પોતાની જાંચ (તપાસ) રાખવાની છે. મારામાં શું કમી છે? હું ખૂબ મીઠો બન્યો છું? બધાને પ્રેમ થી સમજાવવાનું છે - આપણી આત્માઓનાં બાપ પરમપિતા પરમાત્મા છે. મનુષ્ય ની વાત નથી. આપણે નિરાકાર ને ભગવાન કહીએ છીએ, ભગવાન રચતા એક જ છે, બાકી બધી છે રચના. રચના થી કોઈને વારસો નથી મળી શકતો, કાયદો નથી. હવે બધી રચના નાં સદ્ગતિ દાતા એક જ રચતા બાપ છે, તેમાં સાધુ-સંત બધાં આવી ગયાં. છે તો બધી આત્માઓ ને. હાં મનુષ્ય સારા-ખરાબ તો હોય જ છે, પોઝીશન (પદ) ઊંચી-નીચી હોય છે. સંન્યાસીઓમાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ તો જુઓ ભીખ માંગતા રહે, કોઈને બધાં પગે પડે છે. આપ બાળકોએ પણ ઊંચ બનવાનું છે, ખૂબ મીઠા બનો. ક્યારેય પણ ક્રોધ થી વાત ન કરવી જોઈએ, જેટલું થઈ શકે પ્રેમ થી કામ લો. કહે છે બાળકો ખૂબ જ હેરાન કરે છે તે તો આજકાલ નાં બાળકો છે જ એવાં. પ્રેમ થી તેમને સમજાવો. દેખાડે છે કૃષ્ણ ચંચળતા કરતાં હતાં તો તેમને દોરી થી બાંધતાં હતાં. જેટલું થઈ શકે પ્રેમ થી સમજાવવાનું છે કાં તો હલકી સજા. બિચારા અબોધ (અજાણ) છે. સમય પણ એવો છે. બહાર નો સંગ દોષ ખૂબ ખરાબ છે. હવે બેહદનાં બાપ કહે છે તમારે મૂર્તિ વગેરે રાખવાની કોઈ દરકાર નથી. કાંઈ પણ મહેનત કરવાની દરકાર નથી. શિવ નું ચિત્ર પણ કેમ રાખો! તે તો તમારા બાપ છે ને. ઘરમાં બાળકો બાપ નું ચિત્ર કેમ રાખશે? બાપ તો હાજરા-હજુર છે ને. બાપ કહે છે હું હમણાં હાજુર-નાઝીર છું ને. પછી ચિત્રોની તો દરકાર નથી. હું બાળકોને બેસી સમજાવું છું. કહે છે બાપદાદા ને જુઓ. હવે બાપ તો છે નિરાકાર, એમને જોઈ ન શકાય. બુદ્ધિ થી સમજી શકાય છે. બાપ કહે છે-હું આમનામાં પ્રવેશ કરી, બેસી તમને નોલેજ આપું છું. નહીં તો કેવી રીતે આવું. કૃષ્ણ નાં તન માં કેવી રીતે આવશે. સંન્યાસીઓ માં પણ નથી આવી શકતાં. હું આવું જ એમાં છું જે પહેલાં નંબર માં હતાં. એ જ હવે લાસ્ટ (છેલ્લા) નંબર માં છે. તમારે પણ હમણાં ભણીને ફરી પહેલાં નંબર માં જવાનું છે. ભણાવવા વાળા તો એક જ છે, જેમને જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. તમને જ્ઞાન ખૂબજ સારું મળે છે. તમે જાણો છો-શાંતિધામ આપણું ઘર છે, સુખધામ આપણી રાજધાની છે. દુઃખધામ રાવણ ની બાદશાહી છે. હવે બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો - પોતાનું ઘર શાંતિધામ ને યાદ કરો, સુખધામ ને યાદ કરો. દુઃખધામ નાં બંધન ને ભૂલતાં જાઓ. એવું બીજા કોઈ કહી ન શકે. ન તે જઈ શકે છે. ડ્રામા નાં વચ્ચે થી પાછાં કોઈ પણ જઈ ન શકે. આ જે કહે છે ફલાણા જ્યોતિ જ્યોત સમાયા અથવા પાર નિર્વાણ ગયાં, એક પણ જતાં નથી. સર્વ નાં બાપ અથવા માલિક એક જ પરમપિતા પરમાત્મા છે, એ બધાં આશિકો નાં એક જ માશૂક છે. તે શરીરધારી આશિક માશૂક એકબીજા ને યાદ કરે છે, બુદ્ધિ માં ચિત્ર આવી જાય છે. પછી એકબીજા ને યાદ કરતાં રહેશે. ખાવાનું ખાતાં રહેશે, યાદ કરતાં રહેશે. તે તો છે એક જન્મ નાં આશિક માશૂક. તમે જન્મ-જન્માંતર નાં આશિક છો, એક માશૂક નાં. તમારે બીજું કાંઈ પણ નથી કરવાનું, ફક્ત એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તે આશિક માશૂક ની સામે ચિત્ર આવી જાય છે. બસ તેમને જોતાં-જોતાં કામ પણ રોકાઈ જાય પછી તેમનો ચહેરો ગુમ થઈ જાય છે અને કામ કરવા લાગી જાય છે. આમાં તો એવું નથી. આત્મા પણ બિંદુ, પરમાત્મા પણ બિંદુ છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, આમાં જ મહેનત છે, કોઈ પણ આવી પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરતાં નથી. આત્મા નું જ્ઞાન મળ્યું અર્થાત્ આત્મા ને રીયલાઈઝ (અનુભવ) કરી, બાકી રહ્યાં પરમાત્મા. એ પણ તમે જાણો છો. બાબા આવીને અહીંયા (ભુકુટીમાં) બેસે છે. આમની જગ્યા પણ અહીંયા છે. આત્મા ક્યાંય થી પણ ચાલી જાય છે, ખબર નથી પડતી. એમનું મુખ્ય સ્થાન ભુકુટી છે. બાપ કહે છે - હું પણ બિંદુ છું, આમનામાં આવીને બેઠો છું. તમને ખબર

પણ નથી પડતી. બાપ આપ બાળકોને બેસી સંભળાવે છે, તમને જે સંભળાવે છે તે હું પણ સાંભળું છું. સમજ તો બિલકુલ રાઈટ (સાચી) છે. દૈવી ધર્મ વાળા જે હશે તે ઝટ સમજી જશે - આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. પહેલાં સ્થાપના અને પછી વિનાશ પણ થશે બીજા કોઈ ધર્મ સ્થાપક એવી રીતે નથી કરતાં. તે ફક્ત પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે પછી વૃદ્ધિ ને પામે, અહીંયા તો જે જેટલો-જેટલો પુરુષાર્થ કરે છે, એટલું ભવિષ્ય માં ઊંચ પદ પામે છે. તમે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે પ્રાલબ્ધ બનાવો છો તો કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ અને છે ખૂબજ સહજ, યોગ પણ સહજ જેનાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થાય છે.

બાપ કહે છે - હું ગેરેન્ટી (ખાતરી) કરું છું, કલ્પ-કલ્પ માં હું જ આવીને આપ બાળકોને પાવન બનાવું છું. ત્યાં પતિત એક પણ હોતું નથી. જ્ઞાન પણ કેટલું સહજ છે, ૮૪ જન્મો નું ચક્ર કેવી રીતે લગાવે છે, એ પણ બુદ્ધિ માં નોલેજ છે. આપણે ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે, આ નિશ્ચય રાખવાનો છે. નિશ્ચય માં જ વિજય છે. એવું નહીં કે ખબર નથી અમે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ કે થોડા ઓછાં. જ્યારે કે તમે બ્રાહ્મણ છો તો તમને નિશ્ચય હોવો જોઈએ બરાબર અમે ૮૪ નું ચક્ર પૂરું ભોગવ્યું છે. આ તો ખૂબ સહજ સમજ છે. બાળકોને સમજાવ્યું છે આ ચિત્ર બધાં દિવ્ય દૃષ્ટિ થી બાપે બનાવડાવ્યાં છે. કરેક્ટ (સુધાર) પણ કરાવ્યાં છે. શરૂઆત માં જ્યારે બનારસ માં બાબા એકાંત માં રહેતાં હતાં તો આવાં ચક્ર દિવાલો પર બેસીને બનાવતાં હતાં. સમજતાં કાંઈ નહોતાં કે આ શું છે. ખુશી થતી હતી. સાક્ષાત્કાર થવાથી જેમકે ઉડી જતાં હતાં. આ શું થાય છે, સમજ માં નહોતું આવતું. તમે જાણો છો જે ચિત્ર પહેલાં બન્યાં હતાં તે ફરી બદલી ને નવાં-નવાં બનાવતાં ગયાં. હવે નવાં-નવાં ચિત્ર કલ્પ પહેલાં માફક બનતાં જાય છે. સીડી નું ચિત્ર જુઓ કેટલું સારું છે. આનાં પર સમજાવવું સહજ છે. પાછળ થી આવવા વાળા ને વધારે જ સહજ સમજ મળે છે. હમણાં નવાં-નવાં જે આવે છે, ૭ દિવસ માં બધું જ્ઞાન સમજી લે છે. જૂનાં થી પણ આગળ જઈ રહ્યાં છે. કોઈ કહે છે પહેલાં આવ્યાં હોત તો સારું હતું. અરે આ પણ ફિકર (ચિંતા) નહીં કરો. પહેલાં આવ્યાં હોત અને ભાગાંતી થઈ જાત તો? પાછળ થી આવવા વાળા ને તો સહજ તખ્ત મળે છે. પહેલાં જે હતાં જુઓ તે પછી હવે છે પણ નહીં. ખતમ થઈ ગયાં. અંત માં રીઝલ્ટ (પરિણામ) ની ખબર પડે છે - કોણ પાસ થયું. નવાં-નવાં નીકળે છે અને જલ્દી સર્વિસ (સેવા) પર લાગી જાય છે. જૂનાં એટલાં નથી લાગતાં. નવી-નવી બાળકીઓ સર્વિસ થી દિલ પર ચઢતી રહે છે. જૂનાં કેટલાં તો ખતમ થઈ ગયાં એટલે બાબા કહે છે - જેમને સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ કહેવાય છે, તેમાં પણ કોઈ આશ્ચર્યવંત સુનન્તી, ભાગાંતી થઈ જાય છે. જે ગવાયેલું છે તે હવે પ્રેક્ટિકલ માં થઈ રહ્યું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ ની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની જાંચ પોતે જ કરવાની છે. જોવાનું છે હું ખૂબ-ખૂબ મીઠો બન્યો છું? મારા માં શું-શું કમી છે? બધાં દૈવીગુણ ધારણ થયાં છે! પોતાની ચલન દેવતાઓ જેવી બનાવવાની છે. આસુરી ખાન-પાન ત્યાગી દેવાનાં છે.
2. કોઈ પણ વ્યર્થ વાતો ન સાંભળવાની છે અને ન બોલવાની છે. સહનશીલ બનવાનું છે.

વરદાન :- કર્માતીત સ્ટેજ પર સ્થિત થઈ ચારેય તરફ ની સેવાઓ ને હેન્ડલ કરવા વાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ આગળ ચાલીને ચારેય તરફ ની સેવાઓનાં વિસ્તાર ને હેન્ડલ (સંભાળ) કરવા માટે ભિન્ન-ભિન્ન સાધન અપનાવવા પડશે કારણ કે તે સમયે પત્ર વ્યવહાર કે ટેલિગ્રામ, ટેલિફોન વગેરે કામ નહીં કરશે. એવાં સમય પર વાયરલેસ સેટ જોઈએ, એનાં માટે હમણાં-હમણાં કર્મયોગી, હમણાં-હમણાં કર્માતીત સ્ટેજ માં સ્થિત રહેવાનો અભ્યાસ કરો ત્યારે ચારેય તરફ સંકલ્પ ની સિદ્ધિ દ્વારા સેવા માં સહયોગી બની શકશો.

સ્લોગન :- પરમાત્મ પ્રેમ ની પાલના નું સ્વરૂપ - તમારું સહજયોગી જીવન છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ અને વારસા ને યાદ કરવામાં તમારી કમાણી પણ છે તો તંદુરસ્તી પણ છે , તમે અમર બની જાઓ છો ”

પ્રશ્ન :- હૃદય ને શુદ્ધ બનાવવાની સહજ યુક્તિ કઈ છે?

ઉત્તર :- ક્યાંય પણ રહો ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) થઈને રહો. હંમેશાં સમજો અમે શિવબાબા નાં ભંડારા થી ખાઈએ છીએ. શિવબાબા નાં ભંડારા નું ભોજન ખાવા વાળાનું હૃદય શુદ્ધ થતું જાય છે. પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં જો શ્રીમત પ્રમાણે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર ટ્રસ્ટી બનીને રહો તો તે પણ શિવબાબા નો ભંડારો છે, મન થી સરેન્ડર (સમર્પિત) છો.

ઓમ શાંતિ ! જન્મ-જન્માંતર અડધોકલ્પ બાળકોએ સતસંગ કર્યા છે, સાધુ-સંત પંડિત વગેરે બધાં મનુષ્યો નો સતસંગ હોય છે, આ કોઈ પણ મનુષ્ય નો સતસંગ નથી. આને કહેવાય છે રુહાની સતસંગ. સુપ્રીમ રુહ રુહો ની સાથે રુહરુહાન અર્થાત્ સતસંગ કરે છે. અહીંયા તમે કોઈ મનુષ્ય થી નથી સાંભળતાં, ન દેવતાઓથી સાંભળો છો. તમે સાંભળો છો ભગવાન થી. ભગવાન ને હંમેશાં નિરાકાર કહેવાય છે અને ભગવાન આવે જ ત્યારે છે જ્યારે બાળકોને ભગવાન-ભગવતી બનાવવા માટે પણ ભણાવવાનાં છે. ભગવાન અને ભગવતી નું પદ સિવાય ભગવાન નાં કોઈ આપી ન શકે. આપ બાળકો જાણો છો કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગ હોય છે તો નિરાકાર ભગવાન આવીને આપણને જ્ઞાન આપે છે. આ પણ ફક્ત તમે જ સમજો છો, બીજું કોઈ મુશ્કેલ સમજી શકે. શિવબાબા આવે છે જરૂર, પરંતુ એમનાં બદલે કૃષ્ણ ને ગીતા નાં ભગવાન કહી દીધાં છે. તો જરૂર બધાની બુદ્ધિ માં આ મનુષ્ય તન જ આવતું હશે. તમે જ દૈવીગુણ વાળા હતાં અને હવે આસુરી ગુણવાળા બન્યાં છો. ફરી હવે દૈવીગુણ વાળા બનો છો. દૈવીગુણ વાળા ને ઈશ્વરીય સંપ્રદાય, આસુરી ગુણ વાળા ને આસુરી સંપ્રદાય કહેવાય છે. હવે નિરાકાર બાપ નિરાકાર સંપ્રદાય અર્થાત્ આત્માઓને ભણાવે છે, એટલે કહેવાય છે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય અથવા રુહાની સંપ્રદાય, જેમને રુહાની બાપ આવીને ભણાવે છે. હમણાં તમે રુહ-અભિમાની બનો છો. આપણે આત્મા છીએ, બાપ આપણને ભણાવે છે. કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. રુહો ને જ ભણાવે છે, એ જ નોલેજકુલ (જ્ઞાન સાગર) છે બીજા ઋષિ-મુની વગેરે તો બધાં નેતી-નેતી કહેતાં ગયાં અર્થાત્ અમે રુહ ને નથી જાણતાં. જ્યાં સુધી એ જ્ઞાન સાગર સન્મુખ ન આવે તો જ્ઞાન કેવી રીતે સમજાવે. આ સારી રીતે સમજવાની વાતો છે. આપણને કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતું, આપણને બાપ ભણાવે છે. એ છે બેહદ નાં બાપ નિરાકાર. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે, સાકાર અને નિરાકાર બે બાપ દરેક ને હોય છે. એક રુહાની અને બીજા શરીરધારી. રુહાની બાપ જ આવીને રુહો ને પાવન બનાવે છે. તમે જાણો છો આપણે પાવન હતાં, પતિત બન્યાં પછી પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનીએ છીએ. ચિત્ર પણ સામે છે, બાબા સલાહ આપે છે કે ઘડી-ઘડી ચક્ર ની સામે જઈને બેસો તો બુદ્ધિ માં બધું જ્ઞાન આવી જશે કે આપણે હમણાં સંગમયુગ પર બેઠાં છીએ બીજા બધાં પોતાને કળયુગ માં સમજે છે. કળયુગ ને ધોર અંધારું કહેવાય છે. હવે તમે છો સંગમ પર. હમણાં તમને રોશની છે, સતયુગ માં પછી તમને આ જ્ઞાન નથી મળતું. બાપ જ્યારે આવે છે ત્યારે જ ધોર અજવાળું થાય છે. આ સંગમયુગ છે જ કલ્યાણકારી યુગ. આનાં જેવો યુગ કોઈ હોતો જ નથી, જ્યારે કે બાપ આવે છે. સતયુગ ને કલ્યાણકારી નહીં કહેશે, ત્યાં કોઈનું કલ્યાણ નથી થતું. કલ્યાણ સંગમ પર જ થાય છે. સતયુગ માં તો છે જ કલ્યાણ. સંગમ પર કળયુગ ને સતયુગ, કલ્યાણકારી બનાવે છે. તો હવે તમારું જુઓ કેટલું કલ્યાણ થાય છે, ફક્ત બાપ અને વારસાને યાદ કરવામાં કેટલી તમારી કમાણી છે. કમાણી ની કમાણી પણ છે અને તંદુરસ્તી ની તંદુરસ્તી પણ છે. તમારું જીવન અમર બને છે. તમારું ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. તો બાળકોને કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ કારણ કે તમારી બુદ્ધિ માં બધું નોલેજ છે. અહીંયા આપ બાળકો આવો છો તો પુરુષાર્થ કરી મ્યુઝિયમ માં ચિત્રો પર સમજાવવાનાં લાયક બનવું જોઈએ. પોતાને લાયક બનાવવાનાં માટે ૭-૮ દિવસ બેસીને શીખો. પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) થઈ, જલ્દી ભાગ્યાં સર્વિસ (સેવા) પર. સર્વિસ કરીને પછી પાછાં આવ્યાં. આ શીખવાનું તો ખૂબ સહજ છે. ચિત્રો ને સામે જોવાથી જ બુદ્ધિ માં આવી જાય છે કે અમે સંગમ પર બેઠાં છીએ. આજની દુનિયા માં બહુજ મનુષ્ય છે, કાલે ખૂબ થોડાંક હશે. આટલાં આ બધાં પાછાં જવાનાં છે. હમણાં બાપ સ્વયં આવેલાં છે, બાળકોની કેટલી ઈજ્જત રાખે છે. દૂરદેશ કા રહેનેવાલા આયા દેશ પરાયે..... રાવણ નો દેશ

પારકો દેશ છે ને. રામ નાં દેશ માં તો ક્યારેય રાવણ આવી ન શકે. આનાં પર એક કહાની અથવા કથા પણ સંભળાવે છે, જે પણ કથાઓ સંભળાવે છે તે બધી છે કહાનીઓ (વાર્તાઓ). ન તો કહાનીઓ માં કોઈ સાર છે, ન નોવેલ્સ (નવલકથા) માં કોઈ સાર છે. નોવેલ્સ પણ કેટલી અસંખ્ય વેચાય છે. માત્ર નોવેલ્સ વેચવાવાળા લખપતિ થઈ જાય છે.

હમણાં આપ બાળકોની પરવરિશ તો બાપ નાં હાથ માં છે. બસ તુમ્હી સે ખાઉં અર્થાત તમારા જ ભંડારા થી ખાઉં..... તમારી બધી પરવરિશ અહિયાં જ થાય છે. જે સરેન્ડર (સમર્પિત) થઈ જાય છે તેમની પરવરિશ તો થાય જ છે પરંતુ જે મન થી પણ સમજે છે કે આ બધું ઈશ્વર નું (બાપનું) છે, હું ટ્રસ્ટી છું, હું શ્રીમત પર જ ચાલી ને ખર્ચો વગેરે કરું છું. એવું જે સમજે છે તે પણ શિવબાબા નાં ભંડારા થી ખાય છે. શિવબાબા નાં ભંડારા થી ખાવાથી હૃદય શુદ્ધ થાય છે. એવું નથી કે એ શિવબાબા નાં ભંડારા થી નથી ખાતાં. બાપ નાં ડાયરેક્શન પર ચાલવા વાળા પણ જેમ કે બાપ નાં ભંડારા થી ખાય છે. જે ભંડારા થી ખાધું, તે ભંડારો ભરપૂર કાલ કંટક દૂર..... તેનાં પછી તમે ક્યારેય પણ અકાળે મૃત્યુ ને નહીં પામશો. આ સમયે જ શિવબાબા આવે છે, એમની મહિમા પણ ગવાયેલી છે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે પરંતુ એમનો ભંડારો કેવી રીતે હોય, આ કોઈ પણ નથી જાણતું. બાબા પણ બરાબર આવે છે ને. બાળકો જે પણ આવે છે એમને શિવબાબા નાં ભંડારા થી ખાવાનું મળે છે. સારું મેલ (ભાઈ) સરેન્ડર થાય છે તો ઠીક છે, જો તે સરેન્ડર નથી થતાં તો માતાઓ શું કરે? કારણ કે કમાણી છે પતિ ની. તે તો સરેન્ડર થતાં નથી. તે તો જ્યારે કમાણી કરે ત્યારે સ્ત્રી ખાય. હા, બંને સરેન્ડર છે તો પછી શિવબાબા નાં ભંડારા થી પરવરિશ થઈ શકે છે. આ બાપ બાળકોને સારી રીતે સમજાવે છે. બુદ્ધિ માં રાખવાનું છે અમે બાપ ની પાસે બેઠાં છીએ જ્યાં સુધી કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય. દિવસ-પ્રતિદિવસ આપણે આપણા સ્વરાજ્ય નાં નજીક આવતાં જઈએ છીએ. સમય વીતતો જાય છે, તમે નજીક આવતાં જાઓ છો. સતયુગ નાં પહેલાં વર્ષ માં હવે કેટલાં વર્ષ કહેશો? હવે કેટલાં નજીક આવી ગયાં છો? બાપ કહે છે બાળકો હવે તમારું ૮૪ નું ચક્ર પૂરું થાય છે. તમે હવે ૮૪ જન્મો નાં ચક્રને જાણ્યું છે. ચક્રની જોવાથી જ કહેશો અમે હમણાં સંગમ પર છીએ. આ તરફ છે કળયુગ, તે તરફ છે સતયુગ. કાલે આપણે આપણા સુખધામ માં હોઈશું. દુનિયાને ખબર નથી, તે તો બિલકુલ જ ધોર અંધારા માં છે. આપ બાળકોને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. બેહદ નાં બાપ થી આપણે ૨૧ જન્મ ની કમાણી કરીએ છીએ. સદા સુખ નો વારસો પામી રહ્યાં છીએ - આ ખુશી રહે છે. સ્વર્ગવાસી બનવું, આ તમારી જ તકદીર માં છે. સ્વર્ગ એક વન્ડરફુલ (અદ્ભૂત) વસ્તુ છે. જેવી રીતે ૭ વન્ડર્સ દેખાડે છે ને. આ તો સૌથી મોટું વન્ડર છે. ચિત્ર પણ છે વન્ડરફુલ સ્વર્ગ નાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં એટલે બાબાએ લખ્યું હતું - ઉપરમાં સૂર્યવંશી નું લખો તેની નીચે ચંદ્રવંશી નું લખો તો અડધોકલ્પ પૂરો થઈ જશે. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી ૧૨૫૦ વર્ષ. તો પછી લખો વર્ષ ની વાત જ ઉડી જાય. ત્યાં બાહુબળ માં કેટલો ખર્ચો થાય છે. અહીંયા શરૂ થી લઈને અંત સુધી કાંઈ પણ ખર્ચો નથી થતો. આ તો બાપ અને બાળકો નો હિસાબ છે, ખર્ચો ની વાત જ નથી. અહીંયા બાળકો આવીને રીફ્રેશ થાય એટલે મકાન વગેરે બનાવે છે. બાળકો નાં જ પૈસા છે તે પણ કેટલાં દિવસ તો પસાર થઈ ગયાં. બાકી તો થોડાં દિવસ છે, ખર્ચો કાંઈ પણ નથી. તમે જીવનમુક્તિ પામો છો, વગર કોડી ખર્ચે. આમાં ફક્ત મહેનત ની વાત છે. ભગવાન ને તો બધાં ભક્ત યાદ કરે છે પરંતુ એ નથી જાણતાં કે ભગવાન કોણ છે? ભગવાનને ન જાણવાનાં કારણે અનેકોને ભગવાન માની લે છે. હવે આપ બાળકોએ સાચાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બાબાએ કેટલી વાર સમજાવ્યું છે, મોટા-મોટા ચિત્ર મુખ્ય સ્થાનો પર લગાવો. જેવી રીતે એરોડ્રમ છે, એરોડ્રમ વાળા શું લેશે? તેમને સમજાવો આ તો બધાં મનુષ્યો નાં કલ્યાણ માટે છે. આને સમજવાથી જ મનુષ્ય બાપ થી વારસો લઈ વિશ્વ નાં માલિક બની શકે છે. મુખ્ય છે દિલ્લી. દિલ્લી રાજધાની છે ને. ત્યાં બધાં ભેગાં થાય છે. ત્યાં ટીન પર આવાં મોટા-મોટા ચિત્ર હોય. મુખ્ય છે જ ત્રિમૂર્તિ, ગોળો અને ઝાડ. આ સીડી તો કમાલ ની છે, આમાં વિનાશ વગેરે પણ સારી રીતે લખેલું છે અને પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા છે કે પાણી ની ગંગા? જજ (નિર્ણય) કરો. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ પૂછે છે - ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે કે એક નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે? બાપ થી તો બાળકોને વારસો મળે છે. મુખ્ય છે જ આ ચિત્ર. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર પણ ખૂબ-ખૂબ વેલ્યુબલ (કિંમતી) છે. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના થાય છે, પછી એ જ પાલના પણ કરશે.

બાળકોને અથાહ ખુશી રહેવી જોઈએ - બેહદ નાં બાબા આપણને ભણાવે છે, સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવા માટે. બાબા આવીને સ્વર્ગ ની સ્થાપના અને નર્ક નો વિનાશ કરાવે છે એટલે મહાભારત લડાઈ પણ સાથે છે. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આ ચક્ર ફરે છે. બાપ પણ કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવે છે. ગીતા માં તેમણે પછી

યુગે-યુગે લખી દીધું છે તે પણ પ યુગ છે, પાંચ વાર આવ્યાં. પછી ૨૪ અવતાર, ફલાણો અવતાર કેમ લખી દીધું છે! મનુષ્ય કેટલાં યજ્ઞ, તપ, તીર્થ વગેરે કરે છે, સમજે છે આ બધાં રસ્તા ભગવાન થી મળવાનાં છે. પરંતુ ભગવાન ની પાસે તો કોઈ પણ જઈ નથી શકતું. અડધોકલ્પ કેટલું માથું માર્યું છે. જન્મ-જન્માંતર ફેરા લગાવ્યાં, આ કર્યું..... છતાં પણ બાપ ન મળ્યાં. હવે બાપ આપ બાળકોનાં કેટલાં નજીક છે. તમારાથી વાત કરી રહ્યાં છે, તમને સમજાવી રહ્યાં છે. તમે સમજો છો કલ્પ-કલ્પ હૂબહૂ આપણે આવી રીતે મળીએ છીએ જે કંઈ વીત્યું, કલ્પ-કલ્પ થશે. તે જ દાદા ઝવેરી હશે. પછી એમનામાં જ બાબા પ્રવેશ કરશે, પછી તે જ બાળકો આવીને બાપ નાં બનશે અને ફરીથી સ્વર્ગ નો વારસો લેશે. આ બાપ નો આપ બાળકોની સાથે અનાદિ અવિનાશી પાઠ કલ્પ-કલ્પ આવી રીતે જ રિપીટ થતો રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ ની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ કલ્યાણકારી સંગમયુગ છે, આમાં દરેક વાતમાં કલ્યાણ છે, કમાણી જ કમાણી છે. બાપ અને વારસા ને યાદ કરી ૨૧ જન્મ નાં માટે જીવન ને અમર બનાવવાનું છે.
2. પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં મન-બુદ્ધિ થી સરેન્ડર (સમર્પિત) થવાનું છે. શ્રીમત પર ખર્ચો કરવાનો છે, પૂરા ટ્રસ્ટી થઈને રહેવાનું છે. શિવબાબા નો ભંડારો ભરપૂર કાળ કંટક દૂર.....

વરદાન :- વિસ્તાર ની રંગ - બેરંગી વાતો થી કિનારો કરી મુશ્કેલ ને સહજ બનાવવા વાળા સહજયોગી ભવ જ્યારે બાપને જોવાનાં બદલે વાતોને જોવા લાગી જાઓ છો તો ઘણાં ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) ઉત્પન્ન થાય છે અને સહજ વાત પણ મુશ્કેલ અનુભવ થવા લાગે છે કારણ કે વાતો છે વૃક્ષ અને બાપ છે બીજ. જે વિસ્તાર વાળા વૃક્ષ ને હાથમાં ઉઠાવે છે એ બાપ ને કિનારે કરી દે છે, પછી વિસ્તાર એક જાળ બની જાય છે જેમાં ફસાતા જાય છે. વાતોનાં વિસ્તાર માં રંગ-બેરંગી વાતો હોય છે જે પોતાની તરફ આકર્ષિત કરી લે છે, એટલે બીજરૂપ બાપ ની યાદ થી બિંદુ લગાવીને તેનાથી કિનારો કરી લો તો સહજયોગી બની જશો.

સ્લોગન :- હું અને મારાપણા ની એલોય (ખાદ) ને સમાપ્ત કરવી જ રીયલ ગોલ્ડ (સાચું સોનું)બનવું છે.

“ મીઠા બાળકો - પરચિંતન છોડી પોતાનું કલ્યાણ કરો , તમે સોના જેવાં બનીને બીજાઓને રસ્તો બતાવો ”

પ્રશ્ન :- અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ જે સદા કરતાં રહે, તેમની મુખ્ય નિશાની સંભળાવો?

ઉત્તર :- તે હઠ થી પોતાની કર્મેન્દ્રિઓ ને વશ નથી કરતાં. પરંતુ તેમની કર્મેન્દ્રિઓ સ્વતઃ શીતળ થઈ જાય છે. આપણે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ, આ સ્મૃતિ સ્વતઃ રહે છે. દેહ-અભિમાન છૂટતું જાય છે. નામ રૂપ નો નશો ખતમ થઈ જાય છે. બીજા ની યાદ નથી આવતી.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ...

ઓમ શાંતિ ! આ કોઈ ફક્ત પ્રેમ નાં સાગર નથી, જ્ઞાન નાં સાગર છે. જ્ઞાન અને અજ્ઞાન. જ્ઞાન ને દિવસ, અજ્ઞાન ને રાત કહેવાય છે. જ્ઞાન અક્ષર જ સારો છે. અજ્ઞાન અક્ષર ખરાબ છે. અડધોકલ્પ છે જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ. અડધોકલ્પ છે અજ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ, અજ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ છે દુઃખ. જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ સુખ છે. આ તો ખૂબ સહજ સમજવાની વાતો છે, દિવસ છે જ્ઞાન નો. રાત છે અજ્ઞાન, આ પણ કોઈને ખબર નથી. જ્ઞાન કોને કહેવાય છે, અજ્ઞાન કોને કહેવાય છે, આ બેહદ ની વાતો છે. તમે બધાં ને સમજાવો છો જ્ઞાન શું છે, ભક્તિ શું છે. જ્ઞાન થી તમે પૂજ્ય બની રહ્યાં છો. જ્યારે પૂજ્ય બની જાઓ છો તો પૂજા ની સામગ્રી ને જાણી જાઓ છો, જે પણ મંદિર વગેરે છે. તમે જાણો છો આ બધાં યાદગાર છે. તેમની જીવન કહાની શું છે - તે તમે જાણો છો. જે પૂજા કરવા જાય છે તે પોતે નથી જાણતાં. પૂજા ને ભક્તિ કહેવાય છે, ભગવાને ભક્તો થી મળવાનું છે - ભક્તિ નું ફળ આપવાનાં માટે. તો ભગવાન જ આવીને પુજારી થી પૂજ્ય બનાવે છે. પૂજ્ય સતયુગ માં પુજારી કળયુગ માં હોય છે. આપ બાળકો જાણો છો આજે શું છે, કાલે શું થવાનું છે. વિનાશ તો જરૂર થવાનો છે, કોઈ પણ સમયે થઈ શકે છે. તૈયારી થઈ રહી છે. ગવાયેલું પણ છે અનેક કુદરતી આપદાઓ થાય છે. આ તો લખી દેવું જોઈએ - ગૃહ યુદ્ધ અને કુદરતી આપદાઓ, તેને કોઈ ઈશ્વરીય આપદાઓ નહીં કહેશે. આ તો ડ્રામાની નોંધ છે, જેમાં નેચરલ કૅલેમિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) બધું આવવાનું છે. વિનાશ માં પણ મદદ કરશે. મુશળધાર વરસાદ પડશે. ભૂખે મરશે, અર્થકલ્પ (ધરતી કંપ) વગેરે બધું આવવાનું છે. આનાં દ્વારા જ વિનાશ થવાનો છે. બાળકો જાણો છે, આ તો જરૂર થવાનું છે. નહીં તો સતયુગ માં આટલાં થોડાં મનુષ્ય કેવી રીતે હશે, જરૂર એકસાથે વિનાશ થશે. બાળકો સારી રીતે જાણે છે, આ બધાં કપડા ધોવાઈ જશે. આ બેહદ ની મોટી મશીનરી છે. ગવાયેલું છે મૂત પલીત કપડ ધોએ.... આ કપડા ની વાતો નથી. આ છે શરીર ની વાત. આત્માઓ ને યોગબળ થી ધોવાની છે. આ સમયે પ તત્વ તમોપ્રધાન છે તો શરીર પણ એવું બને છે. પતિત-પાવન બાપ આવીને પાવન બનાવે છે બાકી બધાં ખલાસ થઈ જાય છે. તમે જાણો છો પાવન કેવી રીતે બને છે. રસ્તો ખૂબ સહજ બતાવે છે. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી સમજતાં. જ્યાં-જ્યાં ભક્તિ યજ્ઞ વગેરે થાય છે, ત્યાં જઈને સમજાવવું જોઈએ કે જેની તમે ભક્તિ કરો છો તેની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) સમજવાથી જ તમે દેવતા બની શકો છો. તેમણે જીવનમુક્તિ કેવી રીતે પામી તે તો સમજો, તો તમે પણ જીવનમુક્તિ પામી શકો છો. મંદિરો માં બેસી જીવનકહાની સમજાવવાથી સારી રીતે સમજશે.

તમે પણ બાપ થી હમણાં જીવનકહાની સાંભળો છો, આપ બાળકોને કેટલી સમજ મળે છે. પરમપિતા પરમાત્મા ની જીવનકહાની કોઈ પણ નથી જાણતાં. સર્વવ્યાપી કહેવાથી જીવનકહાની થોડી થઈ જાય છે. આપ બાળકો હવે પરમપિતા પરમાત્મા ની જીવનકહાની ને જાણો છો, એટલે આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. આ સમય ને આદિ કહેશું. જ્યારે કે બાપ આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે છે પછી મધ્ય માં ભક્તિ નો પાર્ટ ચાલે છે. બાપ કહે છે આ સમયે હું આવીને સ્થાપના કરું, કરાવું છું. કરનકરાવનહાર છું. પ્રેરણા ને કરવું નહીં કહેવાશે. બાબા આવીને આમની કર્મેન્દ્રિઓ દ્વારા કરે છે, આમાં પ્રેરણા ની વાત નથી. કરનકરાવનહાર તો જરૂર સન્મુખ થઈ કરાવશે. પ્રેરણા થી કાંઈ પણ નથી થઈ શકતું. આત્મા, વગર શરીર કાંઈ પણ નથી કરી શકતી. ઘણાં કહે છે ઈશ્વર જ પ્રેરણા થી બધું કરે છે. બાબા તમે પ્રેરણા કરો, મારા પતિ ની બુદ્ધિ ઠીક થઈ જાય. બાપ કહે છે- પ્રેરણાની તો આમાં વાત જ નથી. પછી શિવ જયંતી કેમ મનાવાય. પ્રેરણા થી કામ થાય તો પછી આવ્યાં જ કેમ? એક તો

ઈશ્વર શું વસ્તુ છે, આ નથી જાણતાં. ફક્ત કહી દે છે ઈશ્વર ની પ્રેરણા થી બધું થાય છે. નિરાકાર પ્રેરણા થી કેવી રીતે કરશે, એ તો કરનકરાવનહાર છે. આવીને રસ્તો બતાવે છે. કર્મન્દ્રિઓ થી મુરલી ચલાવે છે. જ્યાં સુધી કર્મન્દ્રિઓ નો આધાર ન લે ત્યાં સુધી મુરલી કેવી રીતે ચલાવે. જ્ઞાન નાં સાગર છે તો સંભળાવવા માટે મુખ જોઈએ ને. હવે આપ બાળકોને આખી દુનિયાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ની ખબર પડી છે. પૂરું નોલેજ મળ્યું છે. સમજે છે જ્ઞાન વગર ગતિ નથી. જ્ઞાન કોણ આપે. અજ્ઞાન માર્ગ અને જ્ઞાન માર્ગ માં ફરક તો જુઓ ને. વિજ્ઞાન પણ કહેવાય છે. અજ્ઞાન છે અંધારું, બાકી જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન ને આપણે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ પણ કહી શકીએ છીએ. તમને હવે પાવન બનવાનું જ્ઞાન મળે છે. તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો. કોઈ સાંભળશે તો વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. કહેશે આત્મા જ્ઞાન લે છે તો આત્મા જરૂર સંસ્કાર લઈ જશે ને. મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો તો જ્ઞાન રહેવું જોઈએ. પરંતુ બાપ સમજાવે છે આ પુરુષાર્થ છે પ્રાલબ્ધ નાં માટે. પ્રાલબ્ધ મળી ગઈ પછી જ્ઞાનની શું દરકાર છે. સતયુગ છે જ આપ બાળકોનાં માટે પ્રાલબ્ધ. આ વાતો સાંભળવાથી જ વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. આ જ્ઞાન પરંપરાથી કેમ નથી ચાલતું, બાપ કહે છે આ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. દિવસ થઈ ગયો પછી અજ્ઞાન તો છે નહીં, જે જ્ઞાન ની દરકાર રહે. આ પણ સમજવા-સમજાવવાની વાતો છે. ફટ થી કોઈ સમજી નથી શકતું. શિવબાબા ભારતમાં જ આવે છે, બાળકોનાં માટે સોગાત (ભેટ) લઈ આવે છે, ભક્તિ નું ફળ આપવા માટે. ભક્તિ નાં પછી છે સદ્ગતિ. આ વિનાશ પણ થશે જરૂર. આસાર સામે છે. તમે સાંભળતાં રહેશો - ચિંગારી લાગે છે તો એક-બે કલાકમાં આખું મકાન બળીને ભસ્મ થઈ જાય છે. આ કોઈ નવી વાત નથી, વિનાશ તો થવાનો જરૂર છે. સતયુગ માં હોય જ છે થોડાં મનુષ્ય, શ્રેષ્ઠાચારી. તો શ્રેષ્ઠાચારી બનવાનાં માટે કેટલી મહેનત લાગે છે. માયા નાક થી એકદમ પકડી લે છે. આવી રીતે નીચે પડવા વાળાઓને ચોટ (માર) ખૂબ લાગે છે. સમય લાગી જાય છે. મોટામાં મોટી ચોટ છે કામ વિકાર ની એટલે કહેવાય છે - કામ મહાશત્રુ છે. આ જ પતિત બનાવે છે. ઝઘડો થાય જ છે વિકાર પર. વિકાર માટે નહીં છોડશે તો જરૂર કહેશે - આનાંકરતાં તો વાસણ સાફ કરીએ તે સારું છે. કચરા-પોતા કરશું પરંતુ પવિત્ર રહેશું, આમાં હિમ્મત ખૂબ જોઈએ. જ્યારે કોઈ બાપ ની શરણ માં આવે છે તો પછી માયા પણ લડવાનું શરૂ કરે છે. ૫ વિકારોની બીમારી વધારે જ ઉથલ ખાય છે. પહેલાં તો પાક્કા નિશ્ચયબુદ્ધિ હોવું જોઈએ. જીવતે જીવ મરેલાં છીએ. અહીંયા થી લંગર ઉઠાવી લીધું છે. કળયુગી, વિકારી કિનારો તમે છોડી દીધો છે. હવે આપણે યાત્રા પર જઈ રહ્યાં છીએ - આપણે અશરીરી થઈ આપણા ઘરે જઈએ છીએ. આત્મા ને આ જ્ઞાન છે કે હું એક શરીર છોડી બીજા માં જઈશ. આપણે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બની યાત્રા પર રહીએ છીએ. બુદ્ધિ માં યાદ રહે કે આ તો કબ્રિસ્તાન છે, પછી આપણે સુખધામ માં જઈશું. આપણને બાબા વારસો આપવાની યુક્તિ બતાવી રહ્યાં છે. પાવન બનવા માટે આપણે યોગ માં રહીએ છીએ. યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે ત્યારે આત્મા શરીર છોડશે. યાત્રા કેટલી વન્ડરફૂલ (અદ્ભુત) છે. ફક્ત બાપ ને યાદ કરો, પોતાની રાજધાની ને યાદ કરો. આટલી સહજ વાત પણ યાદ નથી આવતી. અલ્ફ ને યાદ કરો, બસ. પરંતુ માયા તે પણ યાદ કરવા નથી દેતી, મહેનત લાગે છે. આત્મા ને જ્ઞાન મળ્યું છે, અમારા બાબા આવેલાં છે. આત્મા ભણે છે ને. આત્મા શરીર દ્વારા જન્મ લે છે. આત્મા ભાઈ-ભાઈ છે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી પછી અનેક સંબંધ થઈ જાય છે. અહીંયા તમે ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. પરસ્પર માં ભાઈ-ભાઈ પણ છો, બહેન-ભાઈ પણ છો. પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. બંને ને વારસો જોઈએ. આત્મા જ પુરુષાર્થ કરે છે. પોતાને આત્મા સમજવું - આ જ મહેનત છે. દેહ-અભિમાન ન રહે. શરીર જ નથી તો વિકાર કોનાથી કરશે. આપણે આત્મા છીએ, બાપ ની પાસે જવાનું છે. શરીર નું ભાન જ ન રહે. જેટલાં યોગી બનતાં જશો, કર્મન્દ્રિયો શાંત થતી જશે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી કર્મન્દ્રિયો ચંચળ થાય છે. આત્મા જાણે છે અમને પ્રાપ્તિ થઈ રહી છે. શરીર થી અલગ થતાં જશો, તો કર્મન્દ્રિયો શાંત થતી જશે. સંન્યાસી લોકો દવાઓ ખાઈને કર્મન્દ્રિયો ને શાંત કરે છે. તે તો હઠયોગ થઈ ગયો ને. તમારે તો યોગ થી કામ લેવાનું છે. શું યોગબળ થી તમે વશ નથી કરી શકતાં? જેટલાં આત્મ-અભિમાની થતાં જશો તો કર્મન્દ્રિયો શાંત થતી જશે. ખુબ મહેનત કરવી પડે છે, પ્રાપ્તિ તો ખૂબ ઊંચી છે ને. બાપ કહે છે - યોગબળ થી તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. કર્મન્દ્રિયો પર જીત પહેરો છો એટલે ભારત નો યોગ નામીગ્રામી છે. તમે મનુષ્ય થી દેવતા, પતિત થી પાવન બનો છો. પ્રજા પણ સ્વર્ગવાસી તો છે ને. યોગબળ થી તમે સ્વર્ગવાસી બનો છો. બાહુબળ થી નથી બની શકતાં. મહેનત કાંઈ બહુ નથી. કુમારીઓનાં માટે તો જેમકે મહેનત જ નથી. ફી (મુક્ત) છે. વિકાર માં ગયાં તો મોટી પંચાયત થઈ જાય છે. કુમારી રહેવું સારું છે. નહીં તો પછી અધર કુમારી નામ પડી જાય છે. યુગલ પણ કેમ બનવું! આમાં પણ નામ રુપ નો નશો ચઢે છે. આ પણ મૂર્ખતા છે. યુગલ બન્યાં પછી પવિત્ર રહેવાનાં માટે ખૂબજ હિમત જોઈએ. જ્ઞાન ની પૂરી પરાકાષ્ઠા જોઈએ. ઘણાં છે જે હિમત કરે છે પરંતુ આગ ની આંચ આવી જાય છે તો ખેલ ખલાસ એટલે બાબા કહે છે કુમારી

છતાં પણ સારી છે. અધર કુમારી બનવાનો વિચાર પણ કેમ કરવો જોઈએ. કુમારીઓનું નામ પ્રસિદ્ધ છે. બાળ બ્રહ્મચારી છે. બાળ બ્રહ્મચારી રહેવું સારું છે, તાકાત રહે છે. બીજા કોઈ ની યાદ નહીં આવશે. બાકી હિંમત છે તો કરીને દેખાડો, પરંતુ મહેનત છે. બે થઈ પડે છે ને. કુમારી છે તો એકલી છે. બે થી દ્વેત આવી જાય છે. જ્યાં સુધી થઈ શકે કુમારી થઈ રહેવું સારું છે. કુમારી સેવા પર નીકળી શકે છે. બંધન માં પડવાથી પછી બંધન વૃદ્ધિ ને પામે છે. એવી જાળ પાથરવી જ કેમ જોઈએ જે બુદ્ધિ ફસાઈ પડે. આવી જાળમાં ફસાવું ઠીક નથી. કુમારીઓનાં માટે તો ખુબ સારું છે. કુમારીઓ એ નામ પણ નીકાળ્યું છે. કનૈયા નામ ગવાયેલું છે ને. કુમારી થઈ રહેવું ખૂબ સારું છે. એમનાં માટે ખૂબ સહજ છે. સ્ટુડન્ટ લાઈફ (વિદ્યાર્થી જીવન) પવિત્ર લાઈફ (જીવન) પણ છે. બુદ્ધિ પણ ફેશ રહે છે. કુમારોએ ભીષ્મ પિતામહ જેવાં બનવાનું છે. કલ્પ પહેલાં પણ રહ્યાં છે ત્યારે તો દેલવાડા મંદિર માં યાદગાર બનેલું છે. હવે બાપ બાળકોને ફરમાન કરે છે, મને યાદ કરો. બીજી બધી વાતોને છોડી તમે પોતાનું કલ્યાણ કરો. બાપ ને યાદ કરવામાં જ કલ્યાણ છે. ભૂલ-ચૂક થાય છે, બાળકો નીચે પડે છે, તમે પરચિંતન ને છોડી પોતાનું કલ્યાણ કરો. બીજા ચિંતન માં જાઓ જ નહીં. તમે સોના જેવાં બની જાઓ બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવો. સતીપ્રધાન બનવાનો એક જ ઉપાય છે. પાવન બન્યાં વગર મુક્તિધામ માં જઈ ન શકાય. ઉપાય એક જ છે પછી અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. ઝરમુઈ ઝઘમુઈ છોડી દો. નહીં તો પોતાનું જ નુકસાન કરશો. બાપ કોઈ શ્રાપ નથી આપતાં. શ્રીમત પર નહીં ચાલો તો પોતે જ પોતાને શ્રાપિત કરો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ ની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. નિશ્ચયબુદ્ધિ બની જીવતે જીવ આ જૂની દુનિયા થી પોતાનું લંગર ઉઠાવી લેવાનું છે. બાપ નાં દરેક ફરમાન નું પાલન કરી પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.
2. બીજાઓનું ચિંતન છોડી પોતાની બુદ્ધિ ને સ્વચ્છ સોના જેવી બનાવવાની છે. ઝરમુઈ-ઝઘમુઈ માં પોતાનો સમય નષ્ટ નથી કરવાનો. યોગબળ થી પોતાની કર્મેન્દ્રિયો ને શાંત, શીતળ બનાવવાની છે.

વરદાન :- મહેમાન પણાની વૃત્તિ દ્વારા પ્રવૃત્તિ ને શ્રેષ્ઠ, સ્ટેજ ને ઊંચી બનાવવા વાળા સદા ઉપરામ ભવ જે સ્વયં ને મહેમાન સમજીને ચાલે છે તે પોતાનાં દેહ રુપી મકાન થી પણ નિર્મોહી થઈ જાય છે. મહેમાન ને પોતાનું કંઈ નથી હોતું, કાર્ય માં બધી વસ્તુઓ લગાવશે પરંતુ પોતાપણા નો ભાવ નહીં હશે. તે બધાં સાધનો ને અપનાવતા પણ જેટલાં ન્યારા એટલાં બાપ નાં પ્યારા રહે છે. દેહ, દેહ નાં સંબંધ અને વૈભવો થી સહજ ઉપરામ થઈ જાય છે. જેટલી મહેમાન પણા ની વૃત્તિ રહે એટલી પ્રવૃત્તિ શ્રેષ્ઠ અને સ્ટેજ (અવસ્થા) ઊંચી રહે છે.

સ્લોગન :- પોતાનાં સ્વભાવ ને નિર્મળ બનાવી દો તો દરેક કદમ માં સફળતા સમાયેલી છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે સાચાં - સાચાં રાજઋષિ , રાજયોગી છો , તમારે રાજાઈ નાં માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- કયું અટેન્શન રાજાઈ નાં લાયક બનાવી દે છે?

ઉત્તર :- જો ભણતર પર પૂરે-પૂરું અટેન્શન છે તો રાજાઈ મળી જાય છે. બાપ જે સંભળાવે છે તેને સારી રીતે સાંભળી ધારણ કરો. બાપે સંભળાવ્યું અને બાળકોએ સાંભળ્યું તો રાજાઈ મળી જશે. જો સાંભળતાં સમયે બગાસા ખાઓ કે ઝુટકા ખાઓ, બુદ્ધિ ભટકે તો રાજાઈ ગુમાવી દેશો, એટલે ભણતર પર પૂરું અટેન્શન આપો.

ગીત :- હમેં ઉન રાહો પર ચલના હૈ....

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો પ્રતિ સમજાવી રહ્યાં છે. આજે બાળકોને હઠયોગ અને રાજયોગ પર સમજાવે છે. બાળકોને ખબર છે તેઓ જે પણ શીખવાડે છે, બધાં છે હઠયોગ કારણ કે તેઓ કર્મ સંન્યાસી છે. હકીકત માં ગૃહસ્થીઓ ને હઠયોગ, કર્મસંન્યાસ શીખવાનો નથી. તે તો છે જ નિવૃત્તિ માર્ગ. તે ધર્મ જ અલગ છે. તમારો ધર્મ દેવી-દેવતા ધર્મ છે, જે દેવી-દેવતાઓ એ રાજયોગ થી જ રાજ્ય પામ્યું છે. હમણાં તમે રાજઋષિ છો. ઋષિ તેમને કહેવાય છે જે પવિત્ર રહે છે. તમે હમણાં પવિત્ર છો. જો પવિત્ર ન રહે તો તેમને ઋષિ નહીં કહેવાશે. તમે રાજાઈ પામવાનાં માટે પવિત્ર બનો છો. તે કોઈ રાજાઈ પામવા માટે પવિત્ર નથી બનતાં. તમે જાણો છો કે પવિત્ર દુનિયામાં આપણને પવિત્ર રાજાઈ હતી. ભારતમાં જ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં દેવી-દેવતાઓ નો પૂજ્ય પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ હતો. હવે પુજારી પતિત બની ગયાં છે. પતિત કેવી રીતે બન્યાં? ૮૪ જન્મો નો હિસાબ છે ને. બાપ જે સહજ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે, તે જ તમને ૮૪ જન્મો નો હિસાબ બતાવે છે. બીજા ધર્મ ને સંન્યાસ ધર્મ વાળા શું જાણે. આ છે દેવી-દેવતાઓ નો પ્રાચીન ધર્મ. તે છે પાછળ વાળા ધર્મ. જે પાસ્ટ (વીતિ ગયું) થઈ ગયું છે, તેમને સંન્યાસી સમજી ન શકાય.

તમે જાણો છો હઠયોગ અનેક પ્રકારનાં છે. દ્વાપર થી ભક્તિમાર્ગ ની સાથે હઠયોગ શરૂ થાય છે. હવે ફરી છે રાજયોગ. તે હઠયોગ જન્મ પછી જન્મ શીખતાં આવ્યાં છે. રાજયોગ તમે એક જન્મ માં જ શીખો છો. તેમણે જન્મ પછી જન્મ પુનર્જન્મ લઈને હઠયોગ શીખવાનો જ છે. તમારે રાજયોગ શીખવાનાં માટે પુનર્જન્મ નથી લેવો પડતો. આ રાજયોગ તમે ફક્ત સંગમ પર જ શીખો છો. રાજાઈ મળી ગઈ, સ્વર્ગ થઈ ગયું પછી બીજા બધાં ધર્મ ખતમ થઈ જાય છે. તમે રાજઋષિ છો. રાધા કૃષ્ણ પણ પવિત્ર છે ને. કૃષ્ણ ને મહાત્મા પણ કહે છે. મહાત્મા પવિત્ર હોય છે. તમે પણ હમણાં મહાત્મા અથવા રાજઋષિ છો. મહાત્મા અર્થાત્ પવિત્ર, મહાન આત્મા. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. શાસ્ત્રો તો પછી થી બને છે. કહાનીઓ (કથાઓ) માફક બેસી લખે છે. જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ જાય છે, તે બેસી રમત બનાવે છે. સાચું તો નથી. હવે બાપ બાળકોને પ્રેક્ટિકલ માં ભણાવે છે. તેમની પછી હિસ્ટ્રી બનાવી છે. યાદવ, કૌરવ, પાંડવ હતાં, જરૂર સંગમ પર હશે. સંગમયુગ ની હિસ્ટ્રી બેસી બનાવી છે. તહેવાર પણ બધાં સંગમયુગ નાં છે. રક્ષાબંધન પણ પવિત્રતા પર છે. પાછળ પછી તેમનું યાદગાર ચાલે છે. અહીંયા બાપ પણ બધાને પવિત્ર બનાવી પ્રતિજ્ઞા કરાવે છે. સિક્કમ લોકો કંગન (કડું) પહેરે છે, તે પણ પવિત્રતા ની નિશાની છે. હિન્દુ લોકો જનોઈ પહેરે છે, તે પણ પવિત્રતા ની નિશાની છે. પરંતુ પવિત્ર રહેતાં નથી. રાખડી બંધાવે છે, અર્થ થોડી સમજે છે. આગળ બ્રાહ્મણ લોકો રાખડી બાંધતા હતાં. હવે બહેન-ભાઈ ને રાખડી બાંધે છે, તે ખર્ચી આપે છે. આ બધી હમણાં ફેશન આવી છે. હકીકત માં આ છે પવિત્રતા ની વાત. બાપ કહે છે - બાળકો કામ મહાશત્રુ છે. તે બ્રાહ્મણ લોકો કોઈ એવું નથી સમજાવતાં. હવે બેહદ નાં બાપ કહે છે બાળકો પ્રતિજ્ઞા કરો અમે પણ પવિત્ર બનીશું. ક્યારેય વિકાર માં નહીં જઈશું. બોલાવો પણ એટલે છો કે આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો. સતયુગ ત્રેતા માં કોઈ નથી બોલાવતાં. તે છે જ રામ રાજ્ય. આ છે રાવણ રાજ્ય. રામ રાજ્ય માં ૫ વિકાર હોતાં નથી. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા.... હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણે બાબા થી સ્વર્ગ ની બાદશાહી લઈ રહ્યાં છીએ. આ નર્ક થી જવાનું જરૂર છે. બાબા આવ્યાં છે પાવન બનાવીને સ્વર્ગ માં લઈ જવાં. પછી તો આપણે કેમ નહીં પાવન બનીએ. તેમનાં હઠયોગ તો અનેક પ્રકારનાં છે. જયપુર નાં મ્યુઝિયમ માં

જઈને જુઓ કેટલી વેરાઈટી (વિવિધતા) છે હઠયોગ ની. તેનાથી થતું કંઈ પણ નથી. સીડી નીચે ઉતરતાં જ જાય છે.

બાપે સમજાવ્યું છે ભારત જ્યારે પતિત બને છે, રાવણ નું રાજ્ય થાય છે તો ધરતી હલવા લાગે છે. સોના નાં મહેલ વગેરે બધાં નીચે ચાલ્યાં જાય છે. મહેલો વગેરેને કોઈ લૂટ્યાં થોડી છે. તે તો ફક્ત મંદિરો ને લૂટ્યાં છે. કાંઈક ઘરેણા સોનું વગેરે લઈ ગયાં છે. ઘરેણાઓ નો સૌથી વધારે શોખ તમને છે. તમે સ્વર્ગ માં આવતાં જ ઘરેણાં પહેરો છો, રાજ્ય કરો છો. બીજા ધર્મ વાળા આવતાં જ રાજ્ય નથી કરતાં. તમે બેહદ નાં બાપ થી સ્વર્ગ ની બાદશાહી નો વારસો લો છો. તો બાપ બેસી સમજાવે છે, ગીતા વાંચીને નથી સંભળાવતાં. ગીતા માં જે કંઈ લખ્યું છે, તે બધું મેં કહ્યું નથી, તે તો મનુષ્યોએ મારા મહાવાક્યો નાં પછી બેસી શાસ્ત્ર બનાવ્યાં છે. મેં જે તમને સંભળાવ્યું તે તમે જ સાંભળ્યું અને પછી જઈને રાજાઈ કરી. ત્યાં આ જ્ઞાન નથી રહેતું. અહીંયા તો બાપ શિક્ષક બેસી શિક્ષા આપે છે. બાપ તો હિન્દી માં જ સમજાવે છે. અહીંયા બધાં હિન્દી-હિન્દી કહેતાં રહે છે ને. જે તેમની ભાષા છે. હકીકત માં પ્રાચીન ભાષા હિન્દી જ છે, ન કે સંસ્કૃત. આ સંસ્કૃત તો શંકરાચાર્ય નાં પછી નીકળ્યું છે. જે આવે છે તે પોતાની ભાષા ચલાવે છે. બાકી એવું નથી કે બાબાએ ગીતા સંસ્કૃત માં સંભળાવી છે. ના. ગુરુનાનક ને પોતાનો ગ્રંથ છે. તેમણે સિક્ખ ધર્મ સ્થાપન કર્યો, તેમને પણ અવતાર માને છે. તેમાં રાજાઓ પણ હોય છે. સંન્યાસીઓમાં રાજાઈ નથી. બાબાએ સમજાવ્યું છે - બુદ્ધ, ક્રાઈસ્ટ વગેરે પહેલાં ગૃહસ્થી આત્મા હતાં. હવે ગૃહસ્થી પતિત આત્મા તો ધર્મ સ્થાપન કરી ન શકે. તેમનામાં પવિત્ર આત્મા આવી, જેમણે ધર્મ સ્થાપન કર્યો. બીજા ધર્મ તો જાત-જાત નાં અનેક છે, આવીને પોતાનો નાનો મઠ પંથ સ્થાપન કરે છે. ઝાડ માં પણ દેખાડ્યું છે ને. તો હઠયોગ અને રાજયોગ માં ખુબ ફરક છે. આ વાતો સમજવાની છે, જેમને સમજ માં નહીં આવતું હોય, તે ઝુટકા ખાઈ, બગાસા ખાતા રહેશે. અહીંયા તો તમને ખજાનો મળે છે. ખૂબ ભારે કમાણી છે. તમે રત્નો થી ઝોલી ભરો છો. તો આ આંખો ખોલીને સાંભળવાનું હોય છે. ઝુટકા ખાતા રહેશે કે બુદ્ધિ બહાર ભટકતી રહેશે તો તે રાજધાની પામી ન શકે.

તમે છો રાજકૃષિ. રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવા વાળા બાપ રાજધાની સ્થાપન કરે છે. શ્રીકૃષ્ણ નથી કરતાં. કૃષ્ણ બાપ નો વારસો લે છે. હવે તમારા બાપ છે નિરાકાર, જેનાથી વારસો લઈ રહ્યાં છો - વિશ્વ ની બાદશાહી નો. કેટલાં તમે સાહૂકાર બનો છો. અહીંયા એક જ બાપ આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. તે પણ હરો, ફરો, ખાઓ પીઓ, ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. સાહૂકાર જરૂર સારી રીતે ખાશે. તે તો પોતાની કમાણી નું ફળ ખાય છે. માલપુઆ ખાઓ કે રોટલી ખાઓ. યાદ કરો બાપ ને. ભલે કાંઈ પણ ખાઓ. પૈસા ત્યારે કોનાં માટે છે. બાબા કોઈ મનાઈ નથી કરતાં. ફક્ત બાપ થી યોગ લગાવવાનો છે. આ રાજાઈ સ્થાપન કરવામાં ખર્ચો નથી. તે લડાઈ વગેરેમાં કેટલો ખર્ચો થાય છે. એરોપ્લેન પર કેટલો ખર્ચો થાય છે. પડે છે તો એકદમ ખતમ થઈ જાય છે. કેટલું નુકસાન થઈ જાય છે. તો બાપ કહે છે ચાલતાં ફરતાં બાપ ને યાદ કરો. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં રહો. આપણે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. હવે ચાલ્યાં વતન ની તરફ. ઘરે જઈને પછી આવી રાજાઈ કરીશું. તમે એક્ટર્સ છો ને. તે બાઈસકોપ (ચલચિત્રો) તો બે અઢી કલાક ચાલે છે. આ બેહદ નું નાટક ૫ હજાર વર્ષ ચાલે છે, આને મનુષ્ય જ જાણી શકે. આ દુનિયા છે કાંટાઓ નું જંગલ. મોટાં માં મોટો કાંટો છે વિકારનો, જે આદિ મધ્ય અંત દુઃખ આપે છે. બીજા નંબરનો કાંટો છે ક્રોધ. તેની નિશાની આ મહાભારત લડાઈ જુઓ. કોઈ વાત માં ગુસ્સો આવ્યો તો ઝટ બોમ્બસ શરૂ કરી દેશે. હવે તો એવાં-એવાં બોમ્બસ બનાવ્યાં છે જે વાત નહીં પૂછો. સતયુગ માં કોઈ લડાઈ વગેરે હોતી નથી. સંગમ પર જ આ મહાભારત લડાઈ દેખાડી છે. બીજા કોઈ શાસ્ત્ર માં લડાઈ ની વાત જ નથી. ત્યાં તો આખાં વિશ્વ નાં તમે માલિક રહો છો. લડાઈની વાત હોઈ ન શકે. શાસ્ત્રો માં અસુરો અને દેવતાઓ ની લડાઈ દેખાડી છે. પરંતુ દેવતાઓ અહિંસક છે. તમે યોગબળ થી વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. આ છે સાઈલેન્સ (શાંતિ) બળ, આમાં કાંઈ તમારે બોલવાનું નથી. યાદ નાં બળ થી તમે બાબા થી વિશ્વ ની બાદશાહી લો છો. ફરક જુઓ કેટલો છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) બળ થી વિનાશ થાય છે. તે જ સાયન્સ થી ફરી સતયુગ માં સુખ જોશો. સાયન્સ થી ઇન્વેન્શન (શોધ) કરે છે, તે તો સુખ નાં માટે કરે છે. આ પણ આવીને કાંઈક જ્ઞાન લેશે. પ્રદર્શની માં તો બધાં આવે છે. આગળ ચાલી બધાં આવશે. તમારા આ સાઈલેન્સ બળ નો અવાજ નીકળશે.

તમે પ્રશ્ન પૂછો છો - ગીતા નાં ભગવાન કોણ? આવાં પ્રશ્ન કોઈ પૂછી ન શકે. જ્યાં આ પ્રશ્ન લખો છો, તો તેની સાથે ચિત્ર પણ આપો. ગીતા નાં ભગવાન પરમપિતા પરમાત્મા કે શ્રીકૃષ્ણ? જે પૂરાં ૮૪ જન્મ લે છે. પતિત થી

પાવન બનાવવા વાળા તો બાપ જ છે. કૃષ્ણ ની આત્મા તો ૮૪ જન્મ લઈ શ્યામ બની છે. તેમને બેસી સમજાવે છે, તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. એક્ટર્સ ને ખબર તો હોવી જોઈએ ને કે અમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ. સંન્યાસીઓ નો ધર્મ જ અલગ છે. ભારતવાસીઓને પોતાનાં ધર્મ ની ખબર ન હોવાનાં કારણે બીજા-બીજા ધર્મ માં જતાં રહે છે. કોઈ ગુરુ નાં આશીર્વાદ થી કોઈને ધન મળી ગયું તો તેમની પાછળ ચોટી પડશે. પછી દેવાળું નીકળ્યું તો કહેશે ખુદા ની ભાવી. બાળક મળ્યું ખુબ ખુશી થશે. સારું ૧૦-૧૨ દિવસ નાં પછી બાળક મરી ગયું તો કહે છે ઈશ્વર ની ભાવી. એને જીવીત કરવાનું મારા હાથમાં નથી. બાબા નાં ખુબ એવાં ઉદાહરણ જોયેલાં છે. એવું-એવું ખૂબ થાય છે. અહીંયા તો બાપ બેઠાં છે. બાળકોને સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો પાવન બનો. યાદ છે, જ્યારે મહાભારે મહાભારત લડાઈ લાગી હતી તો દ્રૌપદીએ પોકાર્યા હતાં - બાબા અમને આ દુશાસન નંગન કરે છે, અમને આનાથી બચાવો. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. આ અબળાઓ પર અત્યાચાર આ વિષ પર જ થાય છે. કોઈ તો સ્ત્રીઓ પણ એવી હોય છે જે વિષ વગર રહી નથી શકતી. એમનું નામ પણ રાખેલું છે સૂરપંખા, પૂતના. જે વિષ નાં માટે હેરાન કરે છે તે છે કંસ, જરાસંધિ, શિશુપાલ.... આ બધાં વિનાશ ને તો પામવાનાં જ છે. આ સમય છે આસુરી, રાવણ રાજ્ય પછી થશે ઈશ્વરીય રાજ્ય. આ આખાં ચક્રને તો તમે જાણી ગયાં છો કે કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. આ ભુલાય ત્યારે છે જ્યારે વિકાર માં જાઓ છો. વિકાર માં જવા વાળાનું મુખ જ પીળું થઈ જાય છે. સ્વયં જ સમજે છે - આ અમે શું કરી દીધું. બાપ કહે છે - બાળકો આ વિષય ગટર માં નહીં જાઓ. આ તમને આદિ મધ્ય અંત દુઃખ આપવા વાળા છે. આમાં નહીં પડો. કસમ ઉઠાવો કે અમે વિકાર માં ક્યારેય નહીં જઈશું. ભગવાનુવાચ છે કામ મહાશત્રુ છે. દરેક ચિત્ર માં પહેલાં તો આ લખો. જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન ગીતા જ્ઞાન દાતા શિવ ભગવાનુવાચ. તો પછી કૃષ્ણ નું નામ ઉડી જશે. આપણને ગીતા નાં ભગવાન બેસી આ બતાવે છે. એ જ્ઞાન આપણે લઈએ છીએ. ભગવાન જ આવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય છે. રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ છે ને. અસલ છે શિવબાબા. રુદ્ર બાબા નહીં કહીશું. બોમ્બે માં બબુલનાથ નું પણ મંદિર છે. હવે બબુલ કહેવાય છે કાંટા ને. બબુલનાથ નામ કેમ રાખ્યું છે? આ કોઈ સમજતાં નથી. ચિત્ર તો શિવ નું જ છે. બાકી તો અનેક નામ રાખી દીધાં છે. શિવબાબા જ આવીને કાંટા નાં જંગલ ને ફૂલો નો બગીચો બનાવે છે, એ જ તમારા બાબા છે. એમનું નામ છે શિવ. શિવ પરમાત્માય નમઃ, બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતાય નમઃ અક્ષર બિલકુલ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. હવે એ પરમપિતા પરમાત્મા બેસી આ રથ દ્વારા સમજાવી રહ્યાં છે. હૂબહૂ જેવી રીતે લૌકિક બાપ સમજાવે છે બાળકો, આપણા કુળ ને કલંક નહીં લગાવતાં. કોઈ ખરાબ કામ નહીં કરતાં. આ બાબા પણ કહે છે બાળકો વિકારમાં તો ક્યારેય નહીં જતાં. પવિત્ર બન્યાં વગર સ્વર્ગ માં ઊંચ પદ પામી નહીં શકશો. ખૂબ જબરજસ્ત કમાણી તમે કરી રહ્યાં છો. બાકી બધાં ગુમાવી રહ્યાં છે. ભલે કોઈની પાસે પદમ છે. મોટાં-મોટાં મહેલ બનાવી રહ્યાં છે. લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. તમે સમજો છો એ બધું વેસ્ટ ઓફ ટાઈમ (સમય વ્યર્થ કરવો).... છે. આ કાંઈ કામ નહીં આવશે, બધું ખતમ થઈ જશે. તે તો સમજે છે - ૧૦-૧૨ હજાર વર્ષ ચાલશે. આપ બાળકો જાણો છો મોત તો સામે ઊભું છે, માથા પર. થોડાં સમય ની અંદર આ અર્થકવેક (ધરતી કંપ) વગેરે થઈ બધું ડામાડોળ થઈ જશે. અર્થકવેક વગેરેમાં અગણિત મરી જાય છે. હવે તો વિનાશ થવાનો જ છે. વિનાશ નો સાક્ષાત્કાર અને સ્થાપના નો સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. તે ફરી આ આંખો થી જોશો. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલું બધું કરે, પરંતુ કોઈ વૈકુંઠ માં જઈ ન શકે. જ્ઞાન વગર સદ્ગતિ થઈ ન શકે. આ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં રમકડાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કુળ કલંકિત કરવા વાળું કોઈ પણ ખરાબ કામ નથી કરવાનું. પવિત્ર બનવાની પોતે પોતાનાં થી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે.
2. હવે પોતાનો સમય, પૈસા... વેસ્ટ (વ્યર્થ) નથી કરવાનાં. ફૂલો નાં બગીચા માં ચાલવાનાં માટે કાંટા નીકાળી દેવાનાં છે.

વરદાન :-

“ પહેલાં આપ ” નાં પાઠ દ્વારા તાજધારી બનવા વાળા ચતુરસુજાન ભવ

જેમ બાપદાદા પોતાને ઓબીડીયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવાધારી) કહે છે, સર્વન્ટ કહેવાથી તાજધારી સ્વતઃ બની જવાય છે, એમ આપ બાળકો પણ સ્વયં નમ્રચિત બની બીજાઓને શ્રેષ્ઠ સીટ આપી દો, તેમને સીટ પર બેસાડશો તો તે ઉતરીને તમને સ્વતઃ જ બેસાડી દેશે. જો તમે

બેસવાની કોશિશ કરશો તો તે બેસવા નહીં દેશે એટલે બેસાડવા જ બેસવું છે. તો “પહેલાં આપ” નો પાઠ પાઠ્ઠો કરો, પછી સંસ્કાર પણ સહજ જ મળી જશે, તાજધારી પણ બની જશો-આ જ ચતુરસુજાન બનવાની રીત છે, આમાં મહેનત પણ નથી પ્રાપ્તિ પણ વધારે છે.

સ્લોગન :-

અંતર્મુખી, એકાંતવાસી બનવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા જ અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરે છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ નાં રાઈટ હેન્ડ બનવું છે તો દરેક વાત માં રાઈટીયસ (સાચાં) બનો , સદા શ્રેષ્ઠ કર્મ કરો ”

પ્રશ્ન :- કયાં સંસ્કાર સેવા માં ખૂબ વિઘ્ન નાખે છે?

ઉત્તર :- ભાવ-સ્વભાવ નાં કારણે પરસ્પર માં જે દ્વેત મત નાં સંસ્કાર થઈ જાય છે, તે સેવા માં ખૂબ વિઘ્ન નાખે છે. બે મતો થી ખૂબ જ નુકસાન થાય છે. ક્રોધ નું ભૂત એવું છે જે ભગવાન નો પણ સામનો કરવામાં વાર ન કરે એટલે બાબા કહે છે મીઠા બાળકો, એવો કોઈ પણ સંસ્કાર હોય તો તેને નિકાળી દો.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાળકો અર્થાત્ શિવબાબા જે સુપ્રીમ રુહ છે, એમનાં બાળકો આત્માઓએ શરીર રુપી કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા ગીત સાંભળ્યું. હવે તો બાળકોએ આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. ખૂબ મહેનત પણ છે. ઘડી-ઘડી પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ છે ગુપ્ત મહેનત. બાપ પણ ગુપ્ત, તો મહેનત પણ ગુપ્ત કરાવે છે. બાપ સ્વયં આવીને કહે છે બાળકો, મને યાદ કરો તો કલ્પ પ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક ફરીથી સતોપ્રધાન બનશો. બાળકો સમજે છે અમે જ સતોપ્રધાન હતાં ફરી અમે જ હમણાં તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ. સતોપ્રધાન બનવાનું છે જરૂર. ગીતા માં પણ કહે છે તકદીર જે ગુમાવેલી છે તે ફરી પામવા માટે તદબીર (પુરુષાર્થ) કરાવવા વાળા એક જ સર્વશક્તિમાન બાપ છે, કારણ કે બધાને પાવન બનાવે છે ને. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે, હું રુહાની બાળકો હવે તકદીર બનાવવા આવ્યો છું. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) સ્કૂલ માં તકદીર બનાવવા જાય છે ને. તે તો નાનાં બાળકો હોય છે. તમે નાનાં નથી, તમે તો મોટાં વડીલ છો. તકદીર બનાવી રહ્યાં છો. હાં કોઈ બુઢા-બુઢા પણ છે. વૃદ્ધાવસ્થા થી જુવાની માં ભણવું સારું હોય છે, જુવાન ની બુદ્ધિ સારી હોય છે. આ તો બધાનાં માટે ખૂબ સહજ છે. તમારું શરીર તો મોટું છે ને. આ બેબી છે, એટલું નહીં સમજી શકશે કારણ કે ઓરગન્સ (અવયવો) નાનાં છે. સ્તુતિ-નિંદા, દુઃખ-સુખ આ વાતો ને તમે સમજી શકો છો. આત્મા તો બિંદુ છે. શરીર વધતું રહે છે. આત્મા તો એકરસ જ હોય છે. ક્યારેય ઘટતી-વધતી નથી. તે આત્માની બુદ્ધિનાં માટે બાપ કસ્તૂરી જેવી સૌગાત (ભેટ) આપી રહ્યાં છે કારણ કે હમણાં તો બુદ્ધિ બિલકુલ તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. તો હવે સ્વચ્છ પણ બની રહી છે. આ ચિત્ર તમને સમજાવવામાં ખૂબ કામ માં આવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં દેવતાઓની આગળ જઈને માથું ઝુકાવે છે, પૂજા કરે છે. આગળ તમે પણ અંધશ્રદ્ધા થી જતાં હતાં. શિવ નાં મંદિરમાં જતાં હતાં, તમને એ થોડી ખબર હતી કે આ શિવબાબા છે. બાબા થી જરૂર વારસો મળ્યો છે ત્યારે તો એમની મહિમા ગવાય છે. કોઈ સારું કામ કરીને જાય છે તો એમની મહિમા ગવાય છે. સ્ટેમ્પ બનાવવો જોઈએ શિવબાબા નો. શિવબાબા ગીતા સર્મનાઈઝર..... આ સ્ટેમ્પ સહજ બની શકશે. આ બાપ બધાને સુખ આપવા વાળા છે. બાપ કહે છે - હું તમને સુખધામ નાં માલિક બનાવવા વાળો છું. બુઢી માતાઓ પણ આ તો સમજતી હશે કે અમે આવ્યાં છીએ શિવબાબા ની પાસે, જે વિચિત્ર છે. જેમણે આ ચિત્ર (તન) માં પ્રવેશ કર્યો છે. નિરાકાર ને વિચિત્ર કહેવાય છે. બુદ્ધિ માં રહે છે અમે શિવબાબા ની પાસે જઈએ છીએ, જેમણે આ ટેમ્પરરી (થોડાં સમય માટે) ચિત્ર ધારણ કર્યું છે. પતિતો ને પાવન બનાવી મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપે છે અથવા શાંતિધામ, સુખધામ નાં રહેવાસી બનાવે છે. મનુષ્ય શાંતિ નાં માટે જ કોશિશ કરે છે. ભગવાન મળે તો શાંતિ મળે, સુખ નાં માટે પુરુષાર્થ નથી કરતાં. બસ બાપ ની પાસે ઘરે જઈએ, ભગવાન મળે. આ સમયે બધાં મુક્તિ ની ઈચ્છા રાખવા વાળા છે. જીવનમુક્તિ લેવા વાળા ફક્ત આપ બ્રાહ્મણ જ છો. બાકી બધાં મુક્તિ ની ઈચ્છા રાખવા વાળા છે. જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવવા વાળા કોઈ છે જ નહીં. સન્યાસીઓ વગેરે ની પાસે જઈને શાંતિ માંગે છે. કહેશે મન ની શાંતિ કેવી રીતે મળે. જે પણ રસ્તો બતાવવા વાળા છે એ છે જ મુક્તિ માં જવા વાળા. મોક્ષ શું હોય છે, તે પણ બુદ્ધિ માં નથી આવતું. હેરાન થઈને કહે છે મુક્તિ માં જઈએ તો સારું છે. હકીકત માં મુક્તિધામ છે આત્માઓનું રહેવાનું સ્થાન. આટલાં સેન્ટર્સ (સેવાકેન્દ્ર) પર બાળકો છે બધાં જાણે છે કે અમે નવી દુનિયાનાં માટે રાજ્ય-ભાગ્ય લઈએ છીએ. બાબા અમને નવી દુનિયા નું રાજ્ય આપે છે. ક્યાં આપશે? નવી દુનિયામાં આપશે કે જૂની દુનિયામાં આપશે? બાપ કહે છે હું સંગમ પર આવું છું. હું ન સત્યુગ માં, ન કળયુગ માં આવું છું. બંને ની

વય માં આવું છું. બાપ તો બધાને સદ્ગતિ આપશે ને. એવું તો નહીં દુર્ગતિ માં છોડી જશે. સદ્ગતિ અને દુર્ગતિ સાથે નથી રહી શકતી. બાળકો જાણે છે આ જૂની દુનિયા વિનાશ થવાની છે, એટલે આનાંથી પ્રેમ નથી રાખવાનો. બુદ્ધિ કહે છે બરાબર હમણાં આપણે સંગમયુગ પર છીએ. આ દુનિયા બદલવા વાળી છે. હવે બાપ આવેલાં છે, બાપ કહે છે - હું કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર આવું છું તમને દુઃખ થી છોડાવી હરિ નાં દ્વારે લઈ જાઉં છું. આ જ્ઞાન ની વાત છે. હરિદ્વાર, કૃષ્ણ નું દ્વાર અર્થાત્ કૃષ્ણપુરી ને કહેવાય છે. સારું તેમની પાછળ પછી લક્ષ્મણ ઝૂલા લગાવી દીધાં છે. પહેલાં હરિદ્વાર આવશે. સતયુગ ને હરિદ્વાર કહેવાય છે. પછી રામ લક્ષ્મણ વગેરે દેખાડે છે. તે વાત કોઈ છે નહીં. તે તો બનાવેલી વાત છે. રામ ને કેટલાં ભાઈ આપી દીધાં છે! ૪ ભાઈ તો હોતાં નથી. ૪-૮ ભાઈ તો અહીંયા હોય છે. એક તરફ છે ઈશ્વરીય સંતાન, બીજી તરફ જે આસુરી સંતાન.

હમણાં તમે જાણો છો શિવબાબા બ્રહ્મા તન માં આવેલાં છે. શિવ બાબા છે, બ્રહ્મા છે દાદા. પ્રજાપિતા છે. એ આત્માઓનાં પિતા તો અનાદિ છે, આ સમયે બ્રાહ્મણો ને રચે છે. એવું નહીં કે શિવબાબા સાલિગ્રામ ને રચે છે. ના, સાલિગ્રામ તો અવિનાશી છે જ છે. ફક્ત બાપ આવીને પવિત્ર બનાવે છે. જ્યાં સુધી આત્મા પવિત્ર નથી બની ત્યાં સુધી શરીર કેવી રીતે પવિત્ર બની શકે. આપણે આત્માઓ પવિત્ર હતી તો સતોપ્રધાન હતી. હમણાં અપવિત્ર તમોપ્રધાન છીએ પછી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ. આ તો સહજ સમજવાની વાત છે. તમે આ સમયે ખાદ્ય પડવાથી પતિત તમોપ્રધાન થઈ ગયાં છો. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી બધાં શાંતિધામ કે સુખધામ માં આવીશું. આત્માઓ નિરાકાર ઘરે થી કેવી રીતે આવે છે, તેની યાદગાર પણ ક્રિશ્ચિન લોકો ઝાડ માં બલ્બ લગાવીને મનાવે છે. તમે જાણો છો આ બધાં ધર્મો ની અલગ-અલગ શાખાઓ છે, ત્યાંથી આત્માઓ કેવી રીતે નંબરવાર નીચે ઉતરે છે, આ નોલેજ (જ્ઞાન) તમને મળી ગયું છે. આપણું આત્માઓનું ઘર શાંતિધામ છે. હમણાં છે સંગમ. ત્યાંથી બધી આત્માઓ આવી જશે પછી બધાં જશે. પ્રલય તો થવાનો નથી. તમે જાણો છો આપણે બાબા થી તકદીર બનાવવા ફરી થી સ્વરાજ્ય લેવાં આવ્યાં છીએ. આ કોઈ ફક્ત કહેવા માત્ર નથી. યાદ થી જ વારસો મળશે. બાપ કહે છે - દેહ સહિત જે પણ દેહ નાં મિત્ર-સંબંધી વગેરે છે, બધાં ને ભૂલી જાઓ. ચિત્ર અને વિચિત્ર છે ને. વિચિત્ર એને કહેવાય છે જેમને જોઈ નથી શકાતું. આ ખૂબ સુક્ષ્મ વાતો છે. આત્મા કેટલી નાની છે. તેને ઘડી-ઘડી પાર્ટ ભજવવો પડે છે બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં આવી વાતો છે નહીં. પહેલાં-પહેલાં તો આ બુદ્ધિ માં બેસાડવાનું છે કે આપણે આત્મા છીએ, એ આપણાં બાપ છે. એમને જ પતિત-પાવન, હેં ભગવાન કહી યાદ કરીએ છીએ. બીજી કોઈ જગ્યાએ જવાની દરકાર નથી. તો યાદ પણ એક ને કરવા જોઈએ ને. ભગવાન ને યાદ કરો છો તો જરૂર એમનાથી કંઈક મળવાનું હશે. પછી દર-દર ધક્કા કેમ ખાઓ છો! ભગવાન ને તો પરમધામ થી આવવું પડશે ને. આપણે તો જઈ નથી શકતાં કારણ કે પતિત છીએ. પતિત ત્યાં જઈ ન શકે. હમણાં તમે વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાઓ છો. ભક્તિમાર્ગ નો પાર્ટ કેવો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. એક ભગવાન ને જ યાદ કરે છે - હેં ઈશ્વર, હેં પરમપિતા, ઓ ગોડફાધર. જ્યારે એ એક જ છે પછી બીજા તરફ ધક્કા કેમ ખાઓ છો! એ એક ઉપર રહે છે. પરંતુ આ બધું નોંધ છે, ડ્રામા અનુસાર ભક્તિ કરે છે, બેહદ બેસમજ થી. હમણાં તમે ફરી બેહદ સમજદાર બનો છો. શ્રીમત પર ચાલવા વાળા જ સમજદાર બને છે. તે પછી છુપાયેલાં નથી રહી શકતાં, તે સદૈવ શ્રેષ્ઠાચારી કામ જ કરશે. બાપ કહે છે-હું દુઃખહર્તા સુખકર્તા છું તો બાળકોએ પણ કેટલાં મીઠા બનવું જોઈએ. બાપનાં રાઈટ હેન્ડ બનવું જોઈએ. એવાં બાળકો જ બાપ ને પ્રિય લાગે છે. રાઈટ હેન્ડ છો ને. તમને ખબર છે લેફ્ટ હાથ થી એટલું કામ નથી કરી શકાતું કારણ કે રાઈટ હાથ રાઈટીયસ (સાચું) કામ કરે છે એટલે આ રાઈટ હાથ ને જ શુભ કામમાં લગાડે છે. પૂજા હંમેશા રાઈટ હેન્ડ થી કરે છે. બાપ કહે છે - દરેક વાત માં રાઈટીયસ બનો. બાપ મળ્યાં છે તો ખુશી થવી જોઈએ.

બાપ કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો તો પછી અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. મત અને ગત અથવા ગતિ કરવાની મત એક જ છે. ગવાયેલું પણ છે ઈશ્વર ની ગત મત ઈશ્વર જ જાણે. પતિત-પાવન એ જ છે. એ જાણે છે હું મનુષ્યો ને પાવન બનાવી દુર્ગતિ થી સદ્ગતિ માં કેવી રીતે લઈ જઈશ. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી મહેનત કરે છે પરંતુ સદ્ગતિ થતી નથી. ફળ કાંઈ પણ મળતું નથી, સદ્ગતિ આપવા વાળા તો એક જ બાપ છે. ભક્તિમાં જેઓ જે ભાવના થી પૂજા કરે છે, તેમને તે ફળ આપવા વાળો હું જ છું. એ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે, તેમને આપેમેળે જ મળી જાય છે - પોતાનાં પુરુષાર્થ થી. હવે પવિત્ર પણ પોતાનાં પુરુષાર્થ થી બાળકોએ બનવાનું છે. બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાપ ને યાદ કરો. એ જ સર્વશક્તિમાન, ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વશક્તિમાન સત્તા) કેટલાં સારા બનાવે છે. તમે બધું જાણી ચૂક્યાં છો પછી બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. રચયિતા અને રચના નું નોલેજ તમારી બુદ્ધિ માં

છે. તમે જાણો છો આ નોલેજ આપણામાં નહોતું. યજ્ઞ-તપ વગેરે કરવાં, શાસ્ત્ર વગેરે સાંભળવાં - આ છે શાસ્ત્રો નું નોલેજ. તેને ભક્તિ કહેવાય. તેમાં લક્ષ-હેતુ કંઈ છે નહીં. ભણતર માં લક્ષ-હેતુ હોય છે. કોઈ ને કોઈ પ્રકારનું નોલેજ હોય છે. આપણને પતિત થી પાવન બનાવવા નું નોલેજ પતિત-પાવન બાપે જ આપ્યું છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ બાપે આપ્યું છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આમાં બધાં એક્ટર્સ પાર્ટધારી છે. આ અનાદિ નાટક બનેલું છે. આ બેહદ નું નોલેજ તો જરૂર હોવું જોઈએ.

આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણે ઘોર અંધકાર થી નીકળી ઘોર અજવાળા માં જઈ રહ્યાં છીએ. તમે હમણાં દેવતા બની રહ્યાં છો. આ પણ સમજાવવાનું છે કે આદિ સનાતન તો દેવી-દેવતા ધર્મ છે, જેને હિંદુ ધર્મ કહી દીધો છે. ધીરે-ધીરે આ વાત પણ સમજી જશે. બાળકોએ ઉભું થવું જોઈએ. આમાં તો ઘણાં બધાં બાળકો જોઈએ. દિલ્લી માં કોન્ફરન્સ (સભા) કરવી પડે. પરિસ્થાન પણ દિલ્લી ને કહેવાય છે. આ જ જમુનાનો કાંઠો હતો, દિલ્લી રાજધાની છે. ઘણાં ને હાથ આવી છે. દેવતાઓની રાજધાની પણ આ હતી, દિલ્લી માં ખુબ મોટી કોન્ફરન્સ થવી જોઈએ પરંતુ માયા એવી છે જે કરવા નથી દેતી. વિઘ્ન બહુ નાખે છે. આજકાલ ભાવ-સ્વભાવ પણ ખુબ થઈ ગયાં છે ને. બાળકોએ પરસ્પર મળીને સર્વિસ (સેવા) માં લાગવાનું છે. તે લોકો પણ પરસ્પર માં નથી મળતાં તો રાજાઈ ઉડી જાય છે, બે પાર્ટી થઈ જાય છે તો પ્રેસિડન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) ને પણ ઉડાવી દે છે. દ્વેત મત મોટું નુકસાન કરે છે. પછી ભગવાન નો પણ સામનો કરવામાં વાર નથી કરતાં. નુકસાન પણ ખૂબ પામે છે. ક્રોધ નું ભૂત આવી જાય છે તો પછી વાત નહીં પૂછો એટલે બાબા કહે છે ગુળ જાને ગુળ કી ગોથરી જાને. બાપ બાળકોને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ સંભળાવી રહ્યાં છે. હવે કોઈ ધારણા કરે કે ન કરે, તે છે પુરુષાર્થ પર આધાર. એવું નહીં કોઈ પર બાબા આશીર્વાદ કે કૃપા કરશે, આમાં કૃપા વગેરે માંગવાની વાત નથી. પ્રેરણા થી જો યોગ અને જ્ઞાન શીખવાડવાનું હોત, પછી તો બાપ કહે છે હું આ ગંદી દુનિયામાં આવત કેમ? પ્રેરણા, આશીર્વાદ આ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં અક્ષર છે. આમાં પુરુષાર્થ કરવાનો હોય છે, પ્રેરણા ની વાત નથી. તમને ૩ એન્જિન મળ્યાં છે એક સાથે. ત્યાં તો બાપ અલગ, શિક્ષક અલગ મળે છે, ગુરુ અંત માં મળે છે. અહીંયા તો આ ત્રણેય એક સાથે છે. બાપ કહે છે - હું તમને પૂજ્ય બનાવું છું, તમે ફરી પુજારી બની જશો. ખૂબ યુક્તિ થી સમજાવવાનું છે. એવું ન થાય કોઈ બેહોશ થઈ જાય. પહેલાં-પહેલાં મુખ્ય છે બે બાપ ની વાત. ભગવાન બાપ છે, એમનો જન્મ શિવ જયંતી પણ અહીંયા મનાવે છે. જરૂર સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવતાં હશે. ભારતમાં જ સ્વર્ગ હતું. હમણાં નર્ક નાં વિનાશ માટે મહાભારત લડાઈ ઉભી છે. જરૂર બાપ નવી દુનિયાની સ્થાપના કરાવવા વાળા પણ છે. બાપ ની શ્રીમત પર જ આપણે કહીએ છીએ કે ભારત ને અમે પાવન બનાવીને જ છોડીશું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેવી રીતે બાપ દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે, એવી રીતે બાપ સમાન બનવાનું છે. ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. સદા શુભ કામ કરીને રાઈટ હેન્ડ બની જવાનું છે.
2. ક્યારેય બે મતો નથી બનાવવાની. ભાવ-સ્વભાવ માં આવીને એકબીજા નો સામનો નથી કરવાનો. ક્રોધ નું ભૂત નીકાળી દેવાનું છે.

વરદાન :- ફરિયાદ ને યાદ માં પરિવર્તન કરવા વાળા સ્વતઃ અને નિરંતર યોગી ભવ સંગમયુગ ની વિશેષતા છે - હમણાં-હમણાં પુરુષાર્થી, હમણાં-હમણાં પ્રત્યક્ષ ફળ. હમણાં સ્મૃતિ સ્વરૂપ હમણાં પ્રાપ્તિ નો અનુભવ. ભવિષ્ય ની ગેરેન્ટી (ખાતરી) તો છે જ પરંતુ ભવિષ્ય થી શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય હમણાંનું છે. આ ભાગ્ય નાં નશા માં રહો તો સ્વતઃ યાદ રહેશે. જ્યાં યાદ છે ત્યાં ફરિયાદ નથી. શું કરીએ, કેવી રીતે કરીએ, આ થતું નથી, થોડી મદદ આપી દો - આ છે ફરિયાદ. તો ફરિયાદ ને છોડી સ્વતઃ યોગી નિરંતર યોગી બનો.

સ્લોગન :- જે સ્વયં ને મહેમાન સમજીને ચાલે છે તે જ મહાન સ્થિતિ નો અનુભવ કરે છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે પોતાનાં યોગબળ થી આ જૂની દુનિયાને પરિવર્તન કરી નવી બનાવો છો , તમે પ્રગટ થયાં છો રુહાની સેવા નાં માટે ”

પ્રશ્ન :- ઈમાનદાર સાચાં પુરુષાર્થી બાળકો ની નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- ઈમાનદાર બાળકો ક્યારેય પણ પોતાની ભૂલ ને છૂપાવશે નહીં. તરત બાબાને સંભળાવશે. તે ખૂબ-ખૂબ નિરહંકારી હોય છે, તેમની બુદ્ધિ માં સદા આ જ વિચાર રહે કે જેવું કર્મ હું કરીશ.... ૨. તે કોઈની ડિસ-સર્વિસ (કુસેવા) નું ગાયન નથી કરતાં. પોતાની સર્વિસ માં લાગેલાં રહે છે. તે કોઈનાં પણ અવગુણ જોઈ પોતાનું માથું ખરાબ નથી કરતાં.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ ધીરજ આપે છે. જેમ લૌકિક બાપ પણ ધૈર્ય (ધીરજ) આપે છે ને. કોઈ બીમાર હોય છે તો તેમને આથત આપે છે. તમારી બીમારી નાં દુઃખ નાં દિવસ બદલાઈ ને સુખ નાં દિવસ આવશે. તે હદ નાં બાપ હદ નું ધૈર્ય આપે છે. હવે આ તો છે બેહદ નાં બાપ. બાળકોને બેહદ નું ધૈર્ય આપી રહ્યાં છે. બાળકો હવે તમારા સુખ નાં દિવસો આવી રહ્યાં છે. બાકી આ થોડાં દિવસ છે. હવે તમે બાપ ની યાદ માં રહી બીજાઓને પણ શીખવાડો. તમે પણ શિવશક્તિઓ છો ને. શિવબાબા ની શક્તિ સેના ફરી થી પ્રગટ થઈ છે. આ (ગોપ) પણ આત્માઓ છે. આ બધાં શિવ થી શક્તિ લે છે. તમે પણ શક્તિ લો છો. બાપે સમજાવ્યું છે આમાં કૃપા કે આશીર્વાદ ની કોઈ વાત નથી. યાદ માં રહી શક્તિ લેતાં જાઓ. યાદ થી જ તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે શક્તિવાન બનતાં જશો. શિવ ની શક્તિ સેના એટલી સર્વશક્તિવાન હતી જે જૂની દુનિયાને પલટીને નવી બનાવી દીધી. તમે જાણો છો યોગબળ થી આપણે આ જૂની દુનિયા ને પલટાવીએ છીએ. આંગળી થી પણ મનુષ્ય એવો ઈશારો કરે છે કે અલ્લાહ ને, ગોડ ને યાદ કરો. બાળકો હવે સમજે છે - બાપની યાદ થી આ પથ્થરો નાં પહાડ અર્થાત્ દુનિયા બદલાઈ જશે. હમણાં આપણે પરિસ્તાન સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બાપ બાળકોને સમજાવે છે - પ્રદર્શની પર ખૂબ સર્વિસ (સેવા) કરો, મહેનત કરો જે સમય મળે તેમાં બેસીને શીખો. છે ખૂબ સહજ. બાળકોને દરેક પ્રકારની શિક્ષા મળતી રહે છે. દરેક નાં કર્મો નો હિસાબ છે. કન્યાઓનાં કર્મ સારા છે. જેમણે લગ્ન કરેલાં છે તે કહે છે - આ સમયે જો અમે કન્યા હોત તો આ બધી જ જંજીરો થી છૂટેલી, ફ્રી બર્ડ (સ્વતંત્ર પક્ષી) હોત. કન્યાઓ ફ્રી બર્ડસ છે. પરંતુ ખરાબ સંગ માં નુકસાન થઈ જાય છે. સ્ત્રી ને પુરુષ બાળકો વગેરે ની કેટલી જંજીરો છે, આમાં રીત-રિવાજ વગેરેનાં કેટલાં બંધન હોય છે. કન્યાઓને કોઈ બંધન વગેરે નથી. હમણાં બોમ્બે માં પણ કન્યાઓ તૈયાર થઈ રહી છે. કહે છે અમે અમારા પ્રાંત ને પોતેજ સંભાળીશું. બધાં પોતાનાં પ્રાંત માટે કેટલી મહેનત કરે છે. કહે છે અમારું ગુજરાત, અમારું યૂ.પી.... તમે હમણાં પોતાનું સ્વરાજ્ય લો છો, આમાં હું ફલાણો છું, ફલાણા પ્રાંત નો છું, આ પણ ન રહે. તમારે કોઈ થી પણ ઈર્ષા ન રાખવી જોઈએ. કોઈ નો અવગુણ વગેરે જોઈ માથું ખરાબ ન થવું જોઈએ. પોતાને જોવું જોઈએ મેં કેટલી આત્માઓને, બહેનો ભાઈઓને સુખ નો રસ્તો બતાવ્યો છે! જો રસ્તો નથી બતાવ્યો તો તે કોઈ કામ નાં નથી. દિલ પર ચઢી નથી શકતાં. બાપદાદા નાં દિલ પર નહીં ચઢ્યાં તો તખ્ત પર ન બેસી શકે. બાબા જાણે છે - કોઈ-કોઈ બાળકોને સર્વિસ નો ખૂબ શોખ છે. જરા પણ દેહ નું અભિમાન નથી. કોઈ-કોઈ તો ખૂબ અહંકાર માં રહે છે. સમજે છે પોતાનાં ઊપર નહીં, બાપ પર કૃપા કરી છે. ક્યારેય પણ કોઈનાં અવગુણ ને ન જોવા જોઈએ. ફલાણા એવાં છે, આ કરે છે. આજકાલ એવાં પણ શાણાં છે જે એકબીજા ની ડિસ-સર્વિસ નું ગાયન કરે છે. ફલાણો આ કરે છે, એવો છે. અરે તમે પોતાની સર્વિસ (સેવા) કરો. બ્રાહ્મણ બાળકો નું કામ છે સર્વિસ માં લાગી જવું. બાપ બેઠાં છે, બાપની પાસે બધાં સમાચાર આવે છે. દરેકની અવસ્થાને બાપ જાણે છે. સર્વિસ જોઈ મહિમા પણ કરે છે. બાળકોમાં સર્વિસ નો જોશ આવવો જોઈએ. દરેકે પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે - આ રુહાની સર્વિસ થી. તે ધંધો વગેરે તો જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં. આ ધંધો કોઈ વિરલા વ્યાપારી કરે. બાપ રીત ખૂબ સહજ સમજાવે છે સર્વિસ ની. ક્યારેય પણ બીજાઓની નિંદા નહીં કરો. એવું ઘણાં કરે છે. સારાં-સારાં મહારથીઓને પણ માયા નાક થી પકડી લે છે. બાબા ને યાદ નહીં કર્યા તો માયા પકડી લેશે. બાપ પણ કહે છે ને - મને સાધારણ તન માં આવેલ જોઈ

ઓળખી નથી શકતાં. બાબા ને પણ સલાહ આપે છે આમ-આમ કરવું જોઈએ. અવસ્થા એવી છે જો બાબા થોડું પણ એવું કરશે તો ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જશે. બાબા ને પણ પોતાની મત મોકલી દે છે. કહેવત છે ને - ચૂંદ લદી....(ઉંદર ને હળદર નો ટુકડો મળ્યો તો સમજ્યો કરીયાણા વાળો છું) એ નથી સમજતાં કે હું ડિસ-સર્વિસ કરું છું. ભૂલો તો ઘણાં થી થતી રહે છે. ક્યારેક અવસ્થા ઊંચી, ક્યારેક નીચી, આ ચાલતું આવ્યું છે. દરેક પોતાની અવસ્થા ને જુએ. ઈમાનદાર બાળકો પોતાની અવસ્થા ઝટ બતાવે છે. કોઈ તો પોતાની ભૂલો છૂપાવી લે છે, આમાં ખૂબ નિરહંકારીપણું જોઈએ. સર્વિસ ને વધારવામાં લાગી જવું જોઈએ. હંમેશા આ ખ્યાલ રહેવો જોઈએ - જૈસા કર્મ હમ કરેંગે હમકો દેખ ઔર કરેંગે (જેવું કર્મ હું કરીશ મને જોઈ બીજા કરશે). હું કોઈની નિંદા કરીશ તો બીજા પણ કરવાં લાગી જશે. ઘણાં ને આ ખ્યાલ નથી આવતો. બાપ સમજાવે છે - તમે પોતાની સર્વિસ માં લાગી જાઓ. નહીં તો ખૂબ પસ્તાશો. દુશ્મન પણ અનેક બને છે.

તમે હમણાં શૂદ્ર થી ટ્રાન્સફર (બદલી) થઈ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ થઈ ગયાં. જેમાં ૫ વિકાર છે - તે છે આસુરી સંપ્રદાય, તમે છો દૈવી સંપ્રદાય. તમે દેવતા બનવાનાં માટે વિકારો પર વિજય પામી રહ્યાં છો. દેવતાઓ તો અહીંયા છે નહીં. દેવતાઓ હશે સતયુગ માં. તમે હમણાં દૈવી સંપ્રદાય બની રહ્યાં છો.

આપ બાળકોને હમણાં સમજાવવા માટે ચાન્સ (તક) મળે છે. પ્રદર્શની માં સમજાવતાં રહો. પ્રદર્શની, મેળા માં દરેકની નબ્જ (નસ) ની ખબર પડી જાય છે. પ્રોજેક્ટર માં તો કોઈને સમજાવી નહીં શકશો. સન્મુખ સમજાવવાથી જ સમજી શકશે. પ્રદર્શની મેળા સારી ચીજ છે, તેમાં લખી પણ શકો છો. પ્રદર્શની મેળા નો શીખ હોવો જોઈએ. રેગ્યુલર (નિયમિત) ભણવાથી જ નશો ચઢશે. બાંધેલી છે તો ઘર માં રહેતાં બાપ ને યાદ કરતી રહો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. ઘર માં બેઠાં પણ યાદ કરવું સારું છે. પરંતુ યાદ કરવું - આ બાળકોનાં માટે ખૂબ મુશ્કેલ વાત થઈ ગઈ છે. બાપ જેમનાથી ૨૧ જન્મ નો વારસો મળે છે એમને યાદ નથી કરતાં. સારાં-સારાં ભાષણ કરવાવાળા મહારથી પણ બાપ ને યાદ નથી કરતાં. ન સવારે ઉઠી શકે છે. ઉઠે છે તો બેસવાથી ઝુટકા ખાય છે. યાદ કરવા માટે સવાર નો જ સમય સારો છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ સવારે ઉઠી યાદ માં લાગી જાય છે. તેમની તો ઉતરતી કળા છે. અહીંયા તો છે જ ચઢવાની વાત. માયા કેટલાં વિઘ્ન નાખે છે. સવારે ઉઠીને બાપ ને નહીં યાદ કરશો તો ધારણા કેવી રીતે થશે, વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થશે. બાકી ફક્ત મુરલી ચલાવવી - આ તો નાનાં બાળકો પણ શીખીને સમજાવવા લાગી જાય છે. આ ભણતર મોટાઓનાં માટે છે. કેટલી મોટી યુનિવર્સિટી (વિશ્વવિદ્યાલય) છે. આપણને ભણાવવા વાળા કોણ છે - આ બાળકોને નશો નથી રહેતો. માયા કોઈને દગો આપે છે તો આપણે તેને ન જોઈ પોતાની સર્વિસ માં લાગ્યાં રહીએ. બાપ ની પાસે બધાં સમાચાર આવતાં રહે છે. કોઈ દેહ-અભિમાન માં આવીને સમજે છે, આ આવું કરે છે, આ કરે છે, બીજાઓની જ નિંદા કરતાં સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) કરે છે. તમારું કામ છે સર્વિસ માં રહેવું. કોઈ પણ વાત છે ઈશારો બાપ ને આપી દીધો બસ. પરચિતન ન કરવું જોઈએ. સર્વિસ માં બાળકોએ દિવસ-રાત લાગવું જોઈએ. તમારો ધંધો જ આ છે. રોજ પ્રદર્શની માં સમજાવો કે આ શિવબાબા, આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. કલ્પ પહેલાં પણ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ગવાયેલું છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે. એવું નહીં કે મનુષ્ય હતાં જ નહીં. મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે અર્થાત્ કાંટાઓ ને ફૂલ બનાવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા સૃષ્ટિ રચે છે તો ઉપર થોડી જ સૃષ્ટિ રચશે. બ્રહ્મા તો અહીંયા હશે ને. કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજાવાય છે.

બાપ કહે છે - હું અનેક જન્મો નાં અંતનાં જન્મ માં પ્રવેશ કરી મનુષ્ય ને દેવતા બનાવું છું. તો બાળકોએ સર્વિસ માં રાત-દિવસ મહેનત કરવી જોઈએ. ધંધા વગેરે થી થોડો સમય નીકાળી આમાં લાગી જવું જોઈએ. એવું નહીં કે કુરસત નથી મળતી. બીમાર પડી જાઓ તો શું પછી કહેશે કે કુરસત નથી! પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. પ્રેરણા થી કાંઈ પણ નથી થઈ શકતું. ભગવાન થી જ પ્રેરણા દ્વારા કામ નથી થઈ શકતું તો બીજાઓથી પછી કેવી રીતે થશે. સમજે છે ભગવાન શું નથી કરી શકતાં. મરેલા ને જીવિત કરી શકે છે. અરે ભગવાન ને તમે કહો છો, હું પતિત-પાવન આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો, બસ બીજી કોઈ વાત નથી. એવું થોડી કહે છે આવીને મુદાં ને જીવિત બનાવો. એ છે જ પતિત-પાવન. ભારત પાવન હતું ને. બાપ કહે છે - હું કલ્પ-કલ્પ આવીને પાવન બનાવું છું. માયા પછી આવીને પતિત બનાવે છે. હવે ફરી હું આવ્યો છું પાવન બનાવવાં. કેટલી સહજ વાત બતાવે છે. હકીમ લોકો મોટી બીમારી ને પણ જડી બુટ્ટીઓ થી ઠીક કરી દે છે પછી તેમની મહિમા પણ થાય છે. કોઈને બાળક કે ધન મળ્યું તો કહેશે ગુરુકૃપા થઈ. સારું, બાળક મરી ગયું તો કહેશે ભાવી. આ બધી વાતો ને

હમણાં આપ બાળકો સમજો છો. સંન્યાસી લોકો પવિત્ર બને છે તો તેમની માન્યતા હોય છે. પરંતુ તે છે હઠયોગી, તે રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. તે સંન્યાસી, આપણે ગૃહસ્થી, પછી આપણે પોતાને ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) કેવી રીતે કહેવડાવી શકીએ. બાપ તો કહે છે બાળકો એ પૂરું ફોલો (અનુસરણ) કરવાનું છે - મનમનાભવ. મને યાદ કરો તો તમે પવિત્ર બની જશો અને મારી સાથે ચાલશો. હું તો એવર (સદા) પાવન છું. મનુષ્ય પતિત બનાવે છે, બાપ આવીને પાવન બનાવે છે. એ પવિત્રતા, શાંતિ, સુખ નાં સાગર છે. તમને પણ એવાં બનાવી રહ્યાં છે. તમે યોગબળ થી આત્મા ને પવિત્ર બનાવો છો. જાણો છો આપણને ફર્સ્ટક્લાસ શરીર મળશે. મનુષ્ય ને દેવતા પ્રેક્ટિકલ માં બનાવવાનાં છે. એવું થોડી ફક્ત દેવતાઈ કપડાં વગેરે પહેરી લીધાં, પોતાનાં પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. દેહ-અભિમાન ન આવે. બાબા અમે તો તમારા થી વારસો લઈને જ છોડીશું. તમે પણ કહો છો અમે ભારત ને શ્રેષ્ઠાચારી બનાવીને જ છોડીશું. નિશ્ચય વાળા જ કહે છે ને. કોઈ તો કહે છે આટલાં થોડાં સમય માં કેવી રીતે થશે. હકીકત માં ક્યારેય પણ આ સંશય ન લાવવો જોઈએ. સંશય માં આવવાથી પછી સર્વિસ માં ઢીલા થઈ જાય છે. સમય ખૂબ થોડો છે. જેટલું થઈ શકે પુરુષાર્થ ખૂબ કરવો જોઈએ. થોડી લડાઈ વગેરે નો કોઈ હંગામો થશે તો પછી જોજો કેટલી મહેનત કરવા લાગી જાય છે. સમજે છે ને - અમે યાદ માં પૂરા નથી રહેતાં તો પછી તે સમયે કશમકશ તો કરી નહીં શકે. તે સમયે તો ખૂબ આફતો વગેરે હોય છે એટલે બાપ કહે છે જેટલું થઈ શકે ગેલપ કરતાં જાઓ. આ આત્માઓ ની રેસ છે. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. નિશાન પર જઈને અર્થાત્ બાપ નાં ઘરે જઈને પછી ચાલ્યું આવવાનું છે નવી દુનિયામાં. ખૂબ સારી રેસ છે. બાપ કહે છે - મને ટચ (સ્પર્શ) કરી અર્થાત્ મૂળવતન માં જઈને પછી આવવાનું છે. પહેલાં-પહેલાં તે આવશે જે યોગયુક્ત હશે. ઈચ્છે છે અમે મુક્તિધામ માં જઈએ. તો બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો ચાલ્યાં જશો. મુક્તિધામ તો બધાને પસંદ છે પછી આવશે પાર્ટ ભજવવાં. મોક્ષ કોઈને મળતો નથી. ઈશ્વરીય હિસ્ટ્રી-જોગોફી માં મોક્ષ નો અક્ષર છે નહીં, એક સેકન્ડ માં તમને જીવનમુક્તિ મળે છે, બાકી બધાં મુક્ત થઈ જશે. રાવણ રાજ્ય થી મુક્ત થવાનું જ છે, જે પુરુષાર્થ કરશે તે જ ઊંચ પદ પામશે. બાળકોએ ખૂબ મીઠું બનવાનું છે. સ્વભાવ ખૂબ મીઠો જોઈએ. કોધી નથી બનવાનું, દુર્વાસા નું નામ છે ને. આ રાજઋષિઓમાં પણ કોઈ-કોઈ એવાં છે. હંમેશા પોતાનાં દિલ પર હાથ રાખવો જોઈએ કે હું શું કરું છું! આનાથી મને શું પદ મળશે! જો સર્વિસ નહીં કરી, આપ સમાન નહીં બનાવ્યાં તો શું પદ મળશે. થોડા માં રાજી નથી થવાનું. બાપ કહે છે - હું આવ્યો છું બાળકોને ફુલ (પૂરેપૂરી) બાદશાહી આપવાં. તો હિંમત રાખીને દેખાડવું જોઈએ. ફક્ત કથની (કહેવાથી) થી તો થઈ ન શકે. બાપ ની સર્વિસ માં તો હઠીઓ પણ આપવાની છે. કરે પણ છે પછી ક્યાંક દેહ-અભિમાન આવી જવાથી નશો આવી જાય અને નીચે પડે છે. માયા પણ ઓછી પહેલવાન નથી. બાપની શ્રીમત પર ન ચાલવાથી માયા વાર કરે છે, તો બાપ ને ફારકતી (દગો) આપી દે છે. બાપ સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે તો પોતાનાં પર તરસ આવવી જોઈએ. બાપ સલાહ ખૂબ જ સિમ્પલ (સરળ) આપે છે. માયા નાં તોફાન તો બહુજ આવશે પરંતુ મહાવીર બનવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સર્વિસ નો શોખ રાખી પોતાનું અને બીજાઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે. કોઈની ડિસ-સર્વિસ (કુસેવા) નું ગાયન નથી કરવાનું. પરચિંતન માં પોતાનો સમય નથી ગુમાવવાનો.
2. ઈમાનદાર અને નિરહંકારી બની સેવા ને વધારવાની છે. સવારે-સવારે ઉઠીને બાપ ને પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે. કથની અને કરની (કહેવું અને કરવું) સમાન બનાવવાની છે.

વરદાન :- સંતુષ્ટતા નાં ત્રિમૂર્તિ સર્ટિફિકેટ દ્વારા સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા ઊંચ પદ નાં અધિકારી ભવ સદા સફળ થવા માટે બાપ અને પરિવાર થી ઠીક કનેક્શન (સંબંધ) જોઈએ. દરેકે ત્રણ સર્ટિફિકેટ લેવાનાં છે - બાપ, આપ અને પરિવાર. પરિવાર ને સંતુષ્ટ કરવા માટે નાની એવી વાત યાદ રાખો - કે રીગાર્ડ (આદર) આપવાનો રેકોર્ડ નિરંતર ચાલતો રહે, આમાં નિષ્કામ બનો. બાપ ને સંતુષ્ટ કરવા માટે સાચાં બનો. અને સ્વયં થી સંતુષ્ટ રહેવા માટે સદા શ્રીમત ની રેખા ની અંદર રહો. આ ત્રણ સર્ટિફિકેટ ઊંચ પદ નાં અધિકારી બનાવી દેશે.

સ્લોગન :- જે ચિત્ર ને ન જોઈ ચૈતન્ય અને ચરિત્ર ને જુએ છે એ જ શ્રેષ્ઠ ચરિત્રવાન છે.

“ભાગ્યવાન બાળકો નાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ની લિસ્ટ ”

આજે ભાગ્યવિધાતા બાપદાદા પોતાનાં ભાગ્યવાન બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બ્રાહ્મણ બાળકનું ભાગ્ય દુનિયાની સાધારણ આત્માઓમાંથી અતિ શ્રેષ્ઠ છે કારણ કે દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા કોટો માંથી કોઈ અને કોઈ માં પણ કોઈ છે. ક્યાં સાડા પાંચસો કરોડ આત્માઓ અને ક્યાં આપ બ્રાહ્મણો નો નાનો-એવો સંસાર છે! તેમનાં અંતર માં કેટલાં થોડાં છો! એટલે અજ્ઞાની, અજાણ આત્માઓનાં અંતર માં તમે બધાં બ્રાહ્મણ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન છો. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે કે દરેક બ્રાહ્મણ નાં મસ્તક પર ભાગ્ય ની રેખા ખૂબ જ સ્પષ્ટ તિલક નાં સમાન ચમકી રહી છે. હદ નાં જ્યોતિષ હાથ ની રેખા જુએ છે પરંતુ આ દિવ્ય ઈશ્વરીય ભાગ્ય ની રેખા દરેકનાં મસ્તક પર દેખાય છે. જેટલું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય એટલું ભાગ્યવાન બાળકો નું મસ્તક સદા અલૌકિક લાઈટ માં ચમકતું રહે છે. ભાગ્યવાન બાળકોની બીજી નિશાનઓ શું દેખાશે? સદા મુખ પર ઈશ્વરીય રુહાની મુસ્કુરાહટ (સ્મિત) અનુભવ થશે. ભાગ્યવાન નાં નયન અર્થાત્ દિવ્ય દૃષ્ટિ કોઈને પણ સદા ખુશીની લહેર ઉત્પન્ન કરાવવાનાં નિમિત્ત બને છે. જેને પણ દૃષ્ટિ મળશે તે રુહાનિયત નો, રુહાની બાપ નો, પરમાત્મ-યાદ નો અનુભવ કરશે. ભાગ્યવાન આત્મા નાં સંપર્ક માં દરેક આત્મા ને હલકાપણું અર્થાત્ લાઈટ ની અનુભૂતિ થશે. બ્રાહ્મણ આત્માઓમાં પણ નંબરવાર તો અંત સુધી રહેશે પરંતુ નિશાનીઓ નંબરવાર બધાં ભાગ્યવાન બાળકોની છે. આગળ હજી પણ પ્રત્યક્ષ થતી જશે.

હમણાં થોડો સમય ને આગળ વધવા દો. થોડાં સમય માં જ્યારે અતિ અને અંત - બંનેય અનુભવ થશે તો ચારેય તરફ અજાણ આત્માઓ હદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ માં આવશે અને આપ ભાગ્યવાન આત્માઓ બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ નાં અનુભવ માં હશો. હમણાં તો દુનિયા વાળાઓમાં પણ વૈરાગ્ય નથી. જો થોડી ઘણી રિહર્સલ (પૂર્વ-તૈયારી) થાય પણ છે તો વધારે જ અલબેલાપણા ની નીંદર માં સુઈ જાય છે કે આ તો થતું જ રહે છે. પરંતુ જ્યારે ‘અતિ’ અને ‘અંત’ નાં દૃશ્ય સામે આવશે તો સ્વતઃ જ હદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ ઉત્પન્ન થશે અને અતિ ટેન્શન (તનાવ) હોવાનાં કારણે બધાનું અટેન્શન (ધ્યાન) એક બાપ તરફ જશે. તે સમયે સર્વ આત્માઓ નો દિલ થી અવાજ નીકળશે કે સર્વ નાં રચયિતા, સર્વ નાં બાપ એક છે અને બુદ્ધિ અનેક તરફ થી નીકળી એક તરફ સ્વતઃ જ જશે. એવાં સમય પર આપ ભાગ્યવાન આત્માઓ ની બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ ની સ્થિતિ સ્વતઃ અને નિરંતર થઈ જશે અને દરેકનાં મસ્તક થી ભાગ્ય ની રેખાઓ સ્પષ્ટ દેખાશે. હમણાં પણ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન બાળકો ની બુદ્ધિમાં સદા શું રહે? ‘ભગવાન’ અને ‘ભાગ્ય’.

અમૃતવેલા થી પોતાનાં ભાગ્ય નું લિસ્ટ (યાદી) નીકાળો. ભાગ્યવાન બાળકોને અમૃતવેલાએ સ્વયં બાપ ઉઠાડે પણ છે અને આહવાન પણ કરે છે. જે અતિ સ્નેહી બાળકો છે, તેમનો અનુભવ છે કે સૂવા પણ ઈચ્છે તો કોઈ સૂવા નથી દઈ રહ્યું, કોઈ ઉઠાડી રહ્યું છે, બોલાવી રહ્યું છે. એવો અનુભવ થાય છે ને. અમૃતવેલા થી પોતાનું ભાગ્ય જુઓ. ભક્તિ માં દેવતાઓ ને ભગવાન સમજી ભક્ત ઘંટડી વગાડીને ઉઠાડે છે અને તમને ભગવાન સ્વયં ઉઠાડે છે, કેટલું ભાગ્ય છે! અમૃતવેલા થી લઈને બાપ બાળકો નાં સેવાધારી બની સેવા કરે છે અને પછી આહવાન કરે છે - “આવો, બાપ સમાન સ્થિતિ નો અનુભવ કરો, મારી સાથે બેસી જાઓ.” બાપ ક્યાં બેઠા છે? ઊંચા સ્થાન પર અને ઊંચી સ્થિતિ માં. જ્યારે બાપ ની સાથે બેસી જશો તો સ્થિતિ શું હશે! મહેનત કેમ કરો છો? સાથે બેસી જાઓ તો સંગ નો રંગ સ્વતઃ જ લાગશે. સ્થાન નાં પ્રમાણે સ્થિતિ સ્વતઃ જ થશે. જેમ મધુબન નાં સ્થાન પર આવો છો તો સ્થિતિ શું થઈ જાય છે? યોગ લગાવવો પડે છે કે યોગ લાગેલો જ રહે છે? ત્યારે તો અહીંયા વધારે રહેવાની ઈચ્છા રાખો છો ને. હમણાં બધાને કહે - હજું ૧૫ દિવસ રહી જાઓ તો ખુશી માં નાચશો ને. તો જેવી રીતે સ્થાન નો સ્થિતિ પર પ્રભાવ પડે છે, એવી રીતે અમૃતવેલા કાં તો પરમધામ માં કાં સૂક્ષ્મ વતન માં ચાલ્યાં જાઓ, બાપ ની સાથે બેસી જાઓ. અમૃતવેલા શક્તિશાળી હશે તો આખો દિવસ સ્વતઃ જ મદદ મળશે. તો પોતાનાં ભાગ્ય ને સ્મૃતિ માં રાખો - “વાહ મારું ભાગ્ય!” દિનચર્યા જ ભગવાન થી શરૂ થાય.

પછી પોતાનું ભાગ્ય જુઓ - બાપ સ્વયં શિક્ષક બની કેટલાં દૂર દેશ થી તમને ભણાવવા આવે છે! લોકો તો ભગવાન ની પાસે જવા માટે પ્રયત્ન કરે અને ભગવાન સ્વયં તમારી પાસે શિક્ષક બની ભણાવવા આવે છે, કેટલું ભાગ્ય છે! અને કેટલાં સમય થી સેવા ની ડ્યુટી (ફરજ) બજાવી રહ્યાં છે! ક્યારેય સુસ્તી કરે છે? ક્યારેય બહાનું કરે છે - આજે માથું દુખે છે, આજે રાત્રે સુતાં નથી. તો જેવી રીતે બાપ અથક સેવાધારી બની સેવા કરે છે, તો બાપ સમાન બાળકો પણ અથક સેવાધારી. પોતાની દિનચર્યા જુઓ, કેટલું મોટું ભાગ્ય છે? બાપ સદા સ્નેહી, સિકીલધા બાળકો ને કહે છે - કોઈ પણ સેવા કરો છો, ભલે લૌકિક, ભલે અલૌકિક, ભલે પરિવાર માં, ભલે સેવાકેન્દ્રો પર - કોઈ પણ કર્મ કરો, કોઈ પણ ડ્યુટી બજાવો (નિભાવો) પરંતુ સદા આ અનુભવ કરો કે કરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે મુજ નિમિત્ત કરનહાર દ્વારા, હું સેવા કરવાનાં માટે નિમિત્ત બનેલો છું, કરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે. અહીંયા પણ એકલા નથી, કરાવનહાર નાં રૂપ માં બાપ કર્મ કરતાં સમયે પણ સાથે છે. તમે તો ફક્ત નિમિત્ત છો. ભગવાન વિશેષ કરાવનહાર છે. એકલા કરો જ કેમ છો? એકલો હું કરું છું - આ ભાન રહે છે તો આ ‘હું-પણું’ માયા નો દરવાજો છે. પછી કહો છો - માયા આવી ગઈ. જ્યારે દરવાજો ખોલ્યો તો માયા તો ઈંતજાર (પ્રતિક્ષા) માં છે અને તમે ઈંતજામ (પ્રબંધ) સારો કરી લીધો તો કેમ નહીં આવશે?

આ પણ પોતાનું ભાગ્ય સ્મૃતિ માં રાખો કે બાપ કરાવનહાર દરેક કર્મ માં કરાવી રહ્યાં છે. તો બોજ નહીં થશે. બોજ માલિક પર હોય છે, સાથી જે હોય તેનાં પર બોજ નથી હોતો. માલિક બની જાઓ છો તો બોજ આવી જાય છે. હું બાળક છું અને માલિક બાપ છે. માલિક મુજ બાળક થી કરાવી રહ્યાં છે. મોટાં બની જાઓ છો તો મોટું દુઃખ આવી જાય છે. બાળક બનીને, માલિક નાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર કરો. કેટલું મોટું ભાગ્ય છે આ! દરેક કર્મ માં બાપ જવાબદાર બની હલકા બનાવી ઉડાવી રહ્યાં છે. થાય શું છે, જ્યારે કોઈ સમસ્યા આવે છે તો કહો છો - બાબા, હવે તમે જાણો. અને જ્યારે સમસ્યા સમાપ્ત થઈ જાય છે તો મસ્ત થઈ જાઓ છો. પરંતુ એવું કરો જ કેમ જે સમસ્યા આવે. કરાવનહાર બાપ નાં ડાયરેક્શન પ્રમાણે દરેક કર્મ કરતાં ચાલો તો કર્મ પણ શ્રેષ્ઠ અને શ્રેષ્ઠ કર્મ નું ફળ - સદા ખુશી, સદા હલકાપણું, ફરિશ્તા જીવન નો અનુભવ કરતાં રહેશો. ‘ફરિશ્તા કર્મ નાં સંબંધ માં આવશે પરંતુ કર્મ નાં બંધન માં નહીં બંધાશે.’ અને બાપ નો સંબંધ કરાવનહાર નો જોડાયેલો છે, એટલે નિમિત્ત ભાવમાં ક્યારેય ‘હું પણા’ નું અભિમાન નથી આવતું. સદા નિર્માન બની નિર્માણ નું કાર્ય કરશો. તો કેટલું ભાગ્ય છે તમારું!

અને પછી બ્રહ્મા-ભોજન ખવડાવે કોણ છે? નામ જ છે બ્રહ્મા-ભોજન. બ્રહ્મભોજન નહીં, બ્રહ્મા ભોજન. તો બ્રહ્મા યજ્ઞ નાં સદા રક્ષક છે. દરેક યજ્ઞ-વત્સ કે બ્રહ્મા-વત્સ માટે બ્રહ્મા બાપ દ્વારા બ્રહ્મા-ભોજન મળવાનું જ છે. લોકો તો એમ જ કહે છે કે અમને ભગવાન ખવડાવી રહ્યાં છે. ખબર છે નહીં ભગવાન શું, પરંતુ ખવડાવે ભગવાન છે. પરંતુ બ્રાહ્મણ બાળકોને તો બાપ જ ખવડાવે છે. ભલે લૌકિક કમાણી પણ કરીને પૈસા જમા કરશે, તેનાથી ભોજન મંગાવો પણ છો પરંતુ પહેલાં પોતાની કમાણી પણ બાપ નાં ભંડારા માં નાંખો છો. બાપ નો ભંડારો ભોજનાનાથ નો ભંડારો બની જાય છે. ક્યારેય પણ આ વિધિ ને ભૂલતાં નહીં. નહીં તો, વિચારશો - અમે પોતે કમાઈએ, પોતે ખાઈએ છીએ. આમ તો ટ્રસ્ટી છો, ટ્રસ્ટી નું કંઈ નથી હોતું. અમે પોતાની કમાણી થી ખાઈએ છીએ - આ સંકલ્પ પણ ન ઉઠી શકે. જ્યારે ટ્રસ્ટી છો તો બધું બાપ નાં હવાલે કરી દીધું. તારું થઈ ગયું, મારું નહીં. ટ્રસ્ટી અર્થાત્ તારું અને ગૃહસ્થી અર્થાત્ મારું. તમે કોણ છો? ગૃહસ્થી તો નથી ને? ભગવાન ખવડાવી રહ્યાં છે, બ્રહ્મા-ભોજન મળી રહ્યું છે - બ્રાહ્મણ આત્માઓ ને આ નશો સ્વતઃ જ રહે છે અને બાપ ની ગેરંટી (ખાતરી) છે - ૨૧ જન્મ બ્રાહ્મણ આત્મા ક્યારેય ભૂખી નથી રહેતી, ખૂબ પ્રેમ થી દાળ-રોટલી, શાક ખવડાવશે. આ જન્મ પણ દાળ-રોટલી પ્રેમ થી ખાશે, મહેનત કરી નથી એટલે સદા આ સ્મૃતિ રાખો કે અમૃતવેલા થી લઈને શું-શું ભાગ્ય પ્રાપ્ત છે! પૂરી દિનચર્યા વિચારો.

સુવડાવે પણ બાપ છે ગીત ગાઈને. બાપ ની ગોદી (ખોળા) માં સુઈ જાઓ તો થકાવટ, બીમારી બધું ભુલાઈ જશે અને આપ આરામ કરશો. ફક્ત આહવાન કરો - ‘આ રામ’ તો આરામ આવી જશે. એકલા સૂવો છો તો બીજા-બીજા સંકલ્પ ચાલે છે. બાપ ની સાથે ‘ચાદ નાં ખોળા’ માં સુઈ જાઓ. ‘મીઠા બાળકો’, ‘પ્યારા બાળકો’ નાં ગીત સાંભળતાં-સાંભળતાં સુઈ જાઓ. જુઓ, કેટલો અલૌકિક અનુભવ થાય છે! તો અમૃતવેલા થી લઈને રાત સુધી બધું ભગવાન કરાવી રહ્યાં છે, ચલાવવા વાળા ચલાવી રહ્યાં છે, કરાવવા વાળા કરાવી રહ્યાં છે - સદા આ ભાગ્ય ને સ્મૃતિ માં રાખો, ઈમર્જ (જાગૃત) કરો. કોઈ હદ નો નશો પણ જ્યાં સુધી પીતાં નથી ત્યાં સુધી નશો નથી

ચઢતો. એમ જ ફક્ત બાટલી માં રાખ્યું હોય તો નશો ચઢશે? આ પણ બુદ્ધિ માં સમાયેલું તો છે પરંતુ આને યુઝ (ઉપયોગ) કરો. સ્મૃતિ માં લાવવું અર્થાત્ પીવું, ઈમર્જ કરવું. આને કહેવાય છે સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો. એવું નથી કહ્યું કે બુદ્ધિ માં સમાયેલું રાખો. સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બનો. કેટલાં ભાગ્યવાન છો! રોજ પોતાનાં ભાગ્ય ને સ્મૃતિ માં રાખી સમર્થ બનો અને ઉડતાં ચાલો. સમજ્યાં, શું કરવાનું છે? ડબલ વિદેશી હદ નાં નશા નાં તો અનુભવી છે, હવે આ બેહદ નો નશો સ્મૃતિ માં રાખો તો સદા ભાગ્ય ની શ્રેષ્ઠ લકીર (રેખા) મસ્તક પર ચમકતી રહેશે, સ્પષ્ટ દેખાશે. હમણાં કોઈની મર્જ (વિસ્મૃત) દેખાય, કોઈની સ્પષ્ટ દેખાય છે. પરંતુ સદા સ્મૃતિ માં રહેશે તો મસ્તક પર ચમકતી રહેશે, બીજાઓને પણ અનુભવ કરાવતાં રહેશે. અચ્છા!

સદા ભગવાન અને ભાગ્ય - એવી સ્મૃતિ-સ્વરૂપ સમર્થ આત્માઓને, સદા દરેક કર્મ માં કરનહાર બની કર્મ કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને, સદા અમૃતવેલાએ બાપ ની સાથે ઊંચા સ્થાન, ઊંચી સ્થિતિ પર સ્થિત રહેવા વાળા ભાગ્યવાન બાળકોને, સદા પોતાનાં મસ્તક દ્વારા શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ની રેખાઓ બીજાઓને અનુભવ કરાવવા વાળા વિશેષ બ્રાહ્મણો ને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વિદાય નાં સમયે દાદી જાનકી મુંબઈ તથા કુરુક્ષેત્ર સેવા પર જવાની રજા લઈ રહ્યાં છે :-

મહારથીઓનાં પગ માં સેવા નું ચક્ર તો છે જ. જ્યાં જાય છે, ત્યાં સેવાનાં વગર તો કંઈ હોતું નથી. ભલે કોઈ કારણ થી પણ જાય પરંતુ સેવા સમાયેલી છે. દરેક કદમ માં સેવા નાં સિવાય કંઈ છે જ નહીં. જો ચાલે પણ છે તો ચાલતાં પણ સેવા છે. જો ખાવાનું પણ ખાય છે, કોઈ ને બોલાવીને ખવડાવી દે છે, સ્નેહ થી સ્વીકાર કરે છે - તો આ પણ સેવા થઈ ગઈ. ઉઠતાં-બેસતાં, ચાલતાં સેવા જ સેવા છે. એવાં સેવાધારી છો. સેવા નો ચાન્સ (તક) મળવો પણ ભાગ્ય ની નિશાની છે. મોટા ચક્રવર્તી બનવું છે તો સેવા નું ચક્ર પણ મોટું છે. અચ્છા!

વરદાન :- તમોગુણી વાયુમંડળ માં પોતાની સ્થિતિ એકરસ , અચળ - અડોલ રાખવા વાળા માસ્ટર સર્વશક્તિમાન્ ભવ દિવસે-પ્રતિદિવસ પરિસ્થિતિઓ અતિ તમોપ્રધાન બનવાની છે, વાયુમંડળ હજું પણ વધારે બગડવાનું છે. એવાં વાયુમંડળ માં કમળ પુષ્પ સમાન ન્યારા રહેવું, પોતાની સ્થિતિ સતોપ્રધાન બનાવવી - એનાં માટે એટલી હિંમત અથવા શક્તિ ની આવશ્યકતા છે. જ્યારે આ વરદાન સ્મૃતિ માં રહે કે હું માસ્ટર સર્વશક્તિમાન્ છું તો ભલે પ્રકૃતિ દ્વારા, ભલે લૌકિક સંબંધ દ્વારા, ભલે દૈવી પરિવાર દ્વારા કોઈ પણ પરીક્ષા આવી જાય - તેમાં સદા એકરસ, અચળ-અડોલ રહેશો.

સ્લોગન :- વરદાતા બાપ ને પોતાનાં સાચાં સાથી બનાવી લો તો વરદાનો થી ઝોલી ભરેલી રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - પોતે પોતાનાથી વાચદો કરો કે અમારે ખૂબ - ખૂબ મીઠા બનવાનું છે , બધાને સુખ ની , પ્રેમ ની દૃષ્ટિ થી જોવાનાં છે , કોઈનાં નામ - રૂપ માં નથી ફસાવાનું ”

પ્રશ્ન :- યોગ ની સિદ્ધિ શું છે? પાક્કા યોગી ની નિશાની સંભળાવો?

ઉત્તર :- બધી કર્મેન્દ્રિયો બિલકુલ શાંત, શીતળ થઈ જાય - આ છે યોગ ની સિદ્ધિ. પાક્કા યોગી બાળકો તે જેમની કર્મેન્દ્રિયો જરા પણ ચંચળ ન હોય. રીચંક પણ કોઈ દેહધારી માં આંખ ન ફૂલે. મીઠા બાળકો હવે તમે જુવાન નથી, તમારી વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે.

ગીત :- જાગ સજનિયાં જાગ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આનાં અર્થ પર દિલ માં વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે અને ખુશી માં આવવાનું છે કારણ કે આ છે નવી દુનિયાનાં માટે નવી વાતો. આ નવી વાતો હમણાં સાંભળવાની છે. બાળકો હવે જાણે છે નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા વાળા કોઈ મનુષ્ય ન હોઈ શકે. તમે જ્યારે આ વાતો સાંભળો છો તો સમજો છો આ તો ૫ હજાર વર્ષ પહેલાવાળી જૂની વાતો છે જે ફરી નવેસર થી સંભળાવવામાં આવે છે. તો જૂની થી નવી, નવી થી જૂની થઈ જાય છે. હવે તમે જાણો છો ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં વાળી તે જ વાતો બાબા નવી કરીને સંભળાવે છે. વાતો તે જ છે. શેનાં માટે સંભળાવે છે? નવી દુનિયાનો વારસો પામવાં. આમાં જ્ઞાન ડાન્સ કરવાનો હોય છે. ભક્તિ માં પણ ખૂબ ડાન્સ કરે છે. ચારેય તરફ ફેરા લગાવી ડાન્સ કરે છે. જ્ઞાન નો ડાન્સ તો બિલકુલ સહજ છે. તેમાં કર્મેન્દ્રિયો ખૂબ ચાલે છે, મહેનત કરવી પડે છે. આ તો ફક્ત અંદર માં જ્ઞાન ડાન્સ ચાલે છે. સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે - તે નોલેજ બુદ્ધિ માં છે. આમાં કોઈ તકલીફ નથી. હા, યાદ માં મહેનત લાગે છે. બાળકો કોઈ ફેલ (નપાસ) થઈ પડે છે, ક્યાંક ને ક્યાંક નીચે પડે છે. સૌથી મુખ્ય વાત છે - નામ-રૂપ માં નથી ફસાવવાનું. સ્ત્રી-પુરુષ કામ વશ નામ રૂપ માં ફસાય છે ને. ક્રોધ નામ-રૂપ માં નથી ફસાવતો. પહેલાં-પહેલાં છે આ જેની ખૂબ સંભાળ કરવાની છે, કોઈનાં પણ નામ-રૂપ માં નથી ફસાવાનું. પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. આપણે આત્મા અશરીરી આવી હતી, હવે અશરીરી થઈને જવાનું છે. આ શરીરનું ભાન તોડવાનું છે. આ નામ-રૂપ માં ફસાવાની ખૂબ ખરાબ બીમારી છે. બાપ સાવધાની આપે છે બાળકોને. કોઈ-કોઈ આ વાત ને સમજતાં નથી. કહે છે બાબા નાહેક એવું કહે છે કે નામ-રૂપ માં ફસાયાં છો. પરંતુ આ ગુપ્ત બીમારી છે એટલે સાજન સજનીઓ ને અથવા બાપ બાળકો ને જગાડે છે. બાળકો જાગો, હવે ફરી થી કળયુગ પછી સતયુગ આવવાનો છે. બાપ જ્યોતિ જગાડવા આવે છે. મનુષ્ય મરે છે તો તેની જ્યોતિ પ્રગટાવે છે. પછી દીપક ની સંભાળ કરે છે કે બુઝાઈ (ઓલવાઈ) ન જાય. આત્મા ને અંધારું ન થાય. હકીકત માં આ છે બધી ભક્તિમાર્ગ ની વાતો. આત્મા તો સેકન્ડ માં ચાલી જાય છે. ઘણાં લોકો જ્યોતિ ને પણ ભગવાન માને છે. બ્રહ્મ ને મોટી જ્યોતિ કહે છે. બ્રહ્મ સમાજીઓનું મંદિર હોય છે, જ્યાં રાત-દિવસ જ્યોતિ પ્રગટે છે. કેટલો ખર્ચો થાય છે. ફાલતું ધૂત (ધી) જાય છે. અહીંયા તે કાંઈ પણ નાખવાનું છે નહીં. યાદ ધૂત નું કામ કરે છે. યાદ રૂપી ધૂત છે. તો મીઠા-મીઠા બાળકો આ સમજે છે. નવી વાત હોવાનાં કારણે જ ઝઘડો થાય છે. બાપ કહે છે - હું આવું છું સ્વીટ ચિલ્ડ્રન (મીઠા બાળકો) ની પાસે. ભારત માં જ આવું છું. પોતાનો જન્મ, દેશ બધાને પ્રિય લાગે છે ને. બાપ ને તો બધાં પ્રિય લાગે છે. છતાં પણ હું પોતાનાં ભારત દેશ માં જ આવું છું. ગીતા માં જો કૃષ્ણનું નામ ન હોત તો બધાં મનુષ્ય માત્ર શિવબાબા ને માનત. શિવ નાં મંદિર માં કેટલાં જાય છે. મોટાં માં મોટું મંદિર સોમનાથ નું હતું. હમણાં તો કેટલાં અસંખ્ય નાં અસંખ્ય મંદિર બન્યાં છે. કૃષ્ણ ને એટલું બધાં માનતાં નથી, જેટલું બેહદ નાં બાપને માને છે. તો આ સમયે તમને આનાં જેવી પ્રિય વસ્તુ બીજી કોઈ છે નહીં. આમાં સાકાર ની મહિમા કોઈ છે નહીં. આ તો નિરાકાર ની મહિમા છે, જે અભોક્તા છે. જ્યારે કે બેહદ નાં બાપ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે તો એમનાથી સ્વર્ગ નો વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને.

આજકાલ કરતાં-કરતાં કાળ ખાઈ જશે. સમય બાકી થોડો છે. બાપ થી વારસો તો લઈ લો. જ્યારે પ્રોબ (પ્રશ્નાવલી) લખે છે તો તે સમયે સમજાવવાનું પણ છે. જ્યારે કે નિશ્ચય કરો છો એ બેહદ નાં બાપ છે તો બાપ થી

વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરો, નહીં તો બહાર જવાથી ઝટ ભૂલી જશો. બાપ તો કલ્યાણકારી છે ને. કહે છે આ યોગ થી જ તમારા બધાં દુઃખ ૨૧ જન્મનાં માટે દૂર થવાનાં છે. બાળકીઓ ઘર માં પણ સમજાવતી રહે કે હવે બધાં દુઃખ દૂર કરવા વાળા બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરવાથી જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જઈશું. પવિત્ર તો જરૂર રહેવું પડે. મૂળ વાત છે પવિત્રતા ની. જેટલાં-જેટલાં યાદ માં વધારે રહેશો તો ઈન્દ્રિયો પણ શાંત થઈ જશે. જ્યાં સુધી યોગ ની સિદ્ધિ પૂરી નથી થતી તો ઈન્દ્રિયો પણ શાંત નથી થતી. દરેક પોતાની તપાસ કરે - કામ વિકાર મને કોઈ દગો તો નથી દેતો? કોઈ ચંચળતા ન હોવી જોઈએ, જો હું પાક્કો યોગી છું તો. આ જેમ કે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે - બાપ ને જ યાદ કરતાં રહેવાનું છે. બાપ બધાં બાળકો ને સમજાવે છે. જ્યારે તમે સારા યોગી બનશો, ક્યાંય પણ આંખ નહીં ડુબશે તો પછી તમારી ઈન્દ્રિયો શાંત થતી જશે. મુખ્ય છે આ જે બધાને દગો આપે છે. યોગ માં સારી રીતે અવસ્થા જામી જશે તો પછી મહેસૂસ થશે - અમે જેમકે જુવાની માં જ વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં આવી ગયાં છીએ. બાપ કહે છે - કામ મહાશત્રુ છે. તો પોતાની તપાસ કરતાં રહો. જેટલાં યાદ માં રહેશો એટલી કર્મેન્દ્રિયો શાંત થઈ જશે અને ખૂબ મીઠો સ્વભાવ બની જશે. ફીલ (અનુભવ) થશે હું પહેલાં કેટલો કડવો હતો, હવે કેટલો મીઠો બની ગયો છું. બાબા પ્રેમ નાં સાગર છે ને તો બાળકોએ પણ બનવાનું છે. તો બાબા કહે છે બધાની સાથે પ્રેમ ની દૃષ્ટિ રહે. જો કોઈને દુઃખ આપશો તો દુઃખી થઈને મરશો એટલે ખૂબ મીઠા બનવાનું છે.

બાબા કહે છે હું રૂપ-વસંત છું ને. બાબા થી કેટલાં અમૂલ્ય જ્ઞાન રત્ન મળે છે, જેનાથી તમે ઝોલી ભરો છો. તે લોકો પછી શંકર ની આગળ જઈને કહે છે, ભરી દે ઝોલી. તેમને એ ખબર નથી કે શંકર ઝોલી ભરવા વાળા નથી. હવે તમે સમજો છો જ્ઞાન સાગર બાબા આપણી બાળકોની જ્ઞાન નાં રત્નો થી ઝોલી ભરે છે. તમે પણ રૂપ-વસંત છો. દરેકની આત્મા રૂપ-વસંત છે. પોતાને જોતાં રહો અમે કેટલાં જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરી અને જ્ઞાન ડાન્સ કરીએ છીએ અથવા રત્નો નું દાન કરીએ છીએ. સૌથી સારું રત્ન છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરવાથી બાપનો વારસો પામો છો. જેમ બાબા માં જ્ઞાન ભરેલું છે તેમ બાપ બેસી બાળકોને આપ સમાન બનાવે છે. ગુરુ લોકો પણ આપ સમાન બનાવે છે. આ છે બેહદ નાં બાપ, જેમનું રૂપ બિંદુ છે. તમારું પણ રૂપ બિંદુ છે. તમને આપ સમાન જ્ઞાન નાં સાગર બનાવે છે. જેટલી ધારણા કરશે, કરાવશે.... તે સમજે અમારું ઊંચ પદ છે. અનેકોનાં કલ્યાણકારી બનશે તો અનેકોનાં આશીર્વાદ મળશે. બાપ પણ રોજ સર્વિસ (સેવા) કરે છે ને. આ ગુલઝાર બાળકી છે, કેટલું મીઠું સમજાવે છે. બધાને પસંદ આવે છે. દિલ થાય છે આવી બ્રાહ્મણી અમને મળે. હવે એક બ્રાહ્મણી બધી જગ્યાએ તો ન જઈ શકે. છતાં પણ બાબા કહે છે જે સમજે છે હું સારું સમજાવું છું તો એમણે ઓલરાઉન્ડ સર્વિસ કરવી જોઈએ. જાતે જ શોખ હોવો જોઈએ. હું સેવાકેન્દ્ર પર ચક્કર લગાવું..... જે-જે સમજે છે હું અનેકોનું કલ્યાણ કરી શકું છું, મારી સારી સુગંધ નીકળે છે તો શોખ હોવો જોઈએ. ૧૦-૧૫ દિવસ જઈને સેવાકેન્દ્ર થી ચક્કર લગાવી આવું. એક ને જોઈને પછી બીજા પણ શીખશે, જે કરશે તે પામશે. આ સર્વિસ ખૂબ કલ્યાણકારી છે. તમે મનુષ્યો ને જીવદાન આપો છો. આ ખૂબ ઉત્તમ થી ઉત્તમ કામ છે. ધંધા વાળા પણ યુક્તિ થી સમય નીકાળી સર્વિસ પર જઈ શકે છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) ને તો બાપ પ્રેમ પણ કરશે, પરવરિશ (પાલના) પણ કરશે. જેમને સર્વિસ નો શોખ હશે તે સર્વિસ વગર રહી નહીં શકે. બાપ મદદ પણ કરે છે ને. બાળકોએ ખૂબ રહેમદિલ બનવાનું છે. બિચારાઓનું ખૂબ દુઃખી જીવન છે. તમે જીવદાન આપો છો, કોઈને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નું દાન કરવું, આનાં જેવું સર્વોત્તમ જ્ઞાન દાન કોઈ છે નહીં. ખૂબ રહેમદિલ બનવાનું છે. બ્રાહ્મણી કમજોર હોવાનાં કારણે સર્વિસ ઢીલી થઈ જાય છે એટલે સારા ટીચર ની માંગણી કરે છે. જ્યારે પણ વિચાર આવે તો ચાલ્યાં જવું જોઈએ. બાબા કયું સેન્ટર હંડુ છે, અમે જઈને ચક્કર લગાવી આવીએ. પ્રદર્શની નાં ચિત્ર પણ છે. ચિત્ર પર વધારે સારી રીતે સમજશે. વિચાર ચાલવો જોઈએ આપણે સર્વિસ કેવી રીતે વધારીએ. બાપ પણ બધાનું જીવન હીરા જેવું બનાવે છે. આપ બાળકોને પણ સર્વિસ કરવાની છે. વંદે માતરમ ગવાયેલું છે. પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. પતિત મનુષ્યો ની અથવા પૃથ્વી વગેરે ની ક્યારેય વંદના નથી કરાતી. આ તો પ તત્વ છે, તેમની શું વંદના કરશે. પ તત્વો થી બનેલું શરીર છે તો શરીર ની પૂજા કરવી થઈ ગઈ ભૂત ની પૂજા. શિવ બાબા ને તો શરીર છે નહીં, એમની પૂજા છે સૌથી ઉત્તમ. બાકી છે મધ્યમ. આજકાલ તો મનુષ્યો ને પણ પૂજતા રહે છે, તે છે પતિત. મહાન આત્માઓ તો દેવતાઓ હોય છે. સંન્યાસીઓ થી તે વધારે પવિત્ર છે.

હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણે દેવતા બની રહ્યાં છીએ. બાપ આપણને આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન દાન કરવાનું શીખવાડે છે. આના જેવું ઊંચું દાન બીજું કોઈ હોતું નથી. એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. શિવ અને

લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર તો છે. દરેક પોતાનાં ઘર માં લગાવી દે તો યાદ રહેશે. શિવબાબા આપણને આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનાવે છે. આ સમયે તમે બની રહ્યાં છો. સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે જ શિવબાબા. સતયુગ માં તો વારસો નહીં આપશે. આ અંતિમ જન્મ માં શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો તો તમે આ બનશો. બીજી બધી વાતો છોડી બસ સર્વિસ અને સર્વિસ. બાપ ને યાદ કરો છો - આ પણ મોટી સર્વિસ કરો છો. તત્ત્વ વગેરે બધાં પાવન બની જાય છે. યોગ ની મહિમા ખૂબ ભારે છે. દુનિયામાં યોગ આશ્રમ તો ઘણાં છે પરંતુ તે બધાં છે જિસ્માની (શારીરિક) હઠયોગ, તમારો આ છે રાજયોગ, જેનાથી તમારો બેડો પાર થઈ જાય છે. તે અનેક પ્રકારનાં હઠયોગ વગેરે થી સીડી ઉતરતા આવ્યાં છો. મૂળ વાત છે યાદ ની. જોવાનું છે મારું મન ક્યાંય વિકાર તરફ તો નથી જતું? વિકારી ને જ પતિત કહેવાય છે અર્થાત કોડી માફક. વિકાર માં પડવાથી પોતાનું જ નુકસાન કરી દેશે. જે કરશે તે પામશે. બાપ જુએ કે ન જુએ. પોતાને એક કરવાનું છે - અમે બાબા ની સર્વિસ કરીએ છીએ! અમારા માં કોઈ અવગુણ તો નથી! જો છે તો નિકાળી દેવો જોઈએ. પોતાનામાંથી અવગુણો ને નીકાળવા માટે બાપ ખૂબ સમજાવતાં રહે છે. નિર્ગુણ નો પણ અર્થ કોઈ નથી સમજતાં. નિર્ગુણ બાળક ની મંડળી શું કરી શકશે, જેમાં કોઈ ગુણ નથી. વગર અર્થે જે આવ્યું તે કહી દે છે. અનેક મત છે ને. તમને એક મત મળે છે, જેનાથી તમને તો અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો અને કમળફૂલ સમાન બનો. મન્સા-વાચા-કર્મણા પવિત્ર બનો. આપ બાળકો જાણો છો આપણે બ્રાહ્મણ શ્રીમત પર પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી પોતાની અને આખાં વિશ્વ ની સેવા કરી રહ્યાં છીએ. બાપ આવશે તો ભારતમાં ને. તમે પાંડવ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવા કરી રહ્યાં છો. તમે પોતાનું કામ કરો છો. અંતે વિજય તો પાંડવોની જ થવાની છે, આમાં લડાઈ ની વાત નથી. તમે છો ડબલ નોનવાયોલેન્સ (અહિંસક). ન વિકાર માં જાઓ છો, ન ગોળી ચલાવો છો. વાયોલેન્સ (હિંસા) થી કોઈપણ વિશ્વ પર બાદશાહી પામી નથી શકે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - આ બંને (ક્રિશ્ચિન લોકો) જો પરસ્પર મળી જાય તો વિશ્વ પર રાજ્ય કરી શકે છે. પરંતુ ડ્રામા માં એવું છે નહીં. ક્રિશ્ચિને જ કૃષ્ણપુરી ને હપ કરી છે. અસલ તો ભારત કૃષ્ણ ની જ પુરી હતી ને. લડીને બાદશાહી લીધી, ખૂબ ધન લઈ ગયાં. હવે ફરી ધન પાછું થતું જાય છે અને પછી તમે વિશ્વ નાં માલિક બની જાઓ છો. બાબા કેટલી યુક્તિઓ બતાવે છે. તેમણે જ તમારું રાજ્ય છીનવ્યું છે પછી એ પરસ્પર માં લડે છે અને વિશ્વ નાં માલિક તમે બની જાઓ છો. કેટલી મોટી બાદશાહી છે. મહેનત ફક્ત આમાં છે - યાદ કરતાં રહો અને પોતાનો વારસો લો. તેમાં હેરાન ન થવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બીજી બધી વાતોને છોડી જ્ઞાનદાન કરવાનું છે. રૂપ-વસંત બનવાનું છે. પોતાનાં અવગુણો ને નીકાળવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બીજાઓને નથી જોવાનાં.
2. પોતાનો સ્વભાવ ખૂબ મીઠો બનાવવાનો છે. બધાનાં પ્રતિ પ્રેમ ની દૃષ્ટિ રાખવાની છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. કર્મેન્દ્રિય-જીત બનવાનું છે.

વરદાન :- અમૃતવેલા ની મદદ કે શ્રીમત ની પાલના દ્વારા સ્મૃતિ ને સમર્થવાન બનાવવા વાળા સ્મૃતિ સ્વરૂપ ભવ પોતાની સ્મૃતિ ને સમર્થવાન બનાવવી છે અથવા સ્વતઃ સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનવું છે તો અમૃતવેલા નાં સમય ની વેલ્યું ને જાણો. જેમ શ્રીમત છે તે જ પ્રમાણે સમય ને ઓળખીને સમય પ્રમાણે ચાલો તો સહજ સર્વ પ્રાપ્તિ કરી શકશો અને મહેનત થી છુટી જશો. અમૃતવેલા નાં મહત્વ ને સમજીને ચાલવાથી દરેક કર્મ મહત્વ પ્રમાણે થશે. તે સમયે વિશેષ સાઈલેન્સ (શાંતિ) રહે છે એટલે સહજ સ્મૃતિ ને સમર્થવાન બનાવી શકો છો.

સ્લોગન :- યાદ અને નિઃસ્વાર્થ સેવા દ્વારા માયાજીત બનવા વાળા જ સદા વિજયી છે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં સુધી જે કાંઈ ભણ્યું છે , તેને ભૂલી એક બાપ ને યાદ કરો ”

પ્રશ્ન :- ભારત પર સતયુગી સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરવાનાં માટે કયું બળ જોઈએ?

ઉત્તર :- પવિત્રતા નું બળ. તમે સર્વશક્તિવાન બાપ થી યોગ લગાવીને પવિત્ર બનો છો. આ પવિત્રતા નું જ બળ છે જેનાથી સતયુગી સ્વરાજ્ય ની સ્થાપના થાય છે, આમાં લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી. જ્ઞાન અને યોગબળ જ પાવન દુનિયાનાં માલિક બનાવી દે છે. આ જ બળ થી એક મત ની સ્થાપના થઈ જાય છે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું. આ ગીત કોઈ આપણું બનાવેલું નથી. જેવી રીતે બીજા વેદો શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવાઈ રહ્યો છે. તેવી રીતે આ પણ જે ગીત બનાવેલાં છે, તેનો પણ સાર સમજાવે છે. બાળકો જાણે છે કે ખેવૈયા (નાવિક) કે ભગવાન કે સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. ભક્તિ કરે છે જીવનમુક્તિ નાં માટે. પરંતુ જીવનમુક્તિ અથવા સદ્ગતિ દાતા એક ભગવાન છે. તેનો અર્થ બાળકો જ સમજી શકે છે, મનુષ્ય નથી સમજતાં. સદ્ગતિ અર્થાત્ દુઃખ થી છોડાવીને શાંતિ ની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. ભારતવાસી બાળકો જાણે છે કે અહીંયા પવિત્રતા સુખ શાંતિ હતી, જ્યારે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. રાધા કૃષ્ણ નું રાજ્ય ન કહી શકાય. હકીકત માં માતાઓ ની હમજીન્સ રાધા છે. તેને વધારે પ્રેમ કરવો જોઈએ છતાં પણ કૃષ્ણ ને ખૂબ પ્રેમ કરે છે. ઝુલા માં ઝુલાવે છે. કૃષ્ણ ની જન્માષ્ટમી પણ મનાવે છે. રાધા ની જયંતી નથી મનાવતાં. હકીકત માં મનાવવી જોઈએ બંનેની. સમજ તો કાંઈ છે નહીં. તેમની જીવન કહાની ને તો કોઈ જાણતું નથી. બાપ આવીને પોતાની અને બધાની જીવન કહાની સંભળાવે છે. મનુષ્ય કહે પણ છે શિવ પરમાત્મા નમઃ પરંતુ એમની જીવન કહાની ને નથી જાણતાં. મનુષ્ય ની જીવન કહાની ને હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કહેવાય છે, દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી તો ગવાય છે ને - કેટલાં સ્થાનો પર રાજ્ય કરતાં હતાં, કેટલી જમીન પર રાજ્ય કરતાં હતાં. કેવી રીતે રાજ્ય કર્યું પછી તે ક્યાં ગયાં..... આ વાતો કોઈ નથી જાણતાં. આપ બાળકોને સારી રીતે સમજાવાય છે. રચયિતા અને રચના નું નોલેજ બાળકોને સમજાવે છે. આપ બાળકોને ખબર પડી ગઈ છે કે બરાબર હવે કળયુગ નો અંત છે અને સતયુગ નો આદિ છે. સંગમ પર જ પરમાત્મા આવીને મનુષ્ય ને પતિત થી પાવન દેવતા બનાવે છે. ઉત્તમ પુરુષ અથવા પુરુષોત્તમ બનાવે છે કારણ કે આ સમય નાં મનુષ્ય ઉત્તમ નથી, કનિષ્ઠ છે. ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ, સતો રજો તમો હોય છે. જે સારી રીતે જ્ઞાન સાંભળશે તેમને સતોગુણી કહેશું. જે થોડું સાંભળશે તેમને રજોગુણી કહેશું, જે સાંભળતાં જ નથી તેમને તમોગુણી કહેશું. ભણતર માં પણ એવું હોય છે. આપ બાળકોને સતોપ્રધાન ભણતર જોઈએ એટલે સતોપ્રધાન લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું તમને જ્ઞાન અપાય છે. નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવાનું છે. ગીતા નાં માટે પણ તમે કહો છો કે આ છે સાચી ગીતા. તમે લખી પણ શકો છો - આ છે સાચી ગીતા પાઠશાળા અર્થાત્ સત્યનારાયણ બનવાની કથા અથવા સાચી અમરકથા, સાચી તિજરી ની કથા. ચિત્ર તો બધાં તમારી પાસે છે, આમાં બધું જ્ઞાન છે. આપ બાળકો હવે પ્રતિજ્ઞા કરો છો કે અમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ ભારત ને સતોપ્રધાન સ્વર્ગ બનાવીને છોડીશું. તમારે ખબર કરવાની છે. ગાંધીજી પણ પાવન રાજ્ય ઈચ્છતાં હતાં તો જરૂર હમણાં પતિત રાજ્ય છે. આ કોઈ સમજી નથી શકતું કે આપણે સ્વયં પતિત છીએ. રાવણ છે પ વિકાર. કહે છે રામરાજ્ય જોઈએ તો જરૂર આસુરી સંપ્રદાય થયાં ને, પરંતુ આ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું. કેટલાં મોટાં-મોટાં ગુરુ લોકો પણ આટલું નથી સમજતાં. આપ બાળકો ખબર કરો છો કે અમે શ્રીમત પર બ્રહ્મા દ્વારા ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક દેવી રાજ્ય સ્થાપન કરીશું. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ જ્યારે કે કનિષ્ઠ પુરુષ થી સતોપ્રધાન પુરુષોત્તમ બનો છો. મર્યાદા પુરુષોત્તમ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જ છે. હવે એક જ દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના થાય છે પછી બીજા ધર્મ હશે જ નહીં. આપ બાળકો સિદ્ધ કરી સમજાવો છો કે સતયુગ માં એક ધર્મ, એક જ રાજ્ય હતું. ભલે ત્રેતા માં સૂર્યવંશી થી બદલાઈ ચંદ્રવંશી માં જાય છે પરંતુ હશે એક જ ભાષા. હવે તો ભારત માં અનેક ભાષાઓ છે. બાળકો જાણે છે કે આપણા રાજ્ય માં એક જ ભાષા હતી. આજકાલ તો ઘણું બધું જોતાં રહેશે. જેવી રીતે મુસાફરી થી નજીક આવે છે

પોતાનાં દેશ તરફ તો ખુશ થાય છે કે હવે પોતાનાં ઘરે આવી ગયાં. બસ હવે જઈને મળશું. તમને પણ પોતાની રાજધાની નાં સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. પોતાનાં પુરુષાર્થ નાં પણ સાક્ષાત્કાર થશે. જોશો કે બાબા અમને કેટલું કહે છે કે પુરુષાર્થ કરો. નહીં તો હાય-હાય કરશો અને પદ પણ ઓછું થઈ જશે. યોગ ની યાત્રા બધાને બતાવતાં રહો. સમજાવવું તો ઘણું સહજ છે. સીડી કેટલી સહજ છે. જે પાછળ થી આવે છે તેમને દિવસ-પ્રતિદિવસ સહજ જ્ઞાન મળે છે. એક સપ્તાહ સમજવાથી જ સહજ સમજી જશે. ચિત્ર એવાં બનેલાં છે, જેમાં એક્યુરેટ સમજણ છે. ૮૪ જન્મો નું ચક્ર બિલકુલ ઠીક છે. આ ભારતવાસીઓનાં માટે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં બધું જ્ઞાન છે. તમે જાણો છો કે પતિત-પાવન, સદ્ગતિ દાતા શિવબાબા ની મત પર આપણે ફરીથી સહજ રાજયોગ બળ થી પોતાનાં તન-મન-ધન થી ભારત ને સ્વર્ગ બનાવીએ છીએ. બીજા કોઈનું આપણે નથી લગાવતાં. પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી સેવા કરીએ છીએ. જેટલું જે કરશે તે પોતાનાં ભવિષ્ય નાં માટે બનાવે છે. તમે જ ઘર જેવાં છો. તમારા થી જ બાબા સતયુગી સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરાવી રહ્યાં છે. ખર્ચો પણ તમે જ કરશો. તમારો કોઈ વધારે ખર્ચો નથી. તમારે ફક્ત શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે, કન્યાઓએ શું ખર્ચો કરવાનો છે. તેમની પાસે કાંઈ છે શું? બાબા બાળકો થી શું ફી લેશે. કાંઈ પણ નહીં. સ્કૂલો માં તો પહેલાં ફીસ ની વાત કરે છે. ત્યાં કેટલો ભણતર માં ખર્ચો થાય છે. અહીંયા તો શિવબાબા બાળકો થી કેવી રીતે પૈસા લેશે. શિવબાબા ને પોતાનું ઘર થોડી બનાવવાનું છે, જે પૈસા લેશે. આપ બાળકોએ ભવિષ્ય સ્વર્ગ માં જઈને હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ બનાવવાનાં છે એટલે તમે અહીંયા જે કરો છો તેનું રિટર્ન (વળતર) ભવિષ્ય માં તમને મહેલ મળી જાય છે. આ ખૂબ સમજવાની વાતો છે. જેટલું જે તન-મન-ધન થી સેવા કરશે, તે એવું ત્યાં પામશે. કોલેજ કે હોસ્પિટલ બનાવે છે. ૧૦ લાખ, ૨૦ લાખ લગાવવા પડે છે. અહીંયા તો એટલો ખર્ચો નથી લાગતો. નાનાં એવાં મકાન માં રુહાની કોલેજ સાથે હોસ્પિટલ બનાવે છે. પાંડવોનાં આદિ પતિ કોણ હતાં? તેમણે તો કૃષ્ણનું નામ લખી દીધું છે. હકીકત માં છે નિરાકાર ભગવાન. તમને શ્રીમત આપવા વાળા ભગવાન છે. બાકી તો બધાં છે રાવણ ની મત પર, રાવણ રાજ્ય માં. રાવણ ની મત પર કેટલાં ડર્ટી (ગંદા) બની ગયાં છે. હવે આ જ સૃષ્ટિ જૂની, તે જ નવી બને છે. સૃષ્ટિ માં ભારત જ હતું. ભારત નવું, ભારત જુનું કહેશે. નવું ભારત તો સ્વર્ગ હતું. પછી ભારત જુનું છે તો નર્ક છે. આને કહેવાય છે રૌરવ નર્ક. મનુષ્યની જ વાત છે. અહીંયા સુખ નું નામ-નિશાન નથી. આ કોઈ સુખ થોડી છે. સંન્યાસી પણ કહે છે, આ સમય નું સુખ કાગ વિષ્ટા સમાન છે, એટલે તે ગૃહસ્થ વ્યવહાર ને છોડી દે છે. તે સ્વર્ગ કે સતયુગ ની સ્થાપના કરી ન શકે. કૃષ્ણપુરી તો પરમાત્મા જ સ્થાપન કરે છે. શ્રીકૃષ્ણ ની આત્મા અને શરીર બંને સતોપ્રધાન હતાં એટલે કૃષ્ણ ને ખૂબ પ્રેમ કરે છે કારણ કે પવિત્ર છે ને. ગવાયેલું પણ છે નાનો બાળક બ્રહ્મજ્ઞાની સમાન છે. નાનાં બાળકોને વિકારની ખબર નથી હોતી. સંન્યાસીઓને તો પણ ખબર છે. બાળક તો જન્મ થી જ મહાત્મા છે. બાળકોને તો પવિત્ર ફૂલ કહેવાય છે. નંબરવન ફૂલ છે શ્રીકૃષ્ણ. સ્વર્ગ નવી દુનિયાનાં પહેલાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર). જન્મ લીધો તો કહેશે ફર્સ્ટ પ્રિન્સ. કૃષ્ણ ને તો બધાં યાદ કરે છે કે શ્રીકૃષ્ણ જેવું બાળક મળે. હવે બાપ કહે છે કે જે બનવું છે તે બનો. ફક્ત એક કૃષ્ણ થોડી બને છે. પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સ કેટલાં બને છે? સેકન્ડ થર્ડ હોય છે ને. તો અહીંયા પણ ડિનાયસ્ટી (વંશજ) છે. બાપ નાં પછી બીજા ગાદી પર બેસશે. જેવી રીતે ઘરાના હોય છે તેવી રીતે આ ઘરાના છે. તમારું કનેક્શન (સંબંધ) જ કિશ્ચિન થી છે. કૃષ્ણ અને કિશ્ચિન બંનેની એક જ રાશિ છે. લેણ-દેણ પણ પરસ્પર માં ખૂબ ચાલે છે. ભારત થી તે કેટલું ધન લઈ ગયાં છે. હવે ફરી આપી રહ્યાં છે. રિટર્ન સર્વિસ કરી રહ્યાં છે. આ યુરોપવાસી પરસ્પર માં લડીને ખતમ થઈ જશે. આનાં પર કહાની (વાર્તા) પણ છે - બે બિલાડી લડી, વચમાં માખણ વાંદરો ખાઈ ગયો. આ વાત હમણાંની છે. તે પરસ્પર માં લડશે અને રાજ્ય ભાગ્ય તમને મળવાનું છે. હવે આપ બાળકોને અથાહ જ્ઞાન છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે કે અમે બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છીએ. એવું નહીં કે અમે ગુજરાતી છીએ, અમે બંગાળી છીએ. આ છે નહીં. આ મતભેદ પણ નીકળી જવો જોઈએ. આપણે એક બાપનાં સંતાન છીએ. બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા ની શ્રીમત પર ફરીથી આપણે આપણું સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ - જ્ઞાન અને યોગબળ થી. યોગબળ થી જ આપણે પાવન બનીએ છીએ. બાપ છે સર્વશક્તિમાન, એમનાથી બળ મળે છે. તમે વિશ્વ ની બાદશાહી લો છો. લડાઈ વગેરે આમાં કંઈ નથી કરતાં. બધું પવિત્રતાનું બળ છે. કહે પણ છે કે આવીને પતિત થી પાવન બનાવો, તો યાદ નું જ બળ છે. એવું નહીં કે ત્યાં ગોરખધંધા માં જઈને બધું ભૂલી જાઓ. અહિયાં સન્મુખ તો જ્ઞાન સાગર ની લહેરો જોતાં રહો છો. નદીઓમાં તો તે લહેરો નથી હોતી. સાગર ની એક લહેર કેટલું નુકસાન કરી દે છે. જ્યારે અર્થકવેક (ધરતીકંપ) થશે તો સાગર પણ ઉથલ ખાશે. સાગર ને સુકાવીને જમીન લીધી છે, તે જમીન પછી કેટલાં ભાવ માં વેચે છે. તમે જાણો છો આ બોમ્બે જ નહીં રહેશે. પહેલાં આ બોમ્બે થોડી હતું, નાનું એવું ગામડું હતું. આ માતાઓ તો ભોળી છે. આ એટલી ભણેલી-ગણેલી નથી. અહીંયા તો ભણેલું બધું ભૂલવાનું છે. તમે કાંઈ નથી

ભણ્યાં તો સારું છે. ભણેલાં મનુષ્ય સમજવાનાં સમયે કેટલાં પ્રશ્ન કરે છે. અહીંયા તો ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. કોઈ દેહધારી મનુષ્યને યાદ કરવાની વાત નથી. મહિમા છે જ એક બેહદ નાં બાપ ની. તમે જાણો છો કે ઊંચે થી ઊંચા છે એક ભગવાન પછી સેકન્ડ નંબર માં બ્રહ્મા. આમનાથી ઊંચું કોઈ હોતું નથી. આમનાથી મોટી આસામી કોઈ નથી, પરંતુ ચાલે જુઓ કેટલાં સાધારણ છે. કેવાં સાધારણ રીતે બાળકો સાથે બેસે છે. ટ્રેન માં જાય છે, કોઈ શું જાણે આ કોણ છે! ભગવાન આવીને જ્ઞાન આપે છે, જરૂર પ્રવેશ કરી જ્ઞાન આપશે ને. જો કૃષ્ણ હોત તો ભીડ થઈ જાત પછી તો ભણાવી પણ ન શકે, ફક્ત દર્શન કરતાં રહે. અહીંયા તો બાપ ગુપ્ત સાધારણ વેશમાં બેસી બાળકોને ભણાવે છે.

તમે છો ઈનકોગનીટો (ગુપ્ત) સેના. તમે જાણો છો કે આપણે આત્માઓ યોગબળ થી ફરીથી આપણું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. આ જુનું શરીર છોડી જઈ નવું સુંદર શરીર ધારણ કરીશું. હમણાં છે આસુરી સંપ્રદાય પછી બનીશું દેવી સંપ્રદાય. આત્મા કહે છે કે હું નવી દુનિયામાં દેવી શરીર ધારણ કરી જઈ રાજ્ય કરીશ. આત્મા મેલ (પુરુષ) છે, શરીર પ્રકૃતિ છે. આત્મા સદૈવ મેલ છે. બાકી શરીર હિસાબ-કિતાબ થી મેલ ફિમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) નું મળે છે. પરંતુ હું છું અવિનાશી આત્મા. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. કળયુગ નો વિનાશ પણ જરૂર થશે. વિનાશ નાં આસાર પણ સામે જુઓ છો! તે જ મહાભારત લડાઈ છે તો જરૂર ભગવાન પણ હશે. કયાં રૂપ માં, કયાં તન માં છે એ આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈને ખબર નથી. કહે પણ છે - હું બિલકુલ સાધારણ તન માં આવું છું. હું કૃષ્ણ નાં તન માં નથી આવતો. આ જ પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. હું આમનાં અનેક જન્મો નાં અંત નાં પણ અંત માં આવું છું. ૮૪ જન્મ સૂર્યવંશી ઘરાના વાળા જ લે છે. તે જ પહેલાં નંબર માં આવશે. સાકારી ઝાડ અને નિરાકારી ઝાડ બંનેનું તમને બધું જ્ઞાન છે. મૂળવતન થી નંબરવાર આત્માઓ આવે છે. પહેલાં-પહેલાં દેવી-દેવતા ધર્મ ની આત્માઓ આવે છે પછી નંબરવાર બીજા ધર્મ વાળા આવે છે. ચિત્ર માં સમજણ તો ખૂબ ઊંચી છે. બાળકોને સમજાવવાનું છે, કુમારીઓએ ઉભું થવું જોઈએ. કોઈ બાળકીઓ આવી-આવી વાતો સમજાવે તો કમાલ છે ને. કેટલું નામ નીકાળશે. લૌકિક અલૌકિક બંનેનું નામ પ્રસિદ્ધ કરશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સંગમયુગ પર શ્રેષ્ઠ કર્મ કરીને પુરુષોત્તમ બનવાનું છે. કોઈ પણ એવું કર્મ નથી કરવાનું જે કનિષ્ઠ બની જઈએ.
2. ગુપ્ત રૂપ માં બાપનાં મદદગાર બની ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવા કરવાની છે. પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાનું છે. યાદ અને પવિત્રતા નું બળ જમા કરવાનું છે.

વરદાન :- પોતાનાં અસલી સંસ્કારો ને ઈમર્જ (જાગૃત) કરી સદા હર્ષિત રહેવા વાળા જ્ઞાન સ્વરૂપ ભવ જે બાળકો જ્ઞાનનું સ્મરણ કરી તેનું સ્વરૂપ બને છે તે જ સદા હર્ષિત રહે છે. સદા હર્ષિત રહેવું - આ બ્રાહ્મણ જીવન નાં અસલી સંસ્કાર છે. દિવ્ય ગુણ પોતાની ચીજ છે, અવગુણ માયા ની ચીજ છે જે સંગદોષ થી આવી ગયાં છે. હવે તેને પીઠ આપી દો અને પોતાની ઓલમાઈટી ઓથોરિટી ની પોઝીશન (સર્વ શક્તિમાન સત્તા સ્થિતિ માં) પર રહો તો સદા હર્ષિત રહેશો. કોઈ પણ આસુરી કે વ્યર્થ સંસ્કાર સામે આવવાની હિંમત પણ નહીં રાખી શકે.

સ્લોગન :- સંપૂર્ણતા નું લક્ષ સામે રાખો તો સંકલ્પ માં પણ કોઈ આકર્ષણ આકર્ષિત નહીં કરી શકે.

“ મીઠા બાળકો , શાંત રહેવાનો સ્વભાવ ખૂબ સારો છે , શાંત સ્વભાવ વાળા ખૂબ મીઠા લાગે છે , ફાલતું બોલવાથી ન બોલવું સારું છે ”

પ્રશ્ન :- કયાં બાળકો ને બધાં પ્રેમ કરે છે? સ્વયંને સેફ (સુરક્ષિત) રાખવાનું સાધન કયું છે?

ઉત્તર :- જે બધાની ખૂબ રુચિ થી, પ્રેમ થી સેવા કરે છે, તેમને બધાં પ્રેમ કરે છે. તમને ક્યારેય પણ સેવાનો અહંકાર ન આવવો જોઈએ. બાપ દ્વારા જે જ્ઞાનની ખસ્તુરી (કસ્તૂરી) મળી છે, તે બીજાઓને આપવાની છે, બધાને શિવબાબા ની યાદ અપાવવાની છે. આ યાદ ની યાત્રા થી જ તમે ખૂબ-ખૂબ સેફ (સુરક્ષિત) રહેશો. જેટલાં યાદ માં રહેશો એટલી ખુશી પણ રહેશે અને મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) પણ સુધરતાં જશે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે, સમજાવી-સમજાવી ને કેટલાં સમજદાર બનાવી દે છે. ભણતર પણ સહજ છે ને. તે છે સ્થૂળ ભણતર અને આ છે સૂક્ષ્મ ભણતર. આપ બાળકો જાણો છો આ ભણતર બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ ભણાવી ન શકે. બાપ આલ્યાં જ છે પવિત્ર બનાવવા અને ભણાવવા. લક્ષ-હેતુ સામે છે, તો એવાં બાપ ને યાદ કરી ખુશીમાં રોમાંચ ઉભાં થઈ જવાં જોઈએ. આ પણ બાળકો જાણે છે કે દિવસે-પ્રતિદિવસે અમારે શાંતિ માં જ જવાનું છે. શાંતિ તો બધાને ખૂબ પસંદ હોય છે. મોટા વ્યક્તિ વધારે નથી બોલતાં અને ન જોર થી બોલે છે. તમે ખૂબ-ખૂબ મોટા વ્યક્તિ બનો છો હકીકત માં વ્યક્તિ નહીં કહેશું, તમે તો દેવતા બનો છો. દેવતાઓનું બોલવાનું ખૂબ થોડું હોય છે. તમારે પણ જ્યારે દેવતા બનવાનું છે તો ટોકી (વાચા) થી બદલાઈ સાઈલેન્સ (શાંતિ) માં રહેવાનો અભ્યાસ કરો. શાંતિ માં રહેવાવાળા નાં માટે સમજશે કે તેમનું પોતાનાં પર અટેન્શન (ધ્યાન) છે જ્યારે કે તમારે શાંતિધામ જવાનું છે તો બોલવાનું પણ ખૂબ ધીમે છે. ધીમે બોલતાં-બોલતાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જવાનું છે. જેટલાં તમે શાંતિ માં રહો છો એટલી શાંતિ ફેલાવો છો. તમારે ખૂબ શાંતિ માં રહેવું જોઈએ. અવાજ થી વાત કરવાનું સારું નથી લાગતું. ક્રોધ પણ સારો નથી. બાળકોમાં કોઈ પણ વિકાર ન રહેવાં જોઈએ. જોવાનું છે - અમે કોઈ થી લડતાં-ઝઘડતાં તો નથી! બાપે સમજાવ્યું છે હિયર નો ઈવિલ, ટોક નો ઈવિલ.... જે વાતો તમને પસંદ નથી, તે ખરાબ વાતો થી તમારે કિનારો કરી દેવો જોઈએ તો બંને નું મુખ બંધ રહેશે. દરેક વાતમાં દેવી ગુણો ને ધારણ કરવાનાં છે. કોઈ અવાજ થી વાત કરે તો બોલો શાંત, અવાજ નહીં કરો. તમે જાણો છો આપણે શાંતિ સ્થાપન કરીએ છીએ. સતયુગ માં શાંતિ રહે છે ને. મૂળવતન માં તો છે જ શાંતિ. શરીર જ નથી તો બોલશે પછી કેવી રીતે. બાપ બાળકોને શ્રીમત તો ખૂબ સારી આપે છે, સમજાવે છે મીઠા બાળકો હવે તમને પોતાનાં ઘરે ચાલવાનું છે, ટોકી થી મુવી માં આવવાનું છે પછી સાઈલેન્સ (શાંતિ) માં ચાલ્યાં જશો. જે પણ મળે તેમને આ જ પેગામ (સંદેશ) આપવાનો છે. તમે જેટલાં સાઈલેન્સ માં રહેશો એટલું સમજશે આ લોકો કોઈ ધૂન માં છે. શાંત રહેવાનો સ્વભાવ ખૂબ સારો છે. તે ખૂબ મીઠા લાગે છે. ફાલતું બોલવાથી ન બોલવું સારું છે.

તમે સાચાં-સાચાં પેગંબર છો. તમારી બધાં ઉપર મહેર (કૃપા) હોવી જોઈએ. મહેર કરવા વાળા બાળકો ખૂબ શાંતિ માં બાપ ની યાદ માં રહેશે. ફક્ત પેગામ આપવાનો છે કે બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરો તો બેહદનું સુખ-શાંતિ મળશે. લૌકિક બાપની પાસે ખૂબ ધન છે તો ખૂબ વારસો મળશે ને. બેહદનાં બાપની પાસે તો છે વિશ્વ ની બાદશાહી, જે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી તમને વિશ્વની બાદશાહી મળે છે.

આપ બાળકોએ બધાની ખૂબ રુચિ થી સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે. દરેક સેવા નાં લાયક બનવાનું છે. જે બીજાઓની પ્રેમ થી સેવા કરે છે તેમને બધાં પ્રેમ કરે છે. ક્યારેય પણ સેવાનો અહંકાર ન આવવો જોઈએ. તમને બાપ દ્વારા જ્ઞાન ની કસ્તુરી મળી છે, તે બીજાઓને આપવાની છે. એકબીજા ને યાદ અપાવતા રહો કે શિવબાબા યાદ છે? આમાં ખુશી પણ થાય છે. યાદ અપાવવા વાળા ને થેન્ક્સ (ધન્યવાદ) આપવું જોઈએ. યાદ ની યાત્રા થી આપ બાળકો ખૂબ-ખૂબ સેફ (સુરક્ષિત) રહેશો. જેટલાં યાદ માં રહેશો એટલી ખુશી પણ રહેશે અને મેનર્સ

(શિષ્ટાચાર) પણ સુધરતાં જશે. તમારે પોતાનાં કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર) જરૂર-જરૂર સુધારવાનાં છે. દરેક પોતાનાં દિલ થી પૂછે અમારો સ્વભાવ ખૂબ-ખૂબ મીઠો છે? ક્યારેય કોઈને નારાજ તો નથી કરતાં. એવું વાતાવરણ ક્યારેય ન થાય જે કોઈ નારાજ થઈ જાય. એવી કોશિશ કરવાની છે કારણ કે આપ બાળકો ખૂબ ઊંચી સર્વિસ (સેવા) પર છો. તમારે આ આખાં માંડવા ને રોશની (પ્રકાશ) આપવાની છે. તમે ઘરતીનાં ચૈતન્ય તારા છો. કહેવાય પણ છે નક્ષત્ર દેવતા.... હવે તે તારાઓ કોઈ દેવતા નથી, તમે તો તેનાથી મહાન બળવાન છો કારણ કે તમે આખાં વિશ્વ ને રોશન કરો છો, તમે જ દેવતા બનવા વાળા છો. જેમ ઉપર તારાઓની રીમઝિમ છે, કોઈ તારા ખૂબ ચમકતા હોય છે અને કોઈ હલકા. કોઈ ચંદ્રમા ની નજીક હોય છે. આપ બાળકો પણ યોગબળ થી સંપૂર્ણ પવિત્ર બનો છો તો ચમકો છો.

હમણાં આપ બાળકોને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો ની લોટરી મળી રહી છે તો કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. અંદર માં ખુશી ની ઉછળો મારતાં રહો. આ તમારો જન્મ હીરા જેવો ગવાય છે. આપ બ્રાહ્મણ જ નોલેજકુલ બનો છો તો તમને નોલેજની જ ખુશી રહે છે. આ દેવતાઓ થી પણ તમે શ્રેષ્ઠ છો. તો તમારો ચહેરો સદા ખુશી થી ખીલેલો રહે. બાપ બાળકોને આશીર્વાદ આપે છે મીઠા બાળકો સદા શાંત ભવ! ચિરંજીવી ભવ! અર્થાત્ અનેક જન્મ જીવો. આશીર્વાદ તો બાપ થી મળે છે છતાં પણ દરેકે પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે કે અમે ચિરંજીવી કેવી રીતે બનીએ. બાપ ને યાદ કરવાથી તમે ચિરંજીવી બની રહ્યાં છો. આ આશીર્વાદ બાપ આપે છે. બ્રાહ્મણ લોકો પણ કહે છે આયુશ્માન ભવ. બાપ પણ કહે છે બાળકો સદા જીવતાં રહો. તમને અડધાકલ્પ નાં માટે કાળ નહીં ખાશે. સતયુગ માં મરવાનું નામ નથી હોતું. અહીંયા તો મનુષ્ય મરવાથી ડરે છે ને. તમે તો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો મરવાનાં માટે. તમે જાણો છો બાબા ને યાદ કરતાં-કરતાં આપણે આ શરીર છોડી આપણા શિવબાબા ની પાસે જઈશું, પછી સ્વર્ગવાસી બનીશું.

હમણાં તમે મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ નાં બાળકો બન્યાં છો તો તમારે પણ બાપ જેવાં ખૂબ-ખૂબ મીઠા ખૂબ પ્રેમાળ બનવાનું છે. બાબા પત્રો માં પણ લખે છે મીઠા-મીઠા લાડલા સિકીલધા બાળકો.... બાબા ખૂબ મીઠા છે ને. પ્રેક્ટિકલ માં અનુભવ કરો છો કે બાબા કેટલાં મીઠા, કેટલાં પ્રેમાળ છે. આપણને પણ એવાં બનાવે છે. આ પણ તમે જાણો છો કે આપણે કેટલાં મીઠા, કેટલાં પ્રેમાળ હતાં. આપણે જ પૂજ્ય થી ફરી પુજારી બન્યાં તો પોતાને પૂજતાં રહ્યાં. આ પણ મોટી વન્ડરકુલ (અદ્ભુત) સમજવાની વાતો છે.

આપ બાળકો જાણો છો અડધાકલ્પ નાં આપણાં બધાં દુઃખ દૂર કરવા વાળા બાબા હમણાં આવેલાં છે. કહે છે હર-હર મહાદેવ. હવે એ મહાદેવ તો નથી. દુઃખ તો બાપ જ હરશે. દુઃખ હરીને સુખ આપવા વાળા બાપ છે. અડધોકલ્પ તમે ખૂબ દુઃખ જોયાં છે. ૫ વિકારોની બીમારી ખૂબ વધી ગઈ છે, આ બીમારીએ ખૂબ દુઃખી કર્યાં છે, એટલે બાપ કહે છે મીઠા બાળકો, આ જે કર્મો નું ખાતું છે, તેને હવે ઠીક કરો. વ્યાપારી લોકો પણ ૧૨ મહિના નું ખાતું રાખે છે ને.

બાપ સમજાવે છે બાળકો, હમણાં આખી સૃષ્ટિ પર જુઓ કેટલો કિચડો છે. આ છે જ નર્ક, તો બાપ ને આવવું પડે છે નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવવાં. બાબા ખૂબ ઉકીર (પ્રેમ) થી આવે છે, જાણે છે મારે બાળકોની સેવા માં આવવાનું છે. હું કલ્પ-કલ્પ આપ બાળકોની સેવા પર ઉપસ્થિત થાઉં છું. જ્યારે સ્વયં આવે છે ત્યારે બાળકો સમજે છે બાપ અમારી સેવા માં ઉપસ્થિત થયાં છે. અહીંયા બેઠાં બધાની સેવા થઈ જાય છે. આખી સૃષ્ટિ નાં કલ્યાણકારી દાતા તો એક જ છે ને. બાપ જાણે છે આખી દુનિયા ની જે પણ આત્માઓ છે બધાને હું જ વારસો આપવા આવું છું. બેહદ નાં બાપ ની નજર દુનિયાની આત્માઓ તરફ જાય છે. ભલે અહીંયા બેઠા છે પરંતુ નજર આખાં વિશ્વ પર અને આખાં વિશ્વ નાં મનુષ્યમાત્ર પર છે, કારણ કે આખાં વિશ્વ ને જ નિહાલ કરવાનું છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક આખાં વિશ્વ ની આત્માઓ નિહાલ થઈ જવાની છે. બાપ બધાં બાળકોને યાદ કરે છે, નજર તો જાય છે ને. સંગમયુગ પર જ બાપ બાળકોની સેવા માં ઉપસ્થિત થાય છે. તેમની ભેંટ માં કોઈપણ સેવા કરી ન શકે. એમની છે બેહદ ની સેવા. આપ બાળકો પણ બાપ નો શો (પ્રત્યક્ષ) ત્યારે કરી શકશો જ્યારે એમનાં જેવી સેવા કરશો. સેવા કરવા વાળાને ફળ પણ ખૂબ સારું મળે છે. બાળકોને નશો પણ ચઢે છે કે અમે શ્રીમત પર આખાં વિશ્વ નાં મનુષ્યો ને સુખ આપીએ છીએ.

બાપ કહે છે મીઠા બાળકો, હવે જ્ઞાન રત્નો થી પોતાની ખૂબ ઝોલી ભરો, જેટલી ભરવી છે ભરો. પોતાનો સમય

બરબાદ નહીં કરો. બાપ ની યાદ માં સમય ને આબાદ કરો. જે સારી રીતે ધારણા કરે છે તે પછી બીજાઓની પણ સારી સર્વિસ (સેવા) જરૂર કરશે. સમય બરબાદ નહીં કરશે. બાળકોએ પુરુષાર્થ કરી અંતર્મુખી બનવાનું છે. અંતર આત્મા છે ને. આ નિશ્ચય કરવાનો છે કે આપણી આત્માઓને બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. આત્મ-અભિમાની થઈ રહેવાનું જ સાચાં-સાચાં અંતર્મુખી બનવાનું છે. અંતર્મુખી અર્થાત્ અંદર જે આત્મા છે, તેને બધું બાપ થી જ સાંભળવાનું છે. બાપ પ્રેમ થી વારંવાર સમજાવે છે. માતા-પિતા અને જે પણ સારા અનન્ય મોટા ભાઈ-બહેન છે, જે સારી સર્વિસ કરે છે તેમનાથી શીખતાં જાઓ. અંદર માં આ નિશ્ચય કરો કે અમારે ફાલતું સમય નથી ગુમાવવાનો. શરીર નિર્વાહ પણ કરવાનું છે, પોતાની રચનાને પણ જોવાની છે. ફક્ત મમત્વ નથી રાખવાનું, મમત્વ રાખવાથી નુકસાન થઈ જશે. મમત્વ એક બાપ માં રાખો. અહીંયા તમે બાપ નાં સન્મુખ છો. આત્માઓ અને પરમાત્મા સન્મુખ છે કારણ કે અહીંયા સ્વયં બાપ આત્માઓ ને ભણાવે છે. ત્યાં આત્માઓ આત્માઓ ને ભણાવે છે.

આ બધી વાતો આપ બાળકોનાં અંદર મંથન થવી જોઈએ. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ની બુદ્ધિ માં આખો દિવસ ભણતર રહે છે ને. તમારી બુદ્ધિ માં પણ પૂરું ભણતર છે. આ છે રુહાની ભણતર. સારા સ્ટુડન્ટ જે છે તે સદૈવ એકાંત માં જઈને ભણે છે. સ્ટુડન્ટ પરસ્પર માં હળે-મળે છે, તો ભણતર પર જ વાર્તાલાપ કરે છે. આ બેહદનાં ભણતર માં તો વધારે જ ખુશી થી લાગી જવું જોઈએ.

આપ બાળકો હમણાં બાપ નાં મદદગાર બનો છો. યાદ માં રહેવું જ મદદ કરવી છે કારણ કે યાદ ની યાત્રા એટલે શાંતિ ની યાત્રા એટલે કહેવાય છે દરેક પોતાનાં ઘર ને સ્વર્ગ બનાવો. દરેકની બુદ્ધિ માં અલ્ફ અને બે છે. અલ્ફ ને યાદ કરો તો બાદશાહી મળશે. બીજું કાંઈ કરવાનું નથી. ફક્ત પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો રાજાઈ તમારી. આપ બાળકો બધાને આ જ પેગામ આપતા રહો કે બાપ ને યાદ કરો તો સ્વર્ગ ની રજાઈ મળશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ ની યાદ માં પોતાનો સમય આબાદ કરવાનો છે. આ અમૂલ્ય સમય ક્યાંય પણ બરબાદ નથી કરવાનો. પુરુષાર્થ કરી અંતર્મુખી અર્થાત્ સોલકોન્સેસ (આત્મ-અભિમાની) થઈને રહેવાનું છે.
2. હમણાં આપણે દેવતાઓ થી પણ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ છીએ, હમણાં બાપ દ્વારા અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો ની લોટરી મળી છે, નોલેજકુલ બન્યાં છીએ તો ચહેરો સદા ખુશી થી ખીલેલો રહે. અંદર માં ખુશીની ઉછળ મારતાં રહો.

વરદાન :- સાકાર અને નિરાકાર બાપ નાં સાથ દ્વારા દરેક સંકલ્પ માં વિજયી બનવા વાળા સદા સફળમૂર્ત ભવ જેવી રીતે નિરાકાર આત્મા અને સાકાર શરીર બંને નાં સંબંધ થી દરેક કાર્ય કરી શકો છો, એવી રીતે જ નિરાકાર અને સાકાર બાપ બન્ને નો સાથ કે સામે રાખતાં દરેક કર્મ કે સંકલ્પ કરો તો સફળમૂર્ત બની જશો કારણ કે જ્યારે બાપદાદા સન્મુખ છે તો જરૂર એમનાથી વેરીફાય (ચકાસણી) કરાવીને નિશ્ચય અને નિર્ભયતા થી કરશો. એનાથી સમય અને સંકલ્પ ની બચત થશે. કાંઈ પણ વ્યર્થ નહીં જશે. દરેક કર્મ સ્વતઃ સફળ થશે.

સ્લોગન :- રુહાની સ્નેહ, સંપત્તિ થી પણ વધારે મૂલ્યવાન છે એટલે માસ્ટર સ્નેહ નાં સાગર બનો.

દાદી પ્રકાશમણી જી નાં ૧૪ માં પુણ્યસ્મૃતિ દિવસ પર ક્લાસ માં સંભળાવવા માટે દાદીજી દ્વારા મળેલી અણમોલ સોગાત

૧- ઈશ્વરીય નિયમ અને મર્યાદાઓ આપણા જીવનનો સાચો શણગાર છે, એને પોતાનાં જીવનમાં ધારણ કરી સદા ઉન્નતિ કરતાં રહેજો.

૨- સદા આ જ નશો રાખો કે આપણે ભગવાન નાં નયનો નાં નૂર છીએ, ભગવાન નાં નયનો માં છુપાઈ ને રહો તો માયા નાં આંધી-તોફાન સ્થિતિ ને હલાવી નહીં શકે. સદા બાપ ની છત્રછાયા ની નીચે રહો તો રક્ષક બાબા

સદા રક્ષા કરતાં રહેશે.

૩- આપણાં બધાનાં દિલબર અને રહેબર એક બાબા છે એમનાથી જ દિલ ની લેણ-દેણ કરવી, ક્યારેય કોઈ દેહધારી ને દોસ્ત બનાવીને તેમની સાથે વ્યર્થ-ચિંતન અને પરચિંતન નહીં કરતાં.

૪- ચહેરા પર ક્યારેય ઉદાસી, ધૂણા કે નફરત નાં ચિન્હ ન આવે. સદા ખુશ રહો અને ખુશી આપતાં ચાલો. પોતાનાં સેવાકેન્દ્ર નું વાતાવરણ એવું ખુશનસીબી નું બનાવો જે દરેક ને ખુશનસીબ બનાવી દે.

૫- જેટલાં અંતર્મુખી બની મુખ અને મન નું મૌન ધારણ કરશો એટલું સ્થાન નું વાયુમંડળ લાઈટ માઈટ સંપન્ન બનશે અને આવવા વાળા પર તેનો પ્રભાવ પડશે, આ જ સૂક્ષ્મ સકાશ આપવાની સેવા છે.

૬- કોઈ પણ કારણ વશ મારા-તારા માં આવી ને પરસ્પર મતભેદ માં નહીં આવતાં. પરસ્પર મતભેદ એ જ સેવાઓમાં સૌથી મોટું વિઘ્ન છે, આ વિઘ્ન થી હવે મુક્ત બનો અને બનાવો.

૭- એકબીજા નાં વિચારો ને સન્માન આપી દરેક ની વાત પહેલાં સાંભળો પછી નિર્ણય કરો તો બે મત નહીં થશે. દરેક નાનાં-મોટા ને રિસ્પેક્ટ (સન્માન) જરૂર આપો.

૮- હવે બાબા નાં બધાં બાળકો સંતુષ્ટતા ની એવી ખાણ બનો જે તમને જોઈને દરેક સંતુષ્ટ થઈ જાય. સદા સંતુષ્ટ રહો અને બીજાઓને પણ સંતુષ્ટ કરો.

૯- ચાર મંત્ર સદા યાદ રાખજો - એક ક્યારેય અલબેલા નહીં બનતાં, સદા એલર્ટ રહેજો. બીજું - કોઈ થી પણ ધૂણા નહીં કરતાં સર્વનાં પ્રતિ શુભભાવના રાખજો. ત્રીજું - કોઈ થી પણ ઈર્ષા નહીં કરતાં, ઉન્નતિ ની રેસ કરજો. ચોથું - ક્યારેય કોઈ પણ વ્યક્તિ, વસ્તુ કે વૈભવ પર પ્રભાવિત નહીં થતાં, સદા એક બાબા નાં જ પ્રભાવ માં રહેજો.

૧૦- આપણે બધાં રોયલ બાપનાં રોયલ બાળકો છીએ, સદા સ્વયં માં રોયલ્ટી અને પવિત્રતા નાં સંસ્કાર ભરજો, ગુલામી નાં સંસ્કારો થી મુક્ત રહેજો. સત્યતા ને ક્યારેય નહીં છોડતાં.

૧૧- દરરોજ દર કલાકે પાંચ મિનિટ પણ સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની અનુભૂતિ જરૂર કરો તો અનેક વાતો પર વિજય પામવાની શક્તિ જરૂર આવશે. માયા પર વિજય ત્યારે થશે જ્યારે જ્ઞાન સહિત યોગ માં રહેશો.

૧૨- સેવાનાં સાથે-સાથે સ્વ-સ્થિતિ એકરસ રહે, તેનાં માટે યોગ ની ભઠ્ઠી ખૂબ જરૂરી છે, આમાં બધાએ સંગઠન માં બેસી અભ્યાસ કરવો જોઈએ. તો સંગઠન નું પણ બળ મળે છે.

૧૩- તમારાં ચહેરા પર ક્યારેય ઉદાસી, ધૂણા, નફરત નાં ચિન્હ દેખાય નહીં. જો પરસ્પર કોઈ ૧૯-૨૦ વાત થઈ જાય તો પોતાની તપસ્યા થી તેને મિટાવો. એકબીજા ની આગળ વર્ણન ન કરો. વર્ણન કરવાથી વાયુમંડળ ખરાબ થઈ જાય છે.

૧૪- કોઈ કેટલું પણ મન ખરાબ કરવાની કોશિશ કરે, પરંતુ તેનાં પ્રભાવમાં ક્યારેય નહીં આવતાં. સંગદોષ પણ ખૂબ ખરાબ હોય, જે બુદ્ધિ ને બદલી દે છે. સૌથી પ્રેમ કરો બધાં ફ્રેન્ડસ (મિત્ર) છે, પરંતુ પર્સનલ ફ્રેન્ડ (વ્યક્તિગત મિત્ર) કોઈને નહીં બનાવો. આ અન્ડરલાઈન કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમે ગેરેન્ટી કરો છો કે અમે પોતાનાં જ યોગબળ થી આ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવીશું , ત્યાં એક ધર્મ , એક રાજ્ય હશે ”

પ્રશ્ન :- માયા નાં કયા વિઘ્ન થી સેફ (સુરક્ષિત) રહેવા વાળા ખૂબ સારી કમાલ કરી શકે છે?

ઉત્તર :- માયા નું સૌથી મોટું વિઘ્ન છે - દેહ-અભિમાન માં લાવીને એક-બીજા નાં નામ રૂપ માં ફસાવવું. જે બાળકો આ વિઘ્ન થી સેફ રહે, માયા નાં દગા થી બચી રહે, તે ખૂબ કમાલ કરી દેખાડે છે. તેમની બુદ્ધિ માં સર્વિસ (સેવા) નાં નવાં-નવાં વિચાર ચાલતાં રહે છે, સર્વિસ માં ઉન્નતિ ત્યારે થશે જ્યારે દેહી- અભિમાની હશે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ આવ્યાં છે રુહાની બાળકોને શ્રીમત આપવાં. આ તો બાળકો જાણે છે કે થોડા સમય ની અંદર ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બધું કાર્ય થવાનું છે. આપણે રાવણપુરી ને વિષ્ણુપુરી બનાવીએ છીએ. હમણાં બાપ પણ ગુપ્ત તો ભણતર પણ ગુપ્ત છે. સેવાકેન્દ્રો તો ખૂબ છે. નાનાં-મોટા ગામડા માં સેવાકેન્દ્રો છે અને બાળકો પણ બહુજ છે. હજી પણ દિવસ-પ્રતિદિવસ વધતાં જશે. લિટરેચર (સાહિત્ય) માં પણ લખે છે કે અમે આ ભારતભૂમિ ને સ્વર્ગ બનાવીને છોડીશું. તમને આ ભારતભૂમિ ખૂબ પ્રિય છે કારણ કે તમે જાણો છો કે આ ભારત જ સ્વર્ગ હતું. તેને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. ભારત ખૂબ શાનદાર હતું. આપ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બાળકો ને જ આ નોલેજ છે. આ ભારત ને શ્રીમત પર સ્વર્ગ બનાવવું પડે. બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે બીજી કોઈ ખિટ-ખિટ ની અહીંયા વાત નથી. પરસ્પર બેસી સલાહ લેવી જોઈએ કે આ ચિત્રો દ્વારા એવી શું એડવર્ટાઇઝ (જાહેરાત) કરીએ જે સમાચાર પત્ર માં પણ આ ચિત્ર આવે. પરસ્પર આનાં પર સેમિનાર (ચર્ચાસત્ર) કરવું જોઈએ. જેમ તે ગવર્મેન્ટ નાં લોકો પરસ્પર મળે છે, સલાહ કરે છે કે ભારત ને આપણે કેવી રીતે સુધારીએ. આ જે આટલાં બધાં મતભેદ થઈ ગયાં છે, તેને પરસ્પર મળીને ઠીક કરીએ અને ભારત માં સુખ-શાંતિ કેવી રીતે સ્થાપન થાય. એમ તમે પણ રુહાની પાંડવ ગવર્મેન્ટ છો, આ મોટી ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ છે. પતિત-પાવન બાપ જ પતિત બાળકો ને પાવન બનાવીને પાવન દુનિયાનાં માલિક બનાવે છે. આ રહસ્ય આપ બાળકો જાણો છો. મુખ્ય છે જ ભારત નો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. આ છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. રુદ્ર કહેવાય છે શિવબાબા ને. હવે તમને બાપે આવીને જગાડ્યાં છે, તમારે પછી બીજાઓને જગાડવાનાં છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તમે જગાડતાં રહો છો. હમણાં સુધી જેમણે-જેમણે જેવો-જેવો પુરુષાર્થ કર્યો છે, એટલો જ કલ્પ પહેલાં પણ કર્યો હતો. તમારું રુહાની યુદ્ધ છે. ક્યારેક માયા નું જોર થઈ જાય છે, ક્યારેક ઈશ્વર નું. ક્યારેક-ક્યારેક તો સર્વિસ સારી તેજી થી ચાલે છે. ક્યારેક કોઈ બાળકોમાં માયા નાં વિઘ્ન પડી જાય છે. માયા એકદમ બેહોશ કરી દે છે. લડાઈ નું મેદાન તો છે ને. માયા એકદમ બેહોશ કરી દે છે. લડાઈ નું મેદાન તો છે ને. માયા રામ ની સંતાન ને બેહોશ કરી દે છે. લવ-કુશ ની કહાની (વાર્તા) પણ છે ને. રામ નાં બે બાળકો બતાવ્યાં છે. અહીંયા તો બાબા નાં અસંખ્ય બાળકો છે. આ સમયે બધાં મનુષ્ય કુંભકરણ ની નીંદર માં સૂતેલાં છે. તેઓ આ પણ નથી જાણતાં કે પરમપિતા પરમાત્મા આવ્યાં છે - બાળકોને વારસો આપવાં. બાપ ભારતમાં જ આવે છે. આ વાત બિલકુલ જ ભૂલી ગયાં છે. ભારતવાસી જ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં, આમાં કોઈ શંકા નથી. પરમપિતા પરમાત્મા નો જન્મ પણ અહીંયા થાય છે ત્યારે તો શિવ જયંતી ભારત માં મનાવે છે. તો જરૂર એમણે કાંઈ આવીને કર્યું હશે. બુદ્ધિ કહે છે કે જરૂર બાપે આવીને સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરી હશે. પ્રેરણા થી થોડી સ્થાપના કરશે. અહીંયા તો આપ બાળકોને રાજયોગ શીખવાડાય છે, યાદ ની યાત્રા શીખવાડાય છે. પ્રેરણા માં કોઈ અવાજ નથી હોતો. સમજે છે શંકર પ્રેરણા થી વિનાશ કરે છે, પરંતુ આમાં પ્રેરણા ની વાત નથી. તમે સમજી ગયાં છો કે ડ્રામા માં તેમનો પાર્ટ જ છે - મૂસળ બનાવવાં. તેઓ વિનાશ અર્થ નિમિત્ત બનેલાં છે. પ્રેરણા શાસ્ત્રો નો અક્ષર છે, આમાં પ્રેરણાની તો વાત જ નથી. ડ્રામા અનુસાર વિનાશ તો થવાનો જ છે. ગવાયેલું છે મહાભારત લડાઈ માં આ મૂસળ વગેરે કામ માં આવ્યાં હતાં, જે પાસ્ટ થઈ ગયું છે તે ફરી રિપીટ થવાનું છે. તમે ગેરેન્ટી (ખાતરી) કરો છો કે અમે યોગબળ થી સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરીશું, ત્યાં એક ધર્મ હશે. તો બીજા બધાં ધર્મ ક્યાં હશે? જરૂર વિનાશ થઈ જશે. આ સમજવાની વાત છે. ગવાયેલું છે - બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના તો ઠીક છે. પરંતુ શંકર ને તો શિવ ની સાથે મળાવી દીધાં છે, આ રોંગ (ખોટું) છે. શિવ શંકર કહી દે છે

કારણ કે શંકર તો કોઈ કામ નથી કરતાં તો શિવ થી મળાવી દીધાં છે. પરંતુ શિવબાબા કહે છે મારે તો ખૂબ કામ કરવું પડે છે. બધાને પાવન બનાવવા પડે છે. હું આ બ્રહ્મા તન માં પ્રવેશ કરી આ સાકાર દ્વારા સ્થાપના નું કાર્ય કરાવું છું. શંકર નો તો કોઈ પાર્ટ છે નહીં. શિવ ની પૂજા થાય છે. શિવ જ કલ્યાણકારી ઝોલી ભરવા વાળા છે. શિવ પરમાત્માય નમઃ કહે છે ને. આ બ્રહ્મા પણ પ્રજાપિતા થયાં. બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ, વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા આ તો ખુબ ગુણ વાતો છે. આ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો. સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકોની બુદ્ધિ માં જ્ઞાન ઝટ સમજમાં આવી જાય છે. મનુષ્યને કાંઈ પણ સમજ નથી કે પતિત-પાવન બાપ ક્યારે આવશે! હવે તો કળયુગ નો અંત છે. જો કહે છે કે કળયુગ નાં અંત માં ૪૦ હજાર વર્ષ બાકી છે, તો હજી કેટલાં વધારે પતિત બનશે? કેટલું દુઃખ સહન કરશે? કળયુગ માં સુખ તો હશે નહીં. કાંઈ પણ ન જાણવાનાં કારણે બિચારા ઘોર અંધારા માં પડ્યાં છે.

આપ બાળકોએ પરસ્પર મળીને સલાહ કરવી જોઈએ કે કેવી રીતે સર્વિસ ને વધારીએ. બાપ પ્લાન (યોજના) તો બતાવતાં રહે છે પછી બાળકોએ પરસ્પર મળવાનું છે. ચિત્રો પર સારી રીતે સમજાવવાનું છે. આ પણ ડ્રામા અનુસાર ચિત્ર બનતાં જઈ રહ્યાં છે. બાળકો જાણે છે કે જે-જે સમય પસાર થતો જાય છે, હૂબહૂ ડ્રામા ચાલતો રહે છે. બાળકો ની અવસ્થા તો ક્યારેક ઉપર, ક્યારેક નીચે, આ ચાલતું રહેશે. બાબા પણ સાક્ષી થઈને જુએ છે. ક્યારેક-ક્યારેક બાળકો પર ગ્રહચારી બેસે છે તો તેમને મિટાવવા માટે પ્રયત્ન કરાવે છે. બાબા ઘડી-ઘડી કહે છે કે બાપ ને યાદ કરો. પરંતુ દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે એટલે ઠોકરો ખાય છે, આમાં દેહી-અભિમાની બનવું પડે. પરંતુ બાળકોમાં દેહ-અભિમાન ખૂબ છે. તમે દેહી-અભિમાની બનો તો બાપ ની યાદ રહે પછી સર્વિસ ની ઉન્નતિ પણ થતી રહેશે. જેમણે ઉંચ પદ પામવાનું છે, તે સર્વિસ માં લાગેલાં રહેશે. તકદીર માં જો નથી તો તદબીર (પુરુષાર્થ) પણ નહીં કરશે. સ્વયં કહે છે કે બાબા અમારી ધારણા નથી થતી. બુદ્ધિ માં નથી બેસતું. ધારણા જો નથી થતી તો ખુશી પણ નથી રહેતી. જેમને ધારણા થાય છે તો ખુશી પણ રહે છે. સમજે છે કે શિવબાબા આવેલાં છે. બાપ કહે છે - બાળકો તમે સારી રીતે સમજી પછી બીજાઓને પણ સમજાવો. કોઈ તો સર્વિસ માં લાગી જાય છે. પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. આપ બાળકો જાણો છો કે જે-જે સેકન્ડ વીતે છે તે ડ્રામા માં નોંધ છે પછી એવી રીતે જ રિપીટ થાય છે. બાળકોને જ સમજાવાય છે કે બહાર ભાષણ કરતાં સમયે તો અનેક પ્રકારનાં મનુષ્ય આવે છે. આપ બાળકો જાણો છો કે બધાં વેદ, શાસ્ત્ર, ગીતા વગેરે પર જ ભાષણ કરે છે, તેમને આ ખબર થોડી છે કે અહીંયા ઈશ્વર પોતાનું અને આ રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. ચિત્રો માં કેટલું સારી રીતે બતાવ્યું છે કે પરમાત્મા કોણ છે! આ વાતો પ્રોજેક્ટર પર તો સમજાવી ન શકાય. પ્રદર્શની માં તો ચિત્ર પણ સામે ઉભાં છે અને પછી તમે સમજાવી ને પૂછી પણ શકો છો કે હવે બતાવો કે ગીતા નાં ભગવાન કોણ છે? જ્ઞાન નાં સાગર કોણ છે? પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ નાં સાગર, લિબરેટર (મુક્તિદાતા) ગાઈડ (માર્ગદર્શક) કોણ છે? કૃષ્ણ નાં માટે તો કહી નહીં શકે. પરમાત્મા ની મહિમા અલગ છે. પહેલાં લખવું પણ જોઈએ, પ્રોબ (પ્રશ્ન - ઉત્તર) લેવો જોઈએ. બધાં થી સહી (હસ્તાક્ષર) પણ લેવાની છે.

(હોલ માં ચકલીઓ લડી રહી છે) આ સમયે આખી દુનિયા માં લડાઈ-ઝઘડા જ છે. બધાં પરસ્પર લડતાં રહે છે. ૫ વિકાર પણ મનુષ્ય માં ગવાય છે. જાનવરો ની તો વાત નથી. વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા) અને વાઇસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) મનુષ્યોનાં માટે ગવાયેલું છે. કળયુગ માં છે આસુરી સંપ્રદાય, સતયુગ માં છે દૈવી સંપ્રદાય. મનુષ્ય એટલાં તમોપ્રધાન બુદ્ધિ છે જે બિલકુલ જ સમજતાં નથી કે અમે જ આસુરી સંપ્રદાય છીએ. દેવતાઓ નાં આગળ જઈને ગાયે પણ છે અમે જ નીચ પાપી છીએ, હમ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહીં. તમે તો તેમને સિધ્ધ કરી બતાવી શકો છો. સીડી નાં ચિત્ર માં ખૂબ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. બતાવેલું છે કે કેવી રીતે ચઢતી કળા છે પછી ઉતરતી કળા છે. ભારતવાસીઓનાં માટે મુખ્ય છે સીડી નું ચિત્ર. આ છે સૈથી સારી વસ્તુ. આ ચિત્ર પર ખૂબ સાડું સમજાવી શકો છો. ૮૪ જન્મ પૂરા કરી ફરી પહેલો જન્મ લેવાનો છે પછી ઉતરતી કળા થી ચઢતી કળા માં જવું પડે. દરેક નાં વિચાર ચાલવા જોઈએ કે બધાને રસ્તો કેવી રીતે બતાવીએ. વિચાર નહીં ચાલે તો સર્વિસ (સેવા) કેવી રીતે કરશે? ચિત્ર પર સમજાવવું ખૂબ સહજ હોય છે. સતયુગ નાં પછી સીડી ઉતરવાની જ છે. બાળકો જાણે છે કે હવે આપણે ટ્રાન્સફર થઈ રહ્યાં છીએ. પરંતુ સીધા સતયુગ માં નથી જતાં. પહેલાં શાંતિધામ માં જવાનું છે. તમે જાણો છો આપણે પાર્ટધારી છીએ. બાકી તમારામાં પણ નંબરવાર છે. જે પોતાને પાર્ટધારી સમજે છે - આ ડ્રામા નાં. દુનિયામાં એવું કોઈ ન કહી શકે કે અમે પાર્ટધારી છીએ. આપણે લખીએ પણ છીએ કે દરેક મનુષ્ય માત્ર આ બેહદ ડ્રામા નાં એક્ટર્સ હોવા છતાં પણ મુખ્ય એક્ટર્સ, ડાયરેક્ટર્સ અને ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં, તો તે બેસમજ છે. આ લખવામાં કોઈ વાંધો નથી. એક કાન થી સાંભળી બીજા

થી નીકાળી ન દેવું જોઈએ. સર્વિસ, સર્વિસ અને સર્વિસ. બાબા જાણે છે કે બાળકો પર ક્યારેક ગ્રહચારી પણ બેસે છે. જ્યારે ગ્રહચારી બેસે તો કેટલું નુકસાન થઈ જાય છે, તે બાપ જાણે છે. સાહુકાર ગરીબ બની જાય છે. કારણ તો હોય છે ને. અનેકોને બાબા સમજાવતાં પણ રહે છે - બાળકો નામ-રુપ માં ક્યારેય નહીં ફસાતાં. નહીં તો માયા એવી છે જે નાક થી પકડી ખાડા માં નાખી દેશે. માયા ખૂબ દગો આપશે. આશિક માશૂક અહીંયા નથી બનવાનું. આશિક માશૂક કોઈ વિકાર નાં માટે બને છે, બીજા ફક્ત રુપ પર ફિદા (મોહિત) થાય છે. તમે જાણો છો સેવાકેન્દ્રો પર પણ એવી રીતે માયા નાં વિધન ખૂબ પડે છે, એકબીજા નાં નામ-રુપ માં ફસાઈ જાય છે. માયા એવી પ્રબળ છે જે માતા, માતા નાં નામ-રુપ માં, કન્યા, કન્યા નાં નામ-રુપ માં પણ ફસાઈ જાય છે. પુરુષાર્થ કરવા છતાં પણ માયા એકદમ પકડી લે છે એટલે બાબા સાવધાની આપે છે કે બાળકો માયા ખૂબ ફસાવવાની કોશિશ કરશે, પરંતુ તમારે ફસાવાનું નથી. દેહ-અભિમાનમાં ન આવવું જોઈએ. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. માયા નાં દગા થી બચતાં રહેવાનું છે. આપ બાળકોને બાપ ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બનાવવા આવ્યાં છે. તમને કોઈ વાતમાં સંશય ન આવવો જોઈએ. જો દિલ (બુદ્ધિ) માં સંશય આવ્યો તો સર્વિસ સારી રીતે કરી નહીં શકશો. અંદર ઘુટકા ખાતાં રહેશો. હિંમત રાખવી જોઈએ. સમય ખૂબ થોડો છે. બાબા ની મુરલી સાંભળશો તો ઉત્સાહ માં આવશો. આત્મપ્રકાશ બાળક ઠીક રીતે ચિત્રો તરફ અટેન્શન (ધ્યાન) આપી રહ્યો છે. મુંબઈ વાળાઓનાં પણ દિમાગ માં આવવું જોઈએ. મુખ્ય ચિત્ર ને પહેલાં બનાવવા પડે. તપાસ કરવી જોઈએ. બાબા ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપતાં રહે છે કે કેવી રીતે ચિત્રો માં ઉન્નતિ થવી જોઈએ. એવી કોઈ યુક્તિ રચો જે સીડી નું ચિત્ર એરોડ્રમ પર રખાય. આ ચિત્ર જોઈને બધાં ખુશ થશે. છેવટે સમજશે કે આમને મત આપવા વાળું કોણ છે. તો બાળકોને ખૂબ નશો ચઢવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપ બાળકો લડાઈ નાં મેદાન માં છો, માયા રાવણ થી તમારું યુદ્ધ છે. માયા ખૂબ વિધન નાખે છે. બાળકોએ ખૂબ સાવધાન રહેવું જોઈએ.
2. દરેકે પોતાની ઉન્નતિ નાં માટે વિચાર કરવાનો છે. ચિત્રો પર કેવી રીતે સમજાવીએ, સર્વિસ ને કેવી રીતે વધારીએ. ચિત્રો માં એવું શું રાખીએ જે મનુષ્ય સહજ સમજી જાય.

વરદાન :-

પોતાનાં શિક્ષા સ્વરુપ દ્વારા શિક્ષા આપવા વાળા શિક્ષા સંપન્ન યોગ્ય શિક્ષક ભવ યોગ્ય શિક્ષક તેને કહેવાય છે જે પોતાનાં શિક્ષા સ્વરુપ દ્વારા શિક્ષા આપે. તેમનું સ્વરુપ જ શિક્ષા સંપન્ન હશે. તેમનું જોવાનું-ચાલવાનું પણ કોઈને શિક્ષા આપશે. જેવી રીતે સાકાર રુપ માં કદમ-કદમ દરેક કર્મ શિક્ષક નાં રુપ માં પ્રેક્ટિકલ માં જોયા, જેને બીજા રુપ માં ચરિત્ર કહેવાય છે. કોઈને વાણી દ્વારા શિક્ષા આપવી તો કોમન (સામાન્ય) વાત છે પરંતુ બધાં અનુભવ ઈચ્છે છે. તો પોતાનાં શ્રેષ્ઠ કર્મ, શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ ની શક્તિ થી અનુભવ કરાવો.

સ્લોગન :-

સંકલ્પો ની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે આત્મ શક્તિ ની ઉડાન ભરતાં ચાલો.

“ મીઠા બાળકો - હવે આ બેહદ ની જૂની દુનિયા નો વિનાશ થવાનો છે , નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે , એટલે નવી દુનિયામાં ચાલવાનાં માટે પવિત્ર બનો ”

પ્રશ્ન :- પરમાત્મા નાં વિષય માં આપ બાળકો કઈ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાત જાણો છો જે મનુષ્યો ની સમજ થી બહાર છે?

ઉત્તર :- તમે કહો છો જેમ આત્મા જ્યોતિ બિંદુ છે, તેમ પરમાત્મા પણ અતિ સૂક્ષ્મ જ્યોતિ બિંદુ છે. આ વન્ડરફુલ વાતો મનુષ્ય ની સમજ થી બહાર છે. ઘણાં બાળકો પણ આમાં મૂંઝાઈ જાય છે. બાબા કહે બાળકો મૂંઝાઓ નહીં. જો નાનાં રૂપ માં યાદ નથી રહેતી તો મોટાં રૂપ માં યાદ કરો. યાદ જરૂર કરવાનાં છે.

ગીત :- રાત કે રાહી થક મત જાના....

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે એટલે બાળકોએ આત્મ-અભિમાની થઈ બેસવાનું છે. આવું બીજી કોઈ જગ્યાએ સમજાવવામાં નથી આવતું. કોઈ પણ સાધુ-સંત એવું નથી સમજાવતાં કે આત્મ-અભિમાની થઈ બેસો. આ એક બાપ જ સમજાવે છે બીજા કોઈને કહેતાં આવડશે નહીં. આ યુક્તિ કોઈ બતાવી નહીં શકે. આપ બાળકો પણ સમજો છો આપણે આત્મા છીએ. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. ક્યારેક બેરિસ્ટર, ક્યારેક ડોક્ટર બને છે. આત્મા જ હમણાં પતિત બની છે પછી પાવન બનશે. આત્મા માં જ્ઞાન ધારણ થાય છે. બાપ નિરાકાર જ્ઞાન નાં સાગર છે તો જરૂર આવીને જ્ઞાન સંભળાવશે ને. પતિત-પાવન છે તો જરૂર આવી ને પાવન બનાવશે. એ છે સુપ્રીમ પરમપિતા પરમાત્મા. હું તમારો બાપ સુપ્રીમ છું, નોલેજકુલ છું. મને પોતાનું શરીર નથી. આ બધું નોલેજ તમારી આત્મા ધારણ કરે છે તો તમારે આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. દેહ-અભિમાન નથી રાખવાનું બીજી કોઈ એવી જગ્યા નથી જ્યાં સાંભળવા અને સંભળાવા વાળા બંને દેહી-અભિમાની હોય. બાપ તો છે જ નિરાકાર. તે આવીને તમને રાજયોગ શીખવાડે છે. બાકી બધાં મનુષ્ય છે જ દેહ-અભિમાની. ભલે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં માટે કહેશે - એ આત્મ-અભિમાની હતાં તો પણ દેહભાન તો રહે છે ને. આ જ્ઞાન પરમપિતા પરમાત્મા જ આવીને આપે છે. આત્માએ ધારણ કરવાનું હોય છે. આત્માને જ પતિત થી પાવન થવાની યુક્તિ બતાવે છે. હમણાં આખી દુનિયાનું ડાઉન ફોલ (પતન) છે પછી રાઈઝ (ઉત્થાન) કરવા આવે છે. આ આપ બાળકો જાણો છો. ડાઉન ફોલ એટલે ડિસ્ટ્રક્શન (વિનાશ) રાઈસ એટલે કંસ્ટ્રક્શન (સ્થાપના). સ્થાપના અને વિનાશ. સ્થાપના કોની? નવી દુનિયાની, સ્વર્ગ ની સ્થાપના અને પછી જૂની દુનિયા હેલ, નર્ક નો વિનાશ. ડિસ્ટ્રક્શન અને કંસ્ટ્રક્શન. કળયુગ છે જૂની દુનિયા, એનો વિનાશ જરૂર જોઈએ. વિનાશ ની નિશાની - આ મહાભારે મહાભારત લડાઈ છે. મહાભારત નો વૃત્તાંત મહાભારત શાસ્ત્ર માં દેખાડે છે. બાપ, બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. તે તો જરૂર નવી દુનિયાની કરશે ને. આ છે બેહદ નો વિનાશ અને બેહદ ની સ્થાપના, બાપ જ નવું મકાન બનાવશે - બાળકો નાં માટે. પછી જુનું જરૂર ખલાસ કરાવશે. તમે સમજો છો - બાબા હવે નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. તમોપ્રધાન થી પછી સતોપ્રધાન બનાવવાનાં માટે આપણે ને તૈયાર કરી રહ્યાં છે. વિનાશ નાં માટે મહાભારત ની લડાઈ પ્રસિદ્ધ છે. કહે છે આ તે જ સમય છે. તે જ સ્ટાર્સ (તારાઓ) આવીને એકબીજા ને મળ્યાં છે જે મહાભારત નાં સમયે હતાં. આ સીડી માં પણ લખાયું છે ભારત ના ઉત્થાન અને પતન ની અદ્ભુત કહાની. આ લાઈન માં કલ્પ-કલ્પ અક્ષર પણ આવવો જોઈએ. શરૂ થી અંત સુધી મનુષ્ય ૮૪ જન્મ લે છે. આ પણ તમારી બુદ્ધિ માં છે. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ ને તો એકદમ ગોદરેજ નું તાળું લાગેલું છે. આ વાતો ને મનુષ્યએ જાણવાનું છે. આત્માઓ અહીંયા શરીર ધારણ કરે છે પાર્ટ ભજવવાં. તો ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત નાં કીચેટર, ડાયરેક્ટર, મુખ્ય એક્ટર્સ વગેરેને જાણવાં જોઈએ ને. હમણાં તમને ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત, હૂ ઈઝ હૂ, (કોણ, કોણ છે) આખાં ડ્રામા ની ખબર પડી ગઈ છે - શરૂ થી લઈને અંત સુધી. બાપ દ્વારા આ નોલેજ બધું મળી રહ્યું છે. સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. આને કહેવાય છે રુહાની નોલેજ. શારીરિક જ્ઞાન ને ફિલોસોફી (તત્વજ્ઞાન) કહેવાય છે. સ્પ્રિયુયલ નોલેજ, રુહાની નોલેજ ને જ્ઞાન કહેવાય છે. હવે આ બધી વાતો બાળકોએ

બુદ્ધિમાં બેસાડી છે.

બાળકો જાણે છે હવે ૮૪ જન્મો નું નાટક પૂરું થાય છે. હવે આપણે પાછાં જઈએ છીએ પરંતુ પતિત કોઈ પાછું જઈ ન શકે. નહિં તો આટલાં જપ-તપ તીર્થ વગેરે કેમ કરે. પવિત્ર બનવા માટે જ ગંગા-સ્નાન કરવા જાય છે, પરંતુ એનાથી કોઈ પાવન તો બની નથી શકતું એટલે પાછું કોઈ જઈ ન શકે. ગપોડા તો બહુજ લગાવે છે કે ફ્લાણા પાર નિર્વાણધામ ગયાં, જ્યોતિ જ્યોત સમાયા. બાપે સમજાવ્યું છે પાછું કોઈ જતું નથી. બધાં એક્ટર્સ અહીંયા જ છે. હમણાં નાટક પૂરું થાય છે તો બધાં સ્ટેજ પર ઉભેલાં છે. હમણાં બધાં અહિંયાં હાજર છે. મનુષ્યો ને ખબર નથી કે બૌદ્ધી, ક્રિશ્ચન વગેરે ક્યાં છે. તમે સમજો છો જે બધી આત્માઓ ઉપર થી અહીંયા આવી છે તે બધી આ સમયે તમોપ્રધાન છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કલ્પ પહેલાં પણ બન્યાં હતાં. બાપ જ આવીને સ્થાપના, વિનાશ કરાવે છે. કહે પણ છે કે આ જ્ઞાન રાજાઓનાં રાજા બનાવવા વાળું છે. આ બેહદ નાં બાપે કહ્યું છે કે હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. કૃષ્ણ તો સ્થાપના નથી કરાવતાં. ક્રિયેટર બાપ છે. બાપ જ આવીને સમજાવે છે કે તમે મને બોલાવો જ ત્યારે છો જ્યારે સૃષ્ટિ પતિત છે. એવું નથી કે હું નવી સૃષ્ટિ રચું છું. જેમ દેખાડે છે પ્રલય થયું, આ બધું ખોટું છે. મનુષ્ય બોલાવે જ છે કે હું પતિત-પાવન આવો તો જરૂર પતિત દુનિયામાં આવશે ને. બાપ જ આવીને કૃષ્ણપુરી નાં સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. દેખાડે છે કૃષ્ણ પીપળા નાં પાન પર સાગર માં આવ્યાં...આ છે ઠીક વાત. નવી દુનિયા માં ફર્સ્ટ (પહેલાં) કૃષ્ણ જ આવે છે. સાગર માં નહીં પરંતુ ગર્ભ મહેલ માં આવે છે. અંગુઠી ચૂસતાં, ખૂબ આરામ થી ગર્ભ મહેલ માં રહે છે. સતયુગ માં જે પણ બાળકો હોય છે - ગર્ભ મહેલ માં રહે છે. તેમણે ગર્ભ મહેલ ની વાત ને પછી સાગર માં પત્તા (પાંદડા) પર બેસી બતાવ્યું છે. તે બધી છે ભક્તિ માર્ગ ની વાતો. બાપ આ બધાં શાસ્ત્રો નો સાર બેસી સમજાવે છે. અહીંયા ગર્ભ જેલ માં રહે છે ત્યારે કહે છે અમને બહાર નીકાળો. પછી અમે પાપ નહીં કરીશું. પરંતુ રાવણ ની દુનિયા માં પાપ તો થાય જ છે. તો પણ પાપ કરવા લાગી જાય છે. તમે અડધોકલ્પ જેલ બર્ડસ બની જાઓ છો. ચોર લોકો ને જેલ બર્ડસ કહેવાય છે. બહાર નીકળે પછી પણ ચોરી કરતાં રહે છે અને જેલ માં જવું પડે છે એટલે જેલ બર્ડસ કહેવાય છે. બાપે સમજાવ્યું છે આ રાવણ રાજ્ય છે. ત્યાં તો આ વાતો હોતી જ નથી. તે છે જ રામરાજ્ય. ત્યાં ન ગર્ભજેલ છે અને ન તે જેલ હોય છે. અહીંયા તો કેટલાં મનુષ્ય જેલ માં પડ્યાં રહે છે. ગર્ભ જેલ છે તો તે પણ જેલ છે. ડબલ જેલ છે. કળયુગ નો અંત છે ને.

બાપ સમજાવે છે આપ બાળકો હમણાં કન્સટ્રક્શન કરી રહ્યાં છો. રાઈઝ અને ફોલ (ઉત્થાન અને પતન), દરેક કલ્પ થતું જ રહે છે. રાઈઝ અને ફોલ દુનિયા નું થાય છે. એમાં મુખ્ય પાર્ટ છે ભારત નો. ગાતાં પણ રહે છે આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ... તો એનો પણ હિસાબ જોઈએ ને. કઈ આત્માઓ બહુકાળ થી અલગ રહી છે. પહેલાં-પહેલાં દેવી-દેવતા ધર્મ ની આત્માઓ આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. હમણાં તે દેવતા છે નહીં, જે રાજ્ય કરીને જાય છે, એમનાં ચિત્ર નિશાનીઓ રહે છે. રાજાઈ તો ખતમ થઈ ગઈ. હેવન ખલાસ (પૂરું) થઈ જાય છે તો પછી હેલ થાય છે પછી હેલ ખલાસ થાય તો હેવન બને છે. તો નવી દુનિયા નું કંસટ્રક્શન થાય છે અને હેલ નું ડિસટ્રક્શન થાય છે. કંસટ્રક્શન માટે બાળકો જોઈએ ને. રહેવા વાળા પણ તમે છો. પહેલાં તો તમારે દૈવી ગુણોવાળા દેવતા બનવું પડે. આ પણ ગાયન છે મનુષ્ય થી દેવતા.... મુત પલીતી મનુષ્ય છે ને. ભગવાનુવાચ - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન બનવાનું છે. આ, આ મૃત્યુલોક નો છે જ અંતિમ જન્મ, આમાં પવિત્ર બનવાનું છે. આ સારી રીતે સમજાવવું જોઈએ. આપણે આ મૃત્યુલોક નો અંતિમ જન્મ પવિત્ર રહીએ છીએ. બાપ કહે છે - આ વિકારો પર જીત પામવાથી તમે વિશ્વ નાં માલિક બનશો. બાળકો પણ સાંભળીને પછી બીજાઓને સમજાવે છે કે આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઉભો છે. આ તે જ મહાભારત ની લડાઈ છે, કામ મહાશત્રુ છે, એટલે પ્રતિજ્ઞા કરો. હમણાં તમે સમજો છો અમે પવિત્ર બનીએ છીએ. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ જરૂર થવાનો છે, એનાં પહેલાં પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. વિનાશ થાય છે પછી તો વાત ન પૂછો - હાહાકાર થઈ જાય છે, ખૂબ ભારે મોત છે. તમે જોઈ પણ નહીં શકશો. કોઈનું ઓપરેશન થાય છે તો કમજોર લોકો ઉભા નથી રહેતાં, પડી જાય છે એટલે ડોક્ટર લોકો ફેમિલી (પરીવાર) ને તો પરવાનગી નથી આપતાં. આ તો કેટલું ભારે ઓપરેશન હશે. એક-બે ને મારતાં રહેશે. આ છે ગંદી દુનિયા, કાંટાઓનું જંગલ. સતયુગ ને કહેવાય છે ગાર્ડન ઓફ ફ્લાવર્સ, ફૂલો નો બગીચો. દેવતાઓ ચૈતન્ય ફૂલ છે ને. મનુષ્ય તો સમજે છે કે બહિસ્ત (સ્વર્ગ) માં કોઈ ફૂલો નો બગીચો હોય છે, જે સાંભળે છે તે કહી દે છે. ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ કહે છે ને, પછી ધ્યાન માં પણ ગાર્ડન જોશે. અલ્લાહએ હાથમાં ફૂલ આપ્યું. બુદ્ધિમાં જ ખુદાઈ બગીચો છે. ભક્તિમાર્ગ માં સાક્ષાત્કાર કરવાનાં માટે

ભક્તિ કરે છે. સાક્ષાત્કાર થયો તો કહેશે સર્વવ્યાપી છે ને. જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું તે ફરી થશે. બાળકો જે પોશાક માં, જેમ આવ્યાં છે, એવાં પોશાક માં પછી કલ્પ બાદ આવશે. ડ્રામા ને કોઈ સારી રીતે સમજે છે, બાબા ની પાસે કોઈ આવે છે તો બાબા પૂછે છે પહેલાં ક્યારે આવ્યાં છો? કહે છે - હાં બાબા આપ થી કલ્પ પહેલાં પણ મળ્યાં હતાં, તમારાથી વારસો લેવા આવ્યાં હતાં. બાપ પુછે છે શું પદ પામ્યું હતું? બાબા મમ્મા કહો છો તો જરૂર એમનાં વંશજ માં આવશો. બાબા કહે છે એવો પુરુષાર્થ કરો જે ઊંચ પદ પામો. આ બધી વાતો તમારી બુદ્ધિ માં છે. બરાબર લડાઈ પણ છે, નર્ક વિનાશ તો થવાનું જ છે. તમારી પાસે ચિત્ર બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. આ કૃષ્ણ નું બે ગોળા વાળું ચિત્ર પણ છપાવવું જોઈએ, એમાં બહુ જ સ્પષ્ટ છે. સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખૂલે છે તો નર્ક તરફ લાત છે. તમારું પણ મુખ છે સ્વર્ગ તરફ, આ તો બિલકુલ એક્ચ્યુરેટ વાત છે. જાણો છો હવે આપણે ઘરે જવાનું છે તો ઘર ને જ યાદ કરવું પડે. જૂની દુનિયા ને ભુલવી પડે, આને કહેવાય છે બેહદ નું વૈરાગ્ય. જૂની દુનિયા ને છોડી આપણે બાબા પાસે જઈએ છીએ. યાદ ની યાત્રા થી જ જઈશું. મુખ્ય છે જ યાદ ની વાત. યાદ તો બધાં કરે છે ને. હમણાં બાપ યથાર્થ વાત આવીને સમજાવે છે કે મને યાદ કરો. આ છે અવ્યભિચારી યાદ તે પણ અર્થ સહિત. તમે જાણો છો શિવબાબા પણ બિંદુ છે. પોતાને પણ આત્મા બિંદુ સમજો, બાપને પણ બિંદુ સમજો. નવી વાત જોઈ ભૂલી જાય છે. પોતાને આત્મા સમજી પછી બાપ ને અને પોતાનાં ઘર ને યાદ કરવાનું છે. અચ્છા બિંદુ નાનું લાગે છે, ઘર તો મોટું છે ને. ઘર ને યાદ કરો. બાબા પણ ત્યાં રહે છે. હું અને તમે ત્યાં જઈશું જ્યાં બાબા રહે છે. બિંદુ યાદ નથી આવતું, અચ્છા ઘર તો યાદ આવે છે ને, તે છે શાંતિધામ અને તે છે સુખધામ. આ છે દુઃખધામ. હમણાં તમે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ભણી રહ્યાં છો પછી સુખધામ માં આવી જશો. બાપ નાં બાળકો છીએ તો જરૂર સ્વર્ગ ની બાદશાહી જોઈએ. કલ્પ પહેલાં પણ શિવબાબા આવ્યાં હતાં, સ્વર્ગ ની બાદશાહી આપી હતી. તમે ભૂલી ગયાં છો. બાપ કહે છે - હમણાં ફરી આવ્યો છું, તમને આપવાં. કેટલીવાર તમે રાજાઈ લીધી અને ગુમાવી છે. અગણિત વાર વારસો લીધો છે તો પણ એવા બાપ ને ભૂલી કેમ જાઓ છો! માયા નાં તોફાન થી બહુજ લડાઈ થાય છે એટલે નાટક પણ દેખાડે છે - માયા એ તરફ ખેંચે છે, પ્રભુ આ તરફ ખેંચે છે. જ્ઞાન માં વિઘ્ન નથી પડતાં, યાદ માં વિઘ્ન પડે છે, એમાં જ મહેનત છે. હવે બાપ કહે છે-મહારથી બનો. આ જૂની દુનિયાને તો આગ લાગવાની છે. આ યજ્ઞ માં આખી જૂની દુનિયા સ્વાહા થવાની છે તો મહાવીર પણ બનવાનું છે. આપ બાળકોએ અખંડ, અટલ, અડોલ રાજ્ય પામવાનું છે. તમારો બુદ્ધિયોગ બાપ નાં સાથે એવો રહે જે ભલે કેટલું પણ તોફાન આવે, માયા કાંઈ કરી ન શકે. આ છે તમારી અંત ની અવસ્થા, જ્યારે ટ્રાન્સફર થવાનું હોય છે. જેમ સ્કૂલ માં પરીક્ષા અંત માં હોય છે, તમારી માળા પણ અંત માં બનશે. તમને ખુબ સાક્ષાત્કાર થશે - ફલાણા આ બનશે, ફલાણા એ બનશે. આ દાસી બનશે એ બધું બતાવશે. એ સમયે તો કાંઈ પણ કરી નહીં શકો, પછી પસ્તાવું પડશે, આ અમે શું કર્યું! શ્રીમત પર કેમ નહીં ચાલ્યાં! પરંતુ અંત સમય માં કાંઈ થઈ નહીં શકશે. આવું ઘણાં પસ્તાય છે. મનુષ્ય કોઈનું ખૂન કરી પછી અંત માં પસ્તાય છે. પરંતુ ખૂન તો થઈ ગયું પછી શું કરી શકશે એટલે બાપ કહે છે - ગફલત નહીં કરો, પોતાનો પુરુષાર્થ કરતાં રહો. અચ્છા -

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૮૪ જન્મો નું નાટક હમણાં પૂરું થાય છે, પાછું ઘરે ચાલવાનું છે, એટલે આત્મ-અભિમાની રહી પાવન બનવાનું છે. દેહ-અભિમાન મિટાવવાનું છે.
2. અર્થ સહિત પોતાને આત્મા બિંદુ સમજી, બિંદુ બાપ ની અવ્યભિચારી યાદ માં રહેવાનું છે. મહાવીર બની પોતાની અવસ્થા અડોલ, અચળ બનાવવાની છે.

વરદાન :- સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ સ્નેહ અને શુભચિંતક ની ભાવના રાખવા વાળા દેહી - અભિમાની ભવ જેમ મહિમા કરવા વાળી આત્માનાં પ્રતિ સ્નેહ ની ભાવના રહે છે, એમ જ જ્યારે કોઈ શિક્ષા નો ઈશારો આપે છે તો એમાં પણ એ આત્માનાં પ્રતિ એવી જ સ્નેહ ની, શુભચિંતન ની ભાવના રહે - કે આ મારા માટે મોટાં માં મોટાં શુભચિંતક છે - એવી સ્થિતિ ને કહેવાય છે દેહી અભિમાની. જો દેહી-અભિમાની નથી તો જરૂર અભિમાન છે. અભિમાન વાળા ક્યારેય પોતાનું અપમાન સહન નથી કરી શકતાં.

સ્લોગન :- સદા પરમાત્મ પ્રેમ માં ખોવાયેલાં રહો તો દુઃખો ની દુનિયા ભૂલાઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - સાંભળેલી - સંભળાવેલી વાતો પર વિશ્વાસ નહીં કરો , જો કોઈ ઉલ્ટી - સુલટી વાતો સંભળાવે તો એક કાન થી સાંભળી બીજા થી નીકાળી દો ”

પ્રશ્ન :- જો બાળકો જ્ઞાન ની ખુશી માં રહે છે તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેઓ જૂનાં કર્મભોગ નાં હિસાબ-કિતાબ તે ખુશી માં મર્જ (ભૂલતાં) કરતાં જશે. જ્ઞાન ની ખુશી માં દુઃખ દર્દ, ગમ ની દુનિયા જ ભૂલાઈ જાય છે. બુદ્ધિ માં રહે છે હવે તો અમે ખુશી ની દુનિયા માં જઈ રહ્યાં છીએ. રાવણે શ્રાપિત કરી દુઃખી કર્યા, હવે બાપ આવ્યાં છે એ દુઃખ ની, ગમ ની દુનિયાથી નીકાળી ખુશી ની દુનિયા માં લઈ જવાં.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. જરૂર બાળકો નાં રોમાંચ ઉભાં થઈ જવા જોઈએ કારણ કે ગવાય છે ખુશી જેવો ખોરાક નથી. હમણાં આપ બધાં રુહાની બાળકોને બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે. બેહદ નાં બાપ તો એક જ હોય છે અને બાળકો જાણે છે જ્યારે વધારે બાળકો બનશે તો એમનાં પણ રોમાંચ ઉભાં થશે. તમે જાણો છો આપણું રાજ્ય હતું પછી રાજ્ય ગુમાવ્યું, હવે ફરી રાજ્ય લઈએ છીએ. ભારતવાસીઓ નાં માટે આ ખુશખબરી છે ને. પરંતુ જ્યારે સારી રીતે સાંભળે અને સમજે. બરાબર આ ખુશી ની વાત છે ને, કલ્પ-કલ્પ બાપ આવે છે. બાપ નો જન્મ પણ અહીંયા ગવાય છે. તહેવાર પણ જે છે બધાં આ સમય નાં છે. બાપે આવીને તમને બહુજ સહજ રસ્તો બતાવ્યો છે. મનુષ્યો ને તો અનેક પ્રકાર નાં ગમ (દુઃખ) છે, અહીંયા આ જ્ઞાન ની ખુશી માં તે દુઃખ-દર્દ વગેરે બધું મર્જ (ભૂલાઈ) થઈ જાય છે. જેમ કોઈ બીમાર ઠીક થવા પર આવે છે તો બધાને ખુશી થાય છે. બીમારી વગેરે દુઃખ ની વાતો જેમ ભૂલાઈ જાય છે. પિયરઘર, સસુરઘર, મિત્ર સંબંધી વગેરે બધાં ખુશી માં આવી જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે બધાં વિશ્વનાં માલિક હતાં પછી રાવણે શ્રાપ આપ્યો છે. આ છે ગમ ની, દુઃખ ની દુનિયા. પછી કાલે હશે ખુશી ની દુનિયા. ખુશી ની દુનિયા યાદ રહેવાથી ગમ દુઃખ વગેરે બધું ભૂલી જવું જોઈએ. આ છે તમોપ્રધાન દુનિયા. ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર નાં કર્મભોગ છે. અબળાઓ પર પણ કેટલાં અત્યાચાર થાય છે. અનેક પ્રકારનાં વિઘ્ન આવે છે. આ વિઘ્નો નાં, કર્મભોગ નાં દિવસ બાકી થોડો સમય છે. બાપ ધીરજ આપે છે, બાકી થોડાં દિવસ છે. કલ્પ પહેલાં પણ થયું હતું. કર્મભોગ નો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થવાનો છે. ખુશી માં આ બધું મર્જ કરતાં જાઓ. બસ બાપ અને વારસા ને યાદ કરતાં રહો. ઉલ્ટા-સુલ્ટા કોઈ પણ કામ ન કરો. નહીં તો વધારે જ દંડ પડી જાય છે, પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. બાળકો નું કામ છે એક બાપ ને યાદ કરવાં. બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થઈ જશે. બાકી થોડો સમય છે, હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરતાં જાઓ કારણ કે તમે છો આંધળા ની લાઠી (લાકડી). તમે પણ યાદ કરો, બીજાને પણ રસ્તો બતાવો. વિઘ્ન તો બહુજ પડશે. જેટલું થઈ શકે, બધાને આ સમજાવતાં રહો કે બાપ ને યાદ કરો. અક્ષર પણ નામીગામી છે. મનમનાભવ અર્થાત્ હે આત્માઓ મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નાં વિકર્મ ભસ્મ થશે. એમાં મૂંઝાવાની તો વાત જ નથી. ફક્ત બાપ ને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. તમે જાણો છો આપણે ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે. ચક્ર લગાવતાં આવ્યાં છીએ, લગાવતાં રહેશું. આ છે જૂની દુનિયા, જુનું શરીર....આને ભૂલી જવાનું છે. આ છે આત્માઓ નો બેહદ નો સંન્યાસ. એમનો છે હદ નો સંન્યાસ, ઘરબાર છોડી જાય છે. એમનો પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. ફરી પણ એવું જ થશે. સેકન્ડ-સેકન્ડ જે પસાર થયું તે ડ્રામા, ફરી એ જ ડ્રામા રીપિટ થશે. શાસ્ત્ર બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં પુસ્તક. ભક્તિ નાં પછી છે જ્ઞાન. આ સીડી નાં ચિત્ર પર કોઈને પણ સમજાવવું ખુબ સહજ છે. મુખ્ય જે ચિત્ર છે તે પોતાનાં ઘર માં પણ રાખી શકો છો. ત્રિમૂર્તિ પણ બહુજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. ઉપર શિવ પણ છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પણ છે, સૂક્ષ્મવતન વાસી પછી ઊંચા માં ઊંચા છે ભગવાન. બાળકો પણ સમજે છે જ્યાં બાપ રહે છે તે છે આપણું આત્માઓનું રહેવાનું સ્થાન, જેને નિર્વાણધામ કહો અથવા શાંતિધામ કહો - વાત એક જ છે. શાંતિધામ નામ ઠીક છે અથવા નિર્વાણધામ અર્થાત્ વાણી થી પરે ધામ, તે શાંતિધામ જ થઈ ગયું. તે શાંતિધામ પછી છે સુખ અને શાંતિ સંપત્તિ ધામ. પછી હોય છે દુઃખ અને અશાંતિધામ. સુખધામ માં તો કારુન નાં ખજાના હોય છે અથાહ. આજે શું છે, કાલે

શું હશે. આજે કળયુગ નો અંત, કાલે હશે સતયુગ નો આદિ. રાત દિવસ નો ફરક છે ને. કહે પણ છે બ્રહ્મા અને બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણો નો દિવસ અને પછી રાત. દિવસ માં છે દેવતાઓ. રાત માં છે શૂદ્ર. વચમાં છે તમે બ્રાહ્મણ. આ સંગમયુગ ની કોઈને ખબર નથી. મનુષ્ય તો બિલકુલ ધોર અંધારા માં છે. તો ધોર અજવાળા માં લઈ આવવું આપ બાળકો ની ફરજ છે. હમણાં સામે એ જ મહાભારત લડાઈ છે. ગવાયેલું પણ છે - વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ વિનશન્તી. વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ વિજયંતી. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણને ફરીથી તે જ રાજાઈ આપે છે. તે આપણી રાજાઈ કોઈ છીનવી ન શકે. રાવણ ની પ્રવેશતા તો થશે દ્વાપર થી. રાવણે આપણી રાજાઈ છીનવી છે, જેને દુશ્મન જ સમજો કારણ કે દુશ્મન ની જ એકિજી (પુતળું) બનાવીને બાળે છે. આ બહુજ જુનો દુશ્મન છે. કહે પણ છે - રાવણ રાજ્ય પરંતુ કોઈ ની બુદ્ધિ માં નથી આવતું. તો ધોર અંધારું કહેવાશે ને. બેહદ નાં બાપ છે નોલેજકુલ. એમને જ્ઞાન નાં દાતા, દિવ્ય ચક્ષુ વિધાતા કહે છે. હમણાં આપ આત્માઓ ને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. પહેલાં તો કંઈ નહોતાં જાણતાં. હવે બધું જાણી ગયાં છો. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે તો જરૂર જ્ઞાન સંભળાવશે ને. જ્ઞાન સંભળાવ્યા વગર સિદ્ધ કેવી રીતે થાય! તમે જુઓ છો બાપ જ્ઞાન સંભળાવે છે, જે જ્ઞાન થી પછી અડધોકલ્પ સદ્ગતિ થાય છે. ભક્તિ જ અડધોકલ્પ ચાલવાની છે. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ સંગમ પર જ થાય છે. કોઈ પણ વાત બાળકોની ક્યારેય છુપાઈ ન શકે. બાપ કહે છે - કોઈ પણ ખરાબ કામ થઈ જાય તો બતાવો. બાબા જાણે છે ઘણાઓથી ખરાબ કર્મ થતાં રહે છે. રાવણ રાજ્ય છે ને. માયા ચમાટ (થપ્પડ) મારતી રહે છે, પરંતુ છુપાવે છે ઘણાં. બાબા કહે છે કોઈ ભૂલ થાય છે તો તરત બતાવવા થી આગળ નાં માટે ચુક્તિ મળશે. નહીં તો વૃદ્ધિ થતી જશે. કામ મહાશત્રુ છે. બાબા ને લખે છે - બાબા માયા નું બહુજ ઓપોઝિશન (વિરોધાભાસ) થાય છે. સદૈવ તો કોઈનો યોગ નથી રહેતો જે માયા થી બચી શકે. દેહ-અભિમાન બહુજ આવે છે. ઘણાં છે જે માયા નાં થપ્પડ ખાય છે. બાબા ની પાસે સમાચાર તો બધી તરફ થી આવતાં રહે છે ને. સમાચારપત્ર વગેરે માં તો ઉલ્ટું-સુલટું પણ કેટલું નાખી દે છે. આજકલ મનુષ્ય વાતો તો કેટલી પણ બનાવી શકે છે, તમોપ્રધાન છે ને. વ્યાસ ની જ્યારે રજો બુદ્ધિ હતી તો શું-શું વાતો બેસી લખી છે. બાપ બાળકોને સમજાવે છે સાંભળેલી-સંભળાવેલી વાતો પર ક્યારેય પણ વિશ્વાસ કરી બગડો નહીં. ફલાણાએ આવું કહ્યું, આ કર્યું...માથું જ ફરી જાય છે. સમજતાં નથી તમોપ્રધાન દુનિયા છે. માયા પાડવાનો પ્રયત્ન કરશે. કોઈ પણ ખોટી-ખોટી વાતો સંભળાવે તો એક કાન થી સાંભળી બીજા થી નીકાળી દો. બીજાને પણ આ જ સંદેશ આપતાં રહો. બાપ કહે છે-હું સંદેશ લઈ આવું છું. હવે હેં આત્માઓ શ્રીમત પર ચાલો. મારો સંદેશ સાંભળો. ફક્ત મામેકમ્ યાદ કરો. જે યાદ કરશે તે પોતાનું જ કલ્યાણ કરશે. યાદ આત્માએ કરવાનું છે, ભૂલી પણ આત્મા છે. હવે બાપ ની શ્રીમત મળે છે, એમાં આશીર્વાદ કે રહેમ વગેરે કાંઈ પણ નથી માંગવાનું. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે બીજી કોઈ વાત પૂછવા કરવાની પણ દરકાર નથી. સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે - આ તો સાંભળ્યું. એમાં ખિટ-ખિટ ની કોઈ વાત નથી. ધોર અંધારા માં જ બાપ આવે છે એટલે શિવરાત્રી મનાવે છે. કૃષ્ણ નો પણ જન્મ રાત્રે મનાવે છે. ખીર-પૂરી વગેરે મંદિરો માં બને છે રાત્રે. હવે શિવ નાં માટે શું બનાવશે? એ તો છે નિરાકાર. કોઈને ખબર પણ નથી, બાબા કઈ ઘડીએ આવે છે અને કેવી રીતે ચાલ્યાં જાય છે. સદૈવ તો સવારી નથી કરતાં. આવશે અને ચાલ્યાં જશે. હમણાં તમે જાણો છો અમે શિવબાબા નાં પૌત્રા છીએ. વારસો એમનાથી મળે છે. બ્રહ્માને પણ વારસો એમનાથી મળે છે. આ તો મનુષ્ય છે ને. સદ્ગતિ માં પહેલો નંબર છે આ શ્રીકૃષ્ણ. આ બધાને પ્રિય છે કારણ કે સતોપ્રધાન બાળ અવસ્થા છે ને. થોડાં મોટાં થાય છે તો એમને સતો કહેવાય છે. પછી રજો તમો. શ્રી કૃષ્ણ રાધા જ પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે, જેમને બાપે જ્ઞાન આપ્યું છે એમને જ આપશે. ભારતમાં જ દેવી-દેવતા થઈને ગયાં છે તો મંદિર પણ ભારત માં ખુબ છે. કિશ્ન નાં ચર્ચ માં કાઈસ્ટ જ કાઈસ્ટ જોશો. દેવતાઓનાં કેટલાં અનેક મંદિર છે. બાપ આવ્યાં છે આપણને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં અથવા ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાં. આપણે બાપ ને યાદ કરી પાવન બની રહ્યાં છીએ. બાપ નાં સાથે આપણે પણ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છીએ. જેમ કે આપણે બાપ નાં સાથે આવ્યાં છીએ. ભક્તિમાર્ગ માં દેવતાઓનાં મંદિર, મૂર્તિઓ વગેરે પર કેટલો ખર્ચો કરી બનાવે છે. ઉત્પત્તિ કરી, પાલના કરી, પછી વિનાશ કરી દે છે. ૯ દિવસ નાં અંદર જ ડુબાડી દે છે. બહુજ એમનામાં પ્રેમ હોય છે. નવરાત્રી કલકત્તા માં બહુજ મનાવે છે. આ બધી વાતો પર હમણાં વઠ્ઠર (આશ્ચર્ય) લાગે છે. પહેલાં તો આપણે પણ પાર્ટધારી હતાં. કરોડો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. કેટલી અંધશ્રદ્ધા છે. રામાયણ થી કેટલો પ્રેમ હોય છે. વાતો સાંભળી ને આંખો થી આંસુ વહાવે છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ, એનાથી ફાયદો કંઈ નથી. બાબા હમણાં આપણ ને કેટલાં સમજદાર બનાવે છે. તો આ બધું સાંભળીને અહીંયા નું અહીંયા ભૂલી ન જાઓ, બધી વાતો યાદ કરો. પૂરા રીફ્રેશ થઈને જાઓ. સ્વયં ને આત્મા સમજી દેહ સહિત જે કાંઈ જુઓ છો બધું ભૂલી જાઓ. આ બધું કબ્રિસ્તાન છે. દિલ્હી માં બિરલા મંદિર માં લખાયેલું છે - ભારત પરિસ્તાન હતું, જે ધર્મરાજે સ્થાપન કર્યું હતું.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આ દુનિયા કિબ્રસ્તાન બનવાની છે.

બાપ કહે છે-બધાં કામ ચિતા પર બેસી એકદમ બળી મર્યા છે. ક્રોધ ચિતા નથી કહેવાતું. કામ ચિતા કહેવાય છે. એમાં પણ હલકો નશો, સેમી નશો પણ હોય છે. બાળકો ને જ બાપ બેસીને સમજાવે છે. ઘરમાં જો કોઈ કપૂત બાળક હશે તો કહેશે ને - આ શું બાપ ની આબરુ ગુમાવો છો. બાપ ની ઈજ્જત જાય છે ને. બેહદ નાં બાપ પણ કહે છે તમે કાળું મોઢું કરો છો તો બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ જે દેવતા બને છે, એમનું નામ બદનામ કરો છો. આપ બાળકો જાણો છો - આપણે પવિત્રતા ની તાકાત થી જ ભારત ને ફરી થી શ્રેષ્ઠાચારી દેવતા બનાવીએ છીએ. તમારા માટે તો જેમ કે સામાન્ય વાત છે. જુઓ છો મહાભારત લડાઈ પણ ઉભી છે, એનાથી જ સ્વર્ગ નાં ગેટ (દ્વાર) ખુલે છે. શાસ્ત્રો માં મહાભારત લડાઈ તો દેખાડી છે. એનાં પછી શું થયું - આ દેખાડયું નથી. કહી દે છે પ્રલય થઈ ગઈ. હમણાં કૃષ્ણ નો એક તરફ તો માતા નાં ગર્ભ થી જન્મ દેખાડ્યો છે બીજી તરફ પછી કહે છે કે પીપળા નાં પાન પર અંગૂઠો ચૂસતાં આવ્યો, કાંઈ પણ સમજતાં નથી. ત્યાં તો ગર્ભમહેલ માં રહે છે બહુજ વિશ્રામ થી. બાકી સાગર માં થોડી પાન પર હોઈ શકે. આ તો અસંભવ છે. આ તો આખો ડ્રામા બનેલ છે, જેને તમે જાણો છો. કલ્પ-કલ્પ આવું થાય જ છે. હવે બાળકોએ પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે અને બીજા નું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. મૂળ વાત છે આ. બાપ તો સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે. એમને કહેવાય જ છે હેવનલી ગોડ ફાધર. તો પછી આપણે બાળકો સ્વર્ગ નાં માલિક હોવાં જોઈએ ને. શિવ જયંતી પણ ભારત માં જ મનાવે છે તો જરૂર ભારત ને કંઈક આપ્યું હશે. હમણાં તમને સ્વર્ગ ની બાદશાહી આપી રહ્યાં છે ને. બાપ છે જ સદ્ગતિ દાતા. જ્ઞાન નાં સાગર, જ્ઞાન બાપ જ આવીને આપે છે. હમણાં બાપ તમને નોલેજ આપી રહ્યાં છે. ૫ હજાર વર્ષ પછી ફરી અહીંયા જ આવશે. બાળકોને નિશ્ચય છે જે-જે આ બ્રાહ્મણ કુળ નાં હશે તે આવતા જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. કોઈ કાંઈ ખોટી વાત સંભળાવે તો સાંભળી-ન સાંભળી કરી દેવાની છે. એનાં પર બગડવાનું નથી.
2. ક્યારેય પણ દેવતા બનવા વાળા બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ નું નામ બદનામ ન થાય - આનું ધ્યાન રાખવાનું છે. કોઈ ઉલટું કર્મ ક્યારેય નથી કરવાનું. પાછળ નાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાનાં છે.

વરદાન :- નિંદા - સ્તુતિ, જય - પરાજય માં સમાન સ્થિતિ રાખવા વાળા બાપ સમાન સંપન્ન કે સંપૂર્ણ ભવ જ્યારે આત્મા ની સંપૂર્ણ કે સંપન્ન સ્થિતિ બની જાય છે તો નિંદા-સ્તુતિ, જય-પરાજય, સુખ-દુઃખ બધામાં સમાનતા રહે છે. દુઃખ માં પણ ચહેરા કે મસ્તક પર દુઃખ ની લહેર નાં બદલે સુખ કે હર્ષ ની લહેર દેખાય, નિંદા સાંભળતાં પણ અનુભવ થાય કે આ નિંદા નહીં, સંપૂર્ણ સ્થિતિ ને પરિપકવ કરવાનાં માટે આ મહિમા યોગ્ય શબ્દ છે - એવી સમાનતા રહે ત્યારે કહેશે બાપ સમાન. જરા પણ વૃત્તિ માં એ ન આવે કે આ દુશ્મન છે, ગાળો આપવા વાળા છે અને આ મહિમા કરવા વાળા છે.

સ્લોગન :- નિરંતર યોગ અભ્યાસ પર ધ્યાન આપો તો ફર્સ્ટ ડિવિઝન (વર્ગ) માં નંબર મળી જશે.

“ત્રણ પ્રકાર નાં સ્નેહ તથા દિલ નાં સ્નેહી બાળકો ની વિશેષતાઓ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં સ્નેહી, સહયોગી, અને શક્તિશાળી - આવી ત્રણેય વિશેષતાઓથી સંપન્ન બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આ ત્રણેય વિશેષતાઓ જેમાં સમાન છે, તે જ વિશેષ આત્માઓમાં ‘નંબરવન આત્મા’ છે. સ્નેહી પણ હોય અને સદા દરેક કાર્ય માં સહયોગી પણ હોય, સાથે-સાથે શક્તિશાળી પણ હોય. સ્નેહી તો બધાં છે પરંતુ સ્નેહ માં એક છે દિલ નો સ્નેહ, બીજો છે સમય પ્રમાણે મતલબ નો સ્નેહ અને ત્રીજો છે મજબૂરી નાં સમય નો સ્નેહ. જે દિલ નાં સ્નેહી છે એમની વિશેષતા આ હશે - તે સર્વ સંબંધ અને સર્વ પ્રાપ્તિ સદા, સહજ, સ્વતઃ અનુભવ કરશે. એક સંબંધ ની અનુભૂતિ માં પણ કમી નહીં. જેવો સમય તેવાં સંબંધ નાં સ્નેહ ને ભિન્ન-ભિન્ન અનુભવ કરવા વાળા, સમય ને જાણવા વાળા અને સમય પ્રમાણે સંબંધ ને પણ જાણવા વાળા હશે.

જો બાપ જ્યારે શિક્ષક નાં રૂપ માં શ્રેષ્ઠ ભણતર ભણાવી રહ્યાં છે, એવાં સમય પર ‘શિક્ષક’ નાં સંબંધ નો અનુભવ ન કરી, ‘સખા’ રૂપ ની અનુભૂતિ માં, મિલન મનાવવા કે રુહ-રુહાન કરવામાં લાગી જાય તો ભણતર ની તરફ અટેન્શન (ધ્યાન) નહીં હશે. ભણવાના સમયે જો કોઈ કહે કે હું આવાજ થી પરે સ્થિતિ માં બહુજ શક્તિશાળી અનુભવ કરી રહ્યો છું, તો ભણવાના સમયે શું આ સાચું છે? કારણ કે જ્યારે બાપ શિક્ષક નાં રૂપ માં અભ્યાસ દ્વારા શ્રેષ્ઠ પદ ની પ્રાપ્તિ કરાવવા આવે છે તો એ સમયે શિક્ષક નાં સામે ગોડલી સ્ટુડન્ટ લાઈફ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી જીવન) જ યથાર્થ છે. આને કહેવાય છે સમય ની ઓળખ પ્રમાણે સંબંધ ની ઓળખ અને સંબંધ પ્રમાણે સ્નેહની પ્રાપ્તિ ની અનુભૂતિ. આ જ બુદ્ધિ ને એક્સરસાઇઝ (કસરત) કરાવો, જે જેવું ઈચ્છે, જે સમયે ઈચ્છે તેવું સ્વરૂપ અને સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ શકે.

જેમ કોઈ શરીર માં ભારે છે, બોજ છે તો પોતાનાં શરીર ને સહજ જેવું ઈચ્છે તેવું મોલ્ડ નહીં કરી શકશે. એમ જ જો જાડી બુદ્ધિ છે અર્થાત્ કોઈ ને કોઈ પ્રકાર નો વ્યર્થ બોજ કે વ્યર્થ કચરો બુદ્ધિ માં ભરેલો છે, કોઈ ને કોઈ અશુદ્ધિ છે તો એવી બુદ્ધિ વાળા જે સમયે ઈચ્છે, તેમ બુદ્ધિ ને મોલ્ડ (વાળી) ન કરી શકે એટલે બહુજ સ્વચ્છ, મહીન અર્થાત્ અતિ સૂક્ષ્મ-બુદ્ધિ, દિવ્ય બુદ્ધિ, બેહદ ની બુદ્ધિ, વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. એવી બુદ્ધિ વાળા જ સર્વ સંબંધો નો અનુભવ જે સમયે, જેવો સંબંધ તેવો સ્વયં નાં સ્વરૂપ નો અનુભવ કરી શકશે. તો સ્નેહી બધાં છે, પરંતુ સર્વ સંબંધ નો સ્નેહ સમય પ્રમાણે અનુભવ કરવા વાળા સદા એ જ અનુભવ માં એટલાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહે છે, દરેક સંબંધ ની ભિન્ન-ભિન્ન પ્રાપ્તિઓમાં એટલાં લવલીન રહે છે, મગન રહે છે જે કોઈ પણ પ્રકારનાં વિઘ્ન પોતાની તરફ ઝુકાવી ન શકે એટલે સ્વતઃજ સહજ યોગી સ્થિતિ નો અનુભવ કરે છે. આને કહેવાય છે નંબરવન યથાર્થ સ્નેહી આત્મા. સ્નેહ નાં કારણે એવી આત્મા ને સમય પર બાપ દ્વારા દરેક કાર્યમાં સ્વતઃ જ સહયોગ ની પ્રાપ્તિ થતી રહે છે. આ કારણે ‘સ્નેહ’ અખંડ, અટલ, અચળ, અવિનાશી અનુભવ થાય છે. સમજ્યાં? આ છે નંબરવન સ્નેહી ની વિશેષતા. બીજા, ત્રીજા નું વર્ણન કરવાની તો આવશ્યકતા જ નથી કારણ કે બધાં સારી રીતે જાણો છો. તો બાપદાદા એવાં સ્નેહી બાળકોને જોઈ રહ્યાં હતાં. આદિ થી હમણાં સુધી સ્નેહ એકરસ રહ્યો છે કે સમય પ્રમાણે, સમસ્યા પ્રમાણે કે બ્રાહ્મણ આત્માઓ નાં સંપર્ક પ્રમાણે બદલાતો રહે છે, એમાં પણ ફરક પડી જાય છે ને.

આજે સ્નેહનું સંભળાવ્યું, પછી સહયોગ અને શક્તિશાળી, ત્રણેય વિશેષતા વાળી આત્માનું મહત્વ સંભળાવશે. ત્રણેય જરૂરી છે. આપ સર્વ તો એવા સ્નેહી છો ને? પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) છે ને? જ્યારે જ્યાં બુદ્ધિ ને સ્થિત કરવા ઈચ્છો, એવું કરી શકો છો ને? કંટ્રોલિંગ પાવર (નિયંત્રણ શક્તિ) છે ને? રુલિંગ પાવર (શાસક શક્તિ) ત્યારે આવે છે જ્યારે પહેલાં કંટ્રોલિંગ પાવર હોય. અને જે સ્વયં ને જ કંટ્રોલ નથી કરી શકતાં, તે રાજ્ય ને શું કંટ્રોલ કરશે? એટલે સ્વયં ને કંટ્રોલ માં ચલાવવાની શક્તિ નો અભ્યાસ હમણાં થી જોઈએ, ત્યારે જ રાજ્ય અધિકારી બનશો. સમજ્યાં?

આજે તો મળવા વાળા નો કોટો પૂરો કરવાનો છે. જુઓ, સંગમયુગ પર કેટલું પણ સંખ્યા નાં બંધન માં બાંધે

પરતું બંધાઈ શકો છો? સંખ્યા થી વધારે આવી જાય છે, એટલે સમય ને, સંખ્યા ને અને જે શરીર નો આધાર લો છો એને જોઈ, એ જ વિધિ થી ચાલવું પડે છે. વતન માં આ બધું જોવું નથી પડતું કારણ કે સૂક્ષ્મ શરીર ની ગતિ સ્થૂળ શરીર થી ખુબ તીવ્ર છે. એક તરફ સાકાર શરીરધારી, બીજી તરફ ફરિશ્તા સ્વરૂપ - બંને નાં ચાલવામાં કેટલું અંતર હશે! ફરિશ્તા કેટલામાં પહોંચશે અને સાકાર શરીરધારી કેટલામાં પહોંચશે? બહુજ અંતર છે. બ્રહ્મા બાપ પણ સૂક્ષ્મ શરીરધારી બની કેટલી તીવ્રગતિ થી ચારેય તરફ સેવા કરી રહ્યાં છે! તે જ બ્રહ્મા સાકાર શરીરધારી રહ્યાં અને હમણાં સૂક્ષ્મ શરીરધારી બની કેટલાં તીવ્ર ગતિ થી આગળ વધી અને વધારી રહ્યાં છે! આ તો અનુભવ કરી રહ્યાં છો ને!

સૂક્ષ્મ શરીર ની ગતિ આ દુનિયાનાં સૌથી તીવ્રગતિ નાં સાધનો થી તેજ છે. એક જ સેકન્ડ માં એ જ સમયે અનેકો ને અનુભવ કરાવી શકે છે. જે બધાં કહેશે કે અમે આ સમયે બાપ ને જોયાં કે બાપ થી મળ્યાં, દરેક સમજશે કે મેં રુહ-રુહાન કરી, મેં મિલન મનાવ્યું, મને મદદ મળી કારણ કે તીવ્રગતિ નાં કારણે એક જ સમય પર દરેક ને એવો અનુભવ થાય છે, જેમ મેં કર્યું. તો ફરિશ્તા જીવન બંધનમુક્ત જીવન છે. ભલે સેવા નું બંધન છે, પરતું એટલી ફાસ્ટ (ઝડપી) ગતિ છે જે જેટલું પણ કરે, એટલું કરવા છતાં પણ સદા ફ્રી (મુક્ત) છે. જેટલાં જ પ્યારા, એટલાં જ ન્યારા. કરાવે બધાથી છે પરંતુ કરાવવા છતાં પણ અશરીરી ફરિશ્તા હોવાનાં કારણે સદા જ સ્વતંત્રતા ની સ્થિતિ નો અનુભવ થાય છે કારણ કે શરીર અને કર્મ નાં અધીન નથી. તમને લોકોને પણ અનુભવ છે - જ્યારે ફરિશ્તા સ્થિતિ થી કોઈ કાર્ય કરો છો તો બંધનમુક્ત અર્થાત્ હલકાપણું અનુભવ કરો છો ને. અને જે છે જ ફરિશ્તા; લોક (સ્થાન) પણ તે, તો શરીર પણ તે, તો શું અનુભવ થતો હશે, જાણી શકો છો ને. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં સર્વ દિલ નાં સ્નેહી બાળકો ને, સદા દિવ્ય, વિશાળ, બેહદ બુદ્ધિવાન બાળકો ને, સદા બ્રહ્મા બાપ સમાન ફરિશ્તા સ્થિતિ નો અનુભવ કરી તીવ્રગતિ થી સેવા માં, સ્વ-ઉન્નતિ માં સફળતા ને પ્રાપ્ત કરવા વાળા, સદા સહયોગી બની બાપ નાં સહયોગ નો અધિકાર અનુભવ કરવા વાળા - એવી વિશેષ આત્માઓ ને, સમાન બનવા વાળી મહાન આત્માઓ ને બાપદાદા નાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

અવ્યક્ત બાપદાદા થી પર્સનલ મુલાકાત

૧. સદા બેફિકર બાદશાહ છો ને! જ્યારે બાપ ને જવાબદારી આપી દીધી તો પછી ફિકર (ચિંતા) કઈ વાત ની? જ્યારે પોતાનાં ઉપર જવાબદારી રાખો છો તો પછી ફિકર થાય છે - શું થશે, કેવી રીતે થશે.... અને જ્યારે બાપ નાં હવાલે કરી દીધું તો ફિકર કોને થવી જોઈએ, બાપ ને કે તમને? અને બાપ તો સાગર છે, એમને ફિકર રહેશે જ નહીં. તો બાપ પણ બેફિકર અને બાળકો પણ બેફિકર થઈ ગયાં. તો જે પણ કર્મ કરો, કર્મ કરતાં પહેલાં આ વિચારો કે હું ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) છું. ટ્રસ્ટી કામ બહુજ પ્રેમ થી કરે છે પરંતું બોજ નથી હોતો. ટ્રસ્ટી નો અર્થ જ છે બધું જ બાબા તમારું. તો તમારામાં પ્રાપ્તિ પણ વધારે અને હલકા પણ રહેશે, કામ પણ સારું થશે કારણ કે જેવી સ્મૃતિ હોય છે, તેવી સ્થિતિ હોય છે. તારું એટલે બાપ ની સ્મૃતિ. કોઈ રિવાજી મહાન આત્મા નથી, બાપ છે! તો જ્યારે તારું કહી દીધું તો કાર્ય પણ સારું અને સ્થિતિ પણ સદા બેફિકર. જ્યારે બાપ ઓફર કરી રહ્યાં છે કે ફિકર આપી દો, તો પણ જો ઓફર ન માને તો શું કહેશે? બાપ ની ઓફર છે - બોજ છોડો. તો સદા બેફિકર રહેવાનું છે અને બીજાને બેફિકર બનવાનાં અનુભવ થી વિધિ બતાવવાની છે. બહુજ આશીર્વાદ મળશે! કોઈનો બોજ કે ફિકર લઈ લો તો દિલ થી દુવાઓ આપશે. તો સ્વયં પણ બેફિકર બાદશાહ અને બીજાઓની પણ શુભ-ભાવના ની દુવાઓ મળશે. તો બાદશાહ છો, અવિનાશી ધન નાં બાદશાહ છો! બાદશાહ ને શું પરવાહ! વિનાશી બાદશાહો ને તો ચિંતા રહે છે પરંતુ આ અવિનાશી છે. અચ્છા!

૨. અવિનાશી સુખ અને અલ્પકાળ નું સુખ - બંને નાં અનુભવી છો ને? અલ્પકાળ નું સુખ છે - સ્થૂળ સાધનો નું સુખ અને અવિનાશી સુખ છે - ઈશ્વરીય સુખ. તો સૌથી સારું સુખ કયું છે? ઈશ્વરીય સુખ જ્યારે મળી જાય છે તો વિનાશી સુખ જાતે જ પાછળ-પાછળ આવે છે. જેમ કોઈ તડકા માં ચાલે છે તો એની પાછળ પડછાયો જાતે જ આવે છે અને જો કોઈ પડછાયા નાં પાછળ જાય તો કાંઈ નહીં મળશે. તો જે ઈશ્વરીય સુખ ની તરફ જાય છે, એની પાછળ અલ્પકાળ નું સુખ સ્વતઃ જ પડછાયા ની જેમ આવતું રહેશે, મહેનત નહીં કરવી પડશે. જેમ કહે છે - જ્યાં પરમાર્થ હોય છે, ત્યાં વ્યવહાર સ્વતઃ સિદ્ધ થઈ જાય છે. એમ ઈશ્વરીય સુખ છે ‘પરમાર્થ’ અને વિનાશી સુખ

છે ‘વ્યવહાર’. તો પરમાર્થ નાં આગળ વ્યવહાર જાતે જ આવે છે. તો સદા એ જ અનુભવ માં રહેવું જેનાથી બંને મળી જાય. નહીં તો એક મળશે અને તે પણ વિનાશી હશે. ક્યારેક મળશે, ક્યારેક નહીં મળશે કારણ કે વસ્તુ જ વિનાશી છે, એનાથી મળશે જ શું? જ્યારે ઈશ્વરીય સુખ મળી જાય છે તો સદા સુખી બની જાય છે, દુઃખ નું નામ-નિશાન નથી રહેતું. ઈશ્વરીય સુખ મળવું એટલે સર્વસ્વ મળવું, કોઈ અપ્રાપ્તિ નથી રહેતી. અવિનાશી સુખ માં રહેવા વાળા વિનાશી વસ્તુઓને ન્યારા થઈને ઉપયોગ કરશે, ફસાશે નહીં. અચ્છા!

૩. સદા પોતાને કલ્પ પહેલા વાળા વિજયી પાંડવ સમજો છો? જ્યારે પણ પાંડવો નાં યાદગાર ચિત્ર જુઓ છો તો એવું લાગે છે કે આ અમારું યાદગાર છે? તો પાંડવ અર્થાત્ સદા મજબૂત રહેવા વાળા એટલે, પાંડવોનાં શરીર લાંબા પહોળા દેખાડે છે, ક્યારેય કમજોર નથી દેખાડતાં. આત્મા બહાદુર છે, શક્તિશાળી છે, એનાં બદલે શરીર શક્તિશાળી બતાવ્યાં છે. પાંડવો ની વિજય પ્રસિદ્ધ છે. કૌરવ અક્ષૌણી હોવાં છતાં પણ હારી ગયાં અને પાંડવ પાંચ હોવાં છતાં પણ જીતી ગયાં. કેમ વિજયી બન્યાં? કારણ કે પાંડવો ની સાથે બાપ છે, પાંડવ શક્તિશાળી છે, આધ્યાત્મિક શક્તિ છે એટલે, અક્ષૌણી કૌરવો ની શક્તિ એમનાં આગળ કાંઈ પણ નથી. એવાં છો ને? કોઈ પણ સામે આવે, માયા કોઈ પણ રુપ માં આવે, તો પણ તે હાર ખાઈને જાય, જીતી ન શકે, એને કહેવાય છે વિજયી પાંડવ. માતાઓ પણ પાંડવસેના માં છો ને. કે ઘર માં રહેવા વાળી છો? જે કમજોર હોય છે તે ઘર માં છુપાય છે, બહાદુર મેદાન માં આવે છે. તો ક્યાં રહો છો, મેદાનમાં કે ઘર માં? તો સદા નશા માં આગળ વધતાં રહો કે અમે પાંડવ સેના નાં વિજયી પાંડવ છીએ.

૪. સ્વયં ને બેહદ નાં નિમિત્ત સેવાધારી સમજો છો? બેહદ નાં સેવાધારી અર્થાત્ કોઈ પણ હું-પણા નાં અથવા મારા-પણા ની હદ માં આવવા વાળા નહીં. બેહદ માં ન હું છે, ન મારું છે. બધું બાપ નું છે, હું પણ બાપ નો તો સેવા પણ બાપ ની. આને કહે છે બેહદ સેવા. આવાં બેહદ નાં સેવાધારી છો કે હદ માં આવી જાઓ છો? બેહદ નાં સેવાધારી બેહદનું રાજ્ય પ્રાપ્ત કરે છે. સદા બેહદ બાપ, બેહદ સેવા અને બેહદ રાજ્ય-ભાગ્ય - આ જ સ્મૃતિ માં રાખો તો બેહદની ખુશી રહેશે. હદમાં ખુશી ગાયબ થઈ જાય છે, બેહદ માં સદા ખુશી રહેશે. અચ્છા!

વિદાય નાં સમયે :- હમણાં તો સેવા નાં પ્લાન (યોજના) બહુજ સારા બનાવ્યાં છે. સેવા પણ હકીકત માં ઉન્નતી નું સાધન છે. જો સેવા ને સેવા ની રીતે થી કરે તો સેવા લિફ્ટ આપે છે, આગળ વધવાની. ફક્ત પ્લેન (સ્વચ્છ) બુદ્ધિ બનીને પ્લાન બનાવો, જરા પણ કંઈક અહીંયા-ત્યાં નું મિક્સ ન થાય. જેમ કોઈ સારી વસ્તુ બનાવીને રાખો અને અહીંયા-ત્યાં ની હવા થી કંઈક કચરો પડી જાય તો શું થઈ જશે? તો સંભાળીને રાખે છે ને. તો અહીંયાં-ત્યાંનું કંઈ પણ મિક્સ ન થઈ જાય. આમ સેવા નાં પ્લાન સારા બનાવે છે. સેવા માં મહેનત, મહેનત નથી લાગતી, ખુશી થાય છે કારણ કે લગન થી કરે છે, ઉમંગ-ઉત્સાહ પણ સારો રાખે છે. બાપદાદા સેવા નો ઉમંગ જોઈને ખુશ પણ થાય છે. ફક્ત મિક્સ ન થાય તો જેટલાં સમય માં સેવા થઈ છે, એનાથી ૪ ગણી થઈ શકે છે. પ્લેન બુદ્ધિ ફાસ્ટ ગતિ ની સેવાને પ્રત્યક્ષ દેખાડશે. હમણાં તો પણ વિચારવું પડે છે ને કે આ કરીએ, આ ન કરીએ, આ તો નહીં થશે, તે તો નહીં થશે? પરંતુ બધાં એક બુદ્ધિ થઈ જાય - જેમણે કર્યું તે સારું, જે કર્યું તે સારું. આ પાઠ પાકી થઈ જાય તો તીવ્રગતિ ની સેવા આરંભ થઈ જાય. આમ પહેલાં થી સેવા ની ગતિ તીવ્ર થઈ રહી છે, વધી રહી છે, સફળતા પણ મળી રહી છે. પરંતુ હમણાંનાં હિસાબ થી, વિશ્વ ની આત્માઓ ને સંદેશ આપવાનાં હિસાબ થી તો હમણાં ખૂણાઓ સુધી પહોંચ્યા છે. ક્યાં સાડા પાંચસો કરોડ આત્માઓ અને ક્યાં સંદેશ પહોંચ્યો હશે તો એક કરોડ-બે કરોડ સુધી! બાકી કેટલાં રહેલાં છે? હાં, આ રાજધાની નાં નજીક વાળા પહોંચી ગયાં છે પરંતુ જોઈએ તો બધાં. વારસો તો બધાને આપવાનો છે ભલે મુક્તિ આપો, ભલે જીવનમુક્તિ આપો. પરંતુ આપવાનો તો બધાને છે, એક પણ બાપ નું બાળક વંચિત ન રહી જાય. કેવી રીતે પણ બાપ નાં વારસા નાં અધિકારી તો બનવાનું જ છે, ભલે કોઈ પણ વિધિ થી સંદેશ સાંભળે, એનાં માટે જોઈએ ‘તીવ્રગતિ’. આ પણ સમય આવી રહ્યો છે. થતી જશે.

હવે ધીરે-ધીરે બધાં ધર્મ વાળા પોતાની વાતો માં મોલ્ડ (પરિવર્તન) થઈ રહ્યાં છે. પહેલાં કદર રહેતાં હતાં, હમણાં મોલ્ડ થઈ રહ્યાં છે. ભલે ક્રિશ્ચન છે, ભલે મુસ્લિમ છે પરંતુ ભારત ની ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાન) ને અંદર થી માન આપે છે કારણ કે ભારત ની ફિલોસોફી માં બધાં પ્રકાર ની રમણીકતા છે. એવી બીજા ધર્મો માં નથી. કથાઓની રીતે થી, ડ્રામા ની રીતે થી ભારત ની ફિલોસોફી નું જે પ્રકાર થી વર્ણન કરાય છે, તેમ બીજા ધર્મો માં ક્યાંય પણ નથી એટલે જે એકદમ કદર રહ્યાં છે, તે પણ અંદર-અંદર સમજે છે કે ભારત ની ફિલોસોફી, એમાં

પણ આદિ સનાતન ફિલોસોફી ઓછી નથી. એ પણ દિવસ આવી જશે જે બધાં કહેશે કે જો ફિલોસોફી છે તો આદિ સનાતન ધર્મ ની છે. હિંદુ શબ્દ થી બગડે છે પરંતુ આદિ સનાતન ધર્મ ને માન આપશે. ગોડ એક છે તો ધર્મ પણ એક છે, આપણાં બધાનો ધર્મ પણ એક છે - આ ધીરે-ધીરે આત્મા નાં ધર્મની તરફ આકર્ષિત થતાં જશે. અચ્છા!

વરદાન :- મનન શક્તિ દ્વારા વેસ્ટ (વ્યર્થ) નાં વેટ (વજન) ને સમાપ્ત કરવા વાળા સદા શક્તિશાળી ભવ આત્મા પર વ્યર્થ નું જ વેટ છે. વ્યર્થ સંકલ્પ, વ્યર્થ વાણી, વ્યર્થ કર્મ આનાથી આત્મા ભારે થઈ જાય છે. હવે આ વેટ ને ખતમ કરો. આ વેટ ને સમાપ્ત કરવાનાં માટે સદા સેવા માં વ્યસ્ત રહો, મનન શક્તિ ને વધારો. મનન શક્તિ થી આત્મા શક્તિશાળી બની જશે. જેમ ભોજન હજમ કરવાથી લોહી બને છે પછી તે શક્તિ નું કામ કરે, એમ મનન કરવાથી આત્માની શક્તિ વધે છે.

સ્લોગન :- જે પોતાનાં સ્વભાવ ને સરળ બનાવી દે છે એમનો સમય વ્યર્થ નથી જતો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે હમણાં ડુહાની કારોબાર કરવાનો છે , ડુહ સમજીને દરેક કર્મ કરવાથી આત્મા નિર્વિકારી બનતી જાય છે ”

પ્રશ્ન :- સ્વર્ગ નો વારસો લેવા અને સ્વર્ગ માં ઊંચ પદ પામવાનો આધાર શું છે?

ઉત્તર :- બ્રહ્માકુમાર/કુમારી બને તો સ્વર્ગ નો વારસો મળી જશે. પરંતુ ઊંચ પદ નો આધાર છે ભણતર. જો બાપ નાં બનીને સારી રીતે ભણતર ભણતાં રહે, પૂરા પવિત્ર બને તો રાજાઈ પદ મળે છે. કોઈ પૂરું ભણતાં નથી, કર્મબંધન છે, પૂરા પવિત્ર નથી બનતાં અને શરીર છૂટી ગયું તો પ્રજા માં પણ સાધારણ પદ પામી લેશે.

ઓમ શાંતિ ! ડુહાની બાળકોને ડુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. અહીંયા ડુહાની કારોબાર છે. બાકી આખી દુનિયામાં શારીરિક કારોબાર છે. હકીકત માં કારોબાર ચાલે છે ડુહો નો. આત્મા જ આ શરીર દ્વારા ભણે છે, ચાલે છે, વિકર્મ કરે છે એટલે પતિત-આત્મા, પાપ-આત્મા કહેવાય છે. આત્મા જ બધું કરે છે. આ સમયે બધાં મનુષ્ય દેહ-અભિમાની છે, હું આત્મા છું સમજવાનાં બદલે, સમજે છે હું ફલાણો છું. આ વ્યાપાર કરું છું. આ ફલાણા કામી, કોધી છે. શરીર નું જ નામ લે છે. આને કહેવાય છે દેહ-અભિમાની દુનિયા, ઉતરતી કળા ની દુનિયા. સતયુગ માં આવું નથી હોતું. ત્યાં દેહી-અભિમાની હોય છે. તમને દેહી-અભિમાની બનાવાય છે. સ્વયં ને આત્મા નિશ્ચય કરો. હું આત્મા આ શરીર રૂપી વસ્ત્ર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવું છું. તે એક્ટર્સ પણ ભિન્ન-ભિન્ન કપડા બદલીને પાર્ટ ભજવે છે. બાપ કહે છે-તમે આત્માઓ પહેલાં શાંતિધામ માં હતી. તમારું ઘર છે શાંતિધામ. જેમ તે હદ નું નાટક હોય છે, આ પછી છે બેહદ નું નાટક. બધી આત્માઓ પરમધામ થી આવીને, શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવે છે. આત્માઓનું અસલ ઘર છે પરમધામ. તે એક્ટર્સ નું તો ઘર અહીંયા જ હોય છે. ફક્ત ડ્રેસ બદલીને આવીને પાર્ટ ભજવે છે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે, તમે આત્માઓ છો. બાપ તો બાળકો-બાળકો જ કહેશે. સંન્યાસી બાળકો-બાળકો નહીં કહેશે. બાપ કહે છે - હું પતિત-પાવન આપ સર્વ આત્માઓ નો બાપ છું, જેમને તમે ગોડફાધર કહો છો. ગોડ ફાધર તો નિરાકાર છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ ગોડફાધર નહીં કહેશે. એમનામાં પણ આત્મા છે પરંતુ એમને કહે છે બ્રહ્મા દેવતા નમઃ, વિષ્ણુ દેવતા નમઃ....દેવતાઓ શું કરે છે? આ કોઈને ખબર નથી. બાપ જ આવી ને સમજાવે છે - તમે કેવી રીતે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર પાર્ટ ભજવો છો. દુનિયા એક જ છે. એવું નથી કોઈ નીચે પાતાળ માં અથવા ઉપર દુનિયા છે. દુનિયા એક જ છે, જેનું ચક્ર ફરતું રહે છે. લોકો તો કહી દે છે ચંદ્ર પર પ્લોટ (સ્થાન) લઈશું. બાપ સમજાવે છે બાળકો કેટલાં ઈનસોલવન્ટ (કંગાળ) બની ગયાં છે. ભારતવાસીઓનાં માટે જ કહે છે, તમે કેટલાં સાફ્ફાર સમજદાર હતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય હતું, જેને કોઈ લૂંટી ન શકે. ત્યાં કોઈ પાર્ટીશન (વિભાજન) વગેરે નથી હોતું. અહીંયા તો કેટલું પાર્ટીશન છે. પરસ્પર ટુકડા-ટુકડા પર લડતાં રહે છે. તમે આખાં વિશ્વ નાં માલિક હતાં. આખું આકાશ, પૃથ્વી, સમુદ્ર બધું તમારું હતું, તમે એનાં માલિક હતાં. હવે તો ટુકડા થઈ ગયાં છે. આ કોઈને ખબર નથી, ભારત જ વિશ્વ નો માલિક હતો.

બાપ સમજાવે છે, આત્મા ને જે પાર્ટ મળ્યો છે તે ક્યારેય ઘસાતો નથી. ચાલતો જ રહે છે. હમણાં તમે ફરીથી મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો. પછી ૮૪ જન્મ લેશો. તમારો પાર્ટ ચાલતો જ રહે છે, ક્યારેય બંધ નથી થતો. કોઈ મોક્ષ વગેરે પામતું નથી. જેટલાં અનેક ગુરુ, અનેક શાસ્ત્ર, એટલી અનેક મતો હોય છે. મનુષ્યો માં કેટલી અશાંતિ છે. જ્યાં પણ જાઓ કહેશે મન ને શાંતિ કેવી રીતે મળે. આ દેહ-અભિમાન માં આવીને કહે છે. બાપ સમજાવે છે મન અને બુદ્ધિ - આ છે આત્મા નાં અવયવો. બાકી આ બધી શરીર ની ઈન્દ્રિયોં છે. આત્મા કહે છે મારા મન ને શાંતિ કેવી રીતે મળે. હકીકત માં આ કહેવું ખોટું છે. તમે આત્મા છો, તમારો સ્વધર્મ જ શાંત છે. તમે એવું કહો મુજ આત્મા ને શાંતિ કેવી રીતે મળશે. આમાં કર્મ તો કરવાનું જ છે. આ વાતો બાપ જ બેસી સમજાવે છે. દુનિયામાં આ જ્ઞાન કોઈને નથી. ત્યાં છે ભક્તિ માર્ગ. તેમને જ્ઞાન ની ખબર નથી. જ્ઞાન તો એક બાપ જ આપે છે. બાપ સ્વયં કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવું છું. કળયુગ નાં અંત માં બધાં પતિત છે. આ છે રાવણ રાજ્ય. રાવણ ને બાળે પણ ભારતવાસી જ છે. બાપ, પતિત-પાવન નો જન્મ પણ અહીંયા છે. તો રાવણ

નો જન્મ પણ અહીંયા છે. રાવણ જે બધાને પતિત બનાવે છે, એટલે એને બાળે છે. આ વાતો કોઈની બુદ્ધિ માં નથી.

હવે ભારત માં કૃષ્ણ જયંતી મનાવે છે. કૃષ્ણ ની લીલા, ભજન વગેરે કરે છે. હવે બાપ કહે છે - હકીકતમાં કૃષ્ણ લીલા કાંઈ છે જ નહીં. કૃષ્ણએ કયું શું! કહે છે કંસપુરી માં જન્મ લીધો. હવે કંસ તો ડેવિલ (અસુર) ને કહેવાય છે. સતયુગ માં ડેવિલ ક્યાંથી આવે. તમે જાણો છો કૃષ્ણ ની આત્મા જે સતયુગ માં હતી તે પોતાનાં ૮૪ જન્મ ભોગવી આ સમયે પતિત થી પાવન બની રહી છે. પોતાનું પદ ફરીથી લઈ રહી છે. એમ જ તમે કૃષ્ણપુરી માં રહેવા વાળા હતાં. ૮૪ જન્મ લઈ હવે ફરી પોતાનું પદ લઈ રહ્યાં છો. જયંતી મનાવવાની છે હકીકત માં શિવબાબા ની. જે શિવબાબા બધાને હેલ (નર્ક) થી હેવન (સ્વર્ગ) માં લઈ જાય છે, એમની કોઈ લીલા છે નહીં. કહે છે કે હેં પતિત-પાવન બાબા આવો, આવીને અમને હેલ થી હેવન માં લઈ જાઓ. તમે અમારા બાપ છો તો અમે સ્વર્ગ માં હોવાં જોઈએ, અમે વિકારી દુનિયામાં કેમ છીએ? એટલે બોલાવે છે કે એ ગોડફાધર અમને આ દુઃખ ની દુનિયા થી મુક્ત કરો. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. બાપ કહે છે આ ડ્રામા ને કોઈ જાણતું નથી. શાસ્ત્રો માં ડ્રામા નું આયુષ્ય લાંબુ લખી દીધું છે. નવી દુનિયાને જૂની બનવાનું જ છે. સતો રજો તમો માં આવવાનું જ છે. આ છે બેહદ ની વાત. હવે તમે ફરીથી વિશ્વ નાં માલિક બની રહ્યાં છો. ભારતવાસી જે નવી દુનિયામાં હતાં, એ જ ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવશે. હમણાં તમે પવિત્ર બનો છો, બાકી બધાં મનુષ્ય પતિત છે, ત્યારે તો પાવન નાં આગળ જઈને નમન કરે છે. પાવન ને પાવન નમન કેમ કરશે. સંન્યાસી પાવન છે ત્યારે તો પતિત મનુષ્ય એમનાં આગળ માથું ઝુકાવે છે. કન્યા પવિત્ર છે તો બધાં એનાં આગળ માથું ઝુકાવે છે. એ જ કન્યા લગ્ન કરી સાસરે જશે તો માથું ઝુકાવવું પડે છે. હમણાં બેહદ નાં બાપ આવ્યાં છે સૌને પાવન બનાવવાં. એ બધાં છે કળયુગ માં. તમે છો હમણાં સંગમ પર. હવે તમારે પતિત દુનિયામાં નથી જવાનું. આ છે જ કલ્યાણકારી યુગ. બાપ આવીને બધાનું કલ્યાણ કરે છે. તમે હમણાં કૃષ્ણ જયંતી મનાવશો, નહીં તો લોકો સમજશે આ તો નાસ્તિક છે. નાસ્તિક હકીકત માં એમને કહેવાય છે જે પોતાનાં બાપને અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. આ સમયે બધાં નિધન નાં ઓરફન (અનાથ) બની ગયાં છે. ઘર-ઘર માં ઝઘડા છે, એક-બે ને મારવામાં વાર નથી કરતાં, એટલે આને નાસ્તિકો ની દુનિયા કહેવાય છે, બાપ ને ન જાણવા વાળા. તમે છો જાણવા વાળા. હવે તમે સમજો છો કે અમે પથ્થર બુદ્ધિ હતાં, બાપ અમને પારસ બુદ્ધિ બનાવી રહ્યાં છે, બીજી કોઈ તકલીફ ની વાત નથી. બાપ ફક્ત કહે છે એક કલાક ભણો. સ્વયં ને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો. શરીર ને યાદ કરશો તો લૌકિક સંબંધો ની યાદ આવશે. દેહી-અભિમાની રહેશો તો મુજ બાપ ની યાદ રહેશે. આ તો છે જ વિશિષ્ટ (વિકારી) દુનિયા. વિષય સાગર માં ગોથાં ખાતાં રહે છે. વિષ્ણુ ને ક્ષીર સાગર માં દેખાડે છે. કહે છે ત્યાં ધી ની નદીઓ વહે છે. અહીંયા તો ઘાસલેટ પણ નથી મળતું. ફરક છે ને. તો આપ બાળકોને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. બાપ જ ખેવૈયા (નાવિક) છે ને. ગાએ પણ છે નૈયા મારી પાર લગાવો. આ બધી નૈયા છે, ખેવૈયા એક બાપ જ છે. આ શરીર અહીંયા જ છોડી દેશો. બાકી આત્માઓ ને પાર લઈ જશે શાંતિધામ. ત્યાંથી પછી મોકલી દેશે સુખધામ. પરમપિતા પરમાત્મા ને જ ખેવૈયા કહેવાય છે. બાપની જ મહિમા ગાએ છે અનેક પ્રકાર થી. હમણાં તમે પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનો છો. શ્રી શ્રી શિવબાબા આવ્યાં છે શ્રેષ્ઠ બનાવવાં. સ્વયં ભગવાન કહે છે આ ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા છે. હમણાં તમે પરમપિતા પરમાત્મા ની શ્રીમત પર શ્રેષ્ઠાચારી બનો છો. કેટલી આ ગુપ્ત રમણીક વાતો છે, જે આપ બાળકોને જ સમજમાં આવે છે. બીજાઓને સમજમાં આવશે જ નહીં. તમે જાણો છો કે હમણાં દેવી-દેવતા ધર્મ ની કલમ લાગી રહી છે. જે પણ દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા બીજા ધર્મો માં ચાલ્યાં ગયાં છે, તે જ આવીને ફરી બ્રાહ્મણ બનશે. બ્રહ્માકુમાર-કુમારી બન્યાં વગર બાપ થી સ્વર્ગ નો વારસો લઈ નહીં શકે. હમણાં તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ સ્વર્ગ નો વારસો લઈ રહ્યાં છો. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો, કરાવશો એટલું ઊંચ પદ પામશો. બધાં તો આટલું નથી કરી શકતાં. પૂરું નહીં ભણશે તો એનું પરિણામ શું હશે. જો શરીર છૂટી જાય તો સ્વર્ગ માં આવી જશે. પરંતુ પ્રજા માં બિલકુલ જ સાધારણ. જો બાપ નાં બનીને સારી રીતે ભણ્યાં તો રાજાઈ પદ પામી શકે છે. નહીં ભણ્યાં તો સમજશે એમની તકદીર માં નથી. પવિત્ર રહેશે, ભણશે તો ઊંચ પદ પામશે. અપવિત્ર થવાથી બાપ ને યાદ ન કરી શકે. એવાં પણ ઘણાં છે - કર્મબંધન નો હિસાબ જ્યારે છૂટે. ગાડી નાં બંને પૈડા પવિત્ર હશે તો ઠીક ચાલશે. બંને પવિત્ર રહેશે તો જ્ઞાન ચિતા પર બેસી જશે, નહીં તો ખીટપીટ થાય છે.

ઘણાં બાળકો કહે છે કે બાબા અમે તો જાણીએ છીએ શ્રીકૃષ્ણ સતયુગ નાં પહેલાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે, તો કેમ

નહીં કાંઈક મનાવીએ. અચ્છા આપણે કૃષ્ણ ની આત્મા ને બોલાવી પણ શકીએ છીએ. આવીને ખેલ-પાલ કરશે, રાસ કરશે બીજું શું કરશે. ગોપ-ગોપીઓ તો અહીંયા જ હોય છે. ત્યાં તો પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) એકબીજાને મળે છે તો રાસ કરે છે. સોના ની વાંસળી વગાડે છે. આ બધો ખેલ-પાલ તમે અંત માં જોશો. આ બધો પાર્ટ ચાલશે. શરૂ માં દેખાડયું પછી તમે પુરુષાર્થ માં લાગી ગયાં છો. હવે ફરી અંત માં સાક્ષાત્કાર થવાનું શરૂ થશે. કોણ-કોણ કયા પદ ને પામશે, આ તમે જાણો છો. બાપ બેસી આ બધાં રહસ્ય સમજાવે છે. તમને પૂછે છે વેદો, શાસ્ત્રો ને માનો છો! બોલો હાં, અમે કેમ નહીં માનીએ. આ બધી ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી છે, એમાં કોઈ જ્ઞાન નથી. જ્ઞાન આપવા વાળા તો એક છે. જ્ઞાન મળે છે તો ભક્તિ આપમેળે છૂટી જાય છે. તમે મંદિર માં પણ જશો તો બુદ્ધિ માં રહેશે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ પછી હવે નવી દુનિયા માં રાજ્ય કરશે.

બાપ બાળકો ને સમજાવે છે, બંને તરફ તોડ નિભાવવાનો છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર બનવાનું છે. શ્રીમત કહે છે પૂરા પવિત્ર બનો, પૂરા વૈષ્ણવ બનો અને વિષ્ણુપુરી નું રાજ્ય લો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યોગ દ્વારા કર્મબંધન નો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી, પાવન બનવાનું છે. જ્ઞાન-ચિતા પર બેસવાનું છે. પૂરે-પૂરું વૈષ્ણવ અર્થાત્ પવિત્ર બનવાનું છે.
2. પોતાનાં શાંત સ્વધર્મ માં સ્થિત રહેવાનું છે. બધાને શાંતિધામ ની યાદ અપાવવાની છે. ક્યારેય પણ અશાંત નથી થવાનું.

વરદાન :- નોલેજ દ્વારા રાવણ નાં બહુ રુપો ને જાણીને એનાં એટ્રેક્શન (આકર્ષણ) થી મુક્ત રહેવા વાળા હિંમતવાન ભવ જે બાળકો નોલેજ દ્વારા રાવણ નાં બહુ રુપો ને સારી રીતે જાણી ગયાં છે, એમનાં આગળ તે નજીક પણ ન આવી શકે. ભલે સોના નું, ભલે હીરા નું રુપ ધારણ કરે પરંતુ એમનાં એટ્રેક્શન માં નહીં આવશે. એવી સાચી સીતાઓ બની લકીર (રેખા) ની અંદર રહેવાનું લક્ષ્ય રાખો, હિંમતવાન બનો. પછી આ રાવણ ની બહુસેના સામનો કરવાનાં બદલે તમારી સહયોગી બની જશે. પ્રકૃતિ નાં ૫ તત્વ અને ૫ વિકાર ટ્રાન્સફર (પરિવર્તન) થઈને તમારી સેવાનાં માટે આવશે.

સ્લોગન :- સેવાઓ માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવી છે તો નિર્માણચિત ની વિશેષતા ને ધારણ કરો.

“ મીઠા બાળકો - વિશાળ બુદ્ધિ બની મોટાં - મોટાઓનો ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) લઈ અનેક આત્માઓનું કલ્યાણ કરો , તેમનાંથી હોલ વગેરે લઈ ખૂબ પ્રદર્શનીઓ લગાવો ”

પ્રશ્ન :- હમણાં તમને કઈ સ્મૃતિ આવી છે જેનું સિમરણ (સ્મરણ) કરો તો ક્યારેય દુઃખી નહીં થશો?

ઉત્તર :- હમણાં સ્મૃતિ આવી કે અમે પૂજ્ય રાવ હતાં, પછી રંક બન્યાં. હવે ફરીથી બાબા અમને રાવ (રાજા) બનાવી રહ્યાં છે. બાબા હમણાં આપણને આખાં વિશ્વનાં સમાચાર સંભળાવે છે, આપણે વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ને જાણી ગયાં છીએ. આ જ સ્મૃતિઓનું સિમરણ કરતાં રહો તો ક્યારેય પોતાને દુઃખી નહીં સમજશો. સદા ખુશ રહેશો.

ગીત :- નયન હીન કો રાહ દિખાઓ પ્રભૂ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો સમજે છે કે બાપ ને મળવું અથવા બાપ થી વારસો લેવો ખૂબ સહજ છે. ગવાય પણ છે બાપ થી એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ નો વારસો મળે છે. જીવનમુક્તિ એટલે સુખ-શાંતિ-સંપત્તિ વગેરે નો વારસો. હવે જીવનમુક્તિ અને જીવનબંધ બે અક્ષર છે. બાળકો જાણે છે આ સમયે ભક્તિમાર્ગ અને રાવણ રાજ્ય નાં કારણે બધાં જીવનબંધ માં છે. બાપ આવીને બંધન થી મુક્ત કરે છે, વારસો આપે છે. જેમ બાળક જન્મ્યું અને મા-બાપ, મિત્ર-સંબંધી વગેરે સમજી જાય છે વારિસ જનમ્યો. જેમ આ સમજવું સહજ છે તેમ તે પણ સહજ છે, બાળકો કહે છે બાબા કલ્પ પહેલાં માફક તમે અમને આવી ને મળ્યાં છો. તમારાં થી જ સહજ વારસો પામવાનો રસ્તો મળ્યો છે. આ તો દરેક જાણે છે નવી સૃષ્ટિ નાં રચયિતા ભગવાન જ છે. એ આપણ ને ભટકવાથી બચાવે છે. કાલે ભક્તિ કરતાં હતાં, આજે બાપ થી સહજ જ્ઞાન અને રાજયોગ નો રસ્તો મળ્યો છે. બાળકો પોતાનો અનુભવ સંભળાવે છે કે અમે બી.કે. દ્વારા સાંભળ્યું કે બે બાપ છે. આ સિવાય તમારા બીજા કોઈ મુખ થી કહી ન શકે કે બે બાપ છે. તમારી દરેક વાત વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. હમણાં સ્મૃતિમાં આવે છે જે અહીંયાનાં હશે તેમને ઝટ સ્મૃતિ માં આવી જશે. હા, સ્મૃતિમાં આવેલાં ને પણ માયા કોઈ સમયે જોર થી થપ્પડ લગાવી વિસ્મૃત કરી દે છે. આમાં બાળકોએ ખૂબ ખબરદાર રહેવાનું છે. સ્મૃતિ તો બાપે અપાવી છે. પવિત્રતા નું કંગન પણ પૂરું બાંધવાનું છે. રક્ષાબંધન નું રહસ્ય શું છે, તે તો હમણાં તમે જાણો છો. કોણે આ પ્રતિજ્ઞા કરાવી છે. કામ તો મહાશત્રુ છે. બાપ કહે છે - મારી સાથે પ્રતિજ્ઞા કરો કે ક્યારેય પણ પતિત નહીં બનીશ અને મને યાદ કરતાં રહો તો અડધાકલ્પ નાં પાપ બળીને ખતમ થઈ જશે. બાપ ગેરેન્ટી (ખાતરી) કરે છે પરંતુ આ તો બાળકો સમજે પણ છે - બાપ ગેરેન્ટી કરે છે આ તો વાત ઠીક છે ને. સોની ગેરેન્ટી પણ શું કરશે કે અમે જૂનાં ઘરેણાં ને નવાં બનાવીશું. તેમનું તો આ કામ જ છે. આગ માં નાખવાથી જરૂર એ સાચું સોનું બની જ જશે. તો બાપ સમજાવે છે - આત્મા માં પણ ખાદ પડી છે. કેવી રીતે સતો રજો તમો માં આવે છે - આ ખૂબ સહજ છે. ચિત્ર પણ એટલે બનાવ્યાં છે કે આનાં પર સહજ સમજાવી શકાય. યુનિવર્સિટી કોલેજ વગેરે માં પણ નક્શા હોય છે ને - અનેક પ્રકાર નાં. તમારા પણ આ નક્શા છે. તમે સારી રીતે કોઈ ને સમજાવી શકો છો. જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન બાપ જ આવીને આ રસ્તો બતાવે છે. બીજું કોઈ પતિત ને પાવન બનાવી ન શકે. નયનહીન દુઃખી મનુષ્ય છે. આપ બાળકો જાણો છો પહેલાં બે યુગો માં દુઃખ હતું નથી. ન ભક્તિ હોય છે. એ છે જ સ્વર્ગ. ભારતનાં આ સમય નાં મનુષ્યો અને ભારત નાં પ્રાચીન મનુષ્યો નો કોન્ટ્રાસ્ટ (ભિન્નતા) છે ને. પરંતુ આ બીજું કોઈ સમજતું નથી. કેટલી પૂજા ચાલે છે જેટલાં-જેટલાં જે સાહુકાર હોય છે એટલાં દેવી-દેવતાઓને સારા ઘરેણાં પહેરાવે છે. બાબા સ્વયં અનુભવી છે. બોમ્બે માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું જે મંદિર છે, તેમનાં ટ્રસ્ટીએ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં માટે હીરા નાં હાર બનાવડાવ્યા હતાં. બાબા ને તે ટ્રસ્ટી નું નામ પણ યાદ છે. પહેલાં શિવબાબા નું મંદિર બનાવ્યું તો તેને ખૂબ સજાવ્યું પછી દેવતાઓનું બનાવ્યું તો લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે ને પણ કેટલાં ઘરેણાં પહેરાવ્યાં. તે સમયે કેટલું ધન હશે. મોહમ્મદ ગઝનવી કેટલાં ઊંટ ભરીને લઈ ગયાં. ભારત માં કેટલું અથાહ ધન હતું. હવે તમે યથાર્થ રીતે સમજો છો. આપણું ભારત શું હતું! આપણા ભારત માં કુબેર નો ખજાનો હતો. હીરા-ઝવેરાત નાં મંદિર બનાવ્યાં હતાં. હવે તે વસ્તુ છે નહીં, બધું લૂંટી ને લઈ ગયાં. હવે તો શું

હાલ થયો છે.

તમે જ પૂજ્ય રાવ હતાં પછી તમે જ ૮૪ જન્મ લઈ પૂરા રંક બન્યાં છો. આવી-આવી વાતો ઘડી-ઘડી સિમરણ કરવી જોઈએ. તો પછી ક્યારેય પણ તમે પોતાને દુઃખી નહીં સમજશો. દિલ માં સિમરણ કરતાં રહેશો અમે બાબાથી શું-શું લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ આવીને આપણને આખાં વિશ્વનાં સમાચાર સંભળાવે છે. આ વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કોઈ પણ જાણતું નથી. તમે જાણો છો પહેલાં એક ધર્મ, એક રાજ્ય, એક જ મત, એક ભાષા હતી. બધાં સુખી હતાં. અંત માં પરસ્પર લડવાં-ઝઘવાં લાગ્યાં અને ભારત ટુકડા-ટુકડા થવા લાગ્યું. પહેલાં આવું નહોતું. ત્યાં કોઈ પણ પ્રકાર નું દુઃખ નહોતું. બીમારીનું નામ નિશાન નહોતું. એનું નામ જ છે સ્વર્ગ. તમને પોતાની સ્મૃતિ આવી છે. બરાબર કલ્પ-કલ્પ આપણે ને વિસ્મૃતિ થાય છે પછી સ્મૃતિ માં આવે છે. પહેલી એક જ ભૂલ થઈ છે જે રચતા અને રચના ને ભૂલી ગયાં. હવે તમે આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. સતયુગ માં પણ આ નોલેજ નહીં હશે, તો પછી પરંપરા કેવી રીતે ચાલી શકે. તે સમયે મુખ્ય તો રાજા લોકો જ હોય છે. ઋષિ-મુનિ થોડાક હોય છે. તેઓ દ્વાપર થી આવે છે. ઋષિ-મુનિ વગેરે ને ખાન-પાન પણ રાજાઓથી જ મળે છે. રાજાઓ સંભાળ કરે છે કારણ કે તો પણ સંન્યાસ કરે છે ને. પ્રાચીન ભારત નો પ્રાચીન રાજ્યોગ ગવાય છે. પ્રાચીન ઋષિ-મુની નહીં કહેશે. તે તો દ્વાપરમાં જ આવે છે. તે રાજાઓનાં આધાર પર ચાલે છે. કહે છે અમે રચતા અને રચનાને નથી જાણતાં. બાપ કહે છે - આ સ્વયં રાજાઓ પણ નથી જાણતાં. આ દુનિયામાં કોઈ પણ આ નોલેજ ને નથી જાણતાં. હમણાં આપ બાળકો સમજદાર બન્યાં છો. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર જે બનાવે છે તેમને તમે લખી શકો છો. આટલાં લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરી મંદિર બનાવ્યાં છે પરંતુ તેમની જીવન કહાની ની તમને ખબર છે? આમણે રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું પછી ક્યાં ચાલ્યા ગયાં. હમણાં ક્યાં છે, અમે તમને બધું રહસ્ય બતાવી શકીએ છીએ. એવું તેમને લખી શકો છો. આપ બાળકો તો દરેક ની જીવન કહાની ને જાણી ચૂક્યાં છો તો કેમ નહીં લખવું જોઈએ. અમને સમય આપો તો અમે એક-એક ની જીવન કહાની બતાવશું. શિવ નાં મંદિર જે બનાવે છે તેમને પણ તમે લખી શકો છો. બનારસ માં શિવ નું મંદિર કેટલું મોટું છે. ત્યાં પણ ટ્રસ્ટી લોકો હશે. કોશિશ કરવી જોઈએ - મોટાં-મોટાઓ ને સમજાવીએ. મોટાં વ્યક્તિ સમજી ગયાં તો તેમનો અવાજ ખૂબ (માન) હોય છે. ગરીબ લોકો ઝટ સાંભળી લે છે. મદદ મોટાઓ ની લેવાની છે. ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) પણ મોટાં-મોટાઓનાં લખાવવાનાં છે કારણ કે તેમનો અવાજ પણ મદદ કરે છે. હકીકતમાં તે એટલો અવાજ કરતાં નથી જેટલો થવો જોઈએ. તમે પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) ને પણ સમજાવો છો. સારું-સારું પણ કહે છે. ચીફ મિનિસ્ટર (મુખ્યમંત્રી), ગવર્નમેન્ટ (સરકાર) વગેરે ઓપિનિયન આપે છે - લખે છે આ બી.કે. તો ખૂબ જ સારો સહજ રસ્તો ઈશ્વર થી મળવાનો બતાવે છે. પરંતુ ઈશ્વર શું ચીજ છે, આ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. ફક્ત તે સમયે કહે છે રસ્તો ખૂબ સારો છે. શાંતિ મળવાનો માર્ગ સારો છે. પરંતુ પોતે નથી સમજતાં.

બાબા મોટાં-મોટાઓ ને સમજાવવા માટે પણ કહે છે. મોટાં-મોટાં મનુષ્યો થી મોટાં-મોટાં જે નામીગ્રામી હોલ છે તે લઈ લો. બોલો અમે બધાં મનુષ્યોનાં કલ્યાણ માટે આ પ્રદર્શની હંમેશા નાં માટે રાખવા ઈચ્છીએ છીએ. ફક્ત એડવર્ટાઇઝ (જાહેરાત) કરવાની છે. એવાં ૫૦ કે ૧૦૦ હોલ લેવાં જોઈએ. ભારત તો ખૂબ મોટો છે ને. એક-એક શહેર માં ૧૦-૧૨ હોલ લો. સમાચાર પત્ર માં આવી જાય, આટલાં હોલ માં પ્રદર્શની થઈ રહી છે. જેમને સમજવું છે તે આવીને સમજે. તો કેટલાઓનું કલ્યાણ થઈ જશે. બાળકોએ ખૂબ વિશાળ બુદ્ધિ બનવું જોઈએ. સર્વિસ (સેવા) બાળકોએ કરવી જોઈએ ને. બાપ બધાં બાળકોને કહે છે પ્રદર્શનીઓ ખૂબ જોર-શોર થી કરો. બાબા તૈયારી કરાવી રહ્યાં છે. બાળકોએ કોશિશ કરવી જોઈએ, આ બધી સમજવાની વાતો છે. ભગવાન આવે છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચે છે પ્રજા ની. તો જરૂર કેટલાં બ્રાહ્મણ રચ્યાં હશે. હવે ફરી રચી રહ્યાં છે. કેટલાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ છે. બાબા આ બ્રાહ્મણ ધર્મ રચે છે સંગમ પર. તમે પ્રેક્ટિકલ માં જોઈ રહ્યાં છો અને સમજી રહ્યાં છો. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રોમાં નથી. આપ બાળકો સમજો છો બાબા આવે જ ત્યારે છે જ્યારે પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવાની હોય છે. આ પણ જાણો છે પરમાત્મા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા જ રચના રચે છે. પરંતુ ક્યારે રચે છે - આ નથી સમજતાં. તે સમજે છે કોઈ નવી રચના રચતા હશે. બ્રહ્મા ને તો સૂક્ષ્મવતન માં સમજે છે. હવે તમે સમજો છો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો અહીંયા છે. તમે સૂક્ષ્મવતન માં જાઓ છો. પવિત્ર બની પછી ફરિશ્તા બની જાઓ છો, સાક્ષાત્કાર કરો છો. બાળકો આવીને સંભળાવે છે ત્યાં મૂવી ચાલે છે. તે છે જ મૂવી વર્લ્ડ, તમે મૂવી બાયોસ્કોપ પણ જોયું હતું. હવે પ્રેક્ટિકલ બધી વાતોને તમે જાણી ચૂક્યાં છો. મૂળવતન છે સાઈલેન્સ વર્લ્ડ (શાંતિ ની દુનિયા), ત્યાં આત્માઓ રહે છે. સૂક્ષ્મવતન માં સૂક્ષ્મ શરીર પણ છે. તો જરૂર કાંઈક ભાષા પણ હશે. આપ

બાળકોની બુદ્ધિમાં છે આપણું આત્માઓનું સ્થાન શાંતિધામ છે પછી છે સૂક્ષ્મવતન. ત્યાં બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર રહે છે. અને આ છે કળયુગ અને સતયુગ નો સંગમ. અહીંયા બાપ આવે છે, અહીંયા થી તમે બ્રાહ્મણ જાઓ છો. પિયરધર અને સસુરધર છે ને. અહીંયા બંને તમારા પિયર છે. બાપદાદા બંને મહેનત કરે છે બાળકોને ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બનાવવાં. મુસલમાન પણ કહે છે ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (અલ્લાહ નો બગીચો). કરાચી માં એક પઠાણ હતો - તે સામે ઉભો રહેતો હતો. જોતાં-જોતાં નીચે પડી જતો હતો. પૂછતાં હતાં તો કહેતો હતો હું ખુદા નાં બગીચા માં ગયો, ખુદા એ ફૂલ આપ્યું. હવે તેને જ્ઞાન તો હતું નહીં. હવે તમે સમજો છો બગીચો કોને કહેવાય છે. આ છે કાંટાઓનું જંગલ અને તે છે ફૂલો નો બગીચો. તમારી બુદ્ધિ માં બધું રહસ્ય છે. સતયુગ શું છે, કળયુગ શું છે. તમને ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. આખું ચક્ર તમારી બુદ્ધિ માં છે. વિસ્તાર તો તેનો ખૂબ છે. તમારી બુદ્ધિ માં કેટલું શોર્ટ (સંક્ષિપ્ત) માં બેઠેલું છે. આપ બાળકોએ રચતા બાપ દ્વારા રચતા અને રચના ને જાણ્યું છે. બ્રહ્મા ને રચતા નહીં કહેશે. રચતા એક છે - બલિહારી પણ એક ની છે. પહેલાં-પહેલાં રચના બ્રહ્માની છે પછી કહેશું કૃષ્ણની. બ્રહ્મા તો છે, બ્રાહ્મણ પણ જરૂર જોઈએ. પાંડવોને બ્રાહ્મણ નહીં સમજશે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ જોઈએ. આ છે રુહાની યજ્ઞ, આને સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન) કહેવાય છે. રુહને એ જ બાપ જ્ઞાન આપશે. તમે જાણો છો આપણ ને મનુષ્ય નથી ભણાવતાં. બધી આત્માઓનાં બાપ ભણાવે છે. કહે પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. કૃષ્ણ થોડી કહેશે. એ તો હોઈ પણ ન શકે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કોણ કરાવે છે? શું કૃષ્ણ? ના, પરમપિતા પરમાત્મા. વિષ્ણુ દ્વારા પાલના. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નાં કેટલાં પાર્ટ છે. બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી જ પછી જઈને વિષ્ણુપુરી નાં દેવતા બને છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ બનવામાં એક સેકન્ડ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા બનવામાં ૮૪ જન્મ. કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે. કોઈ પણ સમજી ન શકે. આ છે બેહદ ની વાતો. બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નું ભણતર ભણી બેહદ નું રાજ્ય લેવાનું છે. સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણવાનું છે. આત્મા જ જાણે છે શરીર દ્વારા. એવું નહીં કે શરીર નોલેજ લે છે આત્મા દ્વારા. ના, આત્મા નોલેજ લે છે. તમને કેટલી ખુશી છે. આ આંતરિક ગુપ્ત ખુશી હોવી જોઈએ. ભણતર નાં સંસ્કાર આત્મા માં છે. દુઃખ પણ આત્મા ને થાય છે. કહે છે અમારી આત્માને દુઃખી નહીં કરો. બાળકોને હવે કેટલી રોશની (પ્રકાશ) મળી રહી છે. તમને ખુશી રહે છે. સાગર થી રીફ્રેશ થઈ વાદળોને મળીને વરસાદ વરસાવવાનો છે. પરસ્પર મળીને પ્રદર્શની વગેરે તૈયાર કરવામાં મદદ કરો. શોખ હોવો જોઈએ. સર્વિસ, સર્વિસ અને સર્વિસ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ દ્વારા મળેલા નોલેજ નું સિમરણ કરી અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે. વિશાળ બુદ્ધિ બની જોર-શોર થી સર્વિસ કરવાની છે.
2. બાપ દ્વારા જે સ્મૃતિ મળી છે તેને વિસ્મૃતિ માં નથી લાવવાની. પવિત્ર રહેવાની જે બાપ થી પ્રતિજ્ઞા કરી છે તેને પૂરી નિભાવવાની છે.

વરદાન :- પોતાનાં ભાગ્ય અને ભાગ્યવિધાતા નાં ગુણ ગાવા વાળા સદા પ્રસન્નચિત્ત ભવ બધાં બ્રાહ્મણ બાળકોને જન્મ થી જ તાજ, તખ્ત, તિલક જન્મસિદ્ધ અધિકાર નાં રુપ માં પ્રાપ્ત થાય છે. તો આ ભાગ્યનાં ચમકતાં તારા ને જોતાં પોતાનાં ભાગ્ય અને ભાગ્યવિધાતા નાં ગુણ ગાતાં રહો તો ગુણ સંપન્ન બની જશો. પોતાની કમજોરીઓનાં ગુણ નહીં ગાઓ, ભાગ્ય નાં ગુણ ગાતાં રહો, પ્રશ્નો થી પાર રહો ત્યારે સદા પ્રસન્નચિત્ત રહેવાનું વરદાન પ્રાપ્ત થશે. પછી બીજાને પણ સહજ જ પ્રસન્ન કરી શકશો.

સ્લોગન :- એકનામી અને ઈકોનામી થી ચાલવું જ બ્રાહ્મણ જીવન માં સફળતા નો આધાર છે.